

XXXVII.

D.

117.

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III

XXVII

D

117

APOLI

7. 171. 9.

OGDOAS
SCHOLASTICA

CONTINENS

Diagraphen Typicam

Libraria Artium *De la Boute*

Grammatices { Latine.
 Græcæ.

Logices.

Rhetorices.

Astronomices.

Ethices.

Physices.

Metaphysices, seu Ontologice.

Ex Præstantium hujus temporis virorum lucubrationibus,
Pro Doctrinæ & virtutum studiosa inventuræ:

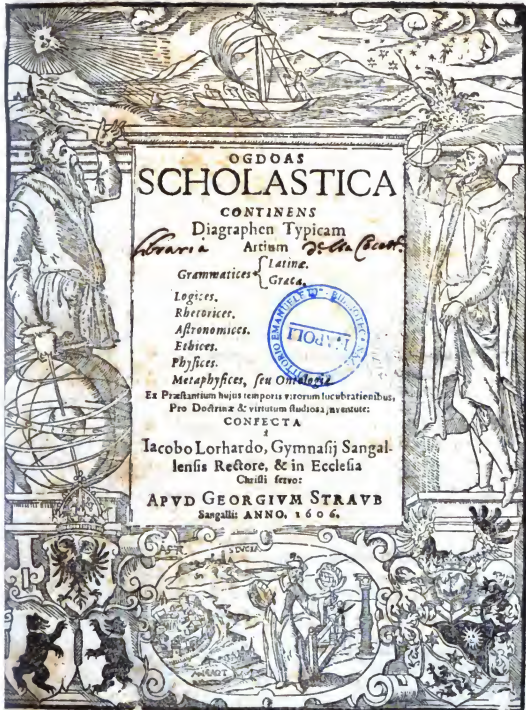
CONFECTA

Jacobo Lorhardo, Gymnasij Sangal-
lenſis Rectore, & in Ecclesia

Chriſti ſervor:

APVD GEORGIVM STRAVB

Sangalli: ANNO, 1606.

IN OGDOADA SCHOLASTICAM

Iacobi Lorhardi viri reverendi & clarissimi, Eccle-
siae Sanctogallensis servi & Gymnasij Rectoris prae-
ceptoris sui fidelissimi.

EPIGRAMMA.

Cum Laurus non una tibi, Parasema triumpho:
Mi Daphni, verè Lauriger, obtigeris
Ex tribus à Musis, summa cum laude triumphis.
Ablatis: rarum quod solet esse decus:
Te quis Apollineo non prädicet ore, decòrum
Artibus omnigenis: omnigenis studijs.
Laure vigesce diu, porro nihil indige frondis:
Laure vigesce diu, Laure vigesce diu.

Gallopoli Iohannes Iacobus Frisius: fac:
Theologi Professoris, in celebri schola:
Tigurina F. Kalendis Martijs.

Aliud Epigramma.

Cedite Grammatici Latia Graeque loquela,
Nescio quod vestro majus oritur opus!
Cedite qui Logicas tractantes hactenus artes
Quaritis, ut studium fama recentet anus:
Cedat Rhetoricos cui cunque expingere campos
Cura fuit, muscis ex Elephantas agens:
Cedite sydereos qui mente capessere motus
Tentatis varios, lege manente, poli:
Cedant qui recta scribunt pomeria vite,
Socraticamque docent moribus ire viam:
Qui Physicam tradat non est succinctior artem,
Entis & ad puri tam prope stringat iter.
Vive diu, Lorharde, meum decus, inclyte praece-
lus: Iustitia: O animi gloria magna mei.

IOHANNES FELIX COLER
Tigurinus.

Pag. 79 ad positiunculā de credita, à multis præclaris cū Philosophis, cū Theologis, possibilirate Chrysopæiæ, adde: At ego statuo, Creaturæ perfecte impossibilem esse auri veri & naturalis factionem; cum modus, naturæ à Deo cōcelsus, ad id efficiendum prorsus huc usque abstrusus sic custoditus sit, ut ne Satanam quidem modum illum vel in revelatis habuisse, vel uspiam sine fraude declarasse, compertum sit. Nemo igitur hominum illum naturæ viam incognitam imitabitur. Si qui videri volunt conficere aurum; nescio ego, an aurum verum cum rebus *irregulis* confundant: an verò quidpiā aliud agant. Quod si hujus modi usurpant *εὐχρηστον*; jam illud, quod faciunt, aurum, non est Naturale verumque: sed *εὐχρηστον*: etsi omnia etiam Naturalis auri confueta examina sustineret: adeo ut non de nihilo distractio illius verita esse perhibeatur. Etenim Metallica & Mineralia corpora sexcenties licet resolvas, atque depures: tamen manent Corpora, suis Materijs atq; formis cōstantia: Et propterea etsi sexcenties inter sese misceas atque confundas; verè tamen uniri non ita possunt, quemadmodū prima auri forma, cū prima auri Materia, à Natura, Creatoris beneficio cōjungitur, atque in unū perfectū sui Generis *ἰδιότης* elaboratur. Hoc mō est de chrysopæia, hominis quidē imperiti harum rerū, iudicium: sed tamen peritioribus æquo se animo subijcientis: dum nimirum *εὐχρηστον*, non jam auri, quoquo modo facti: sed ipsius modi faciendi, testis fieri possit. Cæterum, si qui reperiuntur, qui non solum ipsi veri & naturalis copia auri insolenter abundant: sed etiam alios eādē beant, scilicet; ij videant, cujus furis ministerio utantur, & quanti pignoris, corporis nimirum, animæque jacturam faciāt inevitabilem. Artis quidem Archimicæ libros diligenter conquisivit Diocletianus, & conquisitos vulcano ustulandos tradidit, ne amplius Aegyptij ex hujusmodi artificio discerent, vel rebus innovandis studeant. Cælius lib. 7, cap. 3.

In Metaphysicis.

Pag. 36. inter hac verba: adjuncti sive occupati ponatur sive recepti. Pag. 24. καὶ ἀπὸ τοῦ, pone καὶ ἀπὸ τοῦ. Et pro γυναικῶν, γυναικῶν. Pag. 48 pro vocibus: Subiectum creatum, colloca, substantia creata. Pag. 58 pro liseris, N N N. pone R R R.

Cætera lector æquus ipsemet observabit, & corriget.

*Laus Deo uni, timendo, diligendo, super
cunia, Amen.*

*Quicquid adhuc superest vitæ labilis hujus,
O eterne pater, si quid adhuc superest:
Da mihi converſis uti moribus Unica fax
Iusta, voluntatj persolunda tuæ,
Jacob Lorhard.*

TRANSPOSITA, OMISSA ET ERRATA POTIORA
sic restituuntor:

In Grammatica Latina.

Pag. 1. Gramma: Lat. pro vocibus: amatus, amandus, ponatur; amantissimus ab amans, servantissimus à servans. Pag 6 in verbo Nentro deleantur hæ voces: & item vox: forem. Pag. 7. in verbo imitativo pro, sior, ponatur to & tor. & pro Gracisior, ponatur Gracor. Pag 10 ad vocem Conditionalis addatur: sive cōnexiva. Pag 13. in Regula Pronominis Interrogativi deleantur hæ verba: vel genere, Numero & persona, non autem casu; ut Cuius sunt ades. Mæa. Hæc enim ad Syntaxin figuratam, Enallagen sc: accidentiū vocis pertinent. Pag. 16. Regula de verbis copia addantur ad voces: Verbum copia, & inopia: ut, Item Exemplum inopia Carere liberis. Ibidem in regula de verbo Iudiciali provoco: Accusativum: ponatur, Ablativum. Pag 17. ad regulam 22, adiungatur Hæc 21. Verbum Decet, accusativum regit: ut, Mores hi decet adolescentem. Pag 19 in regula: Pleonasmus &c: deleatur pronomen. Pag. 23, pro voce: Vsitata, ponatur: Frequens seu crebra. & pro inusitata, Infrequens seu rara. Ibidem ad hæc verba. 3. Naturā, apponatur: Consuetudo sere altera est Natura Unde quod Poëtis in consuetudinem venit, licet contra naturam sit, pro naturali haberi parū interest. Pag 24. Ad regulas de penultimis natura longis addi possunt & hæ 10. Quadam in compositione longæ sunt: ut Collēga, à colligo. 11. Quadam Derivativa à brevibus verbis penultimas habent longas: ut Regis deß pōmīs à Rego &. 12. Futura omnium conjugationum conjunctivi Modi etiam irregularium in prima & secunda persona pluralis Num. penultimas habent longas: ut Amaverimus, non amaverimus: Tulerimus, fuerimus, voluerimus, Meminerimus, &c. 13. Futura, 3 & 4. Conjugationis Plural. Numeri, Indicativi Modi persona 1 & 2: ut; Legetis, Audiēmus, audiētis &c. Pag. 25: ad Regulas de brevibus Naturā penultimis apponantur & hæ: 9 Præterita conjunctivi modi in personis primis & secundis pluralis numeri: ut. Amaverimus, non amaverimus: Tulerimus, non tulerimus. 10. Futura indicativi modi in omnibus cōjugationibus p personas plura. Numeri: ut erimus, non erimus. Et hoc verbum eam habet quantitatē, etsi adiungatur futuris passivis conjunctivi modi: non enim dicitur: Facti erimus: sed facti erimus. Pag 26. Ad pedem spondam adijci endus etiam Trochæus, qui constat priore syllaba longā, posteriore brevi: ut, dixit.

In Græca Grammatica.

Pag. 44. Grammat. Græcæ pro ἀδδλωα: ponatur ἀδλωαζε.

h h h 2

In

In Logicis.

Pag. 7. log. In Regula Subjecti recipientis secundarij, ad hac verba: virtutis vel vitij adyiciatur: Quod. Pag. 8. log. ad adjunctū adhaerens, addantur hac Exempla: Sic praesentia Dei fuit adjunctum antecedens, non autem causa lapsus Adami. Sic Decretum & permissio Dei adjuncta antecedentia, nō autem Causae fuerunt lapsus Adami. Ibidem ad adjuncti coexistentis, seu cōcomitantis exemplū addatur & cōditio sine qua nō: ut, Remissio peccatorū nostrorū à Deo promissa est & datur Creditentibus cū conditione, si sc: & ipsi poenitentia agāt & remittāt debitoribus suis. Hac cōditio autē nequaquā est causa efficiens, sed adjunctū ἀναδύτῃ ἀφ' ὧν. Pag. 9. In regula de privatione, pro voce: facultate, ponatur facultatis. Pag. 13. In exēplo inaequaratorū, pro voce Creator, ponatur: Deus. Nā creator et creatura simul sunt φύσις, καὶ χεῖρως, nisi quis velit aeternū creitorem, quā creator, statuerē, & ita creaturas facere ὅτι α, anteq̃ essent ὅτι α. In principio tēporis creator fuit creator εἰς τὸ αἰὲν ὅτι α. Gen. 1. ver. 1. Pag. 15. in definitiōe Distributiōis pro voce, Est, ponatur, εἰ. Pag. 17. pro voce παρὰ τῶν αἰσθητικῶν, ponatur παρὰ δὲ ὑποκειμένων. Pag. 19. ad hac verba: Nisi in Regulis dispositionis Syllogistica, addatur hac: Si modò veritatis et falsitatis tribunal in doctrina formalocū habere potest: ut quibusdā placuisse videmus. Pag. 20. ad hac verba: In axiōmate ἰμπίου seu dubio adyiciatur: Cujus κριτηρίου & tribunal cōsequentia & in cōsequentia est syllogismus. Et paulo post ad hac verba: ex ipsarū rerum cognitione adyiciatur: quā sola sunt κριτηρίου & tribunal veritatis vel falsitatis Axiōmatis ἰμπίου. Pag. 25. pro exemplo Syllogismi Negantis singularis ponatur hoc: vox clamantis in deserto & c: non est Christus. Iohannes Baptista est vox illa clamantis & c. Ergo Iohannes Baptista non est Christus. Pag. 35. pro voce ἐπεξερπασία ponitur ἐπεξερπασία.

In Rhetoricis.

Pag. 11. ad Regula de indice digito, pronomen: qui, adyicitor explicatus. Ibidem ad vocem Pacificator, adde: habitus seu gestus.

In Astronomicis.

Pag. 1. in altera parte distributionis Astronomia ad hac verba: versus ortum circulariter, addatur: voluitur. Pag. 2. ad vocem: Meridianus, adyice literam N. Ibidem ad voces: Duo Tropici, appone: P. Ibidem ad vocabula: Duo polares, adyunge Q. Pag. 27. Num. 3. pro Createm, pone creati. Pag. 31. pro πρὸς τὰ φάσματα pone πρὸς τὰ φάσματα. Pag. 52. pro digreditur, ponatur digreditur.

In Ethicis.

Pag. 11. pro Observantia ponatur: Observantia. Pag. 13. pro voce siue, pone sine.

In Phylis.

Pag. 12. in litera R. post hac verba: Philippo Melanchthoni est, deleatur vox Enim

NOBILISSIMIS ET VIRTUTVM AR-
tiumque optimarum studiosissimis Adolescentibus, BONA-
VENTURAE, IOHANNI MELCHIORI, & FRIDERICO,
BODEKERI S, fratribus Germanis, Genevensi in
Gymnasio, celebri pietatis & virtutum
officina viventibus;

Filijs,

NOBILISSIMI, VEREQVE GENEROSI VIRI, DOMINI BONA-
VENTURAE BODEKERI, Elgoviz Domini, & Sacrz Celsarz
Majestati à Consilijs &c.

Iacob Lorhard & διάκου.

QUANTA sit Schematistica, seu Typica, uti vocant, artium ac disci-
plinarum *ἡ ἀπλῶς* utilitas, hominem inter eruditos, qui nesciat, ar-
bitror esse neminem. Verbo dicam, quod res videtur esse: Hujus unius
beneficio, paucorum nunc annorum studio cōsequimur singuli, quod seculis ante
vix multis parabant universi. Quod ego quidem hortandi magis, quàm secus
existimantes sugillandi ergo dictum à me intelligi cupio. Cum igitur superiori
tempore talem unjus & alterius artis *διὰ τύπων*, ex præstantium hominum
lucubrationibus, juventutis causâ, instituissem, eamque nonnullis iudicij non
penitendi viris, non tantum non displicere intelligerem: sed hortatibus etiam
incitarer, ut horis vacuis, quas vellem, reliquas potiores, & in Scholis horum
temporum usitatiores artes, pari ratione, istis adycerem (è quibus honoris
causâ nomino, Amplissimum & Sapientissimū virum, Dominum Main-
radum Gmunderum, Republica nostra Proconsulē & Scholarcham
dignissimum: Ornatissimum Consultissimumque virum, Dominum Mel-
chiorum Guldium, urbis hujus Perscriptorem Archicum & Scholarcham;
Dominos perpetua mihi observantia colendos: Reverendum & eximiū Chri-
sti servum, Dominum Otmarum Scheitlium, Ecclesie pastorem &
Scholarcham fidelissimum, fratrem ac compatrem in Christo observandum:
itemque:

itemq; præstâtissimū pietate et eruditione virū, Dominū Iohā. Iacobum Colerum, Ecclesiæ vestræ Elgoviensis Antistitem, & vicinarum Ephorum vigilantissimum, fratrem honorandū.) obsequendum putavi honeste illorum voluntati; hancque Ogdoada Scholasticam confeci, exhibentē humanarū literarum studiosis Adolescentibus Grammaticen Latinam & Græcam, Logicē, Rhetoricen, Astronomicē, Ethicen, Physicen, Metaphysicen, seu Ontologiam, ἢ τὴν μέγαν. Cogitanti verò mihi, ad quosnam molitio hæc chartacea potissimū mittenda foret: vos, Generosissimorum Parentum verè Generosi filij, in mentem venistis, ut quorū laudatissimis literarijs conatibus, nec prorsus obfutura; nec D. Patri, viro iudiciosissimo, displicitura esse videretur. Requirebat etiam beneficētissima in me Paterna domus vestra aliquam jampridem recipiendæ gratitudinis meæ significationem: quam qualemcunque hac ad vos προσηγορίῃ institutā edere visum fuit. Accipite igitur, Nobilissimi Adolescentēs, frōre opellam hanc serena, & contra vetulorum quorundam causationes asserite, quibus nihil placet, nisi suum. Ego quidem nihil quicquam habeo, cur illos mover. Per me sui sint, cum sui similibus, æternū similes, licet. Malè loquantur de voluntatibus, studijs & laboribus bonorum: nimirum, quia benè loqui non didicerunt.

Nasuti sint usque licet, sint denique Nasus,

Quantum noluerit ferre rogatus Atlas.

Artes ratione & iudicio cupientibus discere, ὅπῃ μίαν σύνεσιν ἀκρίβειαν, καὶ σωφροσύνην ποιητέον, ut à Polybij iudicio mea gratiam ineat sententia.

Deum Patrem Domini nostri IESU CHRISTI supplex veneror, ut studijs & laboribus vestris, ad gloriam excelsæ suæ Maiestatis, ad Ecclesiæ & Reip. Christianæ emolumentum, ad familiæ vestræ decus & illustrationem, ad vestram deniq; omnium æternam salutem per Spiritum suum cumulatè benedicat, æternū, Amen. Perscripsi Gallopoli, Urbe celebri in fœdere Reip. Helveticæ, singulari Dei beneficio illustrissimæ atq; potentissimæ, quam

illustrior atque potentior Iehovæ dextra dintissimè ab omni detrimento sartam teclam integramq; conservet, Amen.

Anno ultimæ Numinis patietiæ, 1606, 24 Feb.

Etymologia, quæ est explicatio natorum singularium vocum, seu notarum, quibus quæque res vocantur. Harum considerantur

Communia accedentia, quæ sunt

Divisio. Est enim vox divisa vel

Species, quæ nascitur an vox sit vel

Figura, quæ nascitur an vox sit vel

Invariabilis. L. Numerum, qui est vel

Personam, quæ est vel

Terminationem, quæ sit vel per

Primitiva, quæ suæ est originis: ut, Mensa, tu, dormio &c.

Derivativa quæ alienæ est originis: ut, Mensula, tum, dormituro, &c. Est quæ, hæc vel

Nominalis, eaque vel

Pronominalis: ut, meus à me, tuus à tu, suus à sui, &c.
Verbalis: ut, bibulus à bibo.
Participialis: ut, amatus, amandus.

Adverbialis: ut, crastinus, besternus, pridianus.
Præpositionalis: ut, supernus, extraneus, intraneus.

Simplex et incomplexa: ut, brevis, ego, lego &c.
Composita: ut, perbrevis, geometer, perlego &c.

Singularis, qui de uno intelligitur: ut, homo.

Pluralis, qui de pluribus intelligitur: ut, homines.

Prima, de se ipsa loquens: ut, Ego Petrus scis.

Secunda, ad quam sermo fit: ut, vos Romani peritis.

Tertia, de qua sermo est: ut, Pater ipse adest.

Rectus: ut, Nominativus.

Obliqui: ut, Gen. Hæc variatio terminationis dicitur declinatio, vide B.
Dat.
Ac.
Vo.
Abl.

Modos et tempora, et dicitur Conjugatio, quæ usurpat Ver-

Gentilis: ut, Tigurinus, Romanus.
Possessiva: ut, Herculeus, Regius.
Patronymica: ut, Priamides.
Diminutiva: ut, servulus à servus.
Denominativa: ut, annona, ab annis.

Syntaxis, vide Q.

A (bum, vide F.

Prima, cu-
jus Geni-
tivus sin-
gulari de-
finit in

α: ut, Men-
sa, merse,
Ecclesiastes
α, cactus α.
ās: ut fami-
liās.
es: ut, epi-
tome. es.
ius: ut. Nul-
la nullius,
sola solius,
utra utrius.

Secunda, cujus Geniti-
vus singularis definit in l.
vel ius: ut, Magister, ma-
gistri, Dominus, domini,
scamnū, scamni, vir, viri,
satur, saturi, nullus, nul-
lius, Nullum, nullius.

Tertia, cujus Genitivus
singularis definit in is: ut,
animal, animalu. Hujus
varietatem ē lexicū Lati-
nis usus exhibet melius,
quam regula aliquam-
multa.

Quarta, cujus Genitivus
singularis definit in us,
vel u: domus, domus, cor-
nu, cornu.

Quinta cujus Genitivus
singularis definit in ei di-
visis syllabus: ut, spes, spēs.

Nomi-
ni: quod
est vox
rei vel
persona.
Hujus
confide-
rentur

Genus, quod est vel

Hac competit

Prono-
mini,
vide, D.

Qualitas. Est enim Nomen vel

Participio,
vide E.

Masculinū, cui pra-
poni potest, hic.

Femininū, cui pra-
poni potest hæc.

Neutrū, cui pra-
poni potest, hoc.

Commune, cui pra-
poni potest, hic & hæc, sine
ratione sexus habita:
ut, de mare cane, non
dico: hac canu: sed
hic canu.

Dubium, cui pra-
poni potest hic & hæc, sine
respectu sexus: ut, a-
marus cortex & amar. a
cortex, hodiernu dies
& hodierna dies.

Omne, cui pra-
poni potest hic, hæc, hoc:
ut, hic, hæc, hoc felix.

Horum cogni-
tio abusu magis
quam ē nu-
merosa regula-
rum multitu-
dine, perenda
tyronibus est.

Proprium,
quod uni rei
vel persona
competit:
ut, Petrus,
Tigrum.
Commune,
quod multis
cōpetit: ut,
fluvium, hōo:
Dicitur ap-
pellativū.

Virum que est vel

Vnigē-
nerū: ut,
pater.
Duorū:
ut, Clodi-
us Clodia
magister
magistra.

Adjektivū,
quod substā-
tivo vel si-
ne, vel me-
diante alio
adjektivō
astringitur.

Estque vel

Vnā terminationē gēneris
ōnū. ut, hic hac, hoc felix.
Duo terminationes et
duo genera, commūes sc. ee
n' neutrū ut fortis forte.
Tres terminationes &
tria distincta genera: ut,
doctus, docta, doctum.
Incomparabile vide, C.

Comparabile vide, C.

Incompara-

C.

Incomparabile per
gradus: qualia sunt
pleraque, quæ desi-
nunt vel in

Vs parum: ut, idoneus, sobrius, conspicuus. &c.

Dus: ut, reverendus, colendus, moribundus.

Mus: ut, Opimus. &c.

Ivus: ut, redivivus. &c.

Plex: ut, multiplex. &c.

Tinus: ut, ma: utinus, serotinus. &c.

Composita à ferro et gero: ut, frugifer, corniger. &c.

Multa substantiva compositione adjectiva facta: ut, degener, interm-
impunus, immunus. &c.

Adjectiva quædam unius terminationis: ut, equester, sylvester, ci-
cur, memor, campester. &c.

Quorum: doctus & magister & pectus, usus est.

Comparabile, idque vel

Regulare,
quod com-
paratur per
gradus

Positivum, qui primum gradum ponit: ut,
doctus.

Comparativum, qui superiorem primo
gradu ponit. Hujus considerentur

Superlativum,
qui supremum gra-
dum indicat. Hujus
consideranda est.

Termina-
tio, quæ est
vel

Salmus,

a, um.

Rimus,

a, um.

Limus, a, um.

Termi-
natio,
quæ est
vel

Masc. in IOR:
ut, do-
Fæm. tior.
Neutra, in IUS:
ut, doctius.

Formatio, quæ
casus I addit vel

OR: ut,
doctior.
US: ut,
doctius.

Formatio,
quæ casus in

I Desinenti, secunda declinationis addit
ssimus, a, um.

Ex desinenti, secunda declinationis ad-
dit rimus, a, um.

I tertia declinationis desinenti, limus,
a, um, addit.

Irregulare, et
habere gradus
vel

Omnes: ut, bonus, melior, op-
timus.

Comparativum, & superla-
tivum: ut, deterior, deterimus.

Positivum & superlativum: ut, fidus, fidissimus.

Positivum & comparativum: ut, ingens, ingentior.

D.

Pronomen est
vox, nominis nō
repetendi vicem
agens. Hujus cō-
sideretur

Persona,
quæ est vel

Prima: ut { Ego.
Nos.

Secunda: { Tu, vos.
ut, { Vocativi { mi.
{ mei.
Noster, nostri.
Vestras, vestrales.

Tertia: ut, { sui
{ ille
{ ipse &c.

Omnibus tribus communis: ut, idem, et ipse. Dicimus eni:
idem ego, idem tu, idem ille, ego ipse, tu ipse, ille ipse.

Demonstrativa: ut, Ego, tu, hic, iste.

Relativa: ut, is, ipse, qui, et ille, nonnunquam.

Reciproca: ut, Sui, suus.

Interrogativa: ut, Quis, cuius, cuja, cujum, cujus?

Possessiva: ut, Meus, tuus, suus, noster, vester.

Gentilis: ut, Nostræ, vestrae.

Qualitas,
quæ est vel

Genus,
quod est
vel

Masculinum: ut, Meus.

Fœmininum: ut, Mea.

Neutrum: ut, Meum.

Commune: ut, Nostræ, vestrae, cujus.

Omne: ut, Ego, tu, sui.

Participium

E.

Participium est
vox, à verbo qui-
dem tempus et
significationem;
à nomine autem
genus, casum et
declinationem ac-
cipiens. Huic co-
sideranda veniūt

Tempus, quod est vel

Significatio, quæ est
vel

Genus, quod est vel

Casus, quot nominum.

Declinatio

Præsens, idque in { Ans: ut, amans.
Ens: ut, docens.

Præteritum, idque vel in { tus: ut, amatus.
sus: ut, visus.
xus: ut, fixus.

Futurum, quod desinit vel in { Rus: ut, amaturus.
Dus: ut, amandus.

Activa, eaque vel { præsens: ut, Amans, legens.
Futura: ut, amaturus, lecturus

Passiva, eaque vel { Præterita: ut, Amatus.
Futura: ut, amandus.

Neutra, eaque vel { Præsens: ut flans; euren-
ardens.

Futura: ut, staturus, cursu-
rus, arsurus.

Deponens, eaque vel { Præsens: ut, precans.
Præterita: ut, precatus.
Futura: ut, precaturus.

Communis; eaque vel { Præsens activa: ut, Crimi-
nans.

Præterita activa et passi-
va: ut, Criminatus.

Futura activa: ut, Crimi-
naturus.

Futura passiva: ut, Crimi-
nandus.

Masculinum, in *ll.*

Fœmininum, in *A.*

Neutrum, in *ll. m.*

Omne, in *Aus et Ens.*

Prima in *A.*

Secunda in { *ll.*

{ *ll. m.*

Tertia in { *Ans.*

{ *Ens.*

A ; Verbum

Derivatio vide G.

Divisio in Verba

Modi:
quæ sunt
quatuor

Tempus. H.

Conjugatio
vide R.

Analogum,
quod plenè et
perfectè secū-
dum normam
certa alicuius
è quatuor cō-
jugatiōis fle-
ctitur. Estque
vel

Anomalum
est, quod nec
plenè nec per-
fectè secundū
normā cer-
ta alicuius ex
quatuor con-
jugationibus
flectitur. Estq;
vel

Activū, quod in o desinit, & addita lite-
ra R. format ex se passivū: ut, amo, amor.
Passivum, quod in or desinit, & dem-
onstrā littera R, redit in verbū Activum. ut,
Amor, amo.

Abundans,
eādē termi-
natione ha-
bens utriusq;
generis signi-
ficationē, di-
citurq; cō-
mūe: ut, Cri-
minor te &
abs te.

Defectivū,
quod defici-
tur vel

Heteroclitum, quod
diverse à normā ana-
logi flectitur, vel

Indicativus, per quē aliquid sim-
pliciter in dicatur: ut, scribo, scripsi.
Imperativus, per quem aliquid postulatur vel
Optativus, est Græcorū. Imperatur: ut, scribe.
Subjunctivus, per quem alij orationi alia sub-
jungitur interventu con-
junctionis, vel adverbij: ut,
veniam si Deo placuerit.
Infinitivus, per quem ali-
quid significatur sine per-
sona & numero: ut, scribe-
re; idque vel

Genere tantum alce-
rutto eoque vel

Personis: ut, decet, des-
cent, oportere,
de ver. oporteret.
bū est
vel
ut, rader, misce-
res.

Temporibus, qualia
sunt, memini, odi, capi.
Personis, Temporibus
& modis: qualia sunt,
infit, orat, cedd, pro die,
aut da: Si, pro si vi, sultu
pro si vultu, sodes pro si au-
des, ave, salve, ausim, fa-
xim, faxo, forem, ajo, in-
quam, fari: quæ omnia usu sunt discenda.

Vno modo: qualia sunt hac tria: Fero, volo, sū.
Pluribus
modis idq;
vel

Amare.
amavisse.
amaturū
esse.

sine tempo-
re, ut sunt

Passivo: ut, Deponens,
quod in or desinens, passi-
vam quidam formā refert,
significationē verd passivā
deponens, actionem signifi-
cat vel absolutā: ut, orior,
morio, nascor: vel transeū-
tē: ut, criminor, consequor.
Horum multa sunt in om-
nibus quatuor conjugatio-
nibus.

Activo, Passivoque abso-
luto: ut, Neutrū, quod in
o & m desinens absolutā
actionem, hoc est, in aliud
non transeuntē significat:
ut, sto, curro, sedeo, jaceo,
sum, forem, fio, existo, quæ
substantiva appellantur:
aut absolutam passionem,
hoc est, ab alio non manan-
tē significat: ut, doleo, fri-
geo, ardeo, gaudeo.

Duabus Conjugationibus:
ut, lavo, serveo, fulgeo, strideo,
fugeo, tueor, tergeo, cico: & la-
vo, servo, fulgo, strido, fugo,
tueor, tergo, cico.
Activa & passiva formā: ut,
fabrico, fabricor, frustro, fru-
stor, &c.

Analogè & anomalè: ut,
edo, edu & es, edit & est, edi-
tur & estur, esum & estū, &c.

Gerundia in
supina in
um. do.
u. dum.

Derivatio.

G.
Derivatio,
atione cu-
us verbum
est vel

Inchoativū, quod in sco, vel scor tertia cōjugationū desinēs, inchoatū rei cōtinua-
tionem exprimit: ut, albescō, gliscō, adipiscor, defetiscor, irascor, putresco, fracesco &c.
 Desiderativum, quod in so tertia cōjugationū desinens, desiderium actionū perfici-
cienda significat: ut, capescio, lacecio, facecio, visco. &c.
 Frequentativum, quod in co, to, tor, so, sso, xo, xor, prima cōjugationū de-
sinens, frequentem seu crebram actionem significat: ut, velluco, visito, quiritor, re-
sponso, quasso, nexō, amplexor.
 Meditativum, quod in rio quarta cōjugationū desinens, cupiditatem et affectum
actionū tentanda significat: ut, esurio, leclurio, nuprurio, parturio, canaturio.
 Diminutivum, quod in lo prima cōjugationū desinens, diminutionem sui primi-
tivi significat: ut, sorbillo, cantillo, vacillo, attillo.
 Imitativū, quod in sso, ssor, & cor, nor prima cōjugationū desinens, imitationem
significat: ut, Parisso, Atticisso, Gracisso, pizisso, Baccher, Philosophor pōcor, domio-
nor, vulpinor, ceculto, ideest, imitor Cacos, Fessu.

H.
Tempus,
quod est vel

Præsens, quo significatur præsens actio vel passio: ut, amo, ama,
amem, amare. &c.
 Imperfectum, per quod significatur actio vel
passio capta, sed nondum absoluta: ut, amabā.
 Præteritum, per quod significatur actio vel
quod est vel passio nuper absoluta: ut, amavi. &c.
 Plusquamperfectum, per quod significatur
actio vel passio jam pridem absoluta: ut, ama-
veram. &c.
 Futurum, per quod significatur futura actio vel passio. ut, ama-
bo, amato. &c.

Horum Temporum
in omnibus mo-
du formationem
tradūt libellus Ele-
mentarj, classibus de-
finitis: autorum
præsertim & le-
xicorum usus.

K.
Conjuga-
tio, est vel

Prima, quæ in præsentis tempore modi infinitivi desinit in are, vel ari, cum a longo
ante re vel ri: ut, amāre, amari.
 Secunda, quæ in præsentis tempore modi infinitivi desinit in ere vel eiri, cum e lon-
go ante re vel ri: ut, docēre, doceri.
 Tertia, quæ in præsentis tempore modi infinitivi desinit in ere, cum e brevi ante re:
ut, legere: vel in i sine er præcedenti: ut, legi.
 Quarta, quæ in præsentis tempore modi infinitivi desinit in ire, vel iri cum longo i
ante re vel ri: ut, audire, audiri.

L.

invariabilis, quæ per
numeros, personas, et
criminationes nō po-
t est variari: sed immu-
abilis manet. Ea au-
tem vel

1. Verbis alijsq; vocibus adjungitur, ad aliquam circumstantiam illarum significandam: et dicitur Adverbium: vide M.
2. Multiplicis orationis partes in certas sententias apud conjungit: et dicitur Coniunctio, vide N.
3. Alijs vocibus preponitur: et dicitur Præpositio, vide O.
4. Sermoni interjicitur, ad significandum animi affectum, vel gestum: et dicitur Interjectio, vide P.

Circum-

M.
Circumstantia,
quam significat
Adverbium, est
vel

Loci: *ut, Ubi, hic, istic, illic. &c.*
 Temporis: *ut, jam, nunc, nuper, post, modo. &c.*
 Accelerandi: *ut, statim, proximo. &c.*
 Numerandi: *ut, semel, bis, ter. &c.*
 Negandi: *ut, non, haud, nequaquam. &c.*
 Affirmandi: *ut, etiam, na, quidni. &c.*
 Demonstrandi: *ut, En, ecce, eccum. &c.*
 Optandi: *ut, Utinam, ô si. &c.*
 Hortandi: *ut, Eia, age, agite, amâbo. &c.*
 Ordinis: *ut, deinceps, deinde, postea. &c.*
 Interrogandi: *ut, Cur, quare, quamobrem, quid ita? nonne, utrum, annon, num, nunquid. &c.*
 Similitudinis: *Quasi, uti, sicut, ut, perinde, tanquam, sic, ita, ceu. &c.*
 Qualitatis: *ut, quomodo, doctè, pulchrè, eleganter, fortiter, benè malè. &c.*
 Quantitatis: *ut, multum, parum, parumper, valdè, nimis, satius, assatim, abundè. &c.*
 Dubitandi: *ut, fortasse, fortassis, fortè, forsitan, forsan. &c.*
 Personalis: *ut, mecum, tecum, secum, nobiscum, vobiscum. &c.*
 Vocandi: *ut, Hens, ô &c.*
 Respondendi: *ut, Hem, hei. &c.*
 Separandi: *ut, seorsum, separatim, nominatim, privatim, modò, duntaxat, bifariam, trifariam. &c.*
 Iurandi: *ut, Hercle, pol, œdepol, ecastor. &c.*
 Eligendi: *ut, potius, imò, praefertim, praecipue, potissimum, imprimis, cumprimis, magis, maxime. &c.*
 Congregandi: *ut, simul, unâ, pariter, universè, summatim, conjunctim. &c.*
 Concedendi: *ut, Esto, sit, sanè. &c.*
 Prohibendi: *ut, ne, nequaquam. &c.*
 Eventus: *ut, forte fortuna, fortuitò. &c.*
 Comparandi: *ut, magis, minus, doctius, tarius, tam, quàm, optime, pessime. &c.*

N.
Est autem
Conjunctio
vel

Enunciativa,
eaeque vel

Congregativa,
hæ: que vel

Segregativa,
eaeque vel

Ratiocinativa, quæ est vel

Copulativa: ut, Et, etiam, que, quoque, nec,
neque, item, tam, tum: Cum, tum, in, super,
præterea, ad hæc, deinde, quin, quinctiam.

Conditionalis: ut, Si, sin, ni, nisi.

Discretiva: ut, quidem, sed, verò, verum, au-
tem, etsi, tametsi, quanquam, quamvis, licet,
tamen.

Disjunctiva: ut, ve, vel, aut, sive, seu, u-
trum, num, an, anne &c.

Causalis: ut, Nam, namque, enim, etenim,
enimverò, quia, quoniam, quodd, quandoqui-
dem, ut, quò, ne, quin.

Conclusiva: ut, Ergo, ita, itaque, igitur,
ideo, quare, quamobrem, quapropter, quocirca,
propterea, proinde.

Est verò

O.
Est verò Præpositio
vel

Separabilis ab alijs
vocibus, quales sunt

ad	ob	abs
apud	penes	absque
ante	per	cum
adversum	pone	coram
adversus	prope	clam
cum	post	de
citra	propter	E
circum	præter	ex
circiter	secus	pra
circa	secundum	præ
contra	supra	sine
extra	trans	tenus,
erga	ultra	in
infra	usque	sub
inter	versus.	super
intra	A	subter
juxta	ab	procul.

Inseparabilis ab
alijs vocibus; ut sunt

Di
du
re
se
an
con.

P.
Interjectionis modi
Sunt vel

Gaudentis: ut, *Evax, io, oh, ô, evohé, evôé.*

Dolentis: ut, *Au, ah, heu, cheu, hei, proh.*

Admirantis: ut, *papa, vah.*

Indignantis: ut, *Hem, chem, hau, malum, vah.*

Metuentis: ut, *at, atar.*

Fastidientis: ut, *Apage, ohe, phy.*

Silere iubentis: ut, *St, bat, pax, psi.*

Comminantis: ut, *Va, veh, hem.*

Ridentis: ut, *ha, ha, he.*

Exclamantis: ut, *O, proh.*

Lacrimantis: ut, *hei, hoi, oh, ah.*

Qui ab alijs afferuntur modi, ferè ad adverbium rediguntur.

Haftenus de primâ parte Grammaticæ, Etymologia nimirum: Sequitur de Syntaxi.

Q.
Syntaxis est,
quæ vocū sin-
gularum con-
structionē sen
compositionē,
faciendæ ora-
tionis ergo do-
cet. Est ea vel

Regularis quæ est vel

Figurata, vide, s.

Convenientia vocum, earumq; vel

Rectio, vide, s.

Variabilium
cum variabili-
bus, nempe in
numero, gene-
re, persona &
casu

Invariabiliū
in analysi: acci-
dentibus vocū
invariabilium,
cum variabili-
bus vel inva-
riabilibus vide.

R.

Nominis vel

Pronominis vel

Verbi cum Participij vel

Substantivi cum substantivo sine conjun-
ctione: quæ conveniunt vel numero, genere,
persona, & casu: ut, Regina pecunia, bella-
tor equus, magister virtutis philosophus: vel
numero, persona et casu solū: ut, Effo-
diuntur opes, irritamenta malorum.

Adjectivi cum substantivo: quæ conveni-
unt numero, genere, persona & casu: ut, cha-
rius pater.

Adjectivi cum adjectivo, substantivi vi-
cario: quæ conveniunt numero, genere, per-
sona, & casu: ut, Optima prima.

Adjectivi cum substantivo: quæ conveni-
unt, numero, genere, persona & casu: ut,
meum caput.

Interrogativi cum nomine vel pronomine
reditivo: quæ conveniunt vel numero, genere,
persona & casu: ut, Cui dedisti? Patri. Quā
me insequitur? Ego. Cujus est codex? Meus.
Cujus litera? tua. Cujus pecus? Meum: vel
genere, numero & persona, non autem casu:
ut, Cujus sunt ades? Meæ.

Relativi cum antecedente nomine, quod re-
fert: quæ conveniunt numero, genere, persona,
& casu, sed non semper casu: nam si sequenti
verbore spondet: ut, litera, quæ data sunt. Li-
tera, quas accepi.

Activi cum substantivo: quæ conveniunt nu-
mero, genere, persona, & casu: ut, nostri ob-
servans homo.

Passivi cum duorum substantivorum priore:
quæ conveniunt numero, genere, persona, &
casu: ut, herba dicta est Helenium. Tullia na-
ta fuerat homo.

Nominativo: quæ conveniunt numero, &
persona: tu legis, ille dormis.

Vocativo: quæ conveniunt numero & per-
sona secunda: ut, Claudis salve.

B 3

Invaria-

R.
Invariabilium
cum variabili-
bus & invaria-
bilibus, Et vel

Adverbij
vel

Generalis

1. Cum nomine: ut, bene longius. adprimè utile, longè princeps civitatis, nihil suprà.
2. Cum verbo: ut, eleganter loquitur, disputat.
3. Cum participio: ut, rectè paratur.
4. Cum adverbio: ut, bene mane. Sat citò sisat bene.

Specialis

1. Id, quòd, hoc, conveniunt cum comparativo: ut, eò majus. Quò quisque maior. Hòc melius.
2. Quàm, comparativo & superlativo: ut, Nihil est ex omnibus rebus hūanū præclarior aut præstātius, quàm de Republica bene mereri: Quàm maximū potui itineribus ad Amanum veni.
3. Tàm: ut, superlativo: ut, Tàm maxima res, Hic maxima. &c.
4. Longè, multò, tantò, & quantò, comparativis & superlativis: ut, longè melior, longè optimus, multò jucundior, multò jucundissimus.
5. Adverbia numerum significantia conveniunt nominibus numeralibus distributivis, & cardinalibus: ut, bis dea. Octies septē solū anfractus. Tercentiū nivēi rudent dumeta juveni.

Conjunctionis
vel

Generalis, dum
voces alias vel

- semper antecedit: ut, Et &c.
semper sequitur: ut, Que &c.
Antecedit & sequitur: ut, etiam, &c.

Specialis

1. Quòd, ne, ut, conjunctivi modi verbis: ut, Adsum, quò scias. Venio, ne stomacheris. Dico, ut faxis.
2. Quòd, indicativi & subjunctivi modi verbis conveniunt.
3. Conjunctiones discretivæ, etsi, tamen, licet, quanquam, quavis, Indicativum & subjunctivum recipiunt.

Relatio

S.
 Rectio est
 quādo vox
 vocem di-
 versa vel
 casu, vel a-
 liu accide-
 tu cuiusdā
 flexiōe seu
 terminatio-
 ne regit. Est
 autē volū-
 vel

Invariabilium, vide. X.

Variabilium & vel

Verbi, vide. I.

Nominis cuiusque vel

Adiectivi quod vel

Subiectivi quod vel

1. Regit genitivum, quo in dicatur cuius aliquid sit: ut, sententia Ciceronis, vita iustorum, filius es tu.
2. Regit gerūdiū in di, cum significat facultatē: ut, Licētia ludēdi.
3. Regit duos genitivos vel duos ablativos laudū aut vituperij, quorum alter est adiectivum alter substantivum: ut, hospes noster iocī, virgo parva ore, asinus longis auribus. (filio, & gratia.)
4. Opus, regit ablativū ut: auctoritate tua nobis opus est, & con-
1. Regit genitivū, cum est participiū: ut, Nemo hominū: alter horū. Quis omnium? Talia sunt, nemo, nullus, quidā, quinquā, quinquā ali-
 quus, alter, multū, plus, nihil, hoc, id, uter, neuter, quus, quē, quod vel
 quid) genitivum: ut, studiosus laudū, nescius sanī, securus
 2. cum sig-) damni, integer vir: a.
 ficat stu-) Infinitivum: ut, paratus omnia perpeti.
 dium re.) Gerundium in di: ut, peritus desumendi.
 git vel) Supinum in u: ut, facile intellectu, natu maximus.
3. Regit genitivū, cum est verbale: ut, Tempus edere rerum. Te-
 nax propositi. (nostri, profusus sui.)
4. Regit genitivum, cum est Participiale: ut, amans, obsecrans
5. Regit genitivum, cum est vel nomen vel pronome loco nomi-
 nis substantivi in genere neutro positum: ut, dimidiū sancti, qui bene
 capit habet, multum tibi, quid morbi?
6. Regit dativum, cum significat commoditatem vel contrarium:
 ut, commodum mihi, incommodum tibi.
7. Regit ablativum, cum est gradus comparativi: ut, argentum
 vitis est auro.
8. Regit genitivum pluralem, cum est gradus superlativi: ut,
 Eloquentium iuri peritissimus.
9. Regit accusativum & ablativum, cum significat mensuram:
 longus sex pedes & pedibus.
10. Dignus & indignus regūt ablativum: ut, dignum laude vi-
 rum Musa erat mori.
11. Regit Genitivum vel ablativum, cum significat copiam
 & inopiam: ut, plenus bonorum & bonus.
12. Genitivum & dativum, cum significat affinitatem aut con-
 trarium: ut, affinis suspicionis & suspicioni.
13. Participia calum verbi sui regunt: ut, accusandus desidia.
14. Quādam participia passiva regunt accusativum: ut
 pertusus ignaviam, exosus nuptias.

B 4 Verbi,

1. Activum regit accusativum: ut, scribo Epistolam.
2. Passivum regit ablativum, vel sine præpositione: ut, sortes creantur sortibus: vel cum præpositione: ut, à frigore uestus.
3. Neutrum, vel nullum ex se casum regit: ut, sedeo: vel activi imitatione casum ejus mutatur: ut, vivere Bacchanalia, olere hircum: vel ablativum passivi cum præpositione: ut, vapulo à re, caleo à forma: &c.
4. Deponens, vel nullum ex se casum habet: ut, loquor: vel activi imitatione accusativum asciscit: ut, sequor consuetudinem.
5. Istor, fruor, fungor, potior, velleor, ablativum regunt.
6. Quodlibet verbum regit Dativum persona vel rei, cui aliquid tribui vel adimi indicatur: ut, cede majori, parce minori, habere odio, despectui, iudicio. Posthabere, antehabere, antestare alicui.
7. Verba rogandi duos accusatos regunt, alterum persona, alterum rei: ut, oro te illud. Talia sunt: Doceo, crudio, moneo, celo, consulo, interrogo, rogo, obsecro, posco, postulo, flagito, exigo, voco, nomino, dico, appello, nuncupo. &c.
8. Verbum copiae regit ablativum: ut, saturare se sanguine. Abundare exemplis, doctrina.
9. Verba precij & æstimationis Genitivum & ablativum regunt: ut, quanti facis magni. Quanti emisisti magno. Quibus precijs veneunt porci? Merces licent presentis pecunia: die wahren sind vmb bar gelt seil. Liceri & licitari aureo: Ein goldguldin drauff biessen. Licere venditoris; liceri & licitari emptoris est.
10. Verba curæ & perturbationis genitivum & ablativum regunt: ut discrucior animi, & animo: pendeo animi, & animo.
11. Verbum judiciale regit genitivum, vel accusativum: ut, arcescere capiti, postulare repetundarum, liberare crimine, absolvere criminum.
12. Verbum memorie regit genitivum & accusativum: memini hujus rei, & hanc rem: obliviscor, reminiscor, recordor hujus rei & hanc rem.
13. Verbum substantivum, aut eius vicarium, regit post se nominativum: ut, Tullius est Romanus, vivimus beati, sumus miseri.
14. Verbum substantivum regit post se, vel genitivum significantem possessor: ut, erit humanitatu vestra: vel pro genitivis, mei, tui, sui, nostrum, nostri, vestrum, vestri nominativum possessorum: ut, meum, tuum, suum, nostrum, vestrum: ut, Non est meum contra aliquem dicere.
15. Verbum substantivum, cum significat idem, quod habere, regit Dativum: ut, est mihi pater, id est, habeo patrem.
16. Verbum substantivum, cum significat idem quod afferre duplicem Dativum regit, unum persona alterum rei: ut, erit tibi laudi, cordi, curæ, voluptati.

17. *μενομένην*, refert & interest, commoditatem vel officium significantia, regunt genitivum: ut, Refert illorum, interest republica.
 18. *μενομένην*, refert & interest pro genitivo mei, tui, sui, nostrum, nostri, vestrum, vestri, regunt ablativos possessivos, meā, tuā, suā, nostrā, vestrā: ut, refert interest meā, tuā, suā: &c.
 19. *μενομένην*, refert & interest regunt etiam genitivos illos precii & aestimationis, tanti, quanti, magni, parvi. In reliquis sapius habent, multum, plus, plurimum, magis, minus, parum, paululum, pauxillum, nihil, aliquid.
 20. Quinque hæc: *Μισηται, miserescit, miseretur, tædet, piget, poenitet, pudet, regunt accusativum personæ & genitivum rei: ut, Omnes nostrimet nos poenitet, Pudet me stultitia.*
 21. Verbum infinitivum *ἀλλοιούμενον*, regit ante se accusativum, post se casum sui verbi finiti: ut, Rumor est se amare Phronesium.
 22. Gerundia activè significantia regunt etiam accusativum rei: ut, refecandum est ulcera, & curandum.
-
1. Deliberativum verbum aut simile, regit aliud verbum modi infinitivi: ut, obliviscor vigilare.
 2. Verbum motus ad locum regit supinum in um: ut, Eo cubitum, venio postulatam.
 3. Verbum motus è loco regit supinum in u: ut, Redeo obsonatu, surgo cubitu.

Y.
Syntaxis figurata est, quæ à normis constructionis communis vocum declinat. Estque vel

Generalis totius syntaxis, eaq. vel

Ellipsis, cum ad perfectam constructionem deest vel

6. Prepositio in nomine vel

Specialis, vide, A 4.

1. Nomen: ut, abest bidui sc: itinere. Pro virili mea, sc: patre. Tonas sc: cælum.
2. Pronomen: ut, memini audire, sc: me.
3. Verbum: ut, Quid tu hic? subintellige, facis.
4. Participium: ut, reus maiestatis sc: laesæ.
5. Adverbiū: ut, pridie quàm discessi, id est postquam discessi; hic deest, post.

1. Causæ, quod ponitur in ablativo: ut, gladio ferire: clarus doctrinâ.
2. Temporis: cuius spatium per quàm diu intellectum in Accusativo ponitur: ut, ab hinc annos prope viginti.
3. Temporis, cuius terminus per quando intellectum in Ablativo ponitur: ut, hora nona convenimus: illo dormiente, nobis invitâ.
4. Oppidi significanti motum ad locum, quod in Accusativo ponitur: ut, Basileam eo.
5. Oppidi significanti motum per locum vel è loco in Ablativo ponitur: ut, iter Tiguro, Basileâ, Genèvâ facere. Quâ veni? hac inquam.
6. Oppidi singulari numeri, declinationis primæ & secundæ, significantis quietem in loco: quod ponitur in genitivo: ut, sum, vivo Vienna, Lugduni.
7. Oppidi singulari numeri, declinationis tertiæ, significanti quietem in loco: quod in Dativo vel Ablativo ponitur: ut, sum carthagini, Lacedamoni.
8. Oppidi plurali numeri, cuiusvis declinationis significanti quietem in loco, in Ablativo ponitur: ut, Sum Minturnis, Bruxellis, Parisijs.
9. Locorum aliorum: quod ponitur in Ablativo: ut, Terra marique.
10. Domus, ruris, humus, militiæ: quæ oppidorum syntaxis sequuntur: ut, Sum Domi: eo domum, venio domo, sum ruri, eorū, venio rure, jaceo humi, humo surgere. Domi militiæque virtus conspecta.

Pleonasmus est, cum vox aliqua in oratione redundat: ut, sic ore locuta est, redundat ore. Terra Græcia, redundat terra. parvus humuncio, redundat parvus. Adsum coram, redundat coram. Et decus & formam regina pecunia donat, redundat, &c.

Enallage vide Z.

C 2 Enallage

Z.

Enallage est permutatio vel

Ordinis vocum, cum scilicet mutatus est ordo vocum, quem ratio syntaxeos prescribit: ut, *italiam contra*, pro *contra italiam*. Quorum est numerus, pro quorum numero. His accensa super, pro superhis accensa.

Vocis pro voce,
cum vel

Partes orationis inter se permutantur: ut, *aliud* cras, pro *alium dies crastinus*, *siue tuum*, pro *scientia* tua. *Apparere prestat*, pro *apparitio prestat*; *postremum vale*, pro *postrema valedictio*.

Accidentia partium orationis permutantur: ut, *sanguis meus*, pro *mi sanguis*.

1. *Synthesis, qua nomini singulari collectivo jungitur vel adjectivum vel verbum plurale*: ut, *Pars hominum vulnerari. Avium capite. Pars epulis onerant mensas.*

2. *Zeugma, cum duobus aut pluribus substantivis, quamvis diversi numeri, jungitur adjectivum, vel verbum quod cum priore aut propiore convenit*: ut, *Capere tibi salum et heredi: et genus et virtus nisi cum te visor a'ga est. Sunt nobis mitia poma, castanea molles, et pressi copia lactu.*

Ad.
Specialis est, qua speciatim ab aliqua norma vel convenientiae vel rationis discedit. Est, que vel

3. *Syllepsis*
duos modos
habet

1. *Cum duobus pluribusve substantivis jungitur vel adjectivum vel verbum plurale quod cum digniore convenit numero, vel genere vel personâ* (Est autem dignior numerus pluralis singulari: masculinum genus feminino, persona prima, secundâ, secundâ tertiâ): ut, *Dum fata Deumque sinebant. Pater et mater sunt mortui. Ego et Balbus susceplimus manus. Si in et Tullia, lux nostra, valetis,*

2. *Est, cum duobus, pluribusve substantivis, cujuscunque sint generis et numeri, jungitur adjectivum plurale neutrum*: ut, *divitiæ, decus et gloria in oculis fixa sunt: Regna, imperia, nobilitates, honores, divitiæ in casu fixa sunt. et c.*

4. *Prolepsis est, cum quod commune est duobus vel pluribus, præcedit; et idem mox distinguitur per partes, verbo non resumpto*: ut, *Aquila volant, hæc ab oriente: illa ab occidente. et c.*

5. *Helenismus vel Grecismus est, cum Latine voces constructionem sequuntur Græcicam*: ut, *dulce satius humor. Os humerosque Deo simili. Doleo caput. Mirari laborum. Disfinere irarum. Visam si est domi. Regnare populosum, letari laborum. Dedit gestare. Dignum amari. et c.*

Coronis de observatione
eorum quæ in Grammati-
ca, cum compositione, tum
resolutione, ob oculos pue-
rū versari debent. Qua-

TANT

1. Vocativus, si quū adest.

2. Nominativus vel { Expresus : ut, Ego Petrus. &c.
Implicitus, seu Ellipticus : ut, puto, id est,
ego puto.

3. Pars orationis loco nominativi posita : ut, amare, pro amor. &c.

4. Verbum finitum : ut, Volo, loquor. &c.

5. Verbum infinitum, si adest : ut, Volo facere. &c.

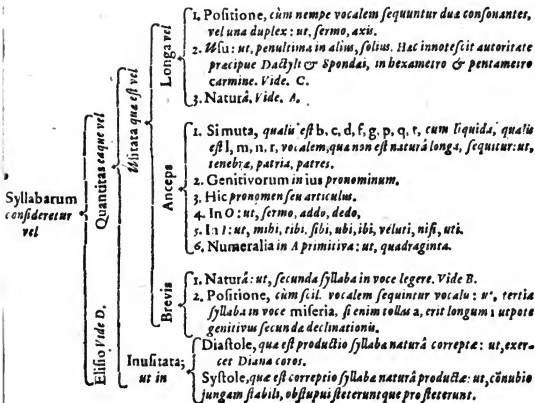
6. Casus verbo debitus : ut, scribo literas, Rumor est te designasse
scelus. &c.

7. Cæteræ partes orationis, quæ dictū vel ante vel post, vel in-
terponuntur. &c.

Finis Grammaticæ Latinæ.

Syllabarium

DE QVANTITATE SYLLABARVM SEV EARVM TEMPORIBVS.

C

4

Naturâ

A.
Naturā longa
est syllaba, vel

Ultima; cuius generis sunt

1. Monosyllabæ definientes in quamvis vocalē, & in consonantē c, r, n, & s: ut, lac, ver, ren, ros, &c.
2. Delinētes in i & u: ut, vidi, cornū, fructu.
3. Ablativi in a & e prima & quinta declinationis: ut, mensā, spē, fidē, epitomē.
4. Præpositiones in a, & Adverbia in e & o orta à nominibus: ut, iuxta, doctē, commodatō.
5. Dativi & Ablativi in o secunda declinationis.
6. In as & os: ut, bonitas doctos.
7. In es tertia declinationis non crescentes genitivū: ut, nubes. &c.
8. In es quinta declinationis: ut, species, res.
9. Verba in es: ut, docēs, legēs, amēs, audies.
10. Aries, paries, abies, heres, merces.
11. Græca: ut, lebes, tapes.
12. Dativi & Ablativi in is secunda declinationis.
13. Quartæ conjugationis in is: ut, audu, scū.
14. Nomina in us tertia declinationis, quæ u in obliquis retinent: ut, salus salutis.

Penultima

1. Diphthongus: ut, etas, diata.
2. Infinitivus prima, secunda & quarta conjugationis.
3. Derivativa quædam brevium primitivorum: ut, lego, lex legi.
4. Adjectiva in Icus, alis, ilis, anus, enus, imus, inus, aia, orus, osus, atus, itus, utus & ivus: ut, posticus, animalis, juvenilis, primarius, Damasceus, optimus, clandestinus, caballinus apud Persum, scolaris, honoris, formosus, laureatus, auditus, cornutus, factivus.
5. Definētia in do, go, al, el, ile, imen orta à verbis quarta conjugationis & umen: ut, testudo, vertigo, vectigal, querela, servile sarcimen, lenimen, volumen.
6. In trimus: ut, patrimus.
7. In igo verba: ut, fūigo, infligo, castigo.
8. Præterita dissyllaba: ut, veni, vidi, vici, sedi.
9. Dativi & Ablativi quinta declinationis: ut, diebus, rebus speciebus.

- Antepenultima*
1. In voce suppositivus, Martialis.
 2. Verba in utio: ut, cæcutio.
 3. Quædam in urio: ut, prurio, scaturio.
 4. Tegula à tegeo, regina à rego.

Natura

B.
Natura brevis
syllaba est vel

ultima

1. In a & e quadam: ut, arena, cubile.
2. Præter que, ne Enclitica, Nec, donet, an, in, vir, cor, pes, es & is pro-nomen.
3. Bene, malè, modò, ritè.
4. Desinentia in b, d, l, mono syllaba, m, n, r: ut, ab, ob, ad, mel, fel, circum, flumen agger.
5. Arbos & labos, pro arbor & labor.
6. In es, is, us.

Penultima

1. Peregrina in icus: ut, Getulicus, comicus.
2. Lubricus, rusticus, vitricus, urbicus.
3. In ilis verbalia: ut, flexilis.
4. Compositione: ut, compater à pater.
5. In al quadam: ut, puteal, animal.
6. In timus: ut, legitimus.
7. Dedi, datus, fleti, flatus, scindo, scidi, citus, litus, satus, ratus, rurus, carus, agnitus.
8. In inus, materiam non formam significans: ut, Prasinus, faginus, chrisallinus.

Antepenultima

1. Nomina in itius: ut, ficitus, triticus.
2. Verba quadam in urio: ut, esurio.
3. Verba tertia conjugationis, quæ primam syllabam in præterito, repetunt: ut, pepuli, turturi, à pello, tundo.

D

Confidere-

C.
Cōsidere-
int autem

1. Pes, qui
est vel

1. Dactylus, qui constat prima longa, posterioribus duabus brevibus: ut, dicere.

Spondæus, qui constat duabus longis: ut, dixi.

2. Versus,
qui est vel

Hexameter, qui constat quatuor primis pedibus vel dactylis vel spondæis: quinto solo dactylo: sexto autem vel solo spondæo: vel solo trochæo: ut, Vir bonus et prudens, audebis dicere pensheu.

Pentameter, qui constat primo et secundo vel spondæo vel Dactylo; tertio et quarto dactylis, & duabus syllabis in medio & sine intercisis, quæ quintum pedem faciunt: ut, est virtus placitum abstinuisse bonis.

D.
Elifio, quæ
est vel

Synalæphe, cum vocalis vocalem sequentem antecedens eliditur: ut, Multi ille & terris actatus et alto.

Ecthlipsis cum vel vocalis vel consona, nullam vocalem antecedens eliditur: ut, Audin' qua loqueris: pro, audis ne, qua loqueris.

Voce; eaq; vel

Simpliciter; et vel

Cōiuncta; nōne

Sētētia; eaq; vel

Substantivorum; & vel

Adjectivorum; & vel

Verborum, Vide. B.

Adverbiorum, Vide. C.

Adiectivi

Substantivi

Simul, Vide. D.

per plures casus

Metonymiam.
Ironiam.
Metaphoram.
Synechdochē.

Schemata vide. F.

Per eundem casum, mutatū phrasibus, mixturā figurarū.

Enthymematibus.

Syllogismis, Vide. H.

D ; Verborum

1. Per synonymia propria vel tropicè idem significantia; ut, fortitudo, magnanimitas.

2. Addito subiecto in quo res nomine substantivo significata inheret, ut fortitudo animi, animi altitudo, celsitas, excellētia, magnitudo, robur animi.

3. Mutatione substantivi in adiectivum, addito subiecto cui rei, qua nomine substantivo denotatur, ut fortis animus, robustus, excelsum, invictus, infactus, magnus, ingens animus.

4. Per periphrasin seu definitionem seu descriptionem; ut, animus res adversas patienter & fortiter perferendi, Virum quæres adversæ faciliè perferuntur.

5. Per rerum bonarum laudem malarum verò vituperium; ut, Laus Temperantiæ, decus temperantiæ, ornamentum temperantiæ. Ebrietas: Labes ebrietas, dedecus, infamia ebrietas; & similia.

1. Per synonymia propria vel tropica; ut, falsum, vanum, mendax, ab surdum, commentitium, fictum, adulterium, fucatum, sucosum, leve, nugatorium.

2. Per dissentanea; ut, remorum à vero, dissentiens à vero, discrepans à vero, abhorrens à vero, alienum à vero, adversum vero, contrarium vero, diiunctum à vero, discedens à vero, declinans à vero, deficiens à vero, quod abest à recto, pugnans cum vero, non verum.

3. Per additum substantivum subiecti; ut, fortis, animosus, vir magno animo, erecto animo, vir magni animi, acutus animi, fortis animi, plenus animi.

4. Per ablativum causæ; ut, viribus valens, viribus excellens, virum robore insignis, manu promptus, fortitudine præstans, fortis animi laude clartus, insignis, excellens, forti animo præditus.

Nominativum.

Genitivum.

Dativum.

Accusativum.

Vocativum.

Ablativum.

Vide. E.

Tropos. Exempla usus dat.

(Vide. H.

B.

Verborum:
horum variatio
fit vel

1. Per synonyma propria vel tropica: ut. amare, diligere, deperire, savori, amplecti, studere; vindicare, ulcisci; mandare, dare in mandatu, dare mandata, jubere, precipere, inungere, poscere ab aliquo, requirere, postulare, exigere, velle, imperare.
2. Per mutationem verbi in nomen substantivum, ab eodem verbo flexum & derivatum, & conjugatum cum eo, vel synonymum, quod substantivum ab alio verbo regatur: ut, amore inflammati, amore capi, amorem erga aliquem habere, amore audere, amore flagrare: vindictam capere, sumere, persequi, delictum capere, sumere, persequi.
3. Per mutationem verbi in nomen adjectivum conjugatum cum eo, vel synonymum, quod regatur ab alio verbo: ut, charum habere, inimum habere.
4. Per præpositiones adhibitæ, quarum beneficio phrasæ pulcherrimæ & elegantissimæ confici possunt: hæc res mihi in amore est, in deliciis; amorem erga aliquem habere.
5. Per mutationem verbi in verbum substantivum, quod post se regat nominativum adjectivi, vel potius definitione & periphrasi verbi: ut, amare, esse bene amatum erga aliquem, optimam erga aliquem alius esse voluntatem, secundam in aliquem esse voluntatem alicujus, bene alicui velle, alicuius causæ bene velle. Volo, non abhorret mea voluntas.

C.

Adverbiorum:
horum variatio
fit vel

1. Per Synonyma: ut, velut, veluti.
2. Per nomina: ut, verbi gratia, verbi causâ, exempli loco, exempli gratiâ, exempli causâ.
3. Adverbia nominibus adjectivis convenientia, mutantur in adjectiva, a quibus orta sunt, vel synonyma: at adjectiva, quibus antea convenient, mutantur in substantiva: ut, perpetuò vera: sic mutantur: ut, perpetua veritas. Hæc sententia non semper vera est, non est perpetua veritas.

D.
Adjectivi &
substantivi
simul: horum,
variatio fit

1 Mutatione Syntaxeos convenientie in syntaxin relationis substantivi ad-
iuncti, quod regat genitivum subiecti: ut, Elegans distinctio, elegantia distinctionis;
Magnus animus, magnitudo animi; fortis animus, fortitudo animi; fides amicus,
fides amici, vel amicitia. Etiam me esse amicum cognoscet, fidem amicitia mea
cognoscet, fidem erga te meam cognoscet; pulcher animus, pulchritudo animi; fe-
rox victor, ferocia victoria; Beata vita, b. acritudo vite; pulchra gloria, pulchritu-
do gloriæ; concinna oratio, concinnitas orationis; acuta ratio, acumen rationis;
acutum argumentum, acumen argumenti; nervosa oratio, nervositas orationis;
vera oratio, veritas orationis, falsa oratio, falsitas orationis; elegantes mores, ele-
gantia morum; levis distinctio, distinctio levis, commentitia distinctio le-
vitas; opulentissima gratia Dei, abundans amor Dei, abundantia amoris, sic Deus
abundantia sui erga nos amoris donavit nobis suum unigenitum filium. Conti-
mentia acerbitas, pro contumelia acerbata.

2 Totmodis mutato substantivo et adjectivo, quot modis supra ostensum in va-
riatione singularum vocum,

E.
Variatio
sententiæ per
casus mutata
phrasi fit: vel
per

Nominativum: ut assentatio longè frequentius Principum potentiam subvertit,
quàm vi hostilis.

Genitivum: ut Regum opes s. pius assentationis pestis, quàm hostium vi afflexit.
Dativum: ut, assentationi potius, quàm hostibus ascribendum est, si regum opes
diminuantur.

Accusativum: ut, sepius assentationem plus detrimenti attulisse regum opibus,
quàm hostes, constat.

Vocativum: ut O pestis aularum assentatio, qua plus damni sapissime Regum
opibus attulisti, quàm hostium savitia.

Ablativum: ut, habens Reges, quòd sibi ab adulatione, hoste domestico, plus me-
tuant, quàm ab hoste externo.

F.
Variatio sententiarum
per schemata ubi concur-
rit mutatio per casus

1. Epizeuxia: ut, *assentatio assentatio* (inquam) est, *que sæpius Regum apices deiecit, quàm hostis.*
2. Anadiplosis: ut, *Hostis regum potentiam sæpe debilitavit, debellavit sæpius assentatio.* (vertit, hostis aruit.)
3. Climax: ut, *Adulatio sæpe reges capit. captos decipit, decipros sub-*
4. Anaphora: ut, *Adulatio inprimis regibus insidiatur, adulatio hostium potentiam superat.*
5. Epistrophe: ut, *micro hostis regum latera sæpe perfodit, sed adulatio sæpius perfodit.*
6. Symploce: ut *si aus inimicorum regum arces sæpe expugnat, frangit adulationum regum animos sæpius expugnat.*
7. Aliis figuris permittis: ut, *quæ res regum animos fascinat? adulatio. Quæ res aularum pestis est? adulatio. Quæ res sæpius percellit regum potentiam, quàm hostis? adulatio.*
8. Epimalepsis: ut, *everte crebro hostis gladius reges: at crebrius adulatio evertit.*
9. Epanodos: ut, *Crudelius adulatio magis, an magis hostis? crudelius est sanè hostis: at magis adulatio.*
10. Paronomasia: ut, *ubi adulatio locum in aulâ invenit, facilius principes circumvenit, quàm hostis.*
11. Polypoton: ut, *hostibus externis Reges sunt hostes: & adulatio, ut, quæ hostis omnium savissimum est, hostes non erunt?*
12. Exclamatio: ut, *ô pestis capitalis assentatio: ô furia aularum perversissima: ô labe vitæ fœdissima: ô hostium omnium crudelissima.*
13. Sub exclamatione est etiam *anaphora*: ut, *miramini, principes, quod multum malu aulâ laborent, & Respub. sine hosti in reserant: id tribuit vestra culpa, ac desinit mirari: Aures enim præbetis usi. notatoribus, quos fugere et vitare debebat: illi inficiunt aulâ; illi ever-
runt Respubl. illi sunt hostes domestici, quos vosmet ipsi fovetis, tan-
quam in sinu.*

Variatio sententiarum
per schemata ubi concu-
rit mutatio persasus

14. Epinorthosis: ut, sunt reprimendi & principibus hostes rerum publicarum, inò porum comprimendi assentatores everfores principū.
15. Apoliopesis: ut, contra hostem mænia oppugnarent omnis defensio paratur: ut contra assentatores: non audeo totum dicere: vereor enim ne exalcerem magis illorum animos, quos sanatos cupio.
16. Apollrophe: ut, arma expelluntur adversus eos, qui agros vastant: cur non, principes, expromitur severitatem iustam adversus eos, qui blandius vos ipsos depraedantur?
17. Protopopœja: ut, prodeat Alphonsus aliquis, qui principes suo exemplo doceat, contra amicos magis orare, quam contra apertas hostium phalanges.
18. Addubitatio: ut, nescio an capitalior possit esse regnorum perniciēs, quam est assentatio? Catapulta quidem & machinæ belli & muros deiciunt, assentatores verò animus regum expugnando arietes admovent: quibus expugnatum maximum totis nationibus saepe imminet exitium.
19. Communicatio: ut, Quaro d vobis, Principes, quid faceretis, si lurca interitum vestrum minitaretur urbibus? profectò quæ ratione eas defenderetis, cogitaretis: nunc igitur cur palpatioribus obviam non itis, qui citius excindunt totas regiones, quam vos putatis.
20. Proleptis: ut, si quis fortè miratur, quid sit quod tantam ruinam importent regnū palpatores, cum nullam vim externam admoveant: nempe major vis, amicitia prætexu incantos subvertere, quam palam armis oppugnare.

G.

Deus totum hunc
Mundum condi-
dit. Hic nomen Dei
mutatur per casum

1. Nominativum: ut, Deus est Pater totius Mundi,
Iehova prepotens rerum omnium creator est.
Sancta Trinitas omnium rerum causa fons et origo est.
Iehova est genitor et effector totius universitatis.
Deus est autor et effector calis et terre.
Autor nullius conditor rei prater Deum est nemo.
Autor et conditor huius pulcherrimi aedificij est solus Deus.
Deus omnia pariter condidit.
Caelestis majestas nihil non creavit.
Vnde divina cuncta omnino effecit.
Mundum generavit et ornavit caeleste lumen.
2. Genitivum: ut, Dei solius opus est hic pulcherrimus mundus.
Dei solius fuit, omnia ex nihilo excitare.
Caelestis Numinis tota universitas praclarum artificium est.
3. Dativum: ut, Sols caelesti majestati omnium rerum effectio adscriben-
da est.
Quod conditum est, quod Deo autori non tribuatur? nihil.
4. Accusativum: ut, Deum totius universi autorem conservatoremque, esse
constat.
Vnam Deum autorem esse, floremque, omnes creatura agnoscant.
5. Vocativum: ut, O Deus, conditor et creator universitatis etc.
6. Ablativum: ut, A Deo omnia facta sunt, et sine eo factum est nihil.
Vnde mundus ortus generatus et concretus est, nisi a Deo?
Estne res ulla, quae a Iehova effecta non sit? certe nulla.
7. Similiter pluribus modis.

H.

Syllogismus. Nimi-
rum in totum vel

1. Propositionibus quas majores vocant.
2. Medio termino seu argumento.
3. Minore } extremo Conclusionis, cum utrumque extremum cum medio
Majore } termino in praemissis disponatur atque ita repetatur.

GRAMMATICAE GRAECAE DIAGRAPHÉ

33

Grammatica est ars rectè doceri scribere loquique. Ejus partes primæ hæc sunt

Etymologia
qua est expli-
catio naturæ
singularum
vorum seu
notarum,
quibus quæq;
res vocan-
tur. Hanc
consideretur

Communia
accidentia,
quæ sunt

Species,
quæ nos-
citur, an
vox sit
vel
Figura,
quæ nos-
citur, an
vox sit
vel

Primitiva, quæ suæ est originis: ut,
ἐγώ, εὐδω.

Derivativa. Vide. A.

Simplex & incompressa: ut, βρα-
χύς.

Cōposita: ut, βραχυλόγος, διάγος.

Invariabilis. Vide. O.

Divi-
sio. Est
enim
vox om-
nis vel

Variabilis per

Numerum
qui est vel

Singularis, qui de uno intelligi-
tur: ut, ἄνθρωπος, homo.

Dualis, qui de duobus intelli-
gitur: ut, ἄνθρωποι, duo homines.

Pluralis, qui de pluribus intelli-
gitur: ut, ἄνθρωποι, homines.

Personam
quæ est vel

Prima, de seipsa loquens: ut,
πῆρ' οἶδα.

Secunda, ad quam sermo fit: ut,
ὁμῆϊς ῥώμαϊ οἰκῆϊδε.

Tertia, de qua sermo est: ut, πα-
τὴρ ἔλεξε.

Terminatione quæ sit vel per

Casus quæ sunt vel

Obliqui: ut,

Rectus: ut, Nominati-
vus. (vus.)
Genitivus. (vus.)
Dativus.
Accusativus.
Vocativus.
Ablativus.

Hæc vari-
atio ter-
minatiōis
dicitur
Declina-
tio. Vide.
(B.)

Modos & tempora, & dicitur conju-
gatio, quam usurpat verbum. Vide. H.

Syntaxis. Vide. T.

E

Deriva-

Subiecta quæ sunt

Articulus. Vide. C.
Nomen. Vide. D.
Pronomen. Vide. F.
Participium. Vide. G.

Parisyllabica, cuius obliqui non plures habent syllabas, quam Nominativus. Est. quæ vel

Prima, quæ nominativum terminat vel in

as: ut, ἰταμίᾱς

Huius Dativus semper habet tota subscriptum in ultima vocali.

Vocativus autem Nominativus in us proprii finit in 3, appellativi in a.

Secunda quæ nominativum terminat vel in

us: ut, ὁ λῆσις

Declinatio in 3a, 4a, 5a & ἀρηνῆ, & circumflexum retinent a in omnibus obliquis.

Tertia in

as: ut, θεός

o: ut, τοῦ θεοῦ, ὁ articulus propositivus.

opi: ut, καλῶν.

Quarta in

as: ut, ὁ λῆσις

In hac declinatione accētus semper est in a, & ultima, licet ultima sit longa.

opi: ut, καλῶν.

λῆσις

Imparisyllabica, cuius obliqui excedunt Nominativum numero syllabarum. Talis est quinta declinatio, cuius terminationes sunt vel

Vocales 4

α βῆμα.

ι, μελι.

υ, δις.

ω, ἀήρ.

υ, ἔλλω.

Consonas.

ρ, κτωρ.

σ, μιλας.

ξ, κ. παξ.

ψ, αἶψ.

Prima, cuius terminationes nominativæ sunt vel

as: ut, δις.

ι: ut, δις.

ο. ut, τῆς.

Secunda, cuius terminationes nominativæ sunt vel

as: ut, ἐπὶ.

ι: ut, σιν.

Tertia, cuius terminatio nominativa est

as: ut, κω.

Quarta in

ω: ut, παῖς.

Quinta

as: ut, κω.

as: ut, κω.

Divisio. Est enim declinatio vel

Cōτα, cuius terminatio in obliquo duabus syllabis in una est, & q, vel

C Articulus est vel	Præpositivus	ὁ hic ἡ hac το hoc	Hic declinatur in secunda & tertia declinatione Nominum.
	Subiunctivus vel postpositivus	ὅς qui ἡ qua οὗς us, οὗ	

D Nomen quod est vox declinabilis rei vel persone. Huius consideretur

Genus quod est vel Divisio. Est enim nomen vel	<p>Masculinū, cui præponi potest ὁ us, ὁ ἀνὴρ, vir. Femininum, cui præponi potest ἡ us, ἡ δέξα γλο ria.</p>		<p>Generis cognitio ab ullo facilius & certius peti- tur, quam è numero & a regularum multitudi- ne</p>
	<p>Neutrum, cui præponi potest το us, τὸ γράμμα, li- tera.</p>		
	<p>Commune, cui præponi potest ὁ καὶ ἡ ratione sexus habita: us, ὁ καὶ ἡ ἐνδεξας.</p>		
	<p>Dubium, cui præponi potest sine respectu sexus ὁ, ἡ vel το, us: ὁ καὶ ἡ αἰσθηθησ, ὁ καὶ το ελεῶ misericordia.</p>		
	<p>Omne, cui præponi potest ὁ, ἡ, τό, us ὁ, ἡ, τὸ μάκαρ</p>		
Vtrumque est vel	<p>Substantivum quod substanti- adiectivo: Est que vel</p>	<p>Vnius generis us, πᾶσι Duorum us, βασιλεὺς, βα- σιλισσα, ἀναξ, ἀνασσα, συμ- μαχός, συμ- μαχίς.</p>	<p>Proprium quod uni rei vel per- sonæ competit: us, Πέτρος. Petrus, Γαλλόπλις, Urbis Galli, Sangallum.</p>
			<p>Commune, quod multis compe- tit: us, ἀνθρώπος, homo, πᾶσι συνις.</p>
<p>Adiectivum. Vide. E</p>			

Adiectivum

Tria genera, & tres termin-
ationes: ut

αε, αινα, αη: ηι, μέλας, μέλαινα, μέλαν.
υς, υια, υ: ιι, γλυκύς, γλυκῆς, γλυκύ.
ς, εσσα, ερ: ιι κωμοσις, κωμόεσσα, κωμόεψ.
ος, α, ου: ηι, ἄγιος, ἄγιον.
ς, η, υρ: ιι, ἀπλῆς, ἀπλῆ, ἀπλῆψ.

Tri genera, & duas ter-
minationes. ut,

ης, ες: *κτ*, ἀλη^ς ἢ ἀλη^ς.
 ις, ι: *κτ*, φιλοπ^ςοις, φιλόπ^ςοι.
 ως, ωμ: *κτ*, εὐχ^ςως, εὐχ^ςωμ.
 λω, εμ: *κτ*, τέρ^ςλω, τέρ^ςμ.
 ωμ, ου: *κτ*, εὐδ^ςάμωμ, εὐδ^ςάμωμ.

Tria genera, & unam terminationem: ut,

Γαρ: η!, μακαρ.
αξ: η!, αρπαξ.

Positivum
cuius termi
nationes sunt

ας: κτ, μέλας.
 ης: κτ, σαφής.
 υς: κτ, ἡδύς.
 ις: κτ, χαρίεις.
 ς: κτ, λευκός.
 ϋς: κτ, ὀπλῆς.
 ωμ: κτ, ἐνδοαίμων.
 αο: κτ, μάκαρ.

Regular, quod variatur p
Comparativū. Hic fit inpositivum

α, littera ultima Nominativi σ mutata in τερος, τερα τερον.
 o retento, cum longa est penultima; mutato vero in ω, cum ea
 diu est brevis ut λευκός, λευκότερος, ἀγνός, ἀγνώτερος.
 ut addito ad masculinum positiuum τιςος ιοτα ex. ισοχηρής, χεραιτής.
 u: addito ad masculinum positiuum τερος: ut, ἰσότης, ἰσότης.
 ων: addito ad neutrum positiuum ἰσος: ut, ἰσολογία, ἰσολογιστής.
 κτ
 κτ
 υε
 αρ

Superlativum *vide*. †.

Irreg. l. e quod vel non omnis gradus habet; vel si habet, non secundum regulas explicatas: quæ usu veniunt discenda &c.

†
Superlativum.
Hic sit a posit-
ivo in

es, minto σ in τ α τ ③: ηι ἄγ ③, ἄγ ηι ③.
us, adjecto ci α τ ③ exciso tot a: ηι, χαρίεις, χαρ ③ ες ηι ③.
us, adjecto τ α ③: ηι, εὐχεῖς, εὐ ③ ες α ③.
ωυ, adjecto ad Neutrum ες α ③: ηι, εὐδαιμον, εὐδ ③ α ηι ③ ες α ③.
as }
ης } Adiecto neutris ③ α ③ ③ &c.
us }
ap }

Pronomē est vox, declinabilis nomina non
reperendi: vicem agens, huius consideretur

Persona, quae est
vel
Qualitas, quae est
vel
Genus, quod est
vel

Prima: ηι, ἐγώ, &c.
Secunda: ηι, σὺ, &c.
Tertia: ηι, αὐτός &c.
Demonstrativa: ηι, ἐγώ, σὺ ὅ ③, ἐκεῖνος, ἐκεῖνα.
Relativa: ηι, αὐτός
Reciproca: ηι, ὅ, ἐός, αὐτός, σφ ③ ἑρ ③.
Possessiva: ηι, ἐμός, σός, ἑω ③ ἑρ ③ &c.
Masculinum: ηι, ἐμός.
Femininum: υ ἐμή.
Neutrum: ηι, ὅ ἐμόν.
Omne: ηι, ἐγώ, σὺ, ὅ, ἐκεῖνα.

Præsens & vel { Activum: *ut, ὁ ἵππῳ.*
 { Passivum: *ut, ὁ ἵππος μένος.*
 { Medium: *ut, ὁ ἵππος μένος.*

Præteritum & vel { Activum: *ut, ὁ ἵππος ἦν.*
 { Passivum: *ut, ὁ ἵππος ἦν.*
 { Medium: *ut, ὁ ἵππος ἦν.*

Aoristus. { Activum: *ut, ὁ ἵππος ἔστη.*
 { Passivum: *ut, ὁ ἵππος ἔσθην.*
 { Medium: *ut, ὁ ἵππος ἔσθην.*

Tempus quod est vel { Aoristus { Activum: *ut, ὁ ἵππος ἔστη.*
 { Passivum: *ut, ὁ ἵππος ἔσθην.*
 { Medium: *ut, ὁ ἵππος ἔσθην.*

Futurum { Activum: *ut, ὁ ἵππος ἔσται.*
 { Passivum: *ut, ὁ ἵππος ἔσθαι μένος.*
 { Medium: *ut, ὁ ἵππος ἔσθαι μένος.*

Futurum { Activum: *ut, ὁ ἵππος ἔσται.*
 { Passivum: *ut, ὁ ἵππος ἔσθαι μένος.*
 { Medium: *ut, ὁ ἵππος ἔσθαι μένος.*

Paulo post futurum, quod verbi passivi
 tantum est, *ut, ὁ ἵππος ἔσθαι μένος.*

Significatio { Activa.
 { Passiva.
 { Neutra.
 { Media.
 { Deponens.

Genus, quod ut Nominis est.

Casus, ut Nominis.

Declinatio, ut Nominis.

Divisio in verbum

Analogum, quod plenè & perfectè secundum normam certam alicuius est sex Barytonis, trius circumflexis, & quatuor in us flexitur. Estque vel

Activum: ut, ποιοῦμαι &c.
 Passivum: ut, ποιέομαι &c.

Abundans, eadem terminatione habens utriusque generis significationem, diciturque commune vel Medium: ut, βιάζομαι σε, & ὑποσῶ.

Anomalum, est quod nec plenè nec perfectè secundum normam certam alicuius conjugationis flexitur. Estque vel

Defectivum quod deficit vel

Generis tantum
 alterutro, cognominis
 vel

Passivo, ut deponens, quod in omni desinens, passivam quidem formam refert, significationem verò passivam deponens actionem significat: ut, μάχομαι, pugnam: quod in ω desinens aut absolutam actionem, hoc est in aliud non transiventem significat: ut, τρέχω, curro: aut absolutam passionem, hoc est, ab alio non manantem significat: ut, ὑγιαίνω, valeo.

Personis unde ὁλιγοπρόσωπον &c.

verbum de temporibus &c. ὁλιγοπρόσωπον: ut, δῖ' ἄνδρα, πρὸς πᾶσι.

Personis, temporibus & modis: qualia usus docet.

Heteroclitum, quod diversè a normis analogis flexitur: ut, ἔρπω, & ἔρπασα, rado &c.

Derivatio. Vide. I.

Modi, qui sunt

- Indicativus: ut, γράφω, γέγραφα.
- Imperativus: ut, γράφε.
- Optativus: ut, γράφειμι.
- Coniunctivus: ut, γράφω.
- Infinitivus: ut, γράφειν.

Tempus. Vide. K.

Coniugatio. Vide. L.

Derivatio, nomen en- ver- bum est vel	I.	Imitativum,	ἰζω: ut, ἑλλωίζω, Græcor, Φιλίππιζω imitor Philippū.
		idque desinit velin	αζω: ut, πατρίαζω, patrisso. ωζω: ut, πατρώζω, patrisso.
Tempus, modus est vel	K.	Inchoativum:	ut, γηρασκω, senesco.
		Desidera- tivum, vel in	αω: ut, μαθησάω cupio discere, Φευξιάω, cupio fugere, θανάσκω cupio mori. είω: ut, πολεμῆσείω, bellum cupio, γαμησείω nupturio.
		Præsens	
		Præteritum imperfectum	
		Præteritum perfectum	
		Præteritū plus quam perfectū	Horum temporum in omnibus modis formationem tradunt libelli Ele- mentary.
		Aoristus primus	
		Aoristus secundus	
		Futurum primum	
		Futurum secundum	
		Paulò post futurum	
Barytona ejus sunt sex	1.	Cujus caracte- risticæ sunt Tem- pore	{ Præsenti β, π, φ, π; ut, λείβω, τριπώ, γράφω, ὑπώω. Futuro ψ: ut, λείψω. Præterito φ: ut, λελείφα.
		2. Cujus caracte- risticæ sunt tem- pore	{ Præsenti γ, κ, χ, κ; ut, λέγω, πλέκω, βρέχω, ῥίπτω. Futuro ξ: ut, λείξω. Præterito, χ: ut, λελεχα.
		3. Cujus caracte- risticæ sunt tem- pore.	{ Præsenti δ, θ, θ. Futuro σ. Præterito κ.
		4. Cujus caracte- risticæ sunt tem- pore.	{ Præsenti ζ σ σ, τ;. Futuro σ vel ξ. Præterito κ, vel χ.
		5. Cujus caracte- risticæ sunt tem- pore	{ Præsenti λ, μ, ν, ρ. Futuro εκάεμ. Præterito κ.
		6. Cujus caracte- risticæ sunt tem- pore	{ Præsenti ω, purū quod ante se vel vocalem, vel di- Futuro, σ. Præterito, κ. (phithongū habet.
Circumflexa. Vide. M. In μ. Vide. N.			F Circum-

M.

Circumflexa quæ oritur
ex sexta coniugatione Ba-
rytona in $\acute{\epsilon}\omega$ $\acute{\alpha}\omega$ $\acute{\omicron}\omega$, Ha-
rum sunt. 3

1. Cuius characteristica in presenti: ut $\mu\epsilon\pi\iota\omega$ $\pi\epsilon\iota\omega$.
2. Cuius characteristica in presenti: ut $\beta\omicron\alpha\omega$, $\beta\omicron\omega$.
3. Cuius characteristica in presenti: ut, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{\omega}$, $\chi\rho\omicron\sigma\omega$.

N

In $\mu\iota$. Harum sunt

4.

1. Cuius characteristica est, η & ϵ : ut, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\lambda\omicron\upsilon$.
2. Cuius characteristica est η & breve: ut, $\iota\varsigma\eta\mu\iota$, $\iota\varsigma\alpha\lambda\omicron\upsilon$.
3. Cuius characteristica est, ω & \omicron : ut, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$ $\delta\acute{\iota}\delta\epsilon\lambda\omicron\upsilon$.
4. Cuius characteristica est, υ productum & correptum: ut, $\zeta\gamma\upsilon\mu\iota$, $\zeta\epsilon\gamma\upsilon\upsilon\lambda\omicron\upsilon$.

In variabilis, quæ per
numeros personas, &
terminationes non
potest variari sed im-
mutabilis manet. Ea
autem vel

1. Verbis aliisque vocibus adiungitur, ad aliquam circumstantiam illarum significandam: & dicitur Adverbium. Vide. P.
2. Multiplices orationis partes in certis sententiis aptè coniungit, & dicitur Coniunctio. Vide. Q.
3. Aliis vocibus præponitur: & dicitur Præpositio. Vide. R.
4. Sermoni intercyitur, ad significandum animi affectum, vel gestum: & dicitur Interiectio. Vide. S.

Regularis est que vel

Convenientia vocum

Variabilitum idque vel

1. Articuli cum substantivo vel adiectivo, quæ conveniunt genere, numero, & casu: ut, ὁ κινδύος, hoc periculum ὁ στρατιώτης, hic militaris.

2. Nominis substantivi cum substantivo, sine cōiunctione, quæ conveniunt numero, genere & casu: ut, ὁ ἀρχὴ ἡγετῶν nugator Orator, pro ἀρχὴ ἡγετῶν nugatorius, σωτὴρ τυχεῖς fortuna salvatrix λυσιπλοῖα, ἀνὴρ vir laeto.

Nominis adiectivi cum substantivo vel adiectivo substantivi vicario, quæ conveniunt genere numero & casu: ut, κακία μεγάλη magnū vitium, πίστις φίλος fiducia amicus.

4. Pronominis adiectivi cum substantivo, quæ conveniunt, numero, genere & casu, ut ἐμὴ κεφαλὴ meum caput.

5. Pronominis interrogativi cum nomine redditivo quæ conveniunt casu: ut, τί μοι ἔδωκας; cui dedisti, πατὴρ μου patri meo.

6. Pronominis interrogativi cum pro nomine redditivo, quæ conveniunt casu, ut τίς μοι ἀκολουθεῖ, quis me sequitur? ἐγώ, ego.

7. Pronominis relativi cum antecedente nomine quod refert, quæ cōveniunt numero & genere, non semper casu, qui sequenti verbo respondet: ut, ἃ γράμματᾱ, ὅσα ἐδόξαί, ἃ γράμματᾱ, ἃ εἰλη-
θη: hic prius relativū casus est nominativus: posterius Accusativus.

8. Participii adiectivi cum substantivo quæ conveniunt (vi. genere, Numero & casu, ut παῖς ἀγαπῶν).

9. Participii passivi inter duo substantiva positi, quorum illud cum prioris substantivo convenit genere, ut ἡ τοῦ δαίμονος ἀνέχουσα.

10. Nominativi cum verbo, quæ conveniunt numero & persona, ut ἐγὼ γράφω, σὺ καθεύδεις, ἔχεις ἀναγνώσκεις.

11. Vocativi cum verbo, quæ conveniunt in numero & persona secundæ, ut χαίρε πατέρ.

Invariabilium vide V.

Rectio, quæ est quando vox vocem certo sine regit. Vide X.

Figurata. Vide Bb.

Adverbii & vel

Generaliter

1. Cum nomine: *ut*, *καμὶδ' ἡνίοσ*, *admodum iuvenis*.
2. Cum verbo: *ut*, *τετραποδὶσι βαδίζω* *Ich geh off allen Viereh.*
3. Cum participio: *ut*: *ἀμείλας περὶ Φεγγαυ, fugiens non respiciendo.*
4. Cum adverbii ipsi: *ut*, *μόνον ἔχῃ, tantum non*: *ἐπὶ κῆς πάλαι* *sa ne dudum*, *ἔτω κακῶς, tam malè.*
5. Cum præpositione, *ut* *ἐς ὠπιζ*, *off ein mal / oder ein weil.*

Localia

In loco
De loco
Ad locum
Per locū

Conveniunt cum suis responsivis sem redditivis.

Specialiter

Temporalia

Nūn cum quo vis tempore convenit, exceptio plusquamperfecto.
Σήμερον cum quovis tempore convenit, exceptio plusquamperfecto & futuro χθ' ὅσ, cum imperfecto vel aoristo.
Ἀόριον cū futuro. A totius tempore ὅτε καὶ τότε, præterquā perfectō, ἤδη præterito & futuro, πρῶτον, πάλαι, & ἐπεὶ ἔσο
lus præteritis: αὐθις futuro & præsens, πρὶν præterito indicativu, ἔως præterito indicativu, infinitivu, & subiunctivu.

Coniunctiōes & vel

Generaliter &c.

Specialiter

1. Causales *ὡς, ὡς, ὅπως, μὴ & similes* verbis Indicativu, Optativu, Subiunctivu, & infinitivu conveniunt: *ὡς & ὡς* cum infinitivo.
2. Conditionales, *εἰ, ἂν, ἄν, καὶ*, cum Indicativu, Optativu & Subiunctivo.
3. *ὥς, ὅτι* *ὡς* cum Indicativo optativo & Subiunctivo.

Ratio

Substantivi quod

1. Regit genitivum significantem cuius sit, ut *ἡ δὲ τῶν ἀγαθῶν*.
2. Cum significat facultatem, regit infinitivum, ut, *ἔδειξεν τὸ παῖσιν*.
3. Cum significat rem seu personam, regit vel duos genitivos, aut nominativum & dativum, ut cum accusativum laudi vel, vituperii quorum aliter est substantivum, aliter adiectivum; ut, *ἄνθρωπος μέγας βουλῶν* & *ἄνθρωπος βουλῶν*, & *ἄνθρωπος μέγας βουλῶν*, vir magnus consilio.

Nominis

1. Particivum cum est genitivum regit: ut *οὐδὲν αὐτῶν* nemo illorum &c.
2. Cum significat differentiam genitivum regit: ut, *ἑστὶν ὁ τὸ λῆδος*.
3. Cum significat studium & curam & similia ac contraria, regit genitivum: ut, *πᾶσι διάνοιαν χάρις τοῖς* omnia videri post habere *ἐπιστροφῶν ἀνθρώπων* hominum studiosus, vel *εὐτὸς ἀδελφῶν χρημάτων* parcius pecuniarum *ἐμπειροῦ τῆς χάρις* peritus loci; vel infinitivum: ut, *ἐξήκαστο γυναικας* celeritimus ad cognoscendum *τυμβίωνων δέξιν*, καὶ *συμπληρῶν* inanes, οὐδὲν ἑρπῶν καὶ *πᾶσι*.

4. Verbale cum est itemque denominativum, & participium nominale genitivum regit ut, *ἡ δὲ τῶν ἐπικύων*, quæstivus laudi &c. *τεβάρ* (participium nominale) *λ. γ. ω* indicendo exercitatus.

5. Adiectivum nomen vel pronomen loco substantivi nominis in genere Nostro positum regit genitivum nominis substantivi: ut, *ἦν δὲ ἡμεῖς τῶν ἀγαθῶν*: τὸ τῶν ἀγαθῶν.

6. Adiectivum commoditatis affinitatis & contrarij Dativum regit ut, *τὸ ἐστὶν ἐπικύων ἀγαθῶν καὶ σωτηρίων*. Hoc est omnibus bonū & salutare.

7. Adiectivum gradus comparativi regit genitivum: ut, *μείζων ἀδελφῶν* &c.

8. Adiectivum accusationis, damnationis, absolutionis genitivum criminis regit: ut, *ἐν ὄχλῳ* *ἀσπῶν* reus vinculi Et dativum: ut, *ἐν ὄχλῳ τῇ* *νεκρί* obnoxius iudicio.

9. Adiectivum superlativum genitivum regit: ut, *πάντων σοφώτατος*, omnium sapientissimus.

10. Adiectivum mensuræ variè regit casu suos quod usu discitur.

11. Adiectivum Dignitatis Genitivum & Dativum habet: ut, *ἀξίος ἐμοῦ* &c. Et *ἀξίον μοι* dignum me.

12. Adiectivum copiae genitivum habet: ut, *μεγὰρ ἀγαθῶν*.

Verbi Vidi.

Invariabilem vide, &c.

1. Activa accusativum regunt: ut, ἡγάγην τὸν ἐχθρὸν, ἡγάγω σε.
2. Passiva genitivum cum prepositione: ut, ἐκείνου ἐνόησα, doctus sum ab te. vel dative: ut, τῷ προπαισθέντι μοι hoc adum est à me.
3. Neutra deponentia & communia seu Media. significationis activa vel passiva, activorum vel passivorum rectionem imitantur: absoluta ponuntur absolute: ut, εἰνυκαίλατο δάτω σε, παύειν ἐπὶ τῷ νότῳ, ὁρᾶσθαι τὸν γλῶσσον, καὶ ἂν ὁρᾷς τὰ ὑπάρματα.
4. Verba visum & acquisitionem significantia Dativum habent: ut, ἡγάδοι τὸν φίλον σου, ὀρίσθαι μοι.
5. Quaedam Activa duplicem habent Accusativum unum personæ, alterum rei: ut, δι-6. Verba copiae genitivum & dativum regunt: ut, δι' ἡμῶν δοιμὲν γίμνασι.
7. Verba precii & estimationis Genitivum & Dativum regunt: ut, πηλαδικὰ τι μῆλα αἰς quid emere malo, καὶ τῷ μῦθῳ.
8. Verbum δεικναι genitivum regit: ut, δείκναι σε rogo te.
9. Verba putandi, blandiendi, orandi miserendi accusativum regunt: ut, διαχειρόμαι ἐκείνῳ: ἡδὲ me apud vos, δείκναι τῷ ὄντι vereor Τροας, πολλαὶ σοι, Adulor te Demosthēes, & Cicero. αἰσῶ σε, oro te αἰσῶ σε misereor tui.
10. Verba comitandi & certandi dativum habent: ut, ἐπιμῆ σοι sequor te, πολέμῳ.
11. Verba hortandi & reprehendendi dativum habent: ut, ἐπιμῆ σοι, ἐπιμῆ σοι oburgare. Interdum etiam accusativum.
12. Verba iudicialia accusandi, absolvendi accusativum personæ, & genitivum rei habent: ut, ἡγάγω σε μοιχῆς accuso te adulterij.
13. Verba conandi consequendi frustrandi genitivum habent: ut, τοχάζομαι τὸ λειψόν, collino ad bene dicendum, ἐπιμῆ σοι ἀρετῆς assequi virtutem, ἀπὸ τυχῆ ἐλπίδος, frustrari spe.
14. Verba prohibendi, fruendi (ent gulten.) & abstinendi genitivum habent: ut, εἰργάζου πύργον, prohibeo te igne, ἐπαγγέλλομαι καὶ δαμάσκηρον. Ζῆλον gultu cines bdschwicht.
15. Verba incipiendi desinendi. liberandi genitivum habent: ut, ἀρχομαι λέγον, πῶς.
16. Damnandi verba genitivum habent.
17. Participandi verba dativum personæ et genitivum rei habent: ut, μίμνησθαι τῶν ἐχθρῶν.
18. Verba privandi accusativum personæ & genitivum rei habent: ut, ἀφιστάω σε τὸν πόλεμον.
19. Verba admirandi genitivum habent: ut, θαυμάζω σε, miror te. Interdum & accusativum personæ vel rei, cum genitivo: ut, θαυμάζω σε τὴν πατριδα, miror tuam lucē etiam.
20. Verba Memoria & oblivionis accusativum & genitivum habent.
21. Verba curandi negligendi cupiendi contemnendi genitivum habent.
22. Verba sensum genitivum habent.
23. Verba studij genitivum habent.
24. Verba possessionis genitivum habent, τυχῆ ἐπὶ πάντα.
25. Verba differentia genitivum habent: ut, ἀδικαίως & ὁ νόμος δὲ δὲ πρὸς ἑαυτὸν ἀδικεῖ.
26. Verbum substantivum aut eius vicarium regit post se Nominativum: ut, τὸ μαθητὴς ἐγὼ γίμναι: catena usus docebit.

1. Deliberativum, & tum regit verbum infinitivi modi: ut, βέλεται πίνειν.
 2. Verba Motus ad locum infinitivum regunt: ut, ἤλθοις ἀσπάζεσθαι, *veni salutatū.*
 3. Verbum infinitivum personale, regit ante se accusativum, post se autem casum verbi finiti.

Adverbiorum

Loci Genitivum: ut πᾶ γῆς.

Temporis genitivum: ut, ὃς ἐ τῆς ἡμέρας.

Numeri genitivum: ut, ἅπασι τῶ ἐνιαυτοῖς.

Separandi: ut, χωρὶς τῶν ἄλλων.

Cœlandi: ut, λάθρα τῶν φίλων, κρήβδα διοῖς, ἁλλωνίε θεῶν.

Ordinis genitivum: ut, ἐφεξῆς τῶ ἐνός.

Causæ: ut, τῷ βελτίστῳ ἐνεκα, τέτῳ χάριν.

Comparandi: ut, πλείους τῆς ἡμέρας.

Derivativa primitivorum casum retinent: ut, ἀξίως τῷ λόγῳ. ὁμοίως τοῖς ἄλλοις: ἴλιον εἰσω.

Adverbia congregandi dativum habent: ut, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις.

Accusativo gaudent iurativa: ut, νῆ δία, μά δα.

Vocandi adverbium ὦ, alijsque serviens affectibus vocativum habent: ut, ὦ ἦλθε.

Approbandi adverbia vocativum habent: ut, ὦ πάντες. Cætera usus subministrabit.

A. Invariabilium

Præpositio-
num quæ
sunt rectio-
nis vel

Vnius. Recipi-
unt enim tan-
tum

Genitivum ἐκ, ἐξ, παρὸ, ἀντὶ, ἀπὸ.
 Dativum, διὰ ἐν & σὺν.
 Accusativum. εἰς & ἀμφι.

Multiplicis.
 Alia enim sunt

Genitivi & accusativi tantum: ut, *sex illa*,
 ἀνά, διὰ, κατὰ, μετὰ, περὶ, ὑπὲρ.
 Etiam dativi. παρὸς, παρὰ, ὑπὸ. Lectio auto-
rum cætera docet.

Conjunctionum. &c.

Interjectionum { Indignandi, genitivum: ut, φεῦ τῷ ἀνδρὶ.
 Comminkanadi dativum: ut, καὶ τοῖς ἀσεβέσι. Cætera ex
 usu annotabis.

Bb
Syntaxis figurata
est qua à normis
constructionis cō-
munis vocum de-
clinat. Estque vel

Generalis totius syntaxis: eaque vel

Ellipsis cum ad perfectam
 constructionem deest vel

Pleonasmus, cum vox aliqua in oratione redundat: ut,
 γῆρας, redundat γῆ.

Enallage qua
 est per muta-
 tio vel

Ordinis vocū: ut, ἰλιον εἶπω, pro εἰπω ἰλιον.
 Partes orationis inter se permutantur: ut, ὁρᾷ δριμύ pro δριμύς et
 σιχτήρ saur. φόβον βλέπει pro Φεβε-
 ρῶς.

Accidentia partium orationis
 permutantur.

Specialis. Vide. Cc

Nomen.

Pronomen.

Verbum.

Participium.

Adverbium.

Præpositio. &c.

Specialis

1. *Synthesis qua nomini singulari collectivo iungit vel adiectivum vel verbum plurale: ut, Φύσει τοῖστος ἐστὶν ὁ πλὺς λαός, χαίρει τοῖς ἀποκώπῃσι καὶ λοιδορημένοις. Hec est natura multitudinis, gaudet irrisoribus & convitiatoribus. Lucianus* ἐν ἀλιεῖ. ὦ τέκνον, ἡ πάρεσόν, ὦ φίλα ἀδελφίς ne. Sophocles.

2. *Zeugma, cum duobus aut pluribus substantivis, quamvis diversi numeri iungitur adiectivum vel verbum, quod cum priore aut proprio convenit: ut Εβραῖοι ἐστὶν, καὶ γὰρ: Hebrei sunt, & ego 2. Corinth 11. θνήσκει πᾶν σὸς κατὰ τέκνα. Moritur pater tuus & liberi. Euripides.*

2. *Cum duobus pluribusve substantivis iungitur vel adiectivum vel verbum plurale, quod cum digniore convenit numero, vel genere vel persona: ut, Ἰδὲ ὁ πᾶν σὸς καὶ γὰρ ὁ δυνάμενοι ἐζητῶμιν σε. Ecce pater tuus & ego dolentes quarebamus te. Luca 2.*

3. *Syllepsis duos modos habet*

2. *Cum duobus pluribusve substantivis, cuiuscumque sint generis & Numeri iungitur adiectivum plurale neutrum: ut, Πενία καὶ πλεῖτος ἀναγκαῖα τῷ βίῳ: Paupertas & divitiis necessaria vita. Theodoret. de Providentia. 8.*

Prolepsis, cū quod commune est, duobus vel pluribus, precedit, & idem mox distinguitur per partes verbo non resumpto: ut, ὁμοπατέριοι πολλαῖς ἐκ μιᾶς γαστρὸς, ὁ μὲν ἄρσεν, ἡ δὲ θηλεία, γίνονται. Sape numero ex eodem patre, eademque Matre (diversi) nascuntur liberi, aliter Masculus, aliter Fœmina. Lucianus.

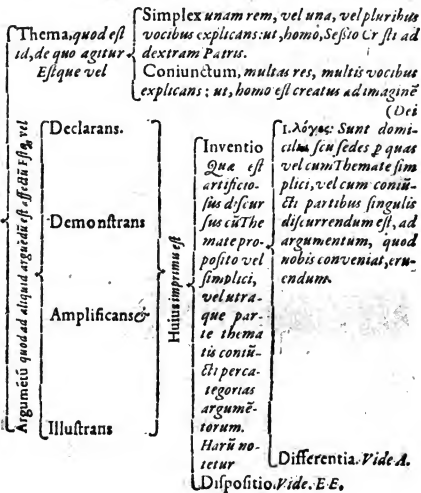
FINIS SYNTAXEOS.

Cc
Specialis est, quæ
speciatim ab ali-
qua Norma vel
convenientia vel
rectionis discedit.
Estque vel

DIAGRAPHÉ ARTIS LOGICÆ

Logicæ (quæ est ars ratione benè utendi.) subiectum est quodvis propositum quod aut mente cogitari, aut loquela descriptioneve exponi potest. Huius partes sunt

Argumentum quod ad aliquid arguendum est. Eff. B. H. I. S. Q. vel

Huius imprimi est

AA

Sunt

Artificialium, quae ex se arguunt nullo alio subsidio aceto Artificialiale est vel

Primum & ultimum, quod sua est origine l. q. vel

Simplex, quod simpliciter sine comparatione consideratur. l. q. vel

Consentaneum, quod consentit cum re quam arguit, consentit autem vel

Aliis absolute seu perfecte, ut sunt

Causa huius notetur

1. Distributio. Est

1. vel
2. vel

Materia quae
est causa ex
qua aliquid
est factum
ὅλα ἔστι, vel

σωματικὴ & αἰσθητικὴ
corporea & sensitiva, ut
limus terra est mate-
ria sensilis corporis
humani.

ἀσώματ. & νοητὴ
incorporea & intelli-
gibilis &c.

Forma quae est causa, per quam res
est id, quod est, et proprie hinc a ca-
teris rebus ἑπωδῶς distinguitur: ut
sermo ille erat Deus Ioh. vi. Hic ser-
mo describitur a forma essentiali,
quod nimirum sit Deus. Deus enim pro-
prie loquendo non officij, non ad-
iecti: sed forma vox est. Sic Deus descri-
bitur a forma, quod sit spiritus. Ioh.
4. v. 24

Finis. Vide. F

Effectum Vide. G

πῶ & modo quodā: ut sunt

Subiectum Vide. K.

Adiunctum. Vide. L.

Dissentaneum. Vide. M.

Comparatum. Vide. O.

A primo ortum. Vide. P.

Inartificialium. Vide. B B.

Efficacia

1. 1. 37. *Est enim causa efficiens, à qua aliquid est.*

Procreans, quæ rem antea nondum existentem efficit. Sic Deus vocat [apud] 12, ut sint Rom. 4. Berthold is Niger chymicus Monachus, natione Germanus & creatus in venis bombardas.

Conservans, quæ id quod iam est, porrò ut sit, efficit. Sic nutritur & conservat prolem. Volucres cæli alit Deus. Mat. 6.

Sola, quæ efficit sine alijs, vel quæ sociam in agendo non habet. Sic Nijus cædis Rutulorum solus fuit autor AEneid. 9.

Pari: ut Pater, Filius & Spiritus Sanctus sunt sociæ causa parit dignitatis & potestatis creaturarum.

Sociæ, quæ non solæ, sed cum alijs efficit, id quæ potestate & dignitate vel

Impari: & tunc alia est

Principalis, quæ utitur adjuvante ad rem efficiendam: ut, deceptionis Evæ principalis causa fuit Diabolus.

Adjuvans, quæ principali est adjuvamento, quæ vel

Agens ipsa, & dicitur ministra: ut, afflictionis Iobis causa ministra fuit Sathanas.

Non agens ipsa, & dicitur instrumentum: ut, deceptionis Evæ instrumentum fuit serpens.

vide C.

Per se. Vide. D.

Per accidens. Vide. E.

1. vel { Evidens, quæ manifestè sese statim ingerit sensibus.
Occulta, quæ non sensibus, sed ratiocinatione est indaganda.
2. vel { Proxima, quæ immediatè causa effecti existit. Dicitur ἀνεστος, item: propinqua. Sic actionum humanarum proxima & ἀνεστος causa est voluntas hominum.
Remota, quæ mediatè causa effecti existit. Dicitur ἐμπεστος. Sic actionum humanarum remota & ἐμπεστος causa est providentia Dei.
3. vel { Interna, quæ intus agit intra rem: ut, Deus est interna causa fidei. Actionum humanarum interna causa est voluntas hominis.
Externa, quæ extrinsecus agit: ut, fidei causa, externa est minister verbi. Providentia Dei est actionum humanarum & aliarum creaturarum causa externa.
4. vel { Impellens, quæ incitat, & movet ad agendum aliquod. Estque vel { πρηνυμην, quæ est interna affectio, dispositio, seu naturalis inclinatio impellens ad faciendum quidpiam: ut, cuius affectio, & prohibita transpiratio causa sunt. πρηνυμην: cu fbris putrida.
προκαταρκτην quæ est causa externa, interior (πρηνυμην) irritans: ut, προκαταρκτην fbris putride causa sunt Aquilones, & frigora constringentia, itemque balnearum constringentium usus.
- Impulsa, quæ agit mota & impulsæ aliunde, sed tamen libere & citra coactionem: ut, amicitia, beneficio prolocutus hinc. Cu. ub. 14 Ep. 14.

Causa

D.

Causa efficiens
per se est, qua ab
interno princi-
pio mota, vi &
facultate insita
agit. Estque vel

- Naturalis, quæ naturâ, hoc est, ingenitavi, & cunctu & instinctu natura agit. Sic, magnes natura trahit ferrum, & ad Arcium polum semovet..
- Voluntaria, quæ destinato consilio ac certa de liberatione agit ut Virgil. AEne. id. 7. Consilio hanc omes animis quæ volentibus urbē. Afferimur. Estque vel
- Mutabilis, ut, homo in hac vita.
- Immutabilis: ut Deus; cuius dona voluntaria sunt quæquidvis.

E.

Causa efficiens per
accidens est quæ
præter naturam &
voluntatem efficit
aliquid, tantum ab
externa causa im-
pulsâ. Estque

- Præternaturalis, πρὸ τῆς φύσεως quæ suâ naturâ non est destinata ad hunc effectum producendum ut, affectus peccatorum existunt per legem. Rom. 7. Hic lex est causa per accidens peccatorum præter suam naturam.
- Involuntaria, quæ præter consilium & propositum invitet quidpiam facit. Estque vel
- Inscia, quæ effecti sui est ignara, vel imprudens. Vt quod Christus natus est Bethlehem, causa inscia fuit Augustus Cæsar promulgans edictum, ut quoque censeretur è subditis.
- Coacta, quæ vi & avulsâ compellitur ad faciendum quidpiam. Sic Carolomâus frater Pipini ordinem Monasticum suscepit coactus à Papa Zacharia.

F.

Finis est causa, cuius
gratia quidpiam est:
ut, Filius hominis ve-
nit servare quod pe-
rigit Math. 18

Finem

- Alius est principalis & ἀρχτελευτικός.
- 1. Alij subordinati.
- 2. Vnus ultimus seu extremus, summum bonum dictus.
- 3. Alij proximi.
- 4. Alius: Adæquatus.
- Non adæquatus.
- Alius externus.
- Alius internus.

6. Et in 4. postmodum notat. Cōsideratur autem effectum vel

Species respectu singularium causarum: quomodo effectum est vel

1. efficientis estque

1. vel

Actio efficientis
ἐνέργεια, ἔστιque

1. vel

Immanens, quæ in ipso agente manet: et sentitur in sensu: intelligitur in mente.

Transiens, quæ extra agens se protrahit: talis actio Dei est creatio.

2. vel

Dividua, quæ melioris & progressus participibus atque in partibus distinguitur, neque simul actus est. Dicitur in de elix. 1. 1. 1. Talis actus est sanctificatio hominis, quæ non simul et fit, sed gradatim.

Individa, quæ simul tota est: Talis actus est in ipso peccatorum.

Opus actione efficientis productum, ἐνέργεια, ἀπὸ ἐνεργεια. Sic anime & corporis duæ ἐνέργειæ concurrunt ad unum commune ἀπὸ ἐνεργεια.

Sc, quod sit natura vel consilio huic pertinent argumenta ab

Absurdo.

Vtili.

2. vel per

Accidens, quod
præter natura
vel consilium e-
venit. ἔστιque

Præternaturale quod accidit præter naturalem ordinem, vim, efficaciam & inclinationem.

Involuntarium quod accidit non prævisum præogitationem, præmeditationem, nec ante vel didita per. f. 1. 1. 1.

2. Materie quod est ex Materia facta: Sic visus est effectus panni, corpus hominis glebe terre. Dicitur Materialium.

3. Formæ. Vide. H

4. Finis. Vide. I.

Coniunctim respectu plurimum causarum simul: & est Essentialis: quod est effectus ex materia & forma constitutus. Talia effectus sunt omnes substantia naturales.

Formæ

H. Formæ, quod est vel
 Res habens formam, Sic homo est effectum anime rationalis.
 Rei illius facultas & actio propria, manans ex forma essentiali, ut, et is calefacturi in p. pere est à forma essentiali p. peris.

Dicitur formatum

I. Finis, quod est omnino id, quod ad certum finem seu usum destinatum est. Sic somnus est destinatus refectiōi. Habitationi destinata domus: defensionis arma: eruditionis studium. Dicitur Finitum seu destinatum.

K. Subiectum est quod adiunctis subiungitur. Est, vel

1. vel
 Proprium, cui soli adiunctum aliquod competit: Vt primus in Ecclesia competit solum Christo.
 Commune, cui communiter cum alijs adiunctum aliquod convenit: ut, homo scit.

Primū, cui propriè, principaliter & primò inest vel adest adiunctum: Vt anima est virtutis vel vitij primū subiectū, πρῶτον δὲ οὐκ ἄλλο.

Secundarium, quod contra se habet Vt homo est secundariū subiectum virtutis vel vitij. generi inest primò specibus inest secundario.

ἑνὸς, in quo scilicet est adiunctū aliquod: Vt eruditio in homine. ὅς vel ὅ, cui vel cuius: ut arcannū Iehove revelatur timētibz ipsum, ps. 25. Paulus est servus Iesu Christi. Rom. 1.

Recipiēs, quod recipit
 Adiunctū { In se. Dicitur vel
 { Ad. Estque

Occupans, circa quod res vel persona occupatur, dicitur obiectum. Estque vel

Adæquatum, quod reciprocatur cum adiuncto.

Non adæquatum, quod non reciprocatur cum adiuncto, sed eo est vel

{ Latius.
 { Angustus

Ad 4 Adian-

Receptum,
quod recipi-
tur à subie-
cto. Estque
vel

Occupatū
est, quod cir-
ca aliquid
subiectum
occupatur:
ut Piu occu-
pantur inle-
ge Domini.
Sunt igitur
adiunctū oc-
cupatum le-
gis Domini.

Inherens, quod in subiecto inheret. Est q.

Adhærens
quod sub-
iecto ad-
hæret. Est.
que vel

Essentiale,
cujus ne-
xus cum
subiecto es-
sentialis est.
Estque vel

Accidentarium,
cujus nexus cum
subiecto est acci-
dentarius. Est q.
vel

Acquisitum ἐπίκτητον, quod nostra industria acqui-
ritur: ut eruditio prudentia, fides historica.

Infusum, quod non acquiritur nostra industria, sed
singulari gratia divinitus nobis confertur: ut fides
salvifica, spes &c.

Antecedens, quod subiectum antecedit: ut luna
pallor pluviam. Aurora ortum solis. Sic servando-
rum adiunctum antecedit est. Εὐχέτο προκαταβο-
λῆς τῶ κόσμου Eph. 1.

Simul existens. seu coexistens, quod simul cum
subiecto existit: ut Tempus.

Consequens, quod subiectum ante existens demum
consequitur: Talia adiuncta morbi sunt συμπτώ-
ματα sequentia morbum.

Substantia ut, Natura Christi humana in
ὑποστάσει λόγῳ. ὅ ἐστι διuinitus ὑπό-
στασις, non accidentarium.

Proprietas ὁσώδε ex essentia necessa-
rio. & in se p. stabiliter orta, eique συμ-
ῳαζομένη, per se conexa. Dicitur adiū-
ctum characteristicon id est ὁσώδε ὑπόστασις.
Tale adiunctum corporis est ποσότης.

Separabile, quod actu adesse
vel actum, abesse potest à subiecto.
tale adiunctum est aqua calor:
mentis notitia: cordis lassitudo tri-
stitia.

Inseparabile, quod actu nō po-
test separari à subiecto: ut albedo
ignis. Aethiops & corvinigre-
do: cecitas talpe.

M Dissentaneum est quod aedissentit Sunt 2 dissentanea vel

Diversa, quae ita dissentiunt, ut tamen re ipsa simul in uno eodemque subiecto esse possint: ut paupertas & eruditio in homine: divitia & impietas. Dicuntur distincta τῶ λόγῳ, καὶ ἰπρίαια.

Opposita, quae ita dissentiunt ut nunquam simul in uno eodemque subiecto, secundum idem, ad idem, eodemque tempore esse possint. Dicuntur distincta τῶ ἰναι essentia, realiter, subiectis: ut, eadem femella non est simul virgo & conjux. Sunt autem opposita vel

Disparata, quorum unum multis pariter opponitur: ut liberalitas avaritia, prodigalitas. Dens lapis, arbor. Homo, asinus, leo. Dicuntur ἰαίνα ἰμαμεσα.

Cōtaria sunt opposita quorū unū unū tiniū opponitur nūq̄ cōtinētur sub eodē genere proximo suntque vel

Relata, quorum unum uni ita opponitur ut tamen aliās consensio inter ea esse: hoc est, unum alterius causa, effectum, subiectum vel adiunctum esse possit: ut, paternum est filius: Signum non est res signata; servus non est Dominus. Dicuntur ἀντικείμενα πρὸς τι.

Repugnantia quorum unū uni ita opponitur, ut nulla nunquam consensio inter ea esse possit. Sūtque vel

Adversa, quae in quovis subiecto sibi repugnant: ut, bonum malum: Deus Satan: virtus vitium (C. 6.)

Privantia quae in subiecto τῷ πρὸς τὸν sibi repugnant: ut cecitas, visus. Horum alterum dicitur: Vide N

N

Habitus ἴδης quiescentes: cuius subiectum est capax per naturā: ut visus in homine.

Privatio εἰρησις q̄ est absentia habitus in subiecto τῷ πρὸς τὸν: ut cecitas in homine. Talpac enim aut lapis non est cecus, quia per naturam non sunt capaces videndi facultate.

o.
Comparata
(sunt quae in-
ter se compa-
rantur. Ho-
rum notetur

Comparatio,
qua est vel

Contracta quae una voce coniunctae exprimitur.

Prior dicitur $\alpha\pi\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\sigma\tau\epsilon\rho$.

Explicata, quae
partibus plenè
est distincta:
quarum

Posterior $\alpha\pi\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\sigma\tau\epsilon\rho$ & in dissimi-
lium explicatione $\alpha\pi\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\sigma\tau\epsilon\rho$.

Paria quorum eadem est quantitas. Dicun-
tur aequalia $\iota\sigma\alpha\mu\epsilon\rho\alpha$, $\alpha\pi\alpha\lambda\lambda\alpha\iota$: eorū compa-
ratio dicitur $\alpha\pi\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\sigma\mu\acute{o}\varsigma$.

Quanti-
tate eaq;
vel

Imparia, quorum
quantitas non est
eadem. Dicuntur
in aequalia $\alpha\iota\sigma\iota\alpha$.
Est autem impar
vel

Maius cuius quan-
titas excedit $\mu\epsilon\iota\zeta\omicron\nu$
fortius, difficilius:
ut, Templo maiore est
Christus Mat. 12.

Minus cuius quan-
titas exceditur $\hbar\epsilon\tau\epsilon\rho$
facilius: ut, melius
est sapientia robore
hoc est, robur minus
est sapientia. Ecclē-
siast. 9.

Species. Sunt
enim compa-
rata vel in

Qualitate
suntq; vel

similia, quorum eadem est qualitas.
Dicuntur proportionalia, analogica. Eo-
rum comparatio dicitur $\alpha\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\sigma\mu\acute{o}\varsigma$ &
 $\alpha\alpha\lambda\alpha\iota\sigma\mu\acute{o}\varsigma$: ut qualis vir, talis oratio.
Seneca. Imago animi sermo est.

Dissimilia quorum non est eadem qua-
litas: ut, cogitationes meae non sunt ut
cogitationes vestrae Ies. 55 v. 8.

Orta

T
Orta à primis sunt pri-
marum symbola: idco per
se habent id, quod
communi, sicut prima, un-
de orti sunt. Orta sunt
vel

Exsimpli- cibus tan- tum & vel ex	Consenta- neis tantum & vel ex	Causa & effecto tantum qualia sunt	Totum Vide. Q. Pars Fi- de. R. Reliquis etiam consenti- tis. Vide. S.
	Dissentia- neis etiam Vide. T.		
Omnibus primis. Vide. Z.			

Q
Totum est quod
habet partes. Est
que vel

Genus speciebus sin-
gulis totam suam ef-
ficientiam equaliter
communicans: ut a-
nimal. Hoc symbolū
est causa. Dicitur to-
tum καθολα totum
generale vel generi-
cum, totum αἰριθ-
μικον καὶ ἑν Est que

1. vel 2. vel	Summum, quo nullum est superius: ut, argumentum in logicis.
	Subalternum, quod genus est infe- rioris, & species superioris: ut, causa in logicis.
	Proximum inter quod & speciem nullum aliud est genus: ut, proximo genus hominis est animal.
	Remotum, inter quod & speciem interiacet genus aliud, ut corpus re- motum genus est hominis.

Integrum, cuius essentiam constituunt partes. Hoc symbolum est
effecti. Dicitur ολον, σύνολον, totū integrale, substantiale, cuius
partes extrapartem. Sic homo est integrum quid, constitutum ex
corpore & anima.

Species, totam
essentiam gene-
ris participans
Est igitur sym-
bolum effecti.
Estque vel

Subalterna, quæ species est superioris generis inferioris: ut, homo est species animalis, & genus singulorum: ut, Adami, Hevæ &c.

Infima, quæ in alias species est ætop^o, quales sunt res indi-
viduæ, & singulares: ut, Petrus, Iacobus, Stephanus.

Incorporeæ, ut, anima rationalis partes
sunt mens & voluntas.

Essentiales
seu substā-
tiales: ce-
sunt partes
res vel

Corporeæ ex
diversis natu-
ris, composite.
quarum una
non est extra
alteram, alte-
ræque ratio-
nem habet,

Materia

Formæ

ut in homi-
ne corpus est
anima.

Membrum est
pars inte-
græ es-
sentiæ consti-
tuens. Est igitur
symbolum
causæ. Sūt. au-
tem partes

Integrales, eas sunt partes rei corporeæ, in qua pars est
extra partem: ut, caput, brachia, venter, pedes, sunt
partes integrales corporis. Dicuntur partes quantitati-
væ.

Principales sine quibus
integrū incolumē ma-
nere non potest: ut sunt

Caput
Cor
Ventriculus

in corpore.

Minus principales, sine quibus integrum potest man-
ere incolumē: ut, unguis, pilus, in corpore.

Quia ex multis ad unum, unum ad plures, ad unum, ad plures, vel

Relata quæ ref. runtur ad aliud suntque

1 vel

2 vel

3 vel

Cōiungata, quæ sunt
voces de lionis & res
sua in ordine sub unum
qualitatemque deinde:
ut sapiens, sapientia,
sapienter Dicitur vo-
catur, & vox, & fortitudo
rum alterum dicitur

Concretum, quod est nomen significans subiectum suo ad-
iuncto pradiuini iustus: calidum. Dicitur in quo dicitur.

Abstractum, quod est nomen significans adiunctum absque sub-
iecto: ut iustitia, calor. Dicitur & abstractum, seu abstractum in ipso.

Secundū dicitur quæ per
se suā naturā habet,
ultra quam tamē refe-
runtur ad alterū ver-
bore in tantum: ut sci-
entia est relatiū rei sci
bi in & secundum suā
naturā est qualis in
mūmāni habitu
Secundū esse quorū
tota essentia in mutua
relatiōe cōsistit ut, Pa-
ter, filius Dominus ser-
uus, Rex subditus.

Horum partēs sunt
mutuaque unius nomi-
nis cū utraq, res seu
per sona, inter quas est
relatiō nō nōne appel-
latur, ne frater, hospes
Quāvis quorū utrūq,
suum distinctū nomē
habet: ut pater, filius,
gener socer, maritus,
A Equipa- (uxore re-
rata q̄ sunt equaliter
paria simulq, natura:
ut, pater est uxor filius
Inæparata (a tēu,
q̄ non sunt æ qualiter
paria simul natu-
ræ et tēpore: ut crea-
tor, & creatura.

Relatiū
quod di-
citur suū
damentū
terminus
a quo re-
materie
le ut: pa-
ter.

Corre-
latum,
& dicitur
terminus ad
quē, for-
male, ut
filius

Horum distinctio (non confusio) dicitur relatio quæ
est externa & respectu inter duo relata t. si que

1 vel

2 vel

3 vel

4 vel

Rationis, qualū re-
latio est generis & spe-
cietum.

Realis, { Patrem
qualis
inter { Filium.

Accidens, in creatis.
Non accidens in Deo

Interna inter Deum
Patrem & Filium in
divinu.

Externa inter Deum
& creaturam.

Mutua & reciproca
ut inter Patrem &
Filium.

Non mutua & non
reciproca ut inter scia-
m & subile.

Distributum quod in partes distribuitur: ut, corpus & anima sunt partes hominis distributi. Homo bos, leo, sunt partes seu species animalis distributi.

T.
Orta etiam ex
dissentaneis
sunt in quibus
consideratur
tū consensus
partium in to-
to, tū dissen-
sio partium in
se. Sunt au-
tem vel,

Distributio, quæ est
rei ad explicandum
propositæ apta ac le-
gitima distinctio.
Hæc est vel è

Causis cuius
partes nimi-
rū sunt cau-
sæ distributi
vel

Effectis Vi-
de. V

Subiectis.
Vide. X

Adjunctis. Vide. T.

Efficientes: ut, sacra scriptu-
ra est vel Prophetarum vel
Apostolorum.

Materiales: ut vasa Templi
Salomonis, alia erant aurea,
alia argentea, alia aenea.

Formales: ut animal est vel
ἄλογον vel ἔδλογον: omnis a-
ger est aut quadratus aut lon-
gus, aut cuneatus, aut trique-
trus. Columella lib. 5. Cap. 2.

Finales. ut Multi ex dormiē-
tibus impulsi vere terra exper-
giscuntur: hi ad vitam æter-
nam: illi ad approbriam & con-
temptum æternum. Dan. 12.

v.
Distributio ex
effectis est cu-
jus partes sunt
effecta distri-
buitur. Potest au-
tem huius mo-
di distributio
esse ex effectis
causarum vel

Singularum, & vel

Efficientis: ut, vocado-
rum ad nuptias magnas
regis illius,

alio in agrum suum. } proficis-
alio ad mercaturam } cium
suam.

reliqui prehenso servos contume-
liis affectos trucidarunt.

Pauci obtemperarunt vocationi.

Materiæ: ut partes quedam arca
faderis facta fuerunt ex

{ Auro.
{ Lignis &c.

Formæ: ut rationis in
homine est

{ Invenire.
{ Inventa disponere,

Finis: ut ad verbi præconium
deputati sunt apôtoli,

{ Prophetæ.
{ Apostoli.

Conjunctorum, nempe Materiæ & formæ
simul & dicitur divisio generis in species: ut
lex Dei est vel

{ Moralis.
{ Ceremonialis,
{ Forensis.

x.
Distributio est subjectis est
cujus partes sunt subjecta di-
tribuitur: ut semen verbi Dei
est aliud

{ Juxta viam.
{ In petrosa.
{ In spinas.
{ In terram bonam.

{ Huc pertinet distinctio nominis
πολυσημ in suos significatus.

γ.
Distributio ex adjunctis est, cujus partes sunt adjuncta
distribuitur: ut Fadus gratiæ est vel

{ Vetus.
{ Novum.

Nomen notatū *persona vel rei serio confilio impostum, cuius origo ostendi potest: ut, Propheta, qui futura prædicit. Apostolus, qui immediatē à Christo missus est. locuples, qui locis abundat. Cæsar, qui ex utero matris est casus.*

Notatio, *nominis è sua origine interpretatio, quā ostenditur unde aliquid dicatur: ut, Sacramentum dicitur à sacramento: logica ab informando τὸν λόγον: Aprilis ab aperiendo.*

Definitū, *quod definitione explicatur: ut, ars bene loquendi est Grammatica. Grammatica est definitum &c.*

Z.

Orta ex
omni-
bus pri-
mis / ut

Definitio,
quā expli-
catur, quid
quidque
sit. Estque
vel

locis vel

Simplicis, quā explicatur significatus illius: ut, Golgotha, quæ est locus Calvaria Math. 27.

Conjunctæ, quæ explicatur significatus phrasos: ut quid sit jacere ad dextram Patris.

Rei, quæ
explica-
tur, quid
res vel
persona
sit Huius
notetur

1. Partes
quæ sunt

Genus, quod commune est definito cum omnibus speciebus unius generis: ut, animal.

Differentia, quæ definitum à speciebus reliquis eiusdem generis discernit. ut, rationale.

2. Species
est enim de
finitio rei
vel

Perfecta, proprie dicta definitio, cuius differentia sumpta est à forma essentiali definiti: ut, homo est animal rationale: hac duplex est. Vide. A. A.

Imperfecta, descriptio dicta, cuius differentia sumpta est non à forma essentiali: sed ab alijs argumentis: et una nostra est v. per. Iacob. 4. v. 14 &c.

Duplex

Substanz.
huius note-
tur

1. λόγος. Est explicatio generis proximi
& differentia εἰδοποιῶν substantia ali-
cuius.

2. Instrumentum δειξίς, quæ est series
quædam Syllogismorum ex διαυρόσει
Entis incipiens, & per remotionem par-
tium oppositarum partes subiecti essen-
tiales omnes & tandem perfectam ex
illis definitionem proximo genere &
differentia constantem specifica colli-
gens, ut ex partium illarum propieta-
tibus πάλιν, aliquod postea de subiecto
illo demonstrari possit.

Exempla afferuntur in
lectionibus.

Proprij
πάσης hu-
ius notetur

λόγος. Est explicatio subiecti accidentis
& causa ob quam accidens illud subiecto
insit.

2. Instrumentum ἀπόδειξις, quæ est se-
ries quædam syllogismorum, ex proprie-
tatis certarum subiecti partium col-
ligens partes causa τὰ παλαιά, ob quam
παλαιά illud subiecto illi proprie inest.

παράδειγμα
huius explanationibus
reservetur.

λόγος: Est enim Testimonium argumentum, quod non ex Thematibus
conjuncti partibus, sed extrinsecus assumitur ad fidem faciendam.

B B.

Argumentum inar-
tificiale est
quod aliū
de viā ar-
guendi as-
sumit, et di-
citur, Testi-
monium
vel autori-
tas. Hujus
consideren-
tur

Distributio. Est enim

1. vel	Personæ de aliqua: ut Christi corpus etiam post ascensum est visibilis natura, quia id viderunt Stephanus & Paulus: & Iohannes testatur visuros illud, qui pupugerint ipsum.		Lex naturalis.	
	Rei, cum re consentiens confir- mandā. Talia testimonia sunt		Mos seu Consuetudo.	
			Scientia.	
2. vel	Divinū, quod De- um habet autorem. Est, vel	Mediatum per Angelo- s Prophe- tas Apo- stolo- s.	postulū.	Gnomæ.
				Proverbia.
				Regulæ artium.
3. vel	Immediatū à Deo ipso, sine ministro- rum opera: ut hic est filius meus &c. Math. 3.	Non di- vinum idque vel	Principia	Speculabi- lia.
				Practica.
				Martyrium.
	Diabolorū: ut no- vi te qui sis nempe sanctus ille Dei, ex- clamat Diabolus Marc. 1. 5. 2. Hominū. Vide CC.	Suum ip- sius pro- prium idque vel	Obligatio.	Testamentum.
				Tabulæ publicæ.
				Libri rationum.
	Liberum: sic Iohā- nes liberè confessus est, Ioh. 1. 5. 20. Coactum: quale perhibent quæstionem exper- ti, & alij similes.	Alterius . Domine tu nosti, quod amem te inquit Petrus Iohan. 21. v. 17.	Pignora.	Chirographa.
				Hypothecæ, Apothecæ
				Monimēta seu lapides
	Trophæa.	Miracula.	Portenta.	memoriæ causa ex- structj.
				Signa. & similia.

CC.
Humanū
testimo-
niū est vel

Amici &c.

Inimici, quod
ab inimico per
hibetur: idz, vid

Proximico & multum valet: ut Christus est verax,
& viam Dei docuit, quia id ipsum inimici eius
sunt testati. Math. 22. v. 17.

Contra inimicum et parum, vel nihil valet.

Questione
duplici
quarta

Prima potest esse: cur Maximas seu
regulas quas vocant consequen-
tiarum
secunda cur Sophismatū Elenchos

ex doctrina inventionis o-
mittamus, vel potius cycia-
mus?

secūda *cur Sophismatū Elenchos*

1. Quia multa tales maxime non sunt Catholica: ideoq. nullum, non modo in inventione, sed ne in arte quidem locū habere possunt. Nam maximas illas principia oportet esse, & fundamenta disputationū: q̄ nisi certissima fuerint, plus nocuēis sunt, quā commodi allatura.

2. Quia
quæ Ca-
tholice
sunt vel

1. Argumentorum proprietates, vires & affectiones explicanti: Et sic ad argumentorum doctrinam, hoc est inventionem propriè pertinent.

2. κρισιμὰς sunt veritatis & falsitatis. Ατ κρισιμὸς huius nul-
lus locus est in ἐνδέξει: sed in regulis dispositivis Axio-
maticæ.

3. Regula (ut illis quidem placet.) & ἀρχή αὐτῆς
consequentiae & inconsequentiae . At ἡ ἀρχὴ huic nullus locus
est, nisi in regulis dispositionis syllogisticae.

ἡ ἐπερομένη ἐκ τοῦ ἐκβασιῶς λογικῆς, tantum ab eis abhorrēs, quantum à veritate error, à virtute vitii: Barbarismus, solacismus à Grammatica. Singula enim præcepta logica sunt singularæ regulæ perfectissimæ, quibus modi sophistarum, captionesque dissolvuntur. Nimirum ut & sui & obliqui index est rectum: Ita principium omne artium, & suæ et cōtrarij lumen est. Quare omnis illa d. refellendis Sophismatum doctrina nihil est quæ præiuvet exiâ quædam utilis, ex vera artis vel ignorance (si perfectâ fuerit) vel certe imperfectione profecta.

2 Superflua. Incommē. arj tamē vice opera priciū fuerit ali. uīd
de ysa. an. on. nise, quō soph. starū technas & fall. scias possumus. cūm
fictio. & regere, nūm fictius deuitare. ἐξ ἑστῶτος ἀνδρὸς ἀνδρῶν, &
οὐκ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς. fall. cyati, hominis est veritatem uerfantis. Gale-
nio. Vnde. D. D. CC 2 Captio-

CC-2 Captiv-

Circa dictio-
nem eamque
vel

Simplicem,
cum verbis
utimur vel

Iniustitatis & dicitur insolentia.

Ambiguus

& dicitur homo-
nymia.

Improprijs

Hæc sophis-
mata ad o-
rationis ar-
tes perti-
nent, earū-
que præcep-
tis detegū-
tur.

Compositam:
est que vel

Amphibologia.

Fallax Compositio & di-
vieto.

Prava expositio..

1. Idem sensu est cum
quæstione.

1. Ratio: cum
scilicet pro-
argumento
affertur,
quod vel

2. Æquè obscurum
acquæstio: ut, oran-
dum est pro maritis,
quia sunt in purgato-
rio.

Prior est petitio
principij: huius
notetur.

2. λόγος: qua fit per definitionem argu-
menti: debet enim id quod pro argu-
mento affertur, effectum esse ad illud
quod in quæstione est arguendum; hoc
est illustrandum, explicandum, pro-
bandum; quod fieri non potest, nisi sit
quodam modo notius, illustrari & pro-
babilius eo, quod arguendum est. In hac
captione semina sunt incepta & si se-
ntius, in axiomatico ἐκ μέρους seu αὐθιο.

Extra dictionem;
hæ ad logicam spec-
tant. Etsi autem
extra dispositionē
nulla captio occur-
rat: tamē in doc-
trina in-ventio-
nis semina sunt.
duarum captio-
num.

Posterior est captio τῆς ἀναγωγῆς αἰτίας, non causa, ut cau-
sa. Causa nomine generaliter usurpatur pro quocumque
to. Et hac captio singulorum argumentorum præceptis refellitur.
In hac captionem semina sunt axiomaticis scilicet, ἀπὸ τοῦ, quod
refellitur ex ipsarum rationum cognitione.

Dispo-

EE Dispositio est secunda pars logica de disponenda
argumentum ad bene iudi. andum. Dispositio alia est

Manifesta: qua est vel

Axioma quod est dispositio argumenti cum argumento
qua esse aliquid aut non esse indicatur. Huius notetur

Partes

Materia

Antecedens argumentum ὅτι ἡγούμενον quod
est res arguenda. Item subiectum.
Consequens argumentum, ὅτι ἐπόμενον, quod est
res arguens. Item predicatum.

Forma est
vinculū
vel

Substantivi
Verbi vel
Alius
Cōjunctionis vel
Alicuius equipol-
lentis particula

in simplici axio-
mate
Incomposito axioma.

Species. Est cum axioma vel

Affirmatum, cuius vinculum affirmatur: ut *cena Domini est Sacramentum.*
Affirmatio autem hæc nihil aliud est
quam σύνδεσις, consequentis cum ante-
cedente per affirmationem vinculi.
Negatum, cuius vinculum negatur: ut
corporis Christi in cena sacra nulla est
μετὰ σῶμα, συνσῶμα, ἑνῶμα, ὁμοῦμα in pane.
Negatio hæc nihil aliud est quam δια-
ρέσις, consequentis ab antecedente per ne-
gationem vinculi.
Modificatiōis, unde Axiomata dicuntur
Modificata, seu Modalia:
Æquipollentiæ, unde Axiomata nun-
cupantur Æquipollentia.
Conversionis, unde Axiomata appella-
tur vel

Virumque est.
Vide. FF.

Vide de his ad-
monitionem in
fine doctrinæ.
Axiomaticæ.
HH.

Convertentia:
Conversa.

Dianæ. Vide II.

Cryptica seu occultata. Vide. PP.

Simplex quod verbi
vinculo continetur:
ut, sermo ille erat De
us. Charitas adificat.
Est autem Axioma
simplex vel

Generale
Hoc q. vel

Vniuersale, cuius consequens omni ante-
cedenti distributive tribuitur: ut, si homo est
animal. Huic accidunt signa cœ nota: Om-
nis, nullus, &c.

Particulare, cuius consequens commune
particulari antecedenti tribuitur: ut non
semper viola non fraxip lila florent. Ho-
mines sunt mortales. Huic accidunt signa
cœ nota: Quidam, aliquis, multi &c.

Speciale seu proprium seu singulare, cuius consequens
antecedenti proprio seu singulari tribuitur: ut, verbum
erat in principio. Iob. 1. v. 1. Petrus est Apollonius.

Compositum. Vide GG

GG.

Axioma compo-
situm est, quod vin-
culo conjunctio-
nis continetur. I-
taque conjunctio-
ne affirmata, af-
firmatur, negata
negatur. Est au-
tem Axioma com-
positum vel

Congretativum, cuius
cōjunctio est cōgregati-
ua Estque vel

Segregativum cuius con-
junctio est segregatiua.
Est autem vel

Copulatum, cuius conjunctio est co-
pularia: ut, & prodesse volū, & de-
lectare Poeta.

Connexū cuius conjunctio est cōnexi-
ua seu conditionalis: ut, si quis diligit
me, sermonem meum servabit.

Discretum, cuius conjunctio est dis-
cretiva: ut, Vt desinit vires: tamen
est laudanda voluntas.

Disiunctum, cuius conjunctio est
disiunctiva: ut aut operibus insti-
ficamur, aut gratis.

HH Admonitio subiungenda doctrinæ dispositionis Axiomaticæ.

Expectabit nūc forsū aliquis, dum ego de Modalibus, de æquipolletia, de cōver-
sione axiomatū dicam aliquid. Verum æquipolleticiæ doctrina à Logica aliena est,
itaque ad Grammaticen siquid utilitatis habet est relegenda. Cōversionis & Mo-
daliū partem ex his nihil usus aut fructus habet. Commenta hæc sunt, ab homini-
bus malè feriatū in Scholas introducta, in quibus legendis adolescentes studiosi bonas
vires malè collocarent. Eundē ego sic iudicare solio, utricus istis & in prius prorsus in-
lignis esse, quæ non dico doceri, sed refelli ultimus debeant. Earum refutationem, si
quis paulo curiosior videre cupiat, consulat P. Rami Scholas, Dial. lib. 6. cap. 3 &
& lib. 7. cap. 4. Taleum in quartū istud caput lib. 2. Dial. lib. 2. Diana

1. λόγος. Est cum ex alio aliud axioma deducitur,

1. λόγος. Est διάλεκτος qua quaestio cum argumento ita disponitur, ut posito antecedente necessario concludatur.

2. Materia { 1. Est quaestio dubia seu controversa.

2. Argumentum quo quaestio illa confirmatur.

Propositione, quae est prima praemissa qua argumentum disponitur vel cum

Consequente tantum quaestionis parte.

Tota quaestione.

Assumptione, quae est praemissa secunda, è propositione assumpta.

Conclusionem, necessariam, ut argumenti in praemissis legitime dispositi, deducta.

Distributio. Vide. RR

1. λόγος. Est dispositio plurium argumentorum, ad idem Thema explicandum adhibitorum, ita ut naturam prius praecedat, naturam posterius sequatur.

Totum parte.

Genus specie.

Integrum membro.

Commune proprio.

Universale singulare.

Definitio generis

definitione speciei.

generaliora notiora & priora naturam & nobis &c.

1. Naturalis argumentorum series, quae est cum generalius praecedit: specialius sequitur. Talia sunt

2. Connexio partium explicationis per μεταβασιμ seu transitionem quae est vinculum partium explicationis cum ostenditur quid dictum sit, & quid sequatur, de quo sit dicendum. Huius notetur

1. Finis Recreatio vel

Lectoris. Auditoris.

Proponendum est de qua re dicturi scripturive sumus: quae summa scilicet est, & comprehensio res tractanda & c. Thematibus propositi explicatio in partes est distinguenda.

Partes ordine eo, quo sunt in partitione posita pertractandae sunt: & una parte declarata, per transitionem ad sequentem partem accedendum. Ductibus

2. Modus Nam

Species

Syllogismus: Huius notetur

Methodus huius notetur

2. Partes

1. λόγος. Est in quo disponitur cum
argumento quaestio

Prædicatum in propositione.
Subiectum in assumptione.

3. Differentia. Est vel
Affirmans, cuius
partes omnes sunt
affirmantes

Negans, cuius al
tera præmissarū
& conclusio est
negans.

utque est vel

Generalis In quo utraque
præmissa est universalis.
Particularis in quo altera tā
tum præmissarum est univer
salis.
Specialis. In quo utraque præmissa est spe
cialis seu propria seu individua.

4 Figura seu
species χῆμα
Aristoteli.
Huius note
tur

1. λόγος. Est dispositio argumenti cum separatis partibus
quaestiois prædicato quidem in propositione, subiecto au
tē in assumptione.

2. Numerus ternarius

Prima. Vide. LL

Secunda. Vide. MM

Tertia. Vide. NN

3. Literæ signi
ficantes Axio
matū quantita
tē & qualitatē
Nam

A significat universalem affirmantem.

E significat universalem negantem.

I significat particularem affirmantem.

O significat particularem negantem.

5. Reductio Syllogismorum secunda & tertia figurarum (q̄ earum dicta
est perfectio à vulgo Logicorum) merum est figmentum; Quia consiten
dum esset, inanem harum figurarum doctrinam esse, si nihil necessariò
concluerent earum exempla, nisi ad primam figuram reducerentur. &c.

Compositum. Vide. OO.

1. $\lambda\delta\gamma\odot$. Est in qua argumentum est in Propositione Subjectum.

Assumptione Prædicatum

Affirmans in Barbara ut. { Bar. Omne animal est Substantia.
Ba. Omnis homo est animal.
Ra. Ergo omnis homo est substantia.

Universalis,

Negans in Celarent ut. { Ce. Nullus timidus est liber.
La. omnis avarus est timidus.
Re. Ergo nullus avarus est liber.

Particularis

Affirmans in Dary ut. { Da. Omnis lascivus corporis motus est à Deo prohibitus.
Ri. Quadam saltatio est lascivus corporis motus.
I. Ergo quadam saltatio est à Deo prohibita.

Negans in Ferio ut, { Fe. Nihil est peccatum, quod divinitus est approbatum.
Ri. Quadam Stratagemata bellica sunt divinitus approbata.
O. Ergo quadam Stratagemata bellica non sunt peccata.

Specialis

seu proprius

Affirmans ut, { Is cui Ananias est mentitus, est Deus.
Spiritus sancto Ananias est mentitus.
Ergo Spiritus Sanctus est Deus.

Negans ut { Non contentus suis rebus, non est dives.
Avarus est non contentus suis rebus.
Ergo avarus non est dives.

I. λόγος. Est in qua argumentum est		<div> <div>Propositione</div> <div>&</div> <div>Prædicatum.</div> </div>	
		<div> <div>in</div> <div>Assumptione</div> </div>	
2. Modi secundum quos syllogismus alius est	1. Universalis negans :	<div> <div>Primus, Cefare: ut</div> <div> <div>Cel. Turbatus Nullus benè utitur ratione.</div> <div>A. Omnis Sapiens benè utitur ratione.</div> <div>Re. Ergo nullus sapiens est turbatus.</div> </div> </div>	
		<div> <div>Secundus Camestres, ut:</div> <div> <div>Cam. Omnis res mortalis est composita.</div> <div>Es. Nullus animus est compositus.</div> <div>Tres. Ergo nullus animus est mortalis.</div> </div> </div>	
	2. Particularis Negans vel	<div> <div>Primus, Festino: ut</div> <div> <div>Fes. Nulli veri discipuli Christi persequuntur Ecclesiam.</div> <div>Ti. Quidam Pontificij persequuntur Ecclesiam.</div> <div>No. Ergo quidam Pontificij non sunt veri discipuli Christi.</div> </div> </div>	
		<div> <div>Secundus Baroco: ut</div> <div> <div>Ba. Omne quod alicubi est, loco continetur.</div> <div>Ro. Deus loco non continetur.</div> <div>Co. Ergo Deus non est alicubi.</div> </div> </div>	
	3. Specialis Negans vel	<div> <div>Primus ut</div> <div> <div>Christus non fuit Samaritanus.</div> <div>Simon Magus fuit Samaritanus.</div> <div>Ergo Simon Magus non fuit Christus.</div> </div> </div>	
		<div> <div>Secundus ut</div> <div> <div>Eius corporis ἀνάμνησιν in cana frequentamus, quod pro nobis traditum est.</div> <div>Gloriosum Christi corpus pro nobis non est traditum.</div> <div>Ergo illius ἀνάμνησιν in Cana non frequentamus.</div> </div> </div>	

Tertiz

1. 2. 7. Est in qua argumentum in Propositione }
Assumptione } est Subjectum.

Univerſalis	Affirmans ut, Darap- ti	Da. Omnem furem nocturnū licet interficere. Ra. Omne furem nocturnū occidere est hominē oc- Pti. Ergo quēda hominem occidere licet occidere.
Particularis huius sunt duo	Negans: ut Felapton	Fe. Nulla audacia est virtus. Lap. Omnis audacia est confidentia. Ton. Ergo quada confidentia non est virtus.
	Affirmantes	Primus Dis. Quidam verē fideles sunt pau- Dis. A. Omnes verē fideles sūi bē. ti. (peres mis: ut, Mis. Ergo quidā beati sunt pauperes. Dat. Omnis doctrina virtutum ne- cessaria est oratori.
	Negantes	Secundus Da. I. Doctrina virtutum est philosophia. tisi: ut, Si. Ergo philosophia est necessaria o- ratori.
	Primus Bocar- do: ut,	Bo. Quidā credētes nō sunt divites. Car. Omnes credentes sunt py. Do. Ergo quidā py non sunt divites.
	Secundus Fe- rison ut	Fe. Nulla legitima provocatio Chri- stiano est prohibita. (litigatio forensis. Ris. Quada legitima provocatio est Oo. Ergo quada litigatio forensis Christiano non est prohibita.

1. Nomen dicitur enim expositivum à quibusdam.

Affirmans: { Abel fuit pessus cruce.
ut, { Abel fuit sanctus.
Ergo quidam sancti premuntur cruce.

2. Differentia
Alius enim
(est)

Negans: ut { Iob non fuit sceleratus.
Iob fuit gravissime afflictus.
Ergo quidam gravissime affl. ti non
sunt scelerati.

1. λόγος. Est Syllogismus, in quo tota quaestio est pars altera propositionis affirmata & composita, argumentum autem reliqua pars.

2. Nomen. Dicitur ὡς ἐκ τῆς γενεᾶς generatim.

Connexus, huius notetur

1. λόγος. Est syllogismus compositus, cuius propositio est connexa seu conditionalis.

2. Nomen. Dicitur syllogismus ὡς ἐκ τῆς γενεᾶς speciatim, conditionalis.

Primus qui assumit propositionis antecedens & consequens concludit: ut

Si post consecrationem panis Eucharistici frangitur, tūc necesse est panem remanere.

At post consecrationem panis frangitur. 1. cor. 10. 16.

Secundus, qui tollit propositionis consequens, ut tollat antecedens: ut

Ergo post consecrationem panis remanet.

Si Christus non est Deus ille Israel, non est adorandus.

At Christus est adorandus.

Ergo est Deus ille Israel.

1. λόγος. Est Syllogismus compositus, cuius propositio est disjuncta.

2. Nomen. Dicitur Syllogismus

Disjunctus.

Alternativus.

Aut dies est, aut nox.

At dies non est.

Ergo nox.

Primus, qui tollit unum, & reliquum concludit: ut

Aut dies est aut nox.

At nox non est.

Ergo dies.

Secundus, qui ex propositione partibus omnibus affirmata assumit unum: reliquum tollit: ut,

Aut ex Evangelij concione, aut ex lege accepisti Spiritum Sanctum Gal. 3.

At ex Evangelij concione accepisti.

Ergo non ex lege.

Dispositionis

1. λόγος. Estque naturalem dispositionem certis modis ingeniose occultat. 29

1 Defectus, cum
quapars deest

2. Redundantia,
cumquidpræter
essentials partes
accedit.

3. Transpositio
cum partium or
dine immutatur.

Horum subiectum notetur quod est vel

1. Axioma illius

1. Defectus est cum abest vel

Subjectum seu pars antecedens illius:
ut, In mundo erat: sc: verbum, seu Ser-
mo, hoc est filius Dei Ioban. 1. v. 10.
Prædicatum, seu pars consequens il-
lius: ut, Si prinitia sancta sunt, sancta
est etiã massa: & si radix sancta est, etiã
rami. Hic deest consequens: Ita si pater
Abraham sanctus est, sancti sunt etiam
eius filij. Rom. 11. v. 16.

2. Redundantia est, cum amplificatur vel

Subjectum illius: ut in psalmo primo
v. 1. & 2 ponitur Subiecti (quod est pi-
us) descriptio, quinque consians argu-
mentis.
Prædicatum illius, Cic. 1. off. Omnis q̃
à ratione suscipitur de aliquare insti-
tutio, debet à definitione proficisci, ut
intelligatur, quid sit id de quo disputa-
tur. Hic præterquam quod antecedens
pro arte, descriptionem artis habet: con-
sequens seu prædicatum etiam ampli-
ficatur à fine &c.

3. Transpositio partium: ut, Nihil fecisse be-
nignè est: pro: Benignè fecisse nihil est.

2. Syllogismus huius

1 Defectus
est cum de-
est vel

1. Altera præmis-
sarum tantum.
2. Vtraque præ-
missarum
3. Conclusio tan-
tum.
4. Assumptio &
conclusio.

Hic dese-
ctus dici-
tur En-
thymema.
Vide. 22

2 Redundantia. Vide SS.

3. Transpositio. Vide. AAA.

3. Methodus. Vide BBB.

DD 3 Huius

1. λόγος. Est imperfectus Syllogismus aliqua sui parte defectus.

2 Finis

1. Brevitas, quod omittitur pars vel { Nota
Gnome
Regula usitata } sit.
2. Infirmetas & incertitudo omittitur a partibus.

QQ Huius notetur

3 Differentia ab objecto. Est Syllogismus vel

Simplicis, cum pars aliqua antecedens, sive subiectum sive predicatum si, in consequente Enthymematis repetitur: ut, Homo est animal. Ergo homo est substantia. Hic subiectum antecedens repetitur in consequente Enthymematis. Deest hic interdum:

1. Proposito cum subiectum antecedens in consequente repetitur: ut,
2. Assumptio, cum scilicet predicatum antecedens repetitur in consequente, ut

Virtus est bona: Ergo expetenda
Quis semper eget non est dives
Ergo avarus non est dives

Hic deest propositio: Bona sunt expetenda. Hic deest assumptio: Avarus semper eget.

3. Conclusio: praesertim cum plura argumenta ad eandem sententiam firmandam adhibentur: ibi enim tadiosum atque odiosum esset subinde conclusionem repetere. &c

4. Assumptio & conclusio. &c.

Compositi. Vide. RR.

Compositi

RE
Compositi
Syllogismi
Enthymēa
est in quo de
est Syllogis-
mus compositi-
us vel

Propositio cum
repetitur in con-
sequente pars
antecedentis vel

Neutra ut
utraq[ue]

{ Dies est

{ Ergo nox non est

Hic deest propositio: Si dies est, nox non est.

{ Nemo timens Deum
contaminat se adul-
terio. Ergo nemo cō-
taminatus se adulte-
rio, timet Deum.

Hic deest propositio: Si nemo timens Deum contaminat se adulterio: ergo nemo contaminatus se adulterio, timet Deum &c.

2. Assumptio: ut, Joh. 15. v. 22. Si non venissem & locutus essem eis, peccatum non haberent: nunc autem non habent, quod pretextant peccato. Deest hic assumptio: Atqui veni & locutus sum eis.

3. Conclusio: ut, Gal 3. v. 18. Nam si ex lege est hereditas, non iam ex promissione. Abrahā verò per promissionem gratificatus est Deus hereditatem. Hic deest conclusio: Ergo non ex lege.

SS
Redundantia,
quæ dicitur
in syllogis-
mo, cuius spe-
cietur

1. λόγος. Est quicquid præter propositionem, assumptionem & conclusionem principalis Syllogismi accedit.

2. Finis duplex

{ Approbatio
{ Amplificatio

{ Dubia.

{ Præmissa vel

{ Contracta.

3. Singulares quadam forma seu Modi: ut,

{ Sorites. Vide. TT.

{ Dilemma. Vide. V V.

{ Trilemma. Vide. YY.

{ Tetraléma. Vide. ZZ

1. λόγος. Est Syllogismus cum prosyllogismis introitus, in quo plures premisse quam duæ eo ordine connectuntur, ut semper prædicatum sit subiectum sequentis: unde conclusio inferitur, in qua subiecto primæ præmissæ attribuitur prædicatum ultimæ præmissæ.

Vnus tantum cum nimirum tres solūmodo sunt præmissæ ut, Heb. 7:

Christus est Sacerdos secundum ordinem Melchizedech.

Melchizedech est maior quam Abraham.

Abraham est maior quam Levi.

Ergo & Christus est maior, quam Levi.

Hic principalis Syllogismus est:

Abraham est maior quam Levi, ut pote proavus Levi.

Christus est maior, quam Abraham:

Ergo Christus est maior quam Levi:

Assumptio probatur hoc prosyllogismo:

Melchizedech est maior quam Abraham: quia accipiens decimas maior est dante.

Christus est sacerdos secundum ordinem Melchizedech.

Ergo Christus est maior quam Abraham.

2. Prosyllogismi cum quibus complicatur, sunt vel

Afflictio parit patientiam:

Patientia experientiam:

Experientia spem:

Spes non confundit.

Syllogismus principalis est:

Spes non confundit.

Afflictio parit spem.

Ergo afflictio non confundit.

Assumptionis prosyllogismus est:

Experientia parit spem.

Afflictio parit experientiam:

Ergo afflictio parit spem.

Hujus prosyllogismi assumptionis prosyllogismus, seu Epilogismus est:

Patientia parit experientiam.

Afflictio parit patientiam.

Ergo afflictio parit experientiam.

Dilem-

Plures cum nimirum plures sunt, quam tres præmissæ:

λόγος. Est enim Syllogismus cum duobus prosyllogismis complicatus, in quo quaestio controversa concluditur argumento ducto à DISTRIBUTIONE duabus necessario duntaxat partibus, ἀλλὰ διηρημένως & ἀμείσως oppositis cōstante, quarū alterutram adversarius concedere necesse habet: utramvis autem concesserit adversus ipsum tamen concluditur.

2. Nomina. { 1. Syllogismus Cornutus, à Gellio.
dicitur { 2. Complexio, à Cicerone.

3. Notatio. Dicitur διλήμματα, quasi δις vel δισσως λαμβανόμενον, hoc est, bis vel dupliciter capiens & constringens adversarium.

Primus est in cuius principali Syllogismo tollitur utrumq. cornu in dilemmatis consequente propositionis connexa positum, ut tollatur antecedens, additis duobus prosyllogismis, quorum priore prius dilemmatis membrum: posteriore posterius probatur: ut, Non est cuiquam absenti obtrectandum. Nam si amicus est, cur praesentem potius non admonet: Sin inimicus, cur odium eius irritas & tibi nocet? Quaestio est, An sit cuiquam absenti obtrectandum. Negatur argumento petito à distributione constante partibus duabus immediatè contrariis, quia nec amico, nec inimico sit obtrectandum. Concluditur hoc principali Syllogismo. Si cui est obtrectandum, tum aut amico aut inimico erit obtrectandum. At neque amico neque inimico est obtrectandum. Neutri igitur. Assumptio probatur hoc prosyllogismo duplici: Priore: Si amicus potius praesens est admonendus, non eris ei absenti obtrectandum. At primum. Ergo & postremum. Posteriore: Si inimici odium irritas, & tibi nocet, non est ei absenti obtrectandum. At prius. Ergo & posterius.

Secundus. Vide. XX

Secundus cum principali Syllogismo, ex altero tantum cornu dilemmatis concluditur: prosyllogismorum autem altero probatur assumptio principalis Syllogismi, altero assumptio Prosyllogismi: ut, Si improbus est, cur uleris? Si probus cur accusas? Principalis Syllogismus est: Si probus est, non debes eum accusare. Atqui probus est. Ergo non debes eum accusare. Assumptio probatur hoc prosyllogismo: Aut protus est aut improbus. Non autem improbus. Ergo probus. Huius prosyllogismi assumptio probatur isto Epilogismo: Si esset improbus, non eo uleris. Atqui eo uleris. Ergo improbus non est.

YY

I dilemma. Est syllogismus cum prosyllogismis complicatus, in quo questio contraversa argumento ducto à Distributione, tribus duntaxat partibus necessario constante, negatur, partibus omnibus negatis subiecto cuilibet parti Argumento, cur negetur.

ZZ

Tetralemma est Syllogismus, cum prosyllogismis complicatus, in quo questio contraversa argumento ducto à Distributione, quatuor duntaxat partibus necessario constante, negatur, partibus omnibus negatis subiecto cuilibet argumento, cur negetur.

AAA
Transpositionis { 1. Nomen Inversio partium Syllogismi vel Enthymematis. &c
2. λόγος. Est occultatio Syllogismi vel Enthymematis &c, cum partes cuius transponuntur.

BBB

Methodi dispositio
cryptica est, quâ pro
ratione temporum
locorum & perso-
narum, in explican-
dis rebus utimur.
tinius notetur

[illegible]

2. Nomen Dicitur Methodus prudentia.

Primus est, cū lumina
quædam omittuntur,
ut sunt:

{	Definitiones.
	Partitiones.
	Transitions.

3. Modifiers

Secundus est
superfluitas
sive redundā
tia vel

Homogénéité dans les notes

I. Nomen. Dicitur ἐπιμενὴ, commo-
ratio in eadem re: item ἐξήγνησις ἐπι-
ξήγνησις ἐπεξηρνασία, expositio.

2. λόγος. Est cum eadem res & sententia vel iisdem, vel aliis verbis iteratur: ut, creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit eum. Gen. i. v. 27. &c.

Heterogeneorum. Vide. CCG

Tertius est inversio Methodi. Vide. FFF

CC^e
Heterogeneorum
redundantia note-
tur.

1. λόγος. Est cum ea adduntur essentiali explanationi alicujus rei, qua ad ejus tractationem propriè non pertinet.

Nomen. Dicitur { Exordium.
Proximum.
Præfatio.

2. λόγος. Est quo aditum nobis paramus ad dis-
rendum de re illa, cuius gratia dictio vel scriptio præ-
cipuè est suscepta.

3. Fines tres { Benevolentia.
Attentio.
Docilitas.

4. Inventio & dispositio, qua eadem est, cum aliis
partibus orationis.

Liberum, quali utimur in re minimè odio-
sa, nullam auditoris { lectoris offensionem
verentes.

1 { Insinu-
ans in
re. vel.

Odiosa

Narratio be-
nevolentia
captatrix.

Cuius
partes
sunt.

Petitio { Audi-
tia.
Facilita-
tis sim-
plicita-
tem ora-
tionis be-
nè acci-
piendi.

2 { Tristi

Simplex.
Floridum. quale est ps: 45

Reliquus cursus. Vide. DDD
Finis. Vide EEE

Reliqui

1. λόγος. Est cum sententia alicujus explicatio copiosior & auctior, efficitur.

2. Vfus, Maximus est in Concionibus & orationibus. Nam proposito aliquo Argumento, consensatur & illustratur illud Testimonij & exemplis: redduntur ejus Causa: ostenditur usus: deducuntur ex eo consecutaria, nempe doctrina, consutationes, reprehensiones morum, institutiones, consolationes: illustratur remotioe oppositorum, prolepsi objectionum, comparatione cum alijs. Amplificationum enim idem sunt Locj, qui & probationum.

Digressio; ἀπέμβασις, cum videlicet vel gratia vel incunditatis, vel excitandi causa assumitur extrinsecus etiam id, quod ex principali explicatione non consequitur. Gen. 2. v. 8, talis extat ἀπέμβασις, qua interrupta narratione de hominis Creatione, exponit, quod & quale domiciliū fuerit homini per gratiam Dei preparatum. Hac absolutā instituitur contraria ad rempropositam ἀνάβασις. Cujus exemplum extat Gen. 2. v. 15.

Amplificatio, hujus notetur

DDD.
Reliqui
cursus o-
rationis
redun-
dantia
est vel

1. Nomen. *Dicitur* { Epilogus.
Peroratio.
Conclusio.

2. *Partes* { Brevis ἀνακεφαλαίωσις, seu *summaria repetitio eorum, quæ sunt propo-*
sita, capitulum.
2. vel { Cohortatio, ut *auditores vel lectores nostra orationi fidem adhibe-*
ant.
Petitio, ut *orationem multò tenuiorem, quàm ut argumenti digni-*
tati ac magnitudini, & auditorum expectationi respondeat, boni
consulant.

1. λόγος. Est cum *specialia generalibus, vel naturâ & tempore posteriora, na-*
turâ & tempore prioribus præponuntur.
2. Nomen. *Dicitur* { ὑπερον προτερον.
2. ὑστέρῳσις.
3. *Vfus apud* { Poetas.
Oratores.
Ipsum *spiritum sanctum. Dan. cap. 2. v. 20 & sequentibus. Item*
Ioh. 1. v. 10. & alibi.

FINIS LOGICAE

Logices auctori, qui est Pater æternus, æterni λόγος, Filij sui Unigeniti, cum
æterno Spiritu, sit benedictio, gloria laus & imperium in
dies æternitatis, Amen, Amen.

Methodus

Cum hæc pagella vacaret, visum est quantumvis ἐπεργενῆ δ' αὐτόπωσιν hæc de ratione formandi sacras ὁμιλίας adijcere. Quod factum, studiosè lector bonam in partem, opinor, interpretabere.

Methodus formandi sacras ὁμιλίας consistit in

Rhetorices, quæ ars est bene dicendi, notetur

1. Nomen. Dicitur

Regina hominum
Ῥητορική, Rhetorica

1. *Stylus*. Per se se plurimum potest: ut, in Curione, qui tamen si ceteris eloquentia laudibus maxime nudus esset: tamen elocutionis splendore & copia, & bonitate quadam expedita, & profuente celeritate, Orator proximus optimus numeratus est.

1. *ἁλφ*. Tropus est elocutio, quæ vox à nativa, propria & grammatica significatione in aliam immutatur.

2. *Causa procreans*. Nam ut vestis frigoris depellendi causa re-
Necessitas inopia perca est primum: post adhiberi cæpta est
coacta & angustiis ad ornatum etiam corporis & dignitatem;
3. *Finis*, Delectatio ita verbi modificatio instituta est inopia
iucunditasque causa, frequentata delectationu.

4. *Modus & conditio*. Persecutus debet esse Tropus, ut deductus esse in alienum locum, non trusus: atque ut precatum, non vi venisse videatur.

Durities, græce κατὰ ἄστυν, Abusio dicta: ut, instar montis equum edificant. Hic in verbo edificant est synecdoche speciei, sed durior & inæqualior, ac proinde κατὰ ἄστυν: cum verbum, edificare, si vocem tropum sp. ædes, speciatim significet ædes facere. Durior igitur synecdoche ad equum deducitur, sic parricida civium carabresthæ dicitur pro Mithone occisor civium; cum parricida proprie significet patrum interfectorem.

Audacia, ὑπερβολή: ut hominu vita somnii umbra. Canadior cygnu hedera formosior alba. Verg. Eclog. 7. de Galatea.

Plurium continuatio. ἀλλανξία permutatio seu inversio: ut, Terent. Sine Cerere & Baccho friget Venus. Hic continuatio est triplu causa efficiens Metonymia, quæ Ceres pro panis, Bacchus pro vino, Venus pro amore accipitur.

6. *Genera*. Vide. A.

Pronunciatio. Vide. B.

Troporum

1. ἁγ. 3. Est tropus consentancorum, cum nimirum vicissitudo & conversio est eorum.

Causæ cum
scilicet no-
men eius
σημαίνον
pro efficiēti
σημαίνον
ponitur. Ea
est vel

Efficientis cum causa efficiens pro effectu
ponitur: ut, Ceres pro frumento: Bacchus &
Liber pro vino: Homerus pro scriptis: Venus
pro amore, Mars pro bello: Spiritus Dei pro
πνεύματος spiritus Dei. Iul. 2. v. 28 &c.
Materialis, cum vox Materiam proprie sig-
nificans pro re efficta ponitur: ut trumen-
tum pro pane & frumento cocto. Autum pro
nummis aureis. Avena pro fistula ex avena
Eclog. Virgil. 1. Ferrum, pro & omertias, pro
lituo &c.

Effecti. Est cum vox effectum proprie significans, causa vi-
ceni explet: ut, Nolo suspensam & incertam plebem
Romanorum obscura spe, & ceca expectatione pendere.
Spes obscura dicitur, quia reddit incertos sperantes: & ex-
spectatio ceca, quia cecos & ignaros expectantes reddit.

Subiecti Metonymia est, cum vox subiectum proprie sig-
nificans pro adiuncto ponitur: ut, Secula pro hominibus
seculorum. Tempora, mores pro hominibus in tempo-
re, vel
certis moribus viventibus: iam proximus ardet, Vcale-
gon, pro domus Vcalegonis, Desj gansen on sorg hauf.

Adiuncti Metonymia est, cum vox adiunctum proprie sig-
nificans pro subiecto ponitur: ut, Luxuries, pro luxurioso:
Cruelitas pro crudeli: avaritia pro avaro: superbia pro
superbo: scelus pro scelerato &c.

Ironia est Tropus a dissentaneo ad dissentaneū: ut, papa valde agilis vir:
id est, minime agilis vir. Heus bone vir, curasti probe: Id est, huius male,
curasti improbe. &c.

Primum est simplex: ut

Comparatum: ut, Metaphora. V. i. e. B

Distributum: ut, Synecdoche. V. de C.

Metaphora

B
Metaphora est
quando ex simi-
li significatur si-
mile: ut cum

1. In rebus animalibus aliud pro alio ponitur: ut, *Livius à Cato-
ne allatrari est solitus.*
2. Inanima pro inanimis sumuntur: ut, *Classis immitit habenas.*
3. Pro rebus animalibus inanima: ut, *Ferro an fato virtus Argi-
vum occidit.*
4. Pro rebus inanimis animalia: ut, *sedet inscius (Metus) alto &c*

C. Synecdoches notetur

1. ὁλὴ &c. Est tropus, quo ex parte totū, aut ex toto pars significatur & intelli-
gitur.

2 Modi Est
enim Sy-
necdoche
vel

Partis & vel

Membri, cum scilicet vox Membrum propriè significans
loco integri ponitur: ut, *Mucro pro gladio. Tectū pro domo;
parietes pro domo, Mania pro urbe. &c*

Speciei, cum scilicet vox speciem propriè significans, pro
genere ponitur: ut, *Sex centa licet ejusmodi proferre. Plau-
tus. &c.*

Totius & vel

Integri, cum vox integrum propriè significans, pro mem-
bro ponitur: ut, *Virgil. Eclog 1 Pabula gustassent Troia, Xā-
thumque bibisseni; pro, partem pabulorum & partē Xan-
(thi.*

Generis cum vox genus propriè significans, pro specie ejus
ponitur: ut, *Virtus pro fortitudine: Erbs pro Troia: populus
pro militibus: Consul pro Cicerone: hostis pro Catilina. &c.*

1 τῆς λέξεως,
dictionis.

D.
Figura
est elo-
cutio,
qua o-
ratio
sim-
plex &
Gram-
matica à
recta
& sim-
plici
cōsue-
tudine
tradu-
citur.
Estque
vel

Figura au-
tem dictio-
nis est, qua
elocutio ve-
statur & or-
natur dic-
tionibus ap-
tè & mēn-
dè inter se
resonanti-
bus. Ea exi-
stis in sōno-
rum vel

Dimensione vel

Poëtica, quā
perpetuus cir-
torum spacio-
rum legibus
cōstringitur.
Estque vel

Oratoria, quā est numerus spaciōrum & syllabarum
non incertus quidem, sed tamen & poetico & sibi ipsi
perpetuò dissimilis.

Rhythmus, qui est numerus poëticum
cerium numerum syllabarum, in clau-
sula similiter desinentium, continens.
Metrum, seu versus, qui est Numerus
poëticus certos pedes certis locis colo-
catis habens.

Repetito-
ne, quā est
eiusdem so-
ni, suavi-
tatis aut
amplifica-
tionis cau-
sa, frequē-
tatio. Estque
Soni vel

Similis, cū idem sonus similiter repetitur, id est, vel

Continuè,
cum idem
sonus con-
tinuè, nullo
alius vocis
interven-
tu, repeti-
tur, in sen-
tentia vel

Eadem: ut in Epizeuxi,
in qua idem sonus simili-
ter, & continue in eadem
sententia vel sine vel cum
Epanthesi interposita ite-
ratur: ut, Occidi, occidi,
Ah Corydō, Corydō. Et lō-
gū formosa vale, vale, in-
quit Iola. Virg. Eloga. 3.
Diversa { Anadiplosi Vide. E.
Chimace. Vide. F.

Disjunctè, cū idem sonus similiter qui-
dē: sed ita repetitur, ut inter repetitio-
nem aliquid intercedat. Hoc fit. Vide. G.

Dissimilis: ut in

Paronomasia. Ea Est, quā dictio cū mu-
tatione vel litera vel syllaba simul signi-
ficationem mutat: ut, Hunc avium dul-
cedo ducit in avium. Nolo isse laudator,
ne videar adulator. Virū homini navo,
an vano, credere malui: & Amari incun-
dum est, si nihil in sit amari &c.
Polypoto. Vide. H.

2. τῆς διαβολῆς, sententia. Vide. I.

Anadi-

E Anadiplosis est, qua idem sonus in clausula sententiae praecedentis, & in principio sequentis iteratur: ut, Deiphobumq; videt lacrum crudeliter ora: Ora manusq; ambas. Virg. AEnid. 8.

F Climax gradatio est cum Oratio tribus aut compluribus gradibus ita progreditur, ut antecedens sequenti loco prius repetatur, quam proximum assumatur: ut, Nec vero se populo solum sed senatus commisit, nec senatus modo, sed etiam publicis praesidiis & armis neque his tantum: sed eius potestati cui senatus totam Rempublicam commisit pro Milone. In urbe luxuries creatur: ex luxurie avaritia existat necesse est, ex avaritia erumpat audacia: unde omnia scelera & maleficia gignuntur. Cic. pro Roscio Amer.

G Hoc fit in loco vel

Vno: ut in

Diversis: ut in

{ Anaphora, qua idem sonus in principiis clausularum repetitur: ut, Caruit foro postea Pompeius caruit senatus caruit publico. Cic. pro Milone.
Epistrophe, qua idem sonus in fine clausularum repetitur: ut Antimum vinocere, iracundiam cohibere, victoriam temperare &c. Cic. pro Marcell.

{ Epanalepsi, qua idem sonus in principio & fine sententiae similiter repetitur: ut, Non est est flagitium, adolescentulum scortari, neque petare, non est. Terent. in Auloph. Ambo florētes atque stibibus Arcades ambo Virg. Eclog. 7.

{ Epanodo, qua idem sonus in principio & medio, vel in Medio & fine repetitur: ut, pacem meam relinquo vobis: pacem illam meam do vobis: non prout mundus dat, ego do vobis Ioh. 14. v. 27. Γραμα ἀλὼπιη μὲν αἰσίωναι, ἀλὼπιη ὅμως αἰσίωναι, id est, Annosa vulpes agrē capitur, astam. incipiunt, Proverbium.

H. Polyptotō est quo voces eiusdem thematis, seu originis alia atq; alia terminatio-
ne repetantur: ut, Omnia vincis amor, nos & cedamus amor. Si canimus sylvas syl-
vas uat consule digna.

Logismo quæst signa sentent: & quæ sine co:itione po:it
deliberatione & cogitatione sententia signatur. Et in genera sunt

1. Exclamatio est figura in Logismo per nomina, adverbii. & varias in
rejectiones, effectum videlicet notas expressa aut intellectus, O ter-
que, quaterque beati &c. *Æneid.* O mulier, magna est fides tua, *Math.*
13. v. 25. Tanta molis erat Romanam condere gentem. *Virg. Æneid.* 1

2 Revocatio sui est
qua quidpiā quod
vel dictū eramus
vel iam diximus,
certis de causis re-
vocamus. Estque
vel

Correſtio quares poſitis & affirmatis repente
corrigimus: ut, Firmiſſimum exercitum invicto
genere veteranorum militum comparaviſ. pa-
trimoniumque ſuum effudiſ: quamquam, non
ſumus uſeo verbo, quo decuit Non enim effu-
diſ: ſed in ſalutē Republica collocaviſ. Cu philip 3

Reticentia, qua orationis cursus ita abrumpiitur
ut pars eius aliqua ferè principalis reticatur
ut, Quos ego: sed motus præstat componere finctus
Virg. Aeneid. I.

3. *Apostrophe est, quâ oratio ad aliam quandam rem, quàm orationis
cursum insinuat & re illius postulat, convertitur: ut, Vos ô clarissima
mundi lumina, labentem, caloque ducitis annû, Liber & alma Ceres.
Virgilius Georg. I.*

4. Προποπρία est, qua persona nostra deposita, aliud quiddam convenienter & decenter loquens facimus & introducimus: ut, Cic. Verr. 1. Sicilia tota, si una voce loqueretur, hoc diceret: Quod auri, quod argenti, quod ornamentorum in meis urbibus, sedibus, delubris fuit &c id mihi tu C. Verres eripuisse: &c.

Dialogismo. *Vide. K*

Dialog-

K
Dialogismus est,
cum utriusque
colloquendo & ser-
mocinando con-
ferantur & exor-
natur. Consistit
que vel in

Interrogatione in qua versatur

Responsione quæ consistit vel in

Deliberatio, qua
de rebus & dubi-
is & certis delibe-
ratur. Estque vel

1. Addubitatio, qua ipsi nobiscum de
rebus aut accendis aut faciens deli-
beramus, disquirimus, rogamus: ut,
Quid primum querat? aut unus pos-
simus exorari? aut quod, aut a qui-
bus auxilium petam? &c.

2. Communicatio, cum quis boni-
tate & certitudine causa sua fretus, a-
lium aliquem in consilium adhibet,
sententiamque rogat: ut Gen. 18. v. 13
& 14. aitur Abraham communicatione
hac ad Deum: Nunquid etiam asper-
des iustum cum impio: &c.

Occupatio cum alicui consilij interrogationem ita occu-
pamus & antevertimus, ut ad eam simul respondemus di-
luendam: ut, Math. 11. v. 26. Servator inquit: Etiam Pater,
quia ita placuit tibi. Cic. 1. off. Quamquam te Marce fili, an-
nū tam audientem Cratippam, idque Athenis. &c.

Permissione, quā licentia, potestas aut laus facti alicuius
conceditur, ut reliqua, quæ ad institutum nostrum faciunt
magis exaggerari possint: ut, Tribuo Gracis iteras, do mul-
tarum artium disciplinam, non adimo sermonis leporem,
ingeniorum acumen, dicendi copiam, diuque etiam si qua
sibi alia sumunt, non repugno: Testimoniorum religionem
& fidem ista ratio non coluit. Cic. pro Flacco.

Concessione, quā dictum aliquod, aut argumentum ad-
versario ita conceditur, ut ipsius causa nocetur, nostra ve-
rò commodetur. Verr. 7. Si sacrilegus, sit fur, sit flagitiorum
omnium vitiorumq; Princeps: at est bonus imperator. AE-
neid. 10. Italiam petiit satis auctoribus: Eslo.

- Primum optanda nobis.
1. Bonitas quæ Deinde quacunque ea fuerit, tuenda & exercenda.
 2. Modus: Omnis, profertur sono vocis, rebus, quæ dicuntur, accommodato
Gravissima, nam submisso illo murmure debilitatur omnis intentio.
 3. Præceptum generale
Unum: ne sit
Acutissima. Omnia namque dicere clamose insanum est.
 4. Virtus est crebra mutatio.
 5. Vitium monotonia.
 6. Moderatrix varietatis vocalis est animi cogitatio. Hæc enim si in causa est pronunciationis, ut vox sit animi interpret ac nuncia. Sunt enim voces ut nervi in fidibus: atque ita sonant, ut à motu animi sunt pulsa.
Singularia verba. In horum pronuntiatione, troporum genera, si qua insunt ætiosa, reluceant necesse est: Non enim aliter Ironia, neque Metaphora illustrior & animosior intelligeretur.
 7. Obiectum
sunt vel
Tota sententia, in qua figura omnis generis affectusque comprehenduntur. Hic est canis quidam de quo Tullius in Oratore & Fabius: Is consistit in vocis flexione, seu intensione & remissione.
Miseratione vox erit flexibilis, plena, interrupta flebilis. Iracundia vox erit acuta, incitata, crebro incidens. Metu & verecundia contractus & hesitans sonus est. Voluptate tenerum, lenem, effusum, hilaratum vocis genus optatur.
 5. Diversitas
in affectibus:
ut in
Dolore (extra commiserationem) grave quiddam & imopressu ac sono ebductum requiritur.
Blandiendo, satis faciendo rogando levis vox & submissa est. &c.

Actio seu gestus, oculis tributus. Vide M

Actionis

Hominū omnium. Hac enim imperiti, hac vulgus, hac denique barbari maximè commoventur. Verba enim neminem movent, nisi eum qui eiusdem lingue societate cōiunctus est: sententiæq; sæpe acuta, non acutorum hominū sensus præter volant. Actio verò quæ præ se motum animæ fert, omnes movet: eisdem enim omnium animi motibus concitantur, & eos eisdem votis in aliis agnoscunt. Et in se ipsi iudicant. Argumētum magno est Pantomimus, qui solum gestu, sine voce, omnia spectantibus significat: ut gestus in tanta per tot gentes linguarum diversitate, tanquam communis hominum sermo esse videatur.

Bestiarum, quæ signis affectus suos enunciant.

Inanimatarum. Sic enim pictura & imagines tacite loquuntur.

Corporis: *нт, Силето номинал.*

In ea Cicero & Demosthenes duo summioratores summum studium posu-
ere. Quintilianus autor est chironomiam ab heroicis usque temporibus re-
petitam, ab ipso etiam Socrate probatam, a Platone quoque in parte ca-
villam positam virisum.

*Gestus Virilis, de quo lex una summa est, ut omnes
vocis flexiones subsequatur, non hic verba exprimens
scenicus: sed universa in rem & sententiam non de-
monstratione, sed significatione declarans, laterum in
flexione hac fortis & virili, non ab scena & histrioni-
bus, sed ab armis aut etiam à palestra. Trunco igitur
totius corporis orator seipsum moderetur. gesticulatio
autem ridicula est.*

Status corporis, qui sit secundum naturam cri. Et. &
excelsus. Contraria natusio & vacillatio inde oritur.

Partium corporis *Vide.* N.

b Partum

[Capitis, eiq;
præcipua cum
illo corporis sta-
tu consentien-
tis. Sed

[Modestia & metus demisso capite significatur: id
quod Virgil. in Didone & Homerus in Ulyse propo-
nit: eoque gestu par est Ciceronis timorem in primi-
piis significatum esse.

Alpectus vertitur eodem, quò gestus corporis: ex-
p. tis, quæ aut damnanda aut removenda sint, ut vi-
deamur avertari. Solo tamen capite gestum facere,
vitiolum scenicis doctoribus visum est.

Frontis: quam ferire in dolore, Ciceroni videatur oratorium. Fabio sce-
nicum.

Oculorum. In ore ac vultu sunt omnia: in eo autem ipso dominatus
est omnis oculorum. Vultus autem imago est animi, indices oculi. Qua-
re cum effeceris, ne quid ineptum aut vultuosum sit, tum oculorum
magna debet esse moderatio, qui quot animi motus sunt, tot significa-
tiones & communicationes habent. Tullius in Pisonem ca. villatur in-
eptum & discrepantem oculorum motum.

[Brachii. Nam brachium procerius projectum, quasi quoddam telum
orationis est, continuosque ac decurrentes locos maxime decet, & cum
speciosius quiddam, uberius què dicendum est. Sinistrum vero brach-
ium, si quid eo agendum sit, eo usque alleandum est, ut quasi norma-
lem angulum faciat.

2 Manus. Manus enim minus arguta, digitis subsequens verba, non ex-
primens, tantum potest, ut sine hac trunca videatur actio. Nam cate-
ra partes loquentem adiuvant, manus propè ipsa loquitur. Sinistra
autem sola, non quam gestum facit: dextra sese frequenter accommo-
dat. Quantum vero sit iuncturarum in manu gestus, pluraque in poetis il-
lustris exempla demonstrant. Manus vero complodere est scenicum.
Digitorum. Vide. O

Pectoris & ventris, quæ projicere vitium est, cadere etiam pectus:
Fabio scenicum.

Ex moris. Id ferre, quod Athenis primus fecisse creditur Cle-
on, ut latum & indignatos decet, & excitat auditorem.

Pedū. In dextrā actū vultus & cillare, alterius pedibus insit, lo-
ridi vultus si se proloquatur, ut p. des. in continentiā. In p. des.
ut est. In p. des. ut est. In p. des. ut est.

Vitia ferè
notata
sunt ma-
gis, quam
ulle viri
des. ut

Maximè, quo medius digitus in pollicem contrahitur, explicatis tribus, duoque
medijs sub pollicem veniunt: & gestus est instantior & tribus pollice pressus.

Indicis, (quo Crassus in
exprimendo animi do-
lore atque impetu scien-
ter usum significat An-
tonius:) qui

Inexprobrando
& indicando

Allevata ac spectante humerum
manu paulum inclinatus affir-
mat.

Versus in terram & quasi pro-
nus urget.

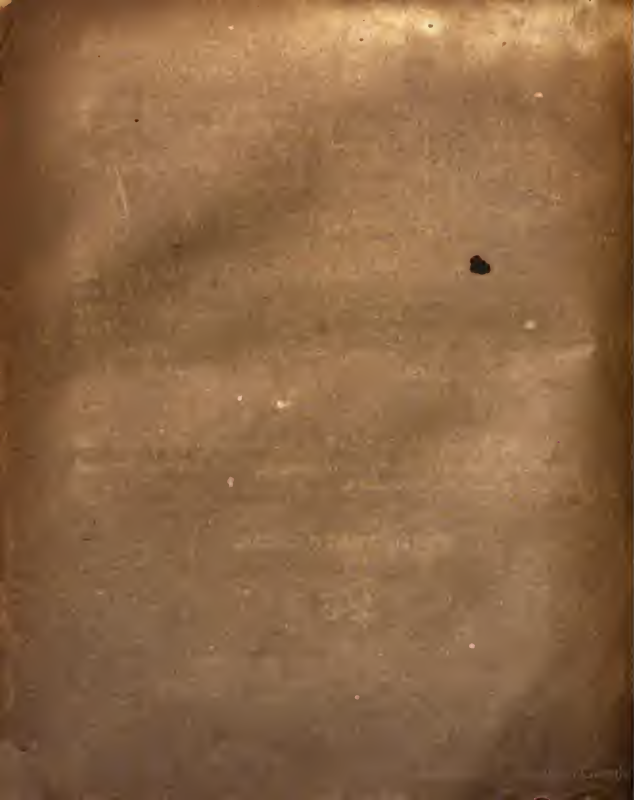
Aliquando pro numero unitatis est.

Complicatorum digitorum. Est enim & ille verecunde orationi optissimus,
quo quatuor primis leviter in summum cœuntibus digitis non procul ab ore
aut pectore, fricatur ad nos manus, & deinde prona ac paululum prolata laxa-
tur. Quintilianus credit hoc modo cepisse Demosthenem in illo pro Ctesiphonte
inimico, summissioꝝ principio: sic item formatâ Ciceronis manum, cum diceret
quid est in me ingeny, &c.

Pacificator in statuis, qui inclinato in humerum dextrum capite, brachio ab-
ute proenso, manum infesso pollice extendit: qui quidem maximè placui y,
qui se dicere sublata manu incitabant.

FINIS RHETORICAE.

Sphaerica, quae circa primum mobile videtur, quod motu primo super polos & axem mundi seu equatorum ab ortu in occasum & a bore circuli alter voluitur. Huius notentur

Imago, quae est sphaera Materialis. Cuius observetur

1. Λόγος. Est enim sphaera Materialis, seu artificialis, sphaera Naturalis, seu ultimi caeli quatenus movetur effigies, ex certis quibusdam circulis artificiose, tanquam in una corporis globosi circumferentia descriptis extructa, qua omnis primi motus ratio demonstratur.
- 2 Divisio, ratione posita in sphaeram
 - Rectam, in qua uterque polus sphaera est in horizonte.
 - Obliquam, in quam alter polorum sphaera elevatur (non tamen perpendiculariter) super horizontem, aliter infra eandem deprimitur.
 - Parallelam, in qua poli sphaera cum poliis horizonis uniuntur.
- 3 Partes, quibus consistit: quae sunt
 - Centrum, quod est globulus ille in sphaera Materialis medio, representans terram centrum mundi Naturalis, à quo omnes rectae ad caelumeductae sunt inter se aequales.
 - Axis, qui est linea recta, à polo per centrum sphaera ad polum ducta, circa quam immobilem sphaera volvitur.
 - Poli, qui sunt duo extrema axis sphaera
 - Supra horizontem, dicitur septentrionalis, Arcticus, Borealis, Aquilonaris.
 - Infra horizontem nobis qui latet dicitur Meridionalis, Antarcticus, Australis, Notius.
 - ra puncta, quibus veluti tanua cardinibus vertitur: horum alter
 - Circuli, qui sunt circulares eius armilla, congrua dispositione distinctae, representantes certos caeli ultimi tractus, quibus ipsum in partes locis distinctas dividendum est: & per quos phenomena Motus eius demonstrantur. Vide. A.

Phaenomena. Vide. 69.

Theorica, quae planetarum motum (qui secundus & proprius dicitur, & super polos & axem zodiaci ab occasu versus ortum circulariter) per Theoriam eorum singulas exquiris. Huius notentur

Orbes Theoriarum. Vide. 70

Apparentiae secundorum mobilium. Vide. 71 & 72

A. Horum notentur

Distinctio. Alij enim sunt

1 vel	Maximi vel magni vel Maiores: ut,	Æquinoctialis. Vide. E.
		Zodiacus. Vide. D.
	Minores: ut sunt	Duo coluri. Vide. I.
		Horizon. Vide. L.
2 vel	Mobiles: ut,	Meridianus.
		Duo tropici.
	Immobiles: ut,	Duo polares.
		Æquinoctialis.
3 vel	Paralleli: ut,	Zodiacus.
		Duo Coluri.
	Obliqui: ut,	Duo tropici.
		Duo polares.
	Recti: ut,	Horizon.
		Meridianus.
		Duo polares.
		Duo tropici.

Æquinoctialis.
Horizon parallelus.
Zodiacus.
Horizon obliquus.
Duo coluri.
Meridianus.
Horizon rectus.

Particula circuli in sectiones. Quam notentur

2 Nomina.	Numerus. Quilibet circulus (ut & orbis) 360 habet sectiones. Et qualibet sectionis rursus secatur in 60. sexagesimas, & qualibet harum sexagesimarum in alias 60. sexagesimas, & sic deinceps.	
	Trecentesima sexagesima partes dicuntur	1. Generaliter
		Grados. Partes.
	Partium superiorum sexagesima generaliter dicuntur	2 In specie, si de
		Zodiaco agitur, gradus. Æquinoctiali, tempora. Cæteris circulis, partes.
	Minuta.	Horum sexagesima dicuntur minuta prima: primorum sexagesima Minuta secunda: secundorum sexagesima dicuntur tertia Minuta & sic deinceps. At in primis partibus sexagesimus. Cætera enim non nisi per analogiam dicuntur.
		Scrupula.

Æqu

In Geographia
Hujus ope nu-
meramus loco-
rum in globo
terreno

Longitudinem, quæ est arcus æquinoctialis interceptus in-
ter duos meridianos, quorum alter per Insulas Fortunatas,
alter per verticem loci ducitur.

Latitudinem, quæ est arcus Meridiani interceptus inter æ-
quinoctialem & verticem vel Zenith loci.

In γυναικῶν ad consicienda sciatica, seu horologia solaria: circuli hujus bene-
ficio horarum iusta spacia distribuuntur.

In Astrologia. Mensura est hic circulus distinctionis domiciliorum, & directio-
nes gubernat: quibus artificiosa prædictione eventuum tempora innotescunt.

1. λόγος. Est enim circulus sphaera maximus mobilis, sub quo Planeta perpe-
tuo versantur.

2. Differentia à reliquis omnibus circulis. Hic enim solus latitudinem habet,
Ceteri tantum velut circulares linea in sphaera descripti intelliguntur.

3. Nomina.
Dicitur

Zodiacus ab animalium signis in eo depictis.
Σημειοφόρος, Signifer.
Circulus signorum; duodecim videlicet.
κύκλος λοξός, circulus obliquus.

4. Linea
Media. Hu-
jus notetur

1. Nomina { Ecliptica, quia luminaria tantum sub hac linea
deficiunt.
κύκλος ἡλιακός, circulus solaris, der Sonnen circ-
sel. &c.
2. Definitio. Est enim Ecliptica circuli sphaera maximi mobilis.

5. Divisio
secundum
vel

Latitudinem, { Septen-
trionē } Hujus quantitas
quæ ab Ecli-
ptica vergit { Austrū } est graduum.
vel in { } { Duodecim.
Sedecim, secun-
dam recentiores.

Longitudinem, cujus ratione dividitur in partes duodecim, quæ
signa vel δωδεκάτηρία di-untur, quorum quodlibet habet 30
gradus: unde Zodiaci longitudo est graduum 360. Signorum horum
notetur. Fia. E.

6. Vfus. Vide. H.

D. Zodiacus, Hujus notetur

Signo-

1. Numerus duo. } Sunt Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo,
 denarius. } Libraque, Scorpius, Arcionens, Capri, Amphora, Pisces.
 2. Characteres. v, 8, 11, 6, 8, 12, 15, 22, 30, 47, 54, X.

3. Initiū, quod est sectio
 Zodiaci & equinoctia-
 lis verna, tanquam p-
 ctum maximè principa-
 le inter cardinalia, quo-
 rum sunt quatuor.

1. Quo sol in Boream attolli-
 tur, vernale dictum.

2. Quo sol in Austrum descen-
 dit, autumnale dictum.

3. Quo sol ab equatore longissimè di-
 gressus ad Boreā vergit, astrū dictū

Quo sol ab equatore longissime di-
 gressus ad Austrū vergit, hyemale

Per hac transiens,
 equinoctium pro-
 creat in universa
 terra.

Per hac meās
 sol, pedem si-
 stit, & solsti-
 tium efficit.

Aries.

Taurus.

Gemini.

Cancer

Leo.

Virgo

(us, pisces.

Septentrionalia
 qualia sunt

Australia: ut sunt, Libra, scorpis, sagittarius, capricornus, Aquari-
 Ascendentia ex austro cum sole & reliquis planetis in Septentrione:
 ut, Capricornus, aquarius, pisces, aries, Taurus, gemini.

2. Descendentia cum sole & reliquis planetis ex septentrione in austrū:
 ut, Cancer, Leo, Virgo, libra, scorpis, sagittarius.

Vernalia, nimirum signa primi quadrantis, quibus Sol
 tempore veris a verno equinoctio ab equatore in Boream
 recedunt, Aries.
 Taurus.
 Gemini

Æstiva, nimirum signa secundi quadrantis, quibus
 Sol in æstate a solstitio æstivo ad equatorem rever-
 tur, ut Cancer.
 Leo.
 Virgo.

Autūnalia, signa videlicet tertij quadrantis, quibus
 Sol in autumno ab autumnali equinoctio, ab equi-
 noctiali in austrum descendit, ut, Libra.
 Scorpis.
 Sagittarius.

Hyemale signa nimirum quarti quadrantis, qui-
 bus Sol tempore brumæ post solstitium hybernum ad
 equatorem denud ascendit, ut, Capricornus
 Aquarius.
 Pisces.

P. Signatum. Notetur

Distinctiones in signa

Alia sunt

3.

Vide F.

4.

Vide G.

5.

Cardinalia, quæ cardinalibus punctis
proximè succedunt: ut,

Aries.
Cancer.
Libra.
Capricornus

Media, quæ inter cardinalia & communia locantur, & fixa
dicuntur, quod sole in eis constitutio perfectiorem aeris tem-
periem experimur, quàm in cardinalibus est: ut,

Taurus.
Leo.
Scorpius.
Aquarius.

Communia, quæ & fixorum precedentium & cardinaliũ
sequentium naturam communiter participant: & diosipa,
bicorporea dicuntur, ab imaginibus octava sphaera, quæ du-
plicata pinguntur: ut,

Gemini.
Virgo.
Sagittarius.
Pisces.

Primæ triplicitatis
seu Trigonus: ut,

Aries.
Leo.
Sagittarius.

Dicitur Trigonus Igneus.

Secundæ triplicitatis
seu Trigonus: ut,

Taurus.
Virgo.
Capricornus

Dicitur Trigonus Terreus.

Tertiæ triplicitatis
seu Trigonus: ut,

Gemini.
Libra.
Aquarius.

Dicitur Trigonus Aereus.

Quartæ triplicitatis
seu Trigonus: ut,

Cancer.
Scorpius.
Pisces.

Dicitur Trigonus Aquæus.

1 Sicut AEquinotialis primi motus : ita Zodiacus vel Ecliptica secundorum
mobiliū mensura est Ipsa enim omnia in motibus suis hunc circulum, eiusque
polos observant. Sol enim sub Ecliptica perpetuò incedit, ab ea ne minimum
quidem digrediens Ceteri Planetae ab Ecliptica ultra suos definitos limites non
exspiciantur : nec tamen extra Zodiacum evagantur. Stelle fixae autem, ubi
soto calo fiat, distantias suas ab Ecliptica, quas olim habuerunt, strictissimè
hodieque tenentur.

2. In hoc
circulo
natura
solaris
lunar

Fixarum	} vel
Erraticarū	
Cujuscunq que puncti causa	

Longitudinem, quae est arcus Ecliptica in-
terceptus inter locum verum æquinotij
verni & circulum latitudinis stellæ, qui
est circulus magnus mobilis, per polos, Eclipti-
cam & datam stellam ductus. Extaliū circuli
latitudinis numero est colurus solstitorū.
Latitudinē, quæ est arcus circuli latitudinis
inter Eclipticam et centrum stellæ interceptus,
hoc est, Est distantia stellæ ab Ecliptica ver-
sus alterutrum polorum Ecliptica brevissima.

- 3 Iuxta hujus circuli partes totum calum, adeoq; totus Mundus in 12. signa tri-
bitur. Unde ipse gratia stellæ tam fixæ quàm erraticæ, quæ & repentine,
quales sunt cometa, atque Meteora in hoc aliove signo esse dicuntur.
- 4 In hoc circulo notantur gradus signorum, cum quibus stellæ, tam in recta,
quàm obliqua sphaera oriuntur & occidunt.
- 5 Obliquitas Eclipticæ causa est inæqualitatis dierum tam naturalium in
utraq; sphaera, quàm artificialium in obliqua sphaera.
- 6 Hic circulus describit præcipua anni tēpora: nimirū Annū motu solari, Mē-
struū motu lunari, & quatuor partes, ver, æst, autumnū, hyemem: quibus
addipotest Annus Magnus Platonius, cōstans una revolutione stellarū fixarū
super polo zodiaci, nisi nōdo Mundū tam tēpus edurare summus Opifex vellet.
- 7 Eclipticam monstrat loca & tempora Eclipsarū Solis et lune: præta vñ sibi ipsa describit.
- 8 Sicut ab obliquitate Eclipticæ possumus seu delineatio Tropiorū: ita à polo ejus polaris
una delineatio dependet.
- 9 Obliquitas ejusdem tam zonæ quàm Climata determinantur.
10. Pre-
terea
in eo
distinguitur
et
confir-
matum
est
in
astrologia.
Et
enim
ipse
cuspidis
domorum
distinguitur
in
eo
distinguitur
et
confir-
matum
est
in
astrologia.
Et
enim
ipse
cuspidis
domorum
distinguitur
in
eo
distinguitur
et
confir-
matum
est
in
astrologia.

1. λόγος. Sunt circuli sphaerae maximi mobiles, per polos sphaerae ducti.

2. Nomen. Dicuntur circuli declinationem.

3. Vfus communes.
1. Fulciunt sphaerae materiales circulos mobiles.
 2. Sectione sua mutua monstrant & sustinent polos sphaerae.
 3. Monstrant 4. Eclypticae puncta cardinalia: nimirum, 2. solstitialia & 2. aequinoctialia.
 4. Dividunt Eclypticam in 4. quadrantes, quibus Sol 4. anni partes desinit.
 5. Notant puncta Eclyptica, quibus Sol vel aequaliter à polis sphaerae abest, vel ad alterum quam proximè accedit.
 6. Distinguit Eclypticam & aequinoctialis quadrantes, qui in sphaera recta aequaliter coarctantur.

1. λόγος. Est circulus sphaerae maximus mobilis, per polos sphaerae & puncta aequinoctialia ductus.

Æquinoctiorum. Illius notetur

1. Monstrat sectionem suam cum Eclyptica puncta aequinoctialia, quibus scilicet Eclyptica & aequator sese interfecant, & sol in ijs aequinoctium efficit in universa terra, exceptis regionibus sub sphaera parallela.

2. Dividit Eclypticam in Medietatem septentrionalem & meridionalem, non aliter quam ipse aequinoctialis.

3. Discernit signa, in quibus Sol efficit dies longiores noctibus, ab ijs signis, quibus dies breviores noctibus fiunt.

4. Docet quae medietates Eclypticae & aequatoris in sphaera obliqua aequaliter coarctantur.

5. Designat duo alia solstitia in sphaera recta, quibus scilicet Sol per Zenith transit.

Solstitiorum. Illius notetur. Vide. K.

1. $\lambda \gamma \odot$. Est circulus sphaera maxima mobilis, per polos sphaerae & puncta solstitialia ductus.

1. Sectione sua cum Eccliptica monstrat duo puncta solstitialia seu tropica, in quibus fiunt solis stationes seu conversiones: quorum alterum nobis, qui extra tropicos habitamus, dicitur aestivum, seu altum, in principio cancri, quando aestate Sol in Meridiano altissimus est, & Zenith nostro proximus: Alterum hybernium, seu imum, in principio capricorni, quando sol hyeme in meridiano humilissimus & à Zenith nostro remotissimus est. Illis autem qui intra Tropicos degunt, duo alta et duo ima sunt solstitia. Duo quidem alta, Sole per Zenith (quo aliud punctum supra horizontem alius non est.) transiente, quod sit duobus Ecclipticae locis, à principio cancri vel capricorni aequaliter remotis: Duo vero ima, sole in punctis Tropiciis, (qua à Zenith ipsorum versus polos utrinque sunt remotissima.) constituto.

2. In hoc circulo, arcu nimirum inter aquatorum et Ecclipticam intercepto, metimur maximam Solis declinationem, seu obliquitatem Ecclipticae: quae fuit

Tempore Ptolomae:	{	Graduum. 25.
		Scrupulorum. 51.
Nostro: ita decrevit ut hodie sit	{	Sectionum 20.
		Graduum. 23.
		Scrupulorum fere 28.

3. Indicat loca Eccliptica, quibus Sol ad Zenith nostrum proximè accedens efficit diem artificiale longissimam, vel ac eodem longissime refugiens, brevissimam.

4. Zodiacum dividit in Medietatem ascendentem & descendentem.

5. Distinguit signa, quae in sphaera obliqua rectè, et quae obliquè oriuntur Medietas enim descendens oritur rectè: ascendens obliquè.

6. Notat puncta Eccliptica, quibus maxima differentia ascensionum rectarum & obliquarum contingit.

7. Distinguit signa, in quibus sole constituto dies artificiales augentur, noctibus decrescunt, ab his, quibus dies minuuntur augescunt noctibus.

8. In hoc circulo sunt poli Zodiaci: eorumque distantiam à polis aequinoctialibus in eodem numeramus, quae aequalis est obliquitati Ecclipticae, seu declinationi Solis maxima.

9. In hoc circulo determinantur latitudines zonarum. Duplicata enim Eccliptica obliquitas, zone torride: distantia polorum Ecclipticae et aequatoris frigidarum: et residui duo arcus temperatarum latitudinem terminant.

b b Horizon-

1. $\lambda\omicron\gamma$ ☉. Est circulus sphaera maximus immobilis, à puncto verticali (quod è directo vertici capitis, sive cuiusque loci superimminet) aequidistans.

2. Nomina.
- 1. Totius, dicitur
 - 2. Finiens, finitor.
 - 3. Terminus caeli.
 - 4. Circulus hemisphaerij.
 - 5. Gyus terrestris.
 - Partium
 - Orientalis dicitur ab Astrologis
 - Occidentalis
- Horoscopus.
Domus prima.
Domus septima.
Cuspis septima domus.

3. Centrum est Terra centrum, vel potius oculus noster in terra superficie, de finiens partem Mundi apparentem.

4. Numerus. In sphaera Materiali unus potest sufficere, etsi plures sint, singulis singulis punctis terra secundum longitudinem & latitudinem debiti.

5. Distinctio
- 1. In
 - Rectum, in cuius plano incumbit axis Mundi: seu, qui aequinoctialem ad angulos rectos secat.
 - Obliquum, super quem alter polorum sphaera attollitur: alter infra eundem deprimitur: seu, qui aequatorem ad angulos obliquos secat.
 - Parallelum, in cuius polos sphaera cardines incidunt: seu qui aequatoris plano unitur.
 - 2.
 - Rationalem, quem supra definivimus.
 - 1. Est tanta terra portio in quanta phaenomena cali (ut sunt ortus & occasus stellarum, alitudo poli, quantitates & initia dierum & noctium, item aeris temperies &c.) ad sensum non mutantur.
 - 2. Est circulus qui in globi terreni superficie rotunda determinat segmentum quousq; visus extendi potest. Nam ultra hunc visus, tumore rotunditatis terra impeditur loca posita non cernit.
 - Sensibilem duplici modo

6. Vfus, Vide. M.

Vfus.

1. Dividit *sphaeram* in medietatem visui patentem seu superam, & oculi am seu inferam.
2. Meridiani descriptio in *sphæra* ab Horizonte dependet, transit enim per ejus polos.
3. Ostendit differentiam *sphære* rectæ, obliquæ & parallelæ.
4. Horizon obliquus secernit stellas perpetuò apparentes & perpetuo lacentes ab ijs, quæ oriuntur & occidunt.
5. In hoc circulo notantur stellarum & cujuscunque puncti cæli Ortus seu ascensio & occasus seu descensio.
6. Ostendit qui gradus Eccliptica, quod tempus seu pars æquinoctialis cum quovis cæli puncto tam in recta quam obliqua *sphæra* ascendat. Hinc hora ortus & occasus cujusque puncti in cælo innotescit.
7. Cujusque puncti cæli differentiam ascensionalem determinat.
8. In hoc circulo numeratur amplitudo ortiva cujusque puncti cæli.
9. Causa est diei & noctis artificialis
10. Ostendit causam equalitatis dierum & noctium artificialium in *sphæra* recta, & inequalitatis in *sphæra* obliqua.
11. Ostendit, quæ stella, aut quæ partes cæli, quovis momento in hæmisphærio nobis conspicuo sint: item quæ φαινόμενα cælestia, qualia sunt Eclipses, conjunctiones stellarum cum Luna &c. nobis apparere possint & quæ non.
12. Ab eo numeramus crepusculum matutinum. Sol enim oritur, quando 18. vel 19. gradibus in circulo verticali numeratis ab horizonte ab fuerit, aëris superior regio illuminari & crepusculum incipit. Sic si totidem gradibus post occasum descenderit, crepusculum desinit.
13. In Geographia ab hoc numeramus elevationem poli & æquinoctialis, quibus de latitudine cujusque loci certiores sumus.
14. In γυμνασικῇ hujus circuli beneficio horas usuales tam æquales quam planetarias, de die & nocte, cælo sereno, cognoscimus.
15. In Astrologia in constituendo themate, omnis distinctio domiciliorum ab eo depondet: Initium enim sumitur ab horiscopo seu oriente quem horizon (sicut & domum septimam seu occasum) designat.

1 λόγος: Est circulus sphaerae maximus immobilis, per polos mundi et horizontis

μεσημβριονος.

(ductus.

Meridianus.

Circulus Medij diei.

Circulus Media noctis.

2. Nomina.

Medium caeli.

Dicitur

Circulus medij caeli.

Decima domus.

Cuspis Regalis.

Cardo Regius.

Cor caeli.

Culmen caeli &c.

3. Numerus. In Sphaera materiali unus satus est: etsi alioqui sint plures: quorum primus est, qui per Insulas Fortunatas ducitur. Ab eo ceteri numerantur versus ortum, imitando signorum Zodiaci ordinem. (postica.

1. Distinguit partem mundi orientalem seu anticam ab occidentali seu

2. Ostendit plagam Meridionalem et septentrionalem. Dextra enim ejus, quam

sol tempore meridiei nobis conspicitur, meridiem respicit, et sinistra septentrionem.

3. Secat bisariam segmenta aequatoris omniumque eius parallelorum, tam super, quam infra horizontem existentia. Transiit enim per utrorumque polos.

4. Tempus diurnum et nocturnum, hoc est, diem et noctem artificialem bisariam dividit.

5. Definit tempus meridiei et mediae noctis: tempus semidiurnum et seminocturnum. Sol enim in eo constitutus pari intervallo ab ortu et occasu abest.

6. In omni sphaera obliqua vices horizontis recti supplet, cum ad aequatorem similiter sit rectus.

7. Meta est, a qua numerantur tempora ab aequali aequatoris motu descripta quorum principale est, diei Naturalis initium, quod vel a meridie, vel a media nocte sumi solet.

8. In eo notatur zenith, punctum supra horizontem altissimum, a quo omnium stellarum distantias metimur.

9. In hunc circulum sol omnesque stellae ubi inciderint, sunt vel in altissima elevatione, nimirum in zenith, tuncque dicuntur culminare, vel in infima depressione, nimirum in Nadir. Id quod in stellis perpetuo apparentibus manifestum est.

Cetera Vide. Q.

4 Plus

10. In hoc numeramus distantias Tropicorum totamque Ecliptica obliquitatem. Ex altitudine enim solis meridiana in utroque solstitio observata, minor ex maiore ablata relinquit Tropicorum distantiam, cuius dimidium est distantia Vnius Tropici ab aequatore.

11. In Meridiano observamus & numeramus latitudinem locorum in terra & elevationem poli, quae est arcus Meridiani inter horizontem & polum Mundi apparentem interceptus, perpetuo aequalis latitudini loci. Observantur autem haec ita: cognita stella alicuius in occidente maxima & minima altitudine meridiana, earumque differentia dimidia: tollatur hac ex altitudine maxima, vel addatur ad minimam, quod prodit, altitudo poli est.

12. In eodem circulo numeramus etiam elevationem aequinoctialis, quae est arcus Meridiani inter horizontem & aequatorem interceptus, & dicitur complementum latitudinis loci, estque aequalis complemento altitudinis polaris, inter zenith & polum apparentem contentus. Observatur autem altitudo aequinoctialis: Inventa per observationes utraque solstitiali altitudine, & per eas unius Tropici remotione ab aequatore: tollatur hac ex altitudine solstitiali aestiva, vel addatur solstitiali brumali altitudini: Quod prodit, altitudo aequatoris est, latitudinis complementum.

13. Meridiani terminant longitudes locorum in terra.

14. In Meridiano determinantur latitudines zonarum: columnus enim solstitiorum ei quotidie bis unitur: Item climatum latitudines, sive initia, media & fines hoc circulo notantur. In eodem circulo, praesertim in globo terreno signato quarimus Antacos, Periacos & Antipodas.

15. Ab hoc circulo numeramus (ut & ab horizonte) horas vsuales.

16. In Astrologia hic circulus cuspidem regalem in erigendis thematibus & duas cardinales domos, decimam & quartam, seu summum & imum caeli denotat. Sumitur autem praecipuum iudicium ex gradu culminante, & decima domo.

1. λόγος. Sunt circuli sphaera minores, mobiles, aequatori paralleli, Ecclesiastica utring, attingentes: vel sunt circuli sphaera mobiles, in motu primo à punctis Ecclesiastica solstitialibus descripti.

2. Nomina
Dicuntur

1. Tropici, quia cum sol ad eos pervenit, postea ad aequatorem revertitur: vel quia à punctis Tropici describuntur.
2. Solstitiales, vel circuli solstiorum, quod propter Ecclesiastica in senilem declinationis mutationem, sol eo loco aliquot dies quasi stare videatur.

1. λόγος. Est circulus sphaera minor mobilis, aequatori parallelus, Ecclesiasticam in principio cancri, sive in puncto maxime boreo attingens.

Tropicus
Cancr.
Hujus no-
tur

2. Nomina.
Dicuntur

1. Tropicus cancri, quia Ecclesiasticam in principio cancri attingit.
2. Tropicus aestivus.
3. Circulus solstitij aestivi, quod in aestate sol ad eum accedit.
4. Circulus solstitialis κατ' ἑξ. χλδ.
5. Tropicus septentrionalis vel Boreus, quia in ea mundi parte est.
6. Circulus alti solstitij, quia sol in eo existens, nobis qui extra Tropicos in Borea habitamus, in Meridiano est altissimus, & nostro Zenith proximus.

1. λόγος. Est circulus sphaera minor mobilis, aequatori parallelus Ecclesiasticam in primo puncto capricorni attingens

Tropicus
capricorni
hujus no-
tetur

2. Nomina.
Dicuntur

1. Tropicus capricorni, quod in principio capricorni Ecclesiasticam tangit. (malu.)
2. χιμαίονος Græcis. Tropicus hyemalis, hybernus br-.
3. Circulus solstitij hyberni, quod sol tempore hyberno eum a se sequitur.
4. Circulus ini solstitij, quia sol in eo, à nostro Zenith remotissimus est, & in Meridiano altitudinem humilissimam habet. (corni)

1. Monstrat in Ecclesiastica puncta Tropica seu solstitialia, sc: principia cancri & capri-
2. Determinant maximam solis declinationem: qua hodie est 23 graduum, 28. scrupulorum; qua Tempore Ptolemaei fuit 23. graduum, 51. scrupulorum, et 20. scissionum.
3. Determinant etiam Ecclesiastica obliquitatem. Sunt enim limites viae solaris, quos sol non egreditur.

4. Ad horum alterutrum, sol perveniens puncto nostro verticali aut proximus est, aut ab eo remotissimus. (simam.)

5. In sphaera obliqua metiuntur diem & noctem artificialem longissimam & brevissimam.

6. Tropici tam in celo, quam in terra includunt zonam torridam, eamq; à zona temperata utraque separant, Polarium

4. Vfus

1. λόγος: Sunt enim circuli sphaera minores, mobiles, aequatori paralleli, per Ecclesiastica polos transeuntes: vel sunt circuli sphaera mobiles, motu primo à polis Ecclesiastica descripti.

2 Ratio Nominis. Dicuntur enim Polares partim quod
 { Propè polos sphaera consistunt.
 A' Polis zodiaci motu primo describuntur.

3. Numerus binus { Arcticus, qui est circulus sphaera minor, mobilis aequatori parallelus, per polum Ecclesiastica boreum transiens.
 { Antarcticus, qui est circulus sphaera minor mobilis, aequatori parallelus, per polum Ecclesiastica Austrinum transiens.

4. Distantia à polis sphaera seu Mundi. Ea tanta est, quanta Tropicorum ab aequatore, nimirum nostro seculo 23, graduum 28, scrupulorum. Quanta enim est Ecclesiastica obliquitas, seu quantum tropici ab aequatore recedunt, tantundem poli Ecclesiastica à polis mundi digrediuntur.

1. Monstrant polos zodiaci, eorumque distantiam à polis aequatoris metiuntur.

2. Terminant zonas temperatas: Arcticus quidem temperatam borealem: Antarcticus autem Australem: easque à duabus frigidis, quas complexu suo ambiunt, separant. Unde duo polares unà cum Tropicis tam calum quam terram in quinque zonas distinguunt. &c.

5. Vfus

Tantum de Sphaericae partis Imagine, nimirum Iphaera Materiali ejusque partibus & partium usibus. Sequitur de phaenomenis, quae à conversione primi mobilis dependent, quae dicta sphaerica est.

69
Doctrinæ
sphaericae
partes
sunt qua-
tuor: qua-
rum

Prima Astro-
nomicos ortus
& occasus si-
gnorū Eclip-
tica tradit, q̄
dicuntur si-
gnorū Astro-
nomica

Ascensiones *Ascensio autem Astronomica signi est ar-
cus aequinoctialis, qui cum aliquo signo, vel quovis ar-
cu Ecciptica dato supra Horizontem ascendit. Vide. R.*
Descensiones. *Descensio autem Astronomica signi est
arcus aequinoctialis, qui cum aliquo signo vel quovis
arcu Ecciptica dato sub Horizontē descendit. De hac
generalis est Regula: Descensio cuiusque partis Ec-
cliptica aequalis est partis opposita & sua ipsius ascen-
sioni.*

Secunda Poëticos ortus & occasus stellarū dictos, quatenus nimirum
illi examinantur ad solem expōit. Vide S.

Tertia de { Diebus Vide. Z.
Horis Vide. Ee.
Anno. Vide. ff.

Quarta varietatem phanōmēōū pro diversitate positus sphaera ostē-
dit. Vide.

1. Distribu-
tio. Est e-
nim ea pro
diversitate
sphaera vel

Recta qua numeratur in sphaera recta, seu, qua sumitur ex Ta-
bulis ascensionum rectarum, computatarum sc: ad rectam sphae-
ram. Vide. S.

Obliqua, qua in obliqua computatur sphaera, seu qua depromi-
tur ex tabula aliqua ascensionum obliquarum. Vide. T.

Nota:

Parallelæ ascensiones nulla sunt. In sphaera enim parallela ra-
tione primi motus nulla circuli portio ascendere potest, cum so-
lum hemisphaerium ibi veluti lapis molaris circumagatur.

2. Modus in-
veniendi ar-
cū Eccipticae,
qui data as-
censionis vel
descensionis
correspondet.
Is talis est.

{ Pone sphaerā vel rectam vel aliquā obliquam: exolve ipsam
donec arcus aequatoris, sive ascensio data, sine suo horizontem
orientalem, descensio autem occidentalem attingat: ibi tum
horizontis & Ecciptica sectio finem arcus Eccipticae correspon-
dētis offeret, numerati sc: arcus cōtinui, ab aequinoctio verno.
Sin vero detur ascensio vel descensio discreta, gradum Eccip-
ticae quare, tam principio, quam fini respondentem.

Arcus igitur, inter eos gradus interceptus, is est, qui quaeritur.
Hoc modo per ascensiones & descensiones stellarum datas in-
vestigantur etiam Eccipticae gradus coördinantes. &c.

Hujus

1. *Abdy.* Est enim *ascensio arcus Ecclesiastica recta*, cum de *aquatore* major portio *ascendit*, quam *arcus ille in Ecclesiastica obtinet*.

2. *Ratio appellationis ab angulo deducta*, quos *Ecliptica* et *horizon* utrumque conformas paulo *rectiores*, sive inter se magis *equales*. Unde eius *major aquatorum portio congruere debet*.

1. *Quadrantes Ecclesiastica inchoati à punctu cardinalibus*, *aquantur* suis *ascensionibus*. Hoc est *quadrantes Ecclesiastica*, quorum *initia sunt cardinalia puncta*, habent de *aquatore* *eadem quadrantes coascendentes*.

2. *Portiones continuæ à solstitijs inchoatae usque ad æquinoctia*, *rectæ ascendunt*.

3. *Arcus discreti*, quæ ad *solstitia propius accesserint*, *eò rectius ascendunt*.

4. *Partes Ecclesiastica equales aequaliter ab uno et eodem quatuor punctorum cardinalium distantes*, habent *equales ascensiones*.

5. *Partes Ecclesiastica oppositæ habent equales ascensiones*.

6. *Binorum Ecclesiastica quorum cunque quadrantum immediatè sese subsequuntium ascensiones sunt semicirculus*.

7. *Ascensionem recta propter angulorum rectitudinem et sui uniformem habitudinem sunt mensura ascensionum obliquarum*. Nam *differentia ascensionali*, addita vel ablata *ascensionibus rectis*, facit *ascensiones obliquas*. Ideo nisi illa habeantur: hæc *faciuntur*.

8. Quæcunque de *ascensionibus rectis dicuntur*, in *meridiano etiam omnium locorum verificantur*, cum et ipse ex *rectorum numero circulatorum sit*. Hinc transitus *istius signorum Ecclesiastica per Meridianum dicuntur non modo Mediationes calis*, sed etiam *ascensiones rectæ mediæ calis*.

9. *Ascensiones rectæ numerant longitudes partium Ecclesiastica*, ut et *omnium stellarum*, secundum *partes seu tempora aquatorum*.

1. *Differentia quæ est in sphaera obliqua vel*

Septentrionali

Australi

Vtraque est triplex
Nam
horizontes
obliqui
rationem
habent
vel

1. Vnam et eandem *ascensionum partium Ecclesiastica* ut quorum *zenith est inter aquatorem et polarem arcticum* in hac *sphaera differentia ascensionali*, *ascensione recta minor est*. Huius 9. conclusiones sunt. Vide V.

2. Aliam, eamque à priori *diversam sub polari circulo antarctico*. In hac *sphaera differentia ascensionali* est *æqualis sua ascensioni rectæ*. Huius conclusiones 3. Vide X.

3. Aliam intra *polarem et polum mundi*. In hac *sphaera differentia ascensionali magnitudine accedit ascensionibus suis rectis*. Vide I.

1. *Differentiæ pate faciendæ Modus*: qui est *differentia Ascensionali*; Nimirum *portio aquatorum*, quæ *ascensio recta et obliqua inter se differunt*.

C c

Ascensionum

Ascensionum
obliquarum
conclusiones
sunt

Prima: Duae Medietates Ecclesptice inchoatae à punctis aequinoctialibus aquantur suis ascensionibus.

Secunda: Partes illarum medietatum vel etiam Medietates quacunque alibi inchoatae, non aquantur ascensionibus suis sed habent vel maiorem vel minorem de aequatore portionem coascendentem.

Tertia Portiones continua Medietatis Ecclesptice inchoata ab aequinoctio verno usque ad aequinoctium autumnale, sive ab initio arietis, ad finem virginis ascendunt magis oblique, quam in sphaera recta. Contrà verò in altera Medietate portiones ab aequinoctio autumnali usque ad vernum magis recte ascendunt.

Quarta: Arcus discreti, quò fuerint aequinoctio verno propiores, eo magis oblique ascendunt, rectius autem quò ad aequinoctium autumnale propius accesserint.

Quinta: Partes Ecclesptice aequaliter ab uno & eodem puncto Cardinali remotae, sicut aequales declinationes: ita etiam aequales differentias ascensionales habent.

Sexta: Ascensiones obliquae partium Ecclesptice ab uno aequinoctialium punctorum aequaliter distantium, aequales sunt.

Septima: Ascensiones obliquae partium Ecclesptice ab uno solstitialium punctorum aequaliter distantium, quamquam inaequales sunt: tamen simul sumptae, aquantur ascensionibus earundem partium Ecclesptice rectis, itidem simul sumptis.

Octava: Signorum oppositorum ascensiones simul sumptae, aquantur eorundem signorum ascensionibus rectis simul sumptis.

Nona: Ascensio partis Ecclesptice aequalis est descensionis signi oppositi.

Decima: Partes Ecclesptice recte orientes, oblique descendunt, & contrà. Vnde, quacunque de ascensionibus partium Ecclesptice dicta sunt, in descensionibus etiam partium oppositarum verificantur.

Hujus

Prima: Ab æquinoctio verno integer quadrans antè & post numeratus, hoc est, tota Medietas Ecliptica ascendens nullam habet ascensionem obliquam.

Secunda: Medietas Ecliptica descendens totum æquatorem coascendentem habet.

Tertia: Totius Medietatis Ecliptica descendentis, omniumq. eius & singularium partium ascensiones rectiores quidem sunt, quam in sphaera recta: Alterius vero Medietatis à capricorno per arietem ad cancerum non modo non obliqua magis quam ejusdem medietatis ascensiones recta, sed nulla prorsus sunt.

Quarta: Arcuum Ecliptica discretorum medietatis descendentis ascensiones dupla sunt ad ascensiones eorundem arcuum in sphaera recta, hoc est aquantur eorum & etiam oppositorum arcuum ascensionibus rectis simul sumptis.

Prima: non omnes Ecliptica partes oriuntur vel occidunt: sed aliqua circa solstitium æstivum semper apparent, earumque opposita semper occultantur. Reliqua totum æquatorem coascendentem habent.

Secunda: Arcus Ecliptica, in Medietate descendente, qui quidem oriuntur & occidunt, in ascensionibus suis maiorem partem de æquatore absumunt, hoc est, ascendant recte, & quidem ordine recto: Reliquam vero portionem æquatoris, arcibus circa æquinoctium vernum relinquunt. Hi autem arcus Ecliptica ordine inverso, seu præpostero oriuntur: partes enim posteriores præcedunt, & priores sequuntur.

Tertia: Ascensiones signorum seu arcuum discretorum, præstere orientium, ablata ex ascensionibus signorum oppositorum relinquunt arcum æqualem ascensionibus eorundem signorum rectis, simul sumptis.

Ortus vel elevatio
stellæ, siue apparitio
eiusdem supra Hori-
zontem ad solem
determinata. Estq.
vel

Occasus vel descen-
sus vel occultatio e-
iusdem subter Hori-
zontem ad solem de-
terminata Estq. vel

Cosmicus, est quando stella una cum sole supra Hori-
zontem oritur.

Acronychus, est quando stella supra horizontem exori-
tur, sole è regione sub horizontem descendente.

Heliacus est, quando stella, quæ antea propter solis vici-
nitatem non conspiciebatur, iam ipso remoto noctu ite-
rum apparere incipit.

Cosmicus, est quando stella sub Horizontem occidit, so-
le ex adverso supra horizontem se elevante. Et occidit.

Acronychus, est quando stella una cum sole sub Horizō-

Heliacus est quando stella, quæ antea propter solis ab ea
majorem distantiam noctu conspiciebatur, iam ipso ap-
propinquante apparere desinit.

CC 2 Dies

Prima: Duae Medietates Ecclipticae inchoatae à punctis aequinoctialibus aquantur suis ascensionibus.

Secunda: Partes illarum medietatum vel etiam Medietates quaecunque alibi inchoatae, non aquantur ascensionibus suis sed habent vel maiorem vel minorem de aequatore portionem coascendentem.

Tertia: Portiones continuae Medietatis Ecclipticae inchoatae ab aequinoctio verno usque ad aequinoctium autumnale, siue ab initio arietis, ad finem virginis ascendunt magis oblique quam in sphaera recta. Contra vero in altera Medietate portiones ab aequinoctio autumnali usque ad vernum magis recte ascendunt.

Quarta: Arcus discreti, quod fuerint aequinoctio verno propiores, eo magis oblique ascendunt, rectius autem quod ad aequinoctium autumnale propius accesserint.

Quinta: Partes Ecclipticae aequaliter ab uno & eodem puncto Cardinali remota, sicut aequales declinationes: ita etiam aequales differentias ascensionales habent.

Sexta: Ascensiones obliquae partium Ecclipticae ab uno aequinoctialium punctorum aequaliter distantium, aequales sunt.

Septima: Ascensiones obliquae partium Ecclipticae ab uno solstitialium punctorum aequaliter distantium, quamquam inaequales sunt: tamen simul sumpta, aquantur ascensionibus earundem partium Ecclipticae rectis, si idem simul sumptis.

Octava: Signorum oppositorum ascensiones simul sumpta, aquantur eorundem signorum ascensionibus rectis simul sumptis.

Nona: Ascensio partis Ecclipticae aequalis est descensionis signi oppositi.

Decima: Partes Ecclipticae recte orientes, oblique descendunt, & contra. Unde, quaecunque de ascensionibus partium Ecclipticae dicta sunt, in descensionibus etiam partium oppositarum verificantur.

Ascensionum
obliquarum
conclusiones
sunt

Huius

Prima: Ab æquinoctio verno integer quadrans ante & post numeratus, hoc est, tota Medietas Eccliptica ascendens nullam habet ascensionem obliquam.

Secunda: Medietas Eccliptica descendens totum æquatorem coascendentem habet.

Tertia: Totius Medietatis Eccliptica descendens, omniumque eius & singularium partium ascensiones rectiores quidem sunt, quam in sphaera recta: Alterius vero Medietatis à capricorno per arietem ad cancerum non modo non obliqua magis quam eiusdem medietatis ascensiones rectæ, sed nulle prorsus sunt.

Quarta: Arcuum Eccliptica discretorum medietatis descendens ascensiones duplices sunt ad ascensiones eorundem arcuum in sphaera recta, hoc est. æquantur eorum & etiam oppositorum arcuum ascensionibus rectis simul sumptis.

Prima: non omnes Eccliptica partes oriuntur vel occidunt: sed aliqua circa solstitium æstivum semper apparent, earumque opposita semper occultantur. Reliquæ totum æquatorem coascendentem habent.

Secunda: Arcus Eccliptica, in Medietate descendente, qui quidem oriuntur & occidunt, in ascensionibus suis maiorem partem de æquatore absumunt, hoc est, ascendant recte, & quidem ordine recto: Reliquæ vero portionem æquatoris, arcubus circa æquinoctium vernali relinquunt. Hi autem arcus Eccliptica ordine inverso, seu præpostero oriuntur: partes enim posteriores præcedunt, & priores sequuntur.

Tertia: Ascensiones signorum seu arcuum discretorum, præstere orientium, ablata ex ascensionibus signorum oppositorum relinquunt arcum æqualem ascensionibus eorundem signorum rectis, simul sumptis.

Ortus vel elevatio stellæ, sive apparitio eiusdem supra Horizontem ad solem determinata. Estque vel

Cosmicus, est quando stella una cum sole supra Horizontem oritur. Acronychus, est quando stella supra horizontem exoritur, sole è regione sub horizontem descendente. Heliacus est, quando stella, quæ antea propter solis vicinitatem non conspiciebatur, iam ipso remoto noctu iterum apparere incipit.

Occasus vel descensus vel occultatio eiusdem subter Horizontem ad solem determinata Estque vel Cosmicus, est quando stella sub Horizontem occidit, sole ex adverso supra horizontem se elevante. (et occidit. Acronychus, est quando stella una cum sole sub Horizontem occidit. Heliacus est quando stella, quæ antea propter solis ab ea maiorem distantiam noctu conspiciebatur, iam ipso appropinquante apparere desinit.

Cc 2 Dica

λόγος. Sunt quos Astronomi certa quantitate per aquatoris revolutiones dimensos considerant.

Al. Dies sunt vel

Astronomici. Horum notetur

Distributio. Sunt enim vel

Naturales horum notetur

1. λόγος. Sunt spacia temporum quibus integer aquator, una cum additamento, motui solis proprio correspondens revolvitur. Additamenti notetur

2. Distributio ratione additamentorum in dies vel

3. Initium, sumitur non ab horizonte, sed à circulo Meridiano, sive à Meridie, vel Media nocte. Meridianus enim ubique locorum se sicut Horizon rectus habet.

Artificiales. Vide. B. b

Politici seu civiles. Vide D. d.

1. λόγος. Est enim portio aquatoris, motui solis sub Ecliptica proprio respondens.

2. Distributio in

Verum, seu apprens, seu inaequale, quod est ascensio seu portio aquatoris correspondens motui solis proprio vero, seu apparenti.

Mediū seu aequale, quod est portio aquatoris aequalis motui solis Medio sive aequali.

Veros seu apparētes seu inaequales, quibus prater integram aquatoris conversionem accedunt additāmēta apparentia seu vera. Haec cum sint inaequalia, ipsos etiam dies in aequales efficiunt.

Aequales seu, Medios, quibus prater integram aquatoris conversionem apponuntur additamenta media seu aequalia.

Artificia

1. $\lambda\gamma\gamma$ ☉. *Dies solaris. Est enim dies artificialis temporis spatium, quo solis centrum supra Horizontē commoratur. Ecce ita nox Artificialis est tempus, quo solis centrum infra Horizontē latet.*

2. In sphaera obliqua tantum duo sunt in anno æquinoctia, sole existente in principis arietis & libra.

3. In sphaera obliqua septentrionali dies artificiales, sole versante in borealibus signis, longiores sunt noctibus suis; in australibus verò breviores. In sphaera autem obliqua Meridionali hac in signis oppositis verificatur.

4. In sphaera obliqua sole commorante in solstitio æstivo, dies est in toto anno longissimus, & nox brevissima: In solstitio vero brumali dies est brevissima & nox longissima.

5. In sphaera obliqua, per tota Medietatem Eclyptica descendentem sol efficit dies posteriores breviores antecedentibus: noctes autem longiores. Vice versa in Medietate ascendente posteriores dies augentur: noctes verò minuantur.

6. Sole existente in locis Eclyptica aequaliter ab eodē puncto solstitiali remotis, dies diebus, et noctes noctibus sunt æquales.

7. Sole existente in locis Eclyptica aequaliter ab eodē puncto æquinoctiali remotis, dies unus æqualis est nocti alterius.

8. Graduum Eclyptica oppositorum, ad quos sol post semestrem accedit, dies unus est nocti alterius æqualis.

9. In sphaera obliqua, quò major est elevatio poli, eò majora sunt incrementa dies et noctis longissima & brevissima, nec non et reliquarum, sua tamē servata proportione: donec sub polaribus circulis dies longissima sit 24. horarum, & inde in plures dies Naturales excreseat.

10. Dies artificiales, qui aliquot dies Naturales cōplectuntur (quod fit intra polares,) majores sunt noctibus oppositis.

11. In sphaera parallela totus annus in unum diē, et unā noctē artificialem secatur. Dies tamen noctē magnitudine vincit.

Conclusiones
quædam de die-
bus & nocti-
bus artificiali-
bus

Cc.

Dies stellæ
est tempus
quo stella
super Hori-
zontē fertur.

Nox stellæ
est tempus
quo ipsa in-
fra Horizō-
tem ab oc-
casu ad or-
tum redit.
De his notē-
tur conclu-
siones se-
quentes

1. In sphaera recta stella in universum omnes habent perpetuum equinoctium, quandoquidem Horizon rectus omnes aequatoris parallelas bifariam dividit.

2. In sphaera obliqua stella fixa, quarū declinatio Borealis ab æquinoctiali major est complemento latitudinis loci, cuius modi apud nos sunt stella polaris, Arctus, plaustrum, capella &c. æternū diē habere dicuntur.

3. In sphaera obliqua, quarū declinatio australis excedit complementū latitudinis loci, quales apud nos sunt Canopus & alia, quarum propē polum Austrinū præter 20 insignes tres maxime illustres et clarissima stelle esse dicuntur, æternam noctem habere statuuntur.

4. Stellæ intermedia in sphaera obliqua, vices dierū et noctiū obeunt.

5. In sphaera obliqua erratica stella, quoniam Zodiacū totum sicut sol pervagatur, varietates dierū & noctiū sicut et ipse sol, observat omnes.

6. Propter motū firmamenti propriū fit, ut stella quadam sempiterna apparitionis, successu temporis oriri & occidere incipiant & contra.

7. In sphaera parallela omnes stella boreales æternos dies agūt: australes perpetuas noctes ducūt, nisi quatenus motibus sui proprijs ex uno in aliud hemisphaerium vel ascendunt vel descendunt.

1. $\lambda\gamma\gamma$. Sunt tempus vix $\theta\eta\mu\sigma\pi\iota\omega\upsilon$, prout cuius genti vel Nationi consuetum est illud inchoare & usurpare.

2. Initium
sive principi-
pium quod
diversum est
apud varios
populos.

1. Iudæi enim divina auctoritate diem ab occasu solis incipiunt: ut et Athenienses olim: item Silesij hodie & Itali, quorum horologia in occasu solis horam vige simam quartam sonant, inde ab integro iterum incipiunt.

2. Babilonij ab ortu solis inchoant diē sicut & hodie Noribergenses.

3. Vulgus apud nos diem non in ortu solis, sed in crepusculo matutino ex diē solis.

4. Vmbri, Aegyptij, Alexandrini, Arabes sicut et Astronomorū plerique exordium diēi in merid. imponunt.

5. Romani diem à media nocte sunt exorsi, quā consuetudinem Myseri retinēt.

6. Germani communiter diē inchoant tam à media nocte, quam à meridie, siquidem horologia usitata utroque isto tempore ad numerorum initiat edunt.

3. Distributio. Tri-
buntur enim diēi
politici sicut & a-
stronomici

{ Diem artificialem: hic tribuebatur olim in horas 12.
Noctem artificialem: hæc tribuebatur olim in horas 12.

{ 2. In tempus { Antemeridianum } Numerando scilicet à me-
Pomeridianum } dia nocte.

D. d. Civilis seu politicorū diēi notetur

Horæ

1. λόγος. Est enim vel vicesima quarta diei naturalis, vel duodecima diei artificialis pars. (23 partes.)

2. Distributio in

Temporales: seu inæquales habent spectantur

1. λόγος. sunt duodecimæ usque diei vel noctis artificialis.
2. Vltus. Apud veteres fuit.

3. Ratio Nominis
1. Dicuntur enim κατὰ τὰς temporales propter commoditates rerum agendarum.
 2. Dicuntur inæquales quia non quidem unius et ejusdem dies vel noctis: sed diversarum dierum partes istæ duodecimæ inæquales sunt: nam cum eorū incremento & decremento ipsa similiter variantur.
 3. Planetariz quod Planeta suarū virtutū seu influentiarū dominia secundū istas horas inter se partiri cēsentur.

Æquales: harū notetur

1. λόγος. Sunt vicesima quarta partes diei naturalis.
2. Ratio nominis. Æquales dicuntur, quia omnes omnium dierum naturalium partes 24 sunt æquales. &c.

1. λόγος. Est enim Temporis spaciū, quo sol vel ad idem Ecliptica punctum vel ad eandem stellarum fixarum revolvitur.

Altronicū casus notetur

2. Distributio in

Sidereum: hujus Verticem seu tropicū hujus notetur

1. λόγος. Est enim Temporis spaciū, quo sol sub Ecliptica ab eodem ad idem punctum redit. (peras.)

2. Nomen Dicitur
1. Temporalis, quia quaternas anni vicissitudines sē.
 2. Naturalis, quia natura vestigia sequendo, tempori mensurando accomodatur.
 3. Tropicus seu vertens &c.

3. Quantitas, est inæqualis, propter inæqualem æquinoctiorū processionem, aliās major, aliās minori Medius seu equalis, qui ad æquinoctium medium computatur, continet dies naturales 365, horas 5. 49. 15. 46. Sed verus hic annus seu apparens interdum excrescit (ultra dies 365, horas 5) in serus 6. 53. 1. inter dū vero diebus et horis dictis supradictis tantū 42. 38. 29.

1. λόγος. Est temporis spaciū, quo sol sub orbe stellifero ad eandem stellam fixam revenit.

2. Quantitatis. Cōsinet aqualiter semper dies 365 horas 69. 39. 10. Hic annus propter aqualitatem suam est regula anni vertentis.

3. Initium. Id commodissimè ponitur in prima stella arietis.

Politicum Vide. G. g.

C. c. 4. Politic

1. *Λύξ*. Est spaciū, quod vel ad solū vel lunā, vel etiam utriusque cūsum populari gen-
tium numeratione accommodatur.

2. Distri-
butio. Est
enim an-
nus hic vel

1. Iulianus, { Communis, habens dies 365
quo nos ho- { Interdcalaris, habens dies 366. Nam sex ille hora super 365.
die utimur, } quater sumpta, quarto anno intercalari efficiantur diem adden-
Estque vel } dum 365.

2. Aegyptius habens perpetuū dies 365.

3. Iudaicus qui continet interdum { 12. } lunationes
{ 13. }

1. Vetusioribus Romanis à Martio sicbat: Posterioribus à solstitio hyberno.

2. Iudæis fit à Novilunio, quod æquinoctio verno est proximum.

3. Arabicis à solstitio æstivo sive à Novilunio ei propinquo.

4. Asiaticis ab æquinoctio autumnali. &c.

5. Nobis à Calendis Ianuarijs.

1. Signorum Ecclipticæ ascensiones ea sunt, quem admodum supra
de ascensionibus rectis est dictum.

2. Omnes stella oriuntur & occidunt, nec ulla in occidua, nec semper
occultata manet: idē etiam nulla est, qua ortus & occasus Poeticos
vivare possit. Arcticū & Antarcticū circulus ibi nullus est.

3. Quotiescunque diurno motu puncta æquinoctialia ad meridianū
devolvuntur, Eccliptica ad rectos angulos horizonem, atq; in punctis
tropici secat.

4. Hic perpetuum est æquinoctium.

5. Sol quotannis bis per zenith eorum locorum transiens, cū sit verti-
calis quando nimirum fuerit in parallelorum medio seu maximo.

6. Sol donec totum zodiacum percurrit, quantum descendit à zenith
in austrum, tantundem etiam digreditur ab eodem in boream.

7. Hic quatuor sunt solstitia. Duo una, sole ad latera mundi descen-
dente, & in Tropici punctis constituto: Et duo alia, cum nimirum sol
in ipsum æquatorem incidit.

8. Hic quorannis gemina sunt æstates. Sole æquinoctia accedente, Sic
etiam geminas quasi hyemes ista terra habet, sole sc: prope Tropicos
versante, ubi radios magis obliquos demittit.

9. Quinque differentias umbrarum habent, Meridionalem scilicet,
septentrionalem (unde æquiores sunt,) Orientalem, Occidentalem:
quas sol in partibus mundi oppositis projici facit; & perpendicularē,
si modo etiam hac Umbra nomen usurpare potest.

2. Sphaeræ obliquæ, seu eorum locorum quorum. Vide. H. b.

3. Sphaeræ parallelæ, seu eorum locorum, quorum zenith cum polo mundi coincit.
Vide. N. n.

Sphaeræ

1. Signorū ascensiones rectificantur, seu examinātur regulis ascensionum obliquarum.
2. Stellæ aliqua boreales semper supra horizontē manentes habent æternos dies: & ex opposito nō nulla æterna nocte obscurantur. Vnde istæ nulli ortui & occasui Poëtico obnoxie sunt. Arcticus autem et Antarcticus qui sunt limites semp̄ apparentiū aut semper latentiū partiū Mūdi sunt intra polares circulos, unde ipsi magnitudinē eorū nō adacquāt.
3. Duobus Eccliptica punctis, quorū declinatio borealis latitudini loci est æqualis, in meridiano superiori constitutis; ipsa Eccliptica erecta est ad Horizontem; attamen ab eo nec in Tropicis, nec in Aequinoctialibus punctis secatur: Poli Eccliptica tunc in Horizonte inveniuntur.
4. Dies artificialis non æquatur nocti suæ exceptis tantum illis duobus diebus, quibus in omni obliqua sphaera est æquinoctiū universale. Diei autem maximi longitudo in illo terra tractu potest horas 13. cum dimidi.
5. Sol quotannis sit hīs verticalis. Cum enim ad illos (dia conficere. Eccliptica gradus, quorum declinatio latitudini loci æqualis est, pertingerit; Convertitur in parallelo per zenith ducto.
6. Sol à Zenith in Meridiano ulterius in austrū, quā in boreā descendit.
7. Quatuor etiam sunt solstitia, duo alta: & duo ima.
8. Geminas etiam habet æstates & hyemes: impares tamen si temporis durationem, & caloris æstus remissionem, eique succedens frigus consideres. Nam quò propius ad Tropicū cancri zenith accesserit, eò magis diuturna & aspera est hyems. Sole circa austrum occupato brevior autem minusq; frigida, sole Tropicum capricorni tenente. Adeq; ut in locis dicto Tropico vicinis, æstates binæ, quas sol quotannis per zenith transiens efficit, alteram hyemem omninò excludant, ipsæque sibīipsis nulla hyeme interveniente connectuntur.
9. Quinque umbrarum differentias habent: nisi quod Meridionales umbræ maxima longitudinem borealium maximarum exæquare non possunt.

2. Zenith in cancri Tropico est. Vide li
3. Zenith intra Tropicum cancri & polarem arcticum habetur. Vide. K k.
4. Zenith in ipso polari septentrionali circulo quiescit. Vide. Ll.
5. Zenith intra polare boreum & polum Mundi vicinū versatur. Vide. Mm.

D d

Hujus

1. Signorum ascensiones magis oblique sunt, quam intra zonam torridam, minus tamen quam in temperata.
2. Omnes stelle, quæ circulus polaris boreum amplectitur, sunt perpetue apparitionis: opposito verò polari comprehensæ perpetuo latent. Arcticus & Antarcticus circuli æquales sunt circuli polaribus, nam cum ipsis uniantur.
3. Initio Cancri in Meridiano superiori constituto, ipsa Eccliptica erecta est, seu angulos rectos conformat cum Horizonte, & ab eo in punctis æquinoctialibus dividitur. Actum poli Ecclipticæ utriusq; in Meridiano & Horizontis sectione mutua reperitur.
4. Dies artificiali longissima est sole per zenith transiente: brevissima, si ab eo in meridiano remotissimus sit: æqualis autem, si dimidiata fuerit hac distantia.
5. Semel duntaxat sol fit verticalis, nimirum in primo cancri puncto.
6. Sol in Meridiano ultra zenith nunquam in boream ascendit: sed extra principium cancri perpetuo austrinus est.
7. Tantum duo sunt ibi solstitia: Unum altius, & alterum imum. Altum, sole in Tropico cancri per zenith eunte: Imum, in Tropico opposito. In illo dies est longissima: In hoc brevissima.
8. Vna hic æstas est, sole propè zenith versante: hyems loco opposito.
9. Quatuor habent umbrarum differentias orientalem, occidentalem, borealem & perpendiculararem: Unde istorum locorum situm primus est, quibus Umbra Meridionalis deficit. Hic igitur tropici incipiunt.
1. Cum augmento altitudinis polaris augeatur obliquitas ascensionum signorum Zodiaci.
2. Plurimæ stellæ semper manent conspicuæ: quando enim altius attollitur polus, tantò plures stellæ occasui obnoxia esse desinunt: totidè etià ex opposito ad hæmisphærii nostrum non amplius exoriuntur. Arcticus etià et Antarcticus circuli majores sunt polaribus, Minores Tropici.
3. Eccliptica nunquam fit erecta ad horizontem, nec etiam cum eo unitur. Angulum autem quantum fieri potest maximum conformat cum Horizonte, quando principium cancri fuerit in Meridiani parte superiore: Minimum, si in inferiore. Polus Ecclipticæ septentrionalis nec ad horizontem, nec ad zenith devolvitur.
4. Major est dierum & noctium artificialium inequalitas. Dies longissima est, & nox brevissima, sole ad zenith proximè accedente: brevissima dies & nox longissima, sole maximè remoto: AEquinoctium verò est in locis intermedijs. Porro longissima vel dies vel nox non minor esse potest horu 13, cum dimidia: attamen ad 24 horas non extenditur.
5. Sol hic nunquam fit verticalis, nec etiam in Meridiano Horizontem stringit.
6. Sol in meridiano perpetuo manet Australis.
7. Duo sunt solstitia, Altum, in principio cancri: Imum, in principio capricorni.
8. Vna est æstas, Una hyems hæc tamen si qualitas & temperies aëris consideretur, dissimiles sunt. Loca enim Tropici vicina, Majore æstus, minusq; frigoris sentiunt: sed polaribus magis propinqua, plus frigoris, quam calorū experiuntur. Medium vero ejus zone temperatam & gratam aëris dispositionem ex frigore & calore commixtam habet.
9. Tres differentias umbrarum habent: orientalem, occidentalem: & septentrionalem. Huius zone incolæ dicuntur tropici.

Huius po-

1. Ascensiones Medietatis unius Ecciptice, qua Ascendens vocatur, nec (27 recta sunt, nec obliqua: sed nulla omnino. Alterius autem Medietatis arcuum ascensiones dupla sunt ad ascensiones suas rectas.
2. Omnes stelle, quarū declinatio maior est obliquitate Ecciptice, aut nō occidunt, si boreales sint: aut non oriuntur, si fuerint Australes. Circuli enim, qui semper apparentium & latentium limites sunt, cum Tropicis uniantur.
3. Primo puncto cancri in meridiano superiorem Medietatē delato, Ecciptica cum Horizōte, quantū quidem potest, maximum angulum creat: sed cum eo nullū prorsus cōformat, quando eidē medietati meridiani principiū capricorni applicat; tum enim plana eorum omnino uniantur. Polus itē Ecciptice boreus in zenith incidit. Hinc in utroq; semestri, quo sol vel ascendente vel descendente Ecciptica medietatem perambulat, ipse ex omni parte horizontis orientalis oritur, & ex omni parte occidentalis occidit.
4. Longissima dies est horarum 24, nox brevissima est vel momentum, vel omnino nihil. Eodem modo nox longissima cum die brevissima se habet.
5. Solis centrum quotannis bis stringit horizontem sine occasu vel ortu, nimirum in punctis Tropicis. Tropici enim Horizontem tangunt.
6. Sol Tempore meridiano semper australis conspicitur, veruntamen in Tropico astruo sub Mediā noctē, seu in circulo Media noctis, in borea etiam cernitur.
7. Duo habent solstitia: Aliū incācro: Imū in capricorno. Quod si verò ad Analogiā solstitorū in ceteris zonis (quibus solstitiū dicitur vel maxima vel minima elevatio solis in Meridiano.) respiciamus: Tria habebunt solstitia. Aliū unū in cancro, ubi elevatio solis aequat distantia Tropiorū: Ima duo quorū alterum itidem est in Tropico cancri versus Boreā, siue in circulo media noctis, quo loco sol stringens Horizontē, altitudinem supra Horizontem in Meridiano habet minimam. Alterum in Tropico capricorni, quo itidem Horizontem stringit.
8. Vnam astatem, unamq; habent hyemem. Ea tamen videntur omnino opponi astatī & hyemi degentiū sub Tropico: Quātius enim est astatis fervor sub tropico, tanta est frigoris intensio sub polaribus: & è contra quantum de calore illic tempore hyberno remittitur (si quidē illic nulla est frigoris intensio, sed astus im-mensi aliqua remissio pro gelu hyemali censenda est.) tantundem asseritas frigoris hic mitigatur.
9. Quatuor umbrarum differentias habet. Orientalem, Occidentalem Septentrionalem & Meridionalem: hanc tamen semel tantum in anno, eamq; in infinitum eiectam, sole in Tropico cancri ad circulū Media noctis descendente. His locis desinunt itepōruxi & incipiunt nepōruxi.

1. Non omnes Eccliptica partes ascendunt supra Horizontem, sed quedam perpetuò supra, quedam perpetuò infra eum manent: reliquarum illa, quae in medietate ejus descendente sunt oriuntur ordine inverso seu propositero.
2. Pauculae sunt stellae, quae oriri et occidere possunt, quae scilicet non multum ab aequatore declinant. Arcticus enim et Antarcticus circuli, majores sunt Tropici, et aequatori propiores.
3. Eccliptica Horizontem, dum una conversio fit, bis omni loco secat: Anguli sectionum modo ad ortum, modo ad Austrum, modo ad Occasum, modo ad Boream respiciunt. Si quando cancri initium in circulo Medij dies fuerit ad rectitudinem, quantum quidem fieri potest, maximè accedunt: sed si in circulo media noctis sit initium idem cancri, anguli isti maximè obliquesunt. Polus Ecclipticae circa zenith circumvolvitur.
4. Aequinoctium habent sicut alia terra loca, Sole in arietem vel libram ingrediente. At in duobus illis gradibus quorum declinatio borea aequalis est distantiae poli mundi à zenith, dies artificialis 24 horarum est, noctis vero de Naturali die unicum tantum momentum relinquitur. Inde dies artificialis per tot dies naturales extenditur, quae Solu motu proprium ad consiciendum arcum Ecclipticae duobus illis gradibus interceptum qui in occidentum est, postulat. Idem noctis insignis oppositum accidit.
5. Sol in his Ecclipticae gradibus constitutus, quorum declinatio siue borea siue austrina aequalis est distantiae zenith à polo Mundi, stringit Horizontem in sectione ejus cum Meridiano: at tamen sine ortu vel occasu. Hoc quotannis quater fit. Ac tum vel dies vel nox artificialis diem totum naturalem aequat.
6. Sol in Meridiani Medietate superiori constitutus, ea quidem anni parte, quae supra Horizontem commoratur in austro cernitur sed tempore aethivo in circulo Med. à noctis, seu meridiani inferiore Medietate aliquot diebus in borea conspicitur.
7. Unicum habent solstitium, alterum nimirum, in Tropico cancri: Nam oppositum eos later. Sediuxta analogiam de qua ante dictum est sex solstitia illi sunt. Duo alia, solo in Tropico cancri existente: et quatuor ima, quibus Solu centrum horizontem in sectione cum Meridiano tangit seu radit.
8. Unam astatem, Unamque hyemem habent. Porro videntur omnino opponi aestati et hyemi degentium intra tropicos. Etenim loca illa perpetuo frigore adeo rigent, ut marii glaciali nives et glacies quotannis tantum duobus mensibus resolutae navigationibus accessu ad earum accolae permittat.
9. Quatuor umbrarum differentias habent, Orientalem, occidentalem australem et borealem. Australis tamen brevitas borealis a sequis non potest, hic sunt oppositi.

Hujus

1. Nullas habent signorum ascensiones, sed tota Medietas Zodiaci borealis semper supra Horizontem, altera infra eum manet, idque propter Horizontem & aequatorem, unitos.

2. Primi motus conversio nullum ortum & occasum stellarum efficit.

3. Horizon Ecclesiam perpetuò, & tantum in æquinoctialibus punctis, & ad eosdem angulos secat.

4. Dies artificialis in totum semestre extenditur, sicut & nox.

5. Sol in æquinoctialibus punctis constitutus, in Horizonte circū circa rotatur. Oritur enim sol in æquinoctio verno (motu proprio, non motu diurno eò delatus.) & occidit in autumno.

6. Nec sol, nec ulla stella, nullaque Mundi pars ad Horizontem comparata, potest orientalis vel occidentalis, australis, vel borealis dici. Orius enim & occasus ibi nullus est: nec ad ullam horizontis, partem polus mundi magis, quam ad aliam declinat, cuius inclinationis gratia, ea pars borealis, eique opposita Meridionalis dici possit. Hinc vel nunquam, vel semper eis est Meridies oriens &c. Meridiani enim omnes totius terra ibi conveniunt.

7. Vnicum Solstitium habent, Alium sc: in cancro. Sed secundum aliorum solstitiorum Analogiam huic alto solstitio duo ima annumerari possunt, quæ sunt in principiis Arctis & libra, quibus ima Solis altitudo supra Horizontem in Meridianis est. At quoniam Meridianus ibi certus nullus est, sed omnes simul conveniunt, & usurpari possunt Sol in Tropico & æquinoctiali circumductus maximam & minimam altitudinem omnibus aqualiter communicat. Solstitia igitur innumera ibi fieri necesse erit: nisi præcisi ad horam horaque scrupulum ingressus solis in ista cardinalia puncta, solstitia illa referre studemus.

8. Vnam æstatem unamque hyemem habent: vel potius tenuem remissionem frigoris sentiunt, & acerrima diurna hyeme premuntur. Nam radij solis toto semestri eis nulli lucent: reliquo semestri valde sunt obliqui.

9. Umbras habent in omnes mundi partes aqualiter projectas. Suntque Me-

Theoria-
rum pla-
netarum
vel secū-
dorum
mobiliū
notetur

1. λόγ. Sunt effigies sphaera stellarum fixarum, vel alicujus ex sep-
tem erraticis, ex certis quibusdam orbibus se mutuo ambientibus, ar-
tificiose structa, quibus vel sphaera stellarum fixarum, vel alicujus pla-
netae motus ratio demonstratur.

1. λόγ. Sunt figura rotunda, quae ex suis centrīs & polis descri-
pta representant illiusmodi orbēs in caelo, qui causa sunt vario-
rum motuum, quibus stella voluntur.

1. Eccentricus. Vide Oo.

1. λόγ. Sunt enim duo orbēs Theoriarum cu-
jusvis ex septem Planetis, disformes, concentrici
& eccentrici simul, qui eccentricos omnes intra
se complectuntur, quibusque tota sphaera plane-
tae mundo concentrica efficitur.

2. Defe-
rentes
Apogē.
Horum
notetur

2. Conversionis ratio. Non habent enim pec-
uliares & separatas conversiones, sed simul aqua-
liter circumueunt, hac motus Analogia, ut spissior
unius pars perpetuo tenuiori alterius parti ad-
hareat. Vnde etiam pro uno orbe haberi possent,
qui tamen intra se alios orbēs includunt.

Officia & usus
1. Apogea & perigaea planetarum ipsi mo-
tibus suis sub zodiaco promouent.
2. Totam sphaeram cuiusvis Planetarum
efficiunt Mundo concentricam.
3. Trium superiorum, sicut & Veneris &
Mercurij deferentibus, Munus deferendi
nodos committitur

3. Epicyclus. Vide. Qq.

4. Aequans. Vide. Rr.

5. Eccentricus eccentrici. Vide. Ss.

6. Orbēs Deferentes nodos. Vide. Ts.

3. Distinctio duplex. Vide V u.

Eccentrici

1. λόγ. Est orbis Theoriarū cuiusvis ex septē Planetis, uniformis, eccētricus, centrum Mundi ambiens, & vel Planetam vel Epicyclum immediatē ferens.

2. Nomina { 1. Eccētricus dicitur specialiter, propter diversū ejus cētrū à Zodiaco.
2. Deferens centrum Epicycli, idque in Theorijs sex Planetarum, quī Epicycli utuntur.

3. Deferens corpus vel centrū Solis in sola Solis Theoria. (Planetarū.

1. Secundum eccentricorum conversiones numeramus motus periodicos
2. Per hunc seu orbē seu circulum demonstratur, Planetas in alijs zodiaci partibus velociore, in alijs tardiores esse.

3. In hoc circulo notamus puncta à quibus omnis seu praecepta computationis Anomaliarum ratio dependet, nimirum

{ Apogzum ἀπόγειον, quod est punctum in circumferentia totius orbis à terra remotissimum.
Perigzum περίγειον, quod est punctum in circumferentia totius orbis à terra proximum.

Vide. Pp.

4. Ob eccentricum in Theoria Solis Medius solis motus extra Apogzum & perigzum differt ab ejus vero motu: Sic propter eundē differt Anomalia media & vera: Ex quibus προδιαφαίνεσθαι seu aequatio elicitur.

5. Eccentricorum declinatio ab Ecclesiastica in sex planetis praeter solem, explicat eorum latitudines, tam boreales, quam australes.

1. Determinatio, qua fit per lineā ex Centro Mūdi per Centrū eccētrici eicclā, & utring, ad circumferentiam terminatā, & hac linea nominatur linea Apogai.

2. Officium lineae apogai: Nam in ea metimur eccentricitatem. Huius notetur.

1. λόγ. Est enim eccentricitas distantia Centri eccentrici à centro Zodiaci: Sive est recta, à centro Mundi ad centrum eccentrici ducta.

1. Hinc planetas à terris aliās remotiores, aliās viciniore eisdem esse demonstratur.

2. Eccētricitas causa est, q̄ eadem aequationes seu προδιαφαίνεσθαι epicyclorum aliquando majores, aliquando minores sunt.

3. Eccentricitas Eccētrici causa est, quod in Theoria solis linea veri motus differt à linea medij seu aequalis motus ejus. Quod a. in solis Theoria est ipsum corpus seu Centrū solis: id in alijs Theorijs est Epicyclus, seu centrum Epicycli.

De.

4. Epicycli

1. λόγος: Est orbiculus Theoriarum Planetarum, qui orbi alteri cuidam totius inferius, ab eodem circumfertur.

2. Locus. In omnibus, praterquam in solis Theoria.

3. Nomina. { 1. Epicyclus communiter.
2. Anomalia seu inaequalitas Ptolemaeo.
3. Anomalia commutationis Copernico.

1. Per Epicyclum saluatur altera anomalia motus longitudinis Planetarum. Solent enim Planeta in iisdem locis Eccentrici aliquando magis, aliquando minus veloces esse, quàm eccentricitatis ratio postulat.

2. Epicyclus causa est, sicut velocitatis concitatoris & tarditatis remissioris: ita & stationum & regressuum Planetarum quinque, prater Luminaria.

3. Per Epicyclos demonstratur magis evidens ratio inaequalis distantiae planetarum à terra, quae etiam in oculos vulgi cadere potest. Hinc aliquoties contigit, ut Martis stella propter propinquitatem ad terram in imo Epicycli in solita magnitudine apparens, pro nova stella fuerit habitata, quae tamen aliàs in Epicycli summitate constituta, tanta exilitate visa est, ut vix stellas secundae magnitudinis aequaret.

4. In eo determinamus Apogaeum & perigaeum, nimirum per lineas eductas ex centro vel Mundi, vel Eccentrici, vel suae aequalitatis, & trajectas per Centrum Epicycli. Ista. n. linea inferiori sua sectione cum circumferentia Epicycli, perigaeum sive angus oppositum: superiori vero augem, seu Apogaeum denotant.

5. In eo numeramus Argumentum (arcum, qui ultimarum aequationem, adeoque verum planeta locum prodit.) medium: cuius initium dependet ab Apogeo medio: & verum, seu aequatum, quod à vero Apogeo numeratur usque ad Planetam.

6. Epicyclus in tribus superioribus Planetis, ut & in Venere & Mercurio, declinans plano suo à plano eccentrici, ostendit alteram latitudinis inaequalitatem quae sese eius causa immiscet.

Aequantis

1. λόγος: Est enim circulus in Theorijs Planetarū in plano Eccentrici descriptus, ad cuius centrū, quodcumq; illud sit, Eccentrici et epicycli motus aequalis est.

2. Nomina
 1. Circulus aequalitatis.
 2. Aequator.
 3. Eccentricus aequator.
3. Centrum: dicitur punctum aequalitatis.
4. Officij translatio in Orbem deferentem Nodos in Theoria luna.

5. Vius

1. Est regula motus eccentricorum in omnibus planetis prater solem.
2. Aequantis eccentricitas in tribus superioribus & in Venere atq; Mercurio causa est, quod linea veri motus Epicycli eorum differt à linea Medij motus: & inde verus motus ab eorundem motu Medio: iscm Anomalia Eccentri Media à vera.
3. Epicyclorum trium superiorū, atque Veneris & Mercurij cōversiones hoc ipsum aequalitatis punctum observare animadvertuntur.
4. Aequalitatis punctum causa est, ut extra Apogaeum & perigaeum Eccentrici Epicyclo constituto, apogaeum Epicycli medium & verum, sicut & punctum contactus & inde Anomalia epicycli seu Argumentum Medium & verum inter se discrepent.

1. λόγος. Est orbis Theoria planetarum uniformis, eccentricus, centrum Mundi ambiens, & alium orbem eccentricum continens.

2. Nomina
 1. ἑκκεντρικὸς ἑκκεντρικῶς.
 2. Eccentricus Eccentrici.
 3. Eccentrus Eccentri.
 4. Deferens augem Eccentrici ejus, qui intra eum est inclusus.
3. Locus. Theoria Mercurij, propter multiplices motus illius varietates.

4. Vius

1. Hic orbis motu suo circa suum centrum circumducit centrum Eccentrici, quod hac conversione parvum circulum describit.
2. Eccentricitatem Eccentrici hic orbis mutat. Maxima enim est Eccentricitas, sive maxima centri Eccentrici & mundi est distantia, quando huius orbis motu centrum eccentricus in summitate circuli parvi fuerit: minima autem si in imo.
3. Hic orbis in Theoria Mercurij, rationē explicat, quare Mercurius quotannis semel à terra remotissimus sit, minimasq; in Epicyclo prosthaphareses habeat & tamen bis terræ proximus fiat, atque prosthaphareses maxime augeat.

Ecc Orbis

Tt.
Orbis de-
ferentis
Nodos no-
tetur

1. λόγος. Est orbis in Theoria alicujus Planeta uniformis, cōcentricus, totum Planeta sphaera systema continens, & Nodos sub Eccleptica circumducens.

2. Nodi, qui sunt duo puncta Eccentricorum, quibus plana eorum ab Eccleptica plano intersecantur.

3. Nodorum
- 1. Nomina
 - 1. Puncta intersectionum.
 - 2. Nodi.
 - 3. οὐνόδεσμοι.
 - 1. Differentia, Est enim alius
 - 1. Αναβιβάζων, ascendens, quo Planeta ab eo ultra Ecclepticam in boream ascendit, nostrorum Zenith sit prior. Dicitur caput Draconis.
 - 2. Καταβιβάζων, descendens, quo Planeta in Austrum descendit. Dicitur cauda Draconis.

4. Locus, Tantum in Theoria luna.

5. Vfus seu officia
- 1. Intersectionum nodos sive caput & caudam Draconis, & unā cum illis limites maximarum latitudinum, adeoque omnium latitudinum varietates per Zodiacum desert.
 - 2. In Lunæ Theoria beneficio hujus orbis scitur, qua Novilunia & plenilunia sint Eccleptica.
 - 3. In eadem Theoria orbis hujus Centrum quod idem est cum Zodiaci centro, pro aequalitatis centro accipitur. Unde etiam ipse hic orbis AEquans appellatur, iuxta quem Eccentrici motus regularis & aequalis deprehenditur.

Vniformes; horum spectetur

1. λόγος. Sunt enim quorum spissitudo est aequalis, hoc est, quorum utraque superficies ex uno & eodem centro describitur.

2. Species quae sunt
1. Eccentrici.
 2. Aequantes.
 3. Eccentri eccentricorum, quae sunt unius orbis.
 4. Orbes nodorum.
 5. Integrae planetarum sphaerae.
 6. Item Epicycli.

Diformes; horum notetur

1. λόγος. Sunt enim, quorum spissitudo est inequalis, maior alibi, alibi minor: hoc est, quorum superficies non ex uno eodemque, sed ex diversis centrīs descripta sunt.

2. Species quae sunt
1. Deferentes Apogaea.
 2. Eccentri eccentricorum, quae dividuntur in duos orbis.

1. Cōcentrici; horum notetur

1. λόγος. Sunt enim, quorum idem cum Mundo centrum est.

2. Species
1. Deferentes nodos.
 2. AEquans in Theoria Luna.
 3. Integrae sphaera caelestes.

2. Eccētrici; horum spectetur

1. λόγος. Sunt enim quorum centrum à mundi centro aliud & diversum est.

2. Species
1. Eccentrici.
 2. Epicycli.
 3. Eccentri eccentricorum.
 4. AEquantes
1. Saturni.
 2. Iovis.
 3. Martis.
 4. Veneris.
 5. Mercurij.

3. Distributio. Vide. XX.

3. Concentrici & eccentrici simul. Vide. XY.

Ee 2 Distributio

Xx.
Distributio
Eccentrici
Nam alij

1. Ambiant
centrum
mundi, idg.
vel

1. Intra se alium continendo eccentricum centrum mundi itidem ambientem, ut sunt Eccentri eccentricorum.

2. Intra se non
continendo alium orbem
sed vel

Corpus
Planeta.
Epicyclū

Dicuntur specialiter
Eccentrici.

2. Non ambiunt centrum mundi, sed longe supra illud elevati sunt, ut sunt Epicycli.

Yy.
Concentrico-
rum & eccen-
tricoꝝ simul
notetur

1. λόγ⊙. Sunt enim quorum altera superficies Mundo concentrica, altera vero eccentrica est.

2. Species
Deferentes. { Apogza,
&
Perigza,

Doctrina
Theorica
apparen-
tias expli-
cat secun-
dorum
mobiliũ,
que sunt
stella vel

Erraticæ seu septē planeta. Hic traduntur duo hac

1. Motus
longitu-
dinis &
latitudi-
nis 7. Pla-
netarũ,
nimirum

Solis; in hujus Theoria noscentur

1. Orbes tres

- 1. Eccentricus, qui corpus solis defert. Vide. Z z.
- 2. Duo deferentes Apogæũ Eccentrici, qui Eccentricum intra se continent, & totam Solis sphaeram faciunt concentricam. Vide. A A.
- 3. His accessit iuxta copernici demonstrationes Eccentrius Eccentri, propterea quod Apogæa solis inæqualiter incedant, & eccentricitas mutetur. Vide. B B.
- 2. Apogæi seu Augis motus. Vide. C C.
- 3. Linea Mediꝝ motus solis. Vide. D D.
- 4. Linea Veri motus solis. Vide. E E.
- 5. Anomalia annua ejus, vel Argumentũ. Vide. F F.
- 6. Medius & verus motus. Vide. G G.
- 7. Prosthaphæreses, vel Æquatio. Vide. H H.
- 8. Motus secundum latitudinem. Vide. I I.

Lunæ. Vide. K k.

Saturni.
Iovis.
Martis.

} Vide M M.

Veneris. Vide. N N.
Mercurij. Vide. O O.

2. Passiones Planetarum, quæ comitantur orbium eorum hypotheses. Vide. Q Q.

Fixæ, sive stellæ octavi orbis. Vide. V V.

Ee.

3.

Hujus.

1. Iulianus, Communis, habens dies 365
quo nos ho- Intercalaris, habens dies 366. Nam sex ille hora super 365.
2. Distri- die utimur, quater sumpta, quarto anno intercalari effusimus diem adden-
burio, Est Estque vel dum; 65.

2. Distributio, Est enim annus hic vel

I. Iulianus, Communis, habens dies 365
quo nos ho- Intercalaris, habens dies 366. Nam sex illæ hora super 365.
die utimur. quater sumpta, quarto anno intercalari effusum diem addun-
Estque vel dum 365.

2. Aegyptius habens perpetuò dies 365.

3. Iudaicus qui continet interdum $\left\{ \begin{smallmatrix} 12. \\ 12. \end{smallmatrix} \right\}$ lunationes

3. Initium

1. *Vetustioribus Romanis à Martio fiebat: Posterioribus à solstitio hyberno.*

2. Iudæis fit à Novilunio, quod æquinoctio verno est proximum.

3ª Articis à solstirio æstivo sive à Novilunio ei propinquo.

4. Abiaticis ab æquinoctio autumnali, &c.

5. Nobis à Calendis Ianuarijs.

1. Signorum *Eclipticae* ascensiones easunt, quemadmodum supra de ascensionibus recte est dictum.

2. Omnes stellæ oriuntur & occidunt, nec ulla inoccidua, nec semper occultata manet: idē etiam nulla est, quæ ortus & occasus Poëticos vitare possit. Arcticus & Antarcticus circulus ibi nullus est.

3. Quotiescunque diurno motu puncta æquinoctialia ad meridianū devolvuntur, Ecciptica ad rectos angulos horizonsem, atq; in punctis tropicis fecat.

4. Hic perpetuum est æquinoctium.

§. Sol quotannis bis per zenith eorum locorum transiens, eis sit vegetalis quando nimirum fueris in parallelorum medio seu maximo.

6. Sol donec totum zodiacum percurrit, quantum descendit à zenith in austrum, canendum etiam dicitur ab eodem in boream.

7. Hic quatuor sunt solstitia. Duo una, sole ad latera Mundi descen-
dente, & in Tropico punctu constituto: Et duo alia, cum nimirum sol
in ipsum æquatorem incidit.

8. Hic quos auris geminae sunt aestates. Sole aequinoctia accedente. Sic etiam geminus quasi hyemes ista terra habet, sole sc: prope Tropicos versante, ubi radios magis obliquos demittit.

9. Quinque differentias umbrarum habent, Meridionalem scilicet, septentrionalem (unde auguriorum sunt,) Orientalem, Occidentalem: quas sol in partibus Mundi oppositis proici facit; & perpendiculararem, si modo etiam hac Umbra nomen usurpare potest.

2. *Sphæræ obliquæ, seu eorum locorum quorum. Vide, H b.*

3. Sphæræ parallelæ, seu eorum locorum, quorum zenith cum polo Mundi unitur.
Vide. NN. Sphæræ

Sphæræ

1. Signorū ascensiones rectificantur, seu examinātur regulis ascensionum obliquarum.
2. Stellae aliqua boreales semper supra horizontē manentes habent aeternos dies: & ex opposito nō nulla aeterna nocte obscurantur. Vnde istae nulli ortus & occasus Poëtico obnoxiae sunt. Arcticus autem et Antarcticus qui sunt limites semp apparentiū aut semper latentiū partiū Mūdi sunt intra polares circulos, unde ipsi magnitudinē eorū nō adaequāt.
3. Duobus Eccliptica punctis, quorū declinatio borealis latitudini loci est aequalis, in meridiano superiori constitutis; ipsa Eccliptica erecta est ad Horizontem; attamen ab eo nec in Tropicis, nec in Aequinoctialibus punctis secatur: Poli Eccliptica tunc in Horizonte inveniuntur.
4. Dies artificialis non aequatur nocti suae exceptis tantum illis duobus diebus, quibus in omni obliqua sphaera est aequinoctiū universale. Diei autem maximi longitudo in illo terra tractu potest horas 13. cum dimidiis.
5. Sol quotannis fit bis verticalis. Cum enim ad illos (dia conficere. Eccliptica gradus, quorum declinatio latitudini loci aequalis est, pertigerit; Convertitur in parallelo per zenith ducto.
6. Sol à zenith in Meridiano ulterius in austrū, quā in boreā descendit.
7. Quatuor etiam sunt solstitia, duo alta: & duo ima.
8. Geminas etiam habet aestates & hyemes: impares tamen si temporis durationem, & caloris aestus remissionem, eique succedens frigus consideres. Nam quò propius ad Tropicū cancri zenith accesserit, eo magis diuturna & aspera est hyems. Sole circa austrum occupato brevior autem minusq; frigida, sole Tropicum capricorni tenente. Adeo, ut in locis dicto Tropico vicinis, aestates binæ, quas sol quotannis per zenith transiens efficit, alteram hyemem omnino excludant, ipsaeque sibypsis nulla hyeme interveniente conneclantur.
9. Quinque umbrarum differentias habent: nisi quod Meridionales umbra maxima longitudinem borealium maximarum exaequare non possunt.

1. Zenith intra equatorem & cancri Tropicum conficitur.
Hujus praecipuae hae sunt conclusiones

2. Zenith in cancri Tropico est. Vide li
3. Zenith intra Tropicum cancri & polarem arcticum habetur. Vide. K k.
4. Zenith in ipso polari septentrionali circulo quiescit. Vide. Ll.
5. Zenith intra polare boreum & polum Mundi vicinū versatur. Vide. M m.

D d

Hujus

1. Signorum ascensiones magis oblique sunt, quam intra zonam torridam, minus tamen quam in temperata.
2. Omnes stellæ, quæ circulus polaris boreus amplectitur, sunt perpetuæ apparitionis: opposito verò polari comprehensæ perpetuò latenti. Arcticus & Antarcticus circuli æquales sunt circuli polaribus, nam cum ipsis uniuntur.
3. Initio Cancris in Meridiano superiori constituto, ipsa Eccliptica erecta est, seu angulos rectos conformat cum Horizonte, & ab eo in punctis æquinoctialibus dividitur. Ac tum poli Ecclipticæ utriusque, in Meridiani & Horizontis sectione mutua reperiuntur.
4. Dies artificialis longissima est sole per zenith transiente; brevissima, si ab eo in meridiano remotissimus sit: æqualis autem, si dimidiata fuerit hæc distantia.
5. Semel duntaxat sol fit verticalis, nimirum in primo cancri puncto.
6. Sol in Meridiano ultra zenith nunquam in boream ascendit: sed extra principium cancri perpetuò Austrinus est.
7. Tantum duo sunt isti solstitia: Unum altum, & alterum imum. Altum, sole in Tropico cancri per zenith eunte: Imum, in Tropico opposito. In illo dies est longissima: In hoc brevissima.
8. Una hic æstas est, sole propè zenith versante: hyems loco opposito.
9. Quatuor habent umbrarum differentias orientalem, occidentalem, borealem & perpendiculararem: Unde istorum locorum situs primus est, quibus Umbra Meridionalis deficit. Hic igitur tropici incipiunt;

1. Cum augmento altitudinis polaris augetur obliquitas ascensionum signorum Zodiaci.
2. Plurimæ stellæ semper manent conspicuæ; quando enim altius attollitur polus, tantò plures stellæ occasui obnoxia esse definiunt: totidè etià ex opposito ad hæmisphærii nostrum nò amplius exoriuntur. Arcticus etià et Antarcticus circuli majores sunt polaribus, minores Tropici.
3. Eccliptica nunquam fit erecta ad horizontem, nec etià cum eo unitur. Angulum autem quantum fieri potest maximum conformat cum Horizonte, quando principium cancri fuerit in Meridiani parte superiore: Minimum, si in inferiore. Polus Ecclipticæ septentrionalis nec ad horizontem, nec ad zenith devolvitur.
4. Major est dierum & noctium artificialium inequalitas. Dies longissima est, & nox brevissima, sole ad zenith proximè accedente: brevissima dies & nox longissima, sole maximè remoto: Aequinoctium verò est in locis intermedijs. Porro longissima vel dies vel nox non minor esse potest horum 13. cum dimidia; at tamen ad 24 horas non extenditur.
5. Sol hic nunquam fit verticalis, nec etià in Meridiano Horizontem fringit.
6. Sol in meridiano perpetuò manet Australis.
7. Duo sunt solstitia, Altum, in principio cancri: Imum, in principio capricorni.
8. Una est æstas, una hyems hæc tamen si qualitas & temperies aëris consideretur, dissimiles sunt. Loca enim Tropici vicina, Majorè æstus, minus, frigori sentiunt: sed polaribus magis propinqua, plus frigoris, quam caloris experiuntur. Medium vero ejus zonæ temperatam & gratam aëris dispositionem ex frigore & calore commixtam habet.
9. Tres differentias umbrarum habent: orientalem, occidentalem: & septentrionalem. Hujus zona incolæ dicuntur itropici.

1. Ascensiones Medietatis unius Ecciptica, quæ Ascendens vocatur, nec (27 recta sunt, nec obliqua: sed nulla omnino. Alterius autem Medietatis arcuum ascensiones dupla sunt ad ascensiones suas rectas.
2. Omnes stellæ, quarum declinatio major est obliquitate Ecciptica, aut non occidunt, si boreales sint: aut non oriuntur, si fuerint Australes. Circuli enim, qui semper apparentium & latentium limites sunt, cum Tropici uniantur.
3. Primo puncto cancri in meridiani superiorem Medietatē delato, Ecciptica cum Horizōte, quantum quidem potest, maximum angulum creat: sed cum eo nullum prorsus cōformat, quando eidem medietati meridiani principiū capricorni applicat; tum enim plana eorum omnino uniantur. Polus itē Ecciptica boreus in zenith incidit. Hinc in utroq; semestri, quo sol vel ascendentem vel descendentem Ecciptica medietatem perambulat, ipse ex omni parte horizontis orientalis oritur, & ex omni parte occidentalis occidit.
4. Longissima dies est horarum 24, nox brevissima est vel momentum, vel omnino nihil. Eodem modo nox longissima cum die brevissima se habet.
5. Solis centrum quotannis bis stringit horizontem sine occasu vel ortu, nimirum in punctis Tropici. Tropici enim Horizontem tangunt.
6. Sol Tempore meridiano semper australis conspicitur; veruntamen in Tropico astricto sub Mediā noctē, seu in circulo Media noctis, in borea etiam cernitur.
7. Duo habent solstitia: Aliū incācro: Imū in capricorno. Quod si verò ad Analogiā solstitiorū in ceteris zonis (quibus solstitiū dicitur vel maxima vel minima elevatio solis in Meridiano.) respiciamus: Tria habebunt solstitia. Aliū unū in cancro, ubi elevatio solis aequat distantiam Tropicoꝝ: Ima duo quorū alterum itidem est in Tropico cancri versus Boreā, siue in circulo media noctis, quo loco sol stringens Horizontē, altitudinem supra Horizontem in Meridiano habet minimam. Alterum in Tropico capricorni, quo itidem Horizontem stringit.
8. Vnam æstatem, unamq; habent hyemem. Ea tamen videntur omnino opponi æstati & hyemi degentiū sub Tropico: Quātus enim est æstatis fervor sub tropico, tanta est frigoris intensio sub polaribus: & è contra quantum de calore illic tempore hyberno remittitur (si quidē illic nulla est frigoris intensio, sed æstus immodicus aliqua remissio pro gelu hyemali censenda est.) tantundem astringitur frigoris hic mitigatur.
9. Quatuor umbrarum differentias habet. Orientalem, Occidentalem Septentrionalem & Meridionalem: hanc tamen semel tantum in anno, eamq; in infinitum & eternam, sole in Tropico cancri ad circulum Media noctis descendente. His locis desinunt ἡσπερια & incipiunt περινοιαί.

1. Non omnes Eccliptica partes ascendunt supra Horizontem, sed quaedam perpetuò supra, quaedam perpetuò infra eum manent: reliquarum illæ, quæ in medietate ejus descendente sunt oriuntur ordine inverso seu præposito.
2. Pauculæ sunt stellæ, quæ oriri et occidere possunt, quæ scilicet non multum ab æquatore declinant. Arcticus enim et Antarcticus circuli, majores sunt Tropico, et æquatori propiores.
3. Eccliptica Horizontem, dum una conversio fit, bis omni loco secat: Anguli sectionum modo ad ortum, modo ad austrum, modò ad Occasum, modò ad boream respiciunt. Si quando cancri initium in circulo Medij dies fuerit ad rectitudinem, quantum quidem fieri potest, maximè accedunt: sed si in circulo media noctis sit initium idem cancri, anguli isti maximè obliquesunt. Polus Eccliptica circa zenith circumvolvitur.
4. AEquinoctium habent sicut alia terra loca, Sole in arietem vel libram ingrediente. At in duobus illis gradibus quorum declinatio borea æqualis est distantie poli mundi à zenith, dies artificialis 24 horarum est, nocti vero de Naturali die unum tantum momentum relinquitur. Inde dies artificialis per tot dies naturales extenditur, quæ Solu motus proprius ad consiciendum arcum Eccliptica duobus illis gradibus interceptum qui in occidentum est, postulat. Idem nocti insigni oppositu accidit.
5. Sol in ijs Eccliptica gradibus constitutus, quorum declinatio siue borea siue austrina æqualis est distantie zenith à polo Mundi, stringit Horizontem in sectione ejus cum Meridiano: at tamen sine ortu vel occasu. Hoc quotannis quater fit. At tunc vel dies vel nox artificialis diem eorum naturalem æquat.
6. Sol in Meridiani Medietate superiori constitutus, ea quidem anni parte, quæ supra Horizontem commoratur in austro cernitur sed tempore aestivo in circulo Med. a noctu, seu meridiani inferiore Medietate aliquot diebus in borea conspicitur.
7. Unicum habent solstitium, alterum nimirum, in Tropico cancri: Nam oppositum eos latet. Sed iuxta analogiam de qua ante dictum est sex solstitia illi sunt. Duo alia, sol in Tropico cancri existente: et quatuor ima, quibus Solu centrum horizontem in sectione cum Meridiano tangit seu radit.
8. Unam astatem, unamque hyemem habent. Porro videntur omnino opponi aestati et hyemi degentium intra tropicos. Etenim loca illa perpetuo frigore adeo rigent, ut mari glaciali nives et glacies quotannis tantum duobus mensibus resoluta navigationibus accessu ad earum accolæ permittat.
9. Quatuor umbrarum differentias habent. Orientalem, occidentalem australem et borealem. Australi tamen breviter borealem assequi non potest. Hic sunt oppositi.

1. Nullas habent signorum ascensiones, sed tota Medietas Zodiaci borealis semper supra Horizontem, altera infra eum manet, idque propter Horizontem & aequatorem, unitos.

2. Primi motus conversio nullum ortum & occasum stellarum efficit.

3. Horizon Ecclesiam perpetuò, & tantum in æquinoctialibus punctis, & ad eosdem angulos secat.

4. Dies artificialis in totum semestre extenditur, sicut & nox.

5. Sol in æquinoctialibus punctis constitutus, in Horizonte circū circa rotatur. Oritur enim sol in æquinoctio verno (motu proprio, non motu diurno eò delatus.) & occidit in autumno.

6. Nec sol, nec ulla stella, nullaque Mundi pars ad Horizontem comparata, potest orientalis vel occidentalis, australis, vel borealis dici. Orius enim & occasus ibi nullus est: nec ad ullam horizontis, partem polus mundi magis, quam ad aliam declinat, cuius inclinationis gratia, ea pari borealis, eique opposita Meridionalis dici possit. Hinc vel nunquam, vel semper eis est Meridies oriens & c. Meridiani enim omnes totius terra ibi conveniunt.

7. Vnicum Solstitium habent, Alium sc: in cancro. Sed secundum aliorum solstitiorum Analogiam huic alio solstitio duo ima annumerari possunt, quæ sunt in principiis Arietis & libra, quibus ima Solis altitudo supra Horizontem in Meridianis est. At quoniam Meridianus ibi certus nullus est, sed omnes simul conveniunt, & usurpari possunt Sol in Tropico & æquinoctiali circumductus maximam & minimam altitudinem omnibus æqualiter communicat. Solstitia igitur innumera ibi fieri necesse erit: nisi præcisi ad horam horaque scrupulum ingressus solis in ista cardinalia puncta, solstitia illa referre studemus.

8. Vnam æstatem unamque hyemem habent: vel potius tenuem remissionem frigoris sentiunt, & acerrima diuturna que hyeme premuntur. Nam radij solis toto semestri eis nulli lucent: reliquo semestri valde sunt obliqui.

9. Umbras habent in omnes mundi partes æqualiter proiectas. Sunt que Meridij τῶν πόσιων.

Theoria-
rum pla-
netarum
vel secū-
dorum
mobiliū
notetur

1. λόγ. Sunt effigies sphaera stellarum fixarum, vel alicujus ex sep-
tem erraticis, ex certis quibusdam orbibus se mutuo ambientibus, ar-
tificiosè structa, quibus vel sphaera stellarum fixarum, vel alicujus pla-
netae motus ratio demonstratur.

1. λόγ. Sunt figura rotunda, quae ex suis centris & polis descri-
ptae representant illiusmodi orbis in caelo, qui causa sunt vario-
rum motuum, quibus stella voluntur.

1. Eccentricus. Vide Oo.

2. Numerus septenarius

2. Defe-
rentes
Apogai.
Horum
notetur

1. λόγ. Sunt enim duo orbis Theoriarum cu-
jusvis ex septem Planetis, disformes, concentrici
& eccentrici simul, qui eccentricos omnes intra
se complectuntur, quibusque tota sphaera plane-
tae mundo concentrica efficitur.

2. Conversionis ratio. Non habent enim pec-
uliares & separatas conversiones, sed simul aqua-
liter circumeunt, hac motus Analogia, ut spissior
unius pars perpetuò tenuiori alterius parti ad-
hareat. Unde etiam pro uno orbe haberi possent,
qui tamen intra se alios orbis includunt.

Officia & usus
1. Apogaea & perigea planetarum ipsi mo-
tibus suis sub zodiaco promovent.
2. Totam sphaeram cuiusvis Planetarum
efficiunt Mundo concentricam.
3. Trium superiorum, sicut & Veneris &
Mercurij deferentibus, Munus deferendi
nodos committitur

3. Epicyclus. Vide Qq.

4. Aequans. Vide Rr.

5. Eccentricus eccentrici. Vide Ss.

6. Orbis Deferentes nodos. Vide Tt.

3. Distinctio duplex. Vide Vv.

Eccentrici

1. λόγ. Est orbis Theoriarū cuiusvis ex septē Planetis, uniformis, eccētricus, centrum Mundi ambiens, & vel Planetam vel Epicyclum immediatē ferens.

2. No-
mina { 1. Eccētricus dicitur specialiter, propter diversū ejus cētū à zodiaco.
2. Deferens centrum Epicycli, idque in Theorijs sex Planetarum, quī Epicycli utuntur.

3. Deferens corpus vel centrū Solis in sola Solis Theoria. (Planetarū.

1. Secundum eccentricorum conversiones numeramus motus periodicos
2. Per hunc seu orbē seu circulum demonstratur, Planetas in alijs zodiaci partibus velociore, in alijs tardiores esse.

3. In hoc circulo notamus puncta à quibus omnis seu prapicua computationis Anomaliarum ratio dependet, nimirum

{ Apogzum ἀπόγειον, quod est punctum in circumferentia totius orbis à terra remotissimum.
Perigzum περίγειον, quod est punctum in circumferentia totius orbis à terra proximum.

Vide. Pp.

4. Ob eccentricum in Theoria Solis Medius solis motus extra Apogzum & perigzum differt ab ejus vero motu: Sic propter eundē differt Anomalia media & vera: Ex quibus προδιαφαισις seu aequatio elicitur.

5. Eccentricorum declinatio ab Ecciptica in sex planetis prater solem, explicat eorum latitudines, tam boreales, quàm australes.

1. Determinatio, quae fit per lineā ex Centro Mūdi per Centrū eccētrici eieclā, & utring, ad circumferentiam terminatā, & hac linea nominatur linea Apogei.

2. Officium
lineae apogei:
Nam in ea
metimur eccentricitatē.
Huius notatur.

1. λόγ. Est enim eccentricitas distantia Centri eccentrici à centro zodiaci: Sive est recta, à centro Mundi ad centrum eccentrici ducta.

1. Hinc planetas à terris aliās remotiores, aliās viciniore eiusdem esse demonstratur.

2. Eccentricitas causa est, q̄ eadem aequationes seu προδιαφαισις ut epicyclorum aliquando maiores, aliquando minores sunt.

3. Eccentricitas Eccētrici causa est, quod in Theoria solis linea veri motus differt à linea medijs seu aequalis motus ejus. Quod a. in solis Theoria est ipsum corpus seu Centrū solis: id in alijs Theorijs est Epicyclus, seu centrum Epicycli.

Dd.

4. Epicycli

1. λόγος: Est orbiculus Theoriarum Planetarum, qui orbi alteri cuidam totum inferitur, ab eodem circumferitur.

2. Locus. In omnibus, praterquam in solis Theoria.

3. Nomina. { 1. Epicyclus communiter.
2. Anomalia seu inaequalitas Ptolemaeo.
3. Anomalia commutationis Copernico.

1. Per Epicyclum salvatur altera anomalia motus longitudinis Planetarum. Solent enim Planeta in iisdem locis Eccentrici aliquando magis, aliquando minus veloces esse, quam eccentricitatis ratio postulat.

2. Epicyclus causa est, sicut velocitatis concitatoris & tarditatis remissioris: ita & stationum & regressuum Planetarum quinque, prater Luminaria.

3. Per Epicyclos demonstratur magis evidens ratio inaequalis distantia planetarum a terra, qua etiam in oculos vulgi cadere potest. Hinc aliquoties contigit, ut Martis stella propter propinquitatem ad terram in imo Epicycli in solita magnitudine apparens, pro nova stella fuerit habitata, quae tamen alias in Epicycli summitate constituta, tanta exilitate visa est, ut vix stellas secundae magnitudinis aequaret.

4. In eo determinamus Apogaeum & perigaeum, nimirum per lineas e ductas ex centro vel Mundi, vel Eccentrici, vel suae aequalitatis, & trajectas per Centrum Epicycli. Ista. n. linea inferiori sua sectione cum circumferentia Epicycli, perigaeum sive angus oppositum: superiori vero augem, seu Apogaeum denotant.

5. In eo numeramus Argumentum (arcum, qui ultimam aequationem, adeoque verum planeta locum prodit.) medium: cuius initium dependet ab Apogeo medio: & verum, seu aequatum, quod a vero Apogeo numeratur usque ad Planetam.

6. Epicyclus in tribus superioribus Planetis, ut & in Venere & Mercurio, declinans plano suo a plano eccentrici, ostendit alteram latitudinis inaequalitatem quae sese eius causa immiscet.

1. λόγος: Est enim circulus in Theorijs Planetarū in plano Eccentrici descriptus, ad cuius centrū, quodcumq; illud sit, Eccentrici et epicycli motus aequalis est.

2. Nomina { 1. Circulus aequalitatis.

2. Aequator.

3. Eccentricus aequator.

3. Centrum: dicitur punctum aequalitatis.

4. Officij translatio in Orbem deferentem Nodos in Theoria luna.

1. Est regula motus eccentricorum in omnibus planetis prater solem.

2. Aequantis eccentricitas in tribus superioribus & in Venere atq; Mercurio causa est, quod linea veri motus Epicycli eorum differt à linea Medij motus: & inde verus motus ab eorundem motu Medio: item Anomalia Eccentri Media vera.

3. Epicyclorum trium superiorū, atque Veneris & Mercurij cōversiones hoc ipsum aequalitatis punctum observare animadvertuntur.

4. Aequalitatis punctum causa est, ut extra Apogaeum & perigaeum Eccentrici Epicyclo constituto, apogaeum Epicycli medium & verum, sicut & punctum contactus & inde Anomalia epicycli seu Argumentum Medium & verum inter se discrepent.

1. λόγος. Est orbis Theoria planetarum uniformis, eccentricus, centrum Mundi ambiens, & alium orbem eccentricum continens.

2. Nomina { 1. ἐκκεντρίκος ἐκκεντρίκος.

2. Eccentricus Eccentrici.

3. Eccentrus Eccentri.

4. Deferens augem Eccentrici ejus, qui intra eum est inclusus.

3. Locus. Theoria Mercurij, propter multiplices motus illius varietates.

1. Hic orbis motu suo circa suum centrum circumducit centrum Eccentrici, quod hac conversione parvum circulum describit.

2. Eccentricitatem Eccentrici hic orbis mutat. Maxima enim est Eccentricitas, siue maxima centri Eccentrici & mundi est distantia, quando huius orbis motu centrum eccentricus in summitate circuli parvi fuerit: minima autem si in imo.

3. Hic orbis in Theoria Mercurij, rationē explicat, quare Mercurius quotannis semel à terra remotissimus sit, minimasq; in Epicyclo prosthaphereses habeat & tamen bis terra proximus fiat, atque prosthaphereses maximè augeat.

Ee

Orbis

Tt.
Orbis de-
ferentis
Nodos no-
tetur

1. λόγος. Est orbis in Theoria alicujus Planetae uniformis, cōcentricus, totum Planetam sphaera systema continens, & Nodos sub Eccliptica circumducens.

2. Nodi, qui sunt duo puncta Eccentricorum, quibus plana eorum ab Eccliptica plano interfecantur.

3. Nodorum
- 1. Nomina
 - 1. Puncta intersectionum.
 - 2. Nodi.
 - 3. σὺνδεσμοί.
 - 2. Differentia, Est enim alius
 - 1. Αναβιβάζων, ascendens, quo Planeta ab eo ultra Ecclipticam in boream ascendit, nostrorum Zenith sit prior. Dicitur caput Draconis.
 - 2. Καταβιβάζων, descendens, quo Planeta in Austrum descendit. Dicitur cauda Draconis.

4. Locus, Tantum in Theoria luna.

5. Vfus seu officia
- 1. Intersectionum nodos sive caput & caudam Draconis, & unā cum illis limites maximarum latitudinum, adeoque omnium latitudinum varietates per Zodiacum deserunt.
 - 2. In Lunae Theoria beneficio hujus orbis scitur, qua Novilunia & plenilunia sint Eccliptica.
 - 3. In eadem Theoria orbis hujus Centrum quod idem est cum Zodiaci centro, pro equalitatis centro accipitur. Vnde etiam ipse hic orbis AEquans appellatur, iuxta quem Eccentrici motus regularis & aequalis deprehenditur.

V u. Orbes enim sunt

1. vel

Vniformes; horum spectatur

1. λόγος. Sunt enim quorum spissitudo est aequalis, hoc est, quorum utraque superficies ex uno & eodem centro describitur.

- 2. Species quae sunt
 - 1. Eccentrici.
 - 2. Aequantes.
 - 3. Eccentri eccentricorum, qui sunt unius orbis.
 - 4. Orbes nodorum.
 - 5. Integrae planetarum sphaerae.
 - 6. Item Epicycli.

Diformes; horum notetur

1. λόγος. Sunt enim, quorum spissitudo est inaequalis, maior alibi, alibi minor: hoc est, quorum superficies non ex uno eodemque, sed ex diversis centrīs descripta sunt.

- 2. Species quae sunt
 - 1. Deferentes Αποκα.
 - 2. Eccentri eccentricorum, quā dividuntur in duos orbes.

2. vel Mundo

1. Cōcentrici; horum notetur

1. λόγος. Sunt enim, quorum idem cum Mundo centrum est.

- 2. Species
 - 1. Deferentes nodos.
 - 2. AEquans in Theoria Luna.
 - 3. Integrae sphaera caelestes.

2. Eccētrici; horum spectetur

1. λόγος. Sunt enim quorum centrum à mundi centro aliud & diversum est.

- 2. Species
 - 1. Eccentrici.
 - 2. Epicycli.
 - 3. Eccentri eccentricorum.
 - 4. AEquantes
 - 1. Saturni.
 - 2. Iovis.
 - 3. Martis.
 - 4. Veneris.
 - 5. Mercurij.

3. Distributio. Vide. XX.

3. Concentrici & eccentrici simul. Vide. XY.

Xx.
Distributio
Eccentrici
Nam alij

1. Ambiant
centrum
mundi, idq;
vel

1. Intra se alium continendo eccentricum centrum mundi itidem ambientem, ut sunt Eccentri eccentricum.

2. Intra se non
continendo al-
ium orbem
sed vel

Corpus
Planeta.

Epicyclū

Dicuntur specialiter
Eccentrici.

2. Non ambiunt centrum mundi, sed longe supra illud elevati sunt, ut sunt Epicycli.

Xy.
Concentrico-
rum & eccen-
tricoꝝ simul
notetur

1. λόγος. Sunt enim quorum altera superficies Mundo concentrica, altera verò eccentrica est.

2. Species
Deferentes
&
Perigæa.

Doctrina
Theorica
apparen-
tias expli-
cat secun-
dorum
mobiliū,
qua sunt
stella vel

Erraticæ seu septē planetæ. Hic traduntur duo hæc

1. Motus
longitu-
dinis &
latitudi-
nis 7. Pla-
netarū,
nimirum

Solis; in hujus Theoria notentur

1. Orbes tres

1. Eccentricus, qui corpus solis desert. Vide. Z z.
2. Duo deferentes Apogæū Eccentrici, qui Eccentricum intra se continent, & totam Solis spheram faciunt concentricam. Vide. A A.
3. His accessit iuxta copernici demonstrationes Eccentrus Eccentri, propterea quod Apogæa solis inæqualiter incedant, & eccentricitas mutetur. Vide. B B.
2. Apogæi seu Augiæ motus. Vide. C C.
3. Linea Mediæ motus solis. Vide. D D.
4. Linea Veri motus solis. Vide. E E.
5. Anomalia annua ejus, vel Argumentū. Vide. F F.
6. Medius & verus motus. Vide. G G.
7. Prosthaphæreses, vel Æquatio. Vide. H H.
8. Motus secundum latitudinem. Vide. I I.

Lunæ. Vide. K k.

Saturni.
Iovis.
Martis. } Vide M M.

Veneris. Vide. N N.
Mercurij. Vide. O O.

2. Passiones Planetarum, quæ comitantur orbium eorum hypotheses. Vide. Q Q.

Fixæ, sive stellæ octavi orbis. Vide. P P.

Ee.

3.

Hujus.

Z z.
Hujus Motus
notetur

1. Qualitas. Movetur enim regulariter circa suum centrum secundum signorum ordinem (ἐὺς τὰ ἐνόμενα.) sub Ecciptica.
2. Quantitas. Circuit semel annuo spacio, sive diebus 365, & horū sex propè.

AA.
Horū motus
qualitas sta-
uitur diver-
sa. Nam

1. Secundum Alphonfinorum doctrinam moventur circa centrum Mundi & polos Ecciptica, secundum signorum seriem, virtute octavae sphaera, unam cum ea periodum restituentes annis 49000. Hoc motu promovens apogaeum Eccentrici paulatim in consequentes Ecciptica gradus.]

2. Propter inexpectabilem horum orbium segnitiam ac tarditatē, in periodica quantitate dissentiunt Artifices. Nam

1. Ptolomaeus eos omnino ἀκίνητους autumat.
2. Alphonfini putarunt eos inaequaliter ritu octavae sphaera annis 49000 revolvj ad principium.
3. Copernicus demonstrat eos per Zodiacum transire annis 17108.
4. Aegyptij per stellarum fixarum orbem annis Aegyptiis 50718 fere.

BB.
Hujus motus
notetur

2. Qualitas. Convertitur circa suum centrum, quod est parvi circuli centrum, contra signorum seriem.

- Quantitas periodica: Annis Aegyptiis 3434. Hujus orbis motu demonstrat apogaeum solis verum unequaliter prorepere & Eccentricitatem mutari.

CC. Motus Apogaei vel Angis est Arcus Ecciptica ab Arietis principio usque ad lineam Angis.

DD. Linea Medij motus solis est recta ex Centro Mundi ad Eccipticam extensa, aequidistans ei, quae ex Centro Eccentrici ad solis Centrum ducitur.

EE. Linea veri Motus solis, est recta ex Centro Mundi per Centrum solis ad Eccipticam extensa.

Hujus motus

Γ. $\lambda\omicron\gamma\odot$. *Anomalia annua est arcus Ecciptica ab Apogei linea, secundum signorum seriem usque ad lineam motus solis.*

FF.
Hujus no-
tetur

2. Distributio	{	Mediam, qua in linea Medij motus terminatur.
in		Veram, qua in linea veri motus finitur.
3. Nomen.	{	Anomalia solis annua.
Dicitur		Anomalia Eccentri.
		Argumentum solis ab Alphonfinis.

G C. Arcus Medij motus est arcus Ecciptica ab equinoctio verno secundum signorum seriem, usque ad lineam medij motus Solis. Sed arcus veri motus, usque ad lineam veri motus numeratur.

HH. Prosthaphæresis seu æquatio motus solis, est arcus Ecciptica, qui inter lineam veri & medij motus ejus intercipitur. Hic autem arcus nullus est, sole in Apogeo vel Perigæo versante, propter linearum medij & veri motus concursum; maximus autem est in longitudine media.

II. Motus secundum latitudinem nullus est, quia Eccentrici solis planum ab Ecciptica plano nunquam digreditur, sed sub ea solem perpetuo incedere facit; adeo, ut Ecciptica via Solaris nomine ab Astronomis insignita fuerit. Vnde etiam ad ejus viam, tanquam ad Meram immosam reliquorum Planetarum & Stellarum omnium latitudines sive exorbitationes ab Ecciptica exiguntur.

1. Eccentricus unus, deferens Epicyclū sive ejus cētū. Hujus motus notetur

2. Duo deferentes Apogaeum & Perigaeū Eccentrici. Horum motus notetur

3. Quartus orbis, Epicyclus nimirum ferēs corpus Luna. Hujus motus notetur

4. Quintus, Orbis Cōcentricus, orbes dictos ambiens, q̄ dicitur Aequās luna, vel deferens caput & caudam Draconis: item circulus Nodorum. Hujus motus notetur,

1. Qualitas. Movetur secundum signorum seriem, aequaliter circa centrū Ecclipticae, seu Mundi, & circa polos, à polis Ecclipticae utrinque quinque gradibus distanses.

2. Tempus. Convertitur semel spacio menstruo. Hoc motu circumfertur centrū Epicycli aequaliter per Zodiacū.

1. Qualitas. Moventur contra signorum seriem aequaliter, circa Mundi centrū, et circa eosdem cum eccentrico polos.

2. Tempus. Convertuntur semel diebus triginta duobus ferē.

1. Qualitas. Epicyclus enim hic Eccentrico insertus, & supra Centrū zodiaci elevatus, movetur in superiore parte contra, & in inferiore parte secundum signorum seriem.

2. Tempus. Circa axē propriū Eccentrici plano perpendiculariter insistentem, aequaliter ab Apogeo medio semel circuit diebus viginti septem, & horis ferme tredecim.

1. Qualitas. Movetur cōtra signorum seriem aequaliter circa centrū & polos Ecclipticae.

2. Tempus. cōvertitur semel annis novendecim ferē.

2. Linea Medij motus Luna, est recta ex Centro Mundi per Centrū Epicycli ad Zodiacū extensa.

3. Linea veri motus luna est recta ex Centro Mundi per Centrū corporis lunaris ad Zodiacū extensa.

4. Medius motus luna est arcus zodiaci ab aries initio per consequentiam signorum, usque ad lineam Medij motus Luna.

5. Verus lunæ motus est, qui ad lineam veri motus extenditur.

6. Longitudo Lunæ à sole est arcus zodiaci à lineā Medij motus solis, secundum signorum seriem ad lineam medij motus Luna.

7. Vide. L L.

7. Longitudo duplicata, seu Centrum Luna est arcus Zodiaci ab Apogeo Eccentrici secundum signorum seriem, usque ad lineam Medij motus luna.

8. AEquatio Centri, seu prosthapharesis Eccentrici est arcus Epicycli inter Apogaeum ejus Medium & verum interceptus.

9. Anomalia Epicycli { 1. Media est arcus Epicycli inter Apogaeum ejus medium & centrum corporis luna interceptus, numeratus in eam partem, in quam Epicyclus movetur.
2. Vera est, quae a vero Apogeo initium sumit.

10. Prosthapharesis Epicycli vel aequatio Argumenti est arcus Zodiaci inter lineam Medij & veri motus interceptus.

11. Diversitas Diametri est arcus zodiaci, quo prosthaphareses Epicycli perigaea excedunt eandem Apogaeas.

12. Scrupula Proportionalia sunt Sexagesima partes diversitatis Diametri vel excessus, quibus Prosthaphareses Epicycli ad alia Eccentrici loca extra Apogaeum & Perigaeum aquantur vel corriguntur.

13. Ratio latitudinis luna ita se habet: Tota via lunaris Ecclepticam seu viam solarem duobus locis oppositis intersecat, & una Medietate in Boream, altera in Austrum declinat. Ideo Planum Eccentrici seu Epicycli Centrum (quae idem sunt.) quod per Zodiacum aequaliter movetur, uno mense duntaxat bis in Ecclepticam incidit, reliquo autem tempore vel in Boream vel in Austrum exit.

14. Maxima latitudo lune est ab Eccleptica utrinque graduum quinque: Manetque invariabilis hac orbis luna obliquitas sive latitudo.

15. Motus capitis Draconis Medius est arcus zodiaci ab Arietis initio contra signorum seriem usque ad locum capitis Draconis.

16. Motus capitis Draconis verus est Arcus zodiaci ab Arietis initio secundum signorum seriem usque ad locum capitis Draconis.

17. Motus seu Anomalia latitudinis est arcus Zodiaci a loco capitis Draconis, secundum signorum seriem usque ad locum Luna.

MM.
In his tri-
bus Pla-
netis no-
tetur co-
mune.

1. Orbes quinque

1. Vnus Eccē-
tricus, defe-
rens Epicy-
clum. Huius
notetur mo-
tus

1. Qualitas, Movetur secundū signorum seriem,
circa polos proprios ab Ecciptica polis utrinque
inaqualiter declinantes, aqualiter circa Acquan-
tium suorum centra, quasunt in linea Apogei
versus Apogaeū, duplam habentia à Centro Mun-
di distantiam ad Eccentricitatem Eccentrici.

Tempus, circulum suum { Saturni annis 30.
absolvunt, Eccentricus { Iovis annis 12.
quidam { Martis biennio propē.

2. Duo defe-
rētes Apogaeū
& Perigaum
Eccētrici. Ho-
rū motus no-
tetur.

1. Qualitas. Moventur enim secundū signorum
seriem circa centrum & polos Ecciptica virinte-
oēta va sphaera (Alphonsinis quidem) unam cum
ea periodum restituentes.

2. Tempus. Anni 49000.

3. Epicyclus
ferens corpus
Planeta. Hu-
ius motus no-
tetur

1. Qualitas Movetur enim in superiore parte se-
cundum, & in inferiore cōtra signorum successio-
nem, circa axes proprios mobiles, planūq. suorum
Eccentricorum oblique insistentes, aqualiter ab
Apogeo medio, quod describitur per rectam ex
Centro aquantis per centrum Epicycli, usque ad
circumferentiam ductam.

2. Tempus { Saturni } Semel annuo spa-
circū Epicyclus { Iovis } cio & aliquot die-
{ Martis } bus amplius.
biennio.

4. Aequans seu aquator qui tamen non orbis sed circulus est.

2. Cetera quae hac spectans plures colligere ex numero binario sequuntur.

2. Linea

1. *Linea Medij motus Planeta vel etiam Epicycli: ea est recta ex centro Mundi ad zodiacum extensa, æquidistans ei, qua ex Centro equalisatis ad Epicycli centrum ducitur.*
2. *Linea veri Motus Epicycli: ea est recta ex centro Mundi per Centrum Epicycli ad zodiacum extensa.*
3. *Linea veri Motus Planeta: ea est recta ex centro Mundi Mundi per corpus Planeta ad zodiacum extensa.*
4. *Quiditas Medij & veri motus Planeta et Epicycli. Medius motus est arcus zodiaci ab æquinoctio verno secundum signorum seriem, usque ad lineam medij motus Planeta. Verus motus Epicycli ab eodem initio per signorum successionem, usque ad veri motus Epicycli lineam porrigitur. At verus motus Planeta eodem modo ad lineam veri motus Planeta numeratur.*
5. *Anomalia Eccentrici, vel Centrum Medium & aequatum. Est ea arcus zodiaci ab Apogai linea, secundum signorum seriem, usque ad lineam Medij motus Planeta. At anomalia Eccentrici vera aut aquata vel centrum aequatum in linea veri motus Epicycli finitur.*
6. *Prosthaphæresis Eccentrici, vel æquatio centri in Eccentrico. Est ea arcus Eccentrici inter lineam Medij & veri motus Epicycli comprehensus.*
7. *Prosthaphæresis Eccentrici vel æquatio Centri in Epicyclo. Est arcus Epicycli inter Apogam Medium & verum interceptus.*
8. *Anomalia commutationis, vel argumētū mediū & verum. Est arcus Epicycli ab Apogeo medio, numeratus in eam partem, in quam Epicyclus movetur, usque ad planetam. At Anomalia vera pendet à vero Apogeo.*
9. *Æquatio argumenti. Est arcus zodiaci inter lineam veri motus Epicycli, & lineam veri motus Planeta interceptus.*
10. *Longitudo media. Sunt Eccentrici puncta duo, in quibus Prosthaphæresis Eccentrici maxima est. Et determinatur hac per rectā ex puncto inter centrum Mundi & Eccentrici Medio,eductam ad angulos rectos linea Apogai, & circumferentiam Eccentrici contingentem.*
11. *Excessus longitudinis longioris & propioris. Sunt arcus zodiaci, quibus Prosthaphæreses Epicycli in longitudinibus medijs constituti, superant prosthaphæreses Epicycli Apogais, vel superantur ab eisdem Epicycli prosthaphæresibus Perigais.*

13. *Scrúpula proportionalia longiora & propiora, Sunt hoc in loco, partes sexagesima excessus longioris vel propioris, quibus equationes argumenti ad alia Eccentrici loca extra Apogäum, perigäum & longitudines medias equantur.*
14. *Diameter longitudinum mediarum in Epicyclo; Est recta in plano Epicycli per Centrum ejus ducta, & ad Diametrum absidum perpendiculariter erecta. In hac lineam Planete incidentis distantia media est inter maximam in Apogeo Epicycli, & inter minimam in ejusdem Perigæo.*
15. *Diameter absidum in Epicyclo. Est recta per Centrum Epicycli, & per utramque absidem, sive per Apogäum & Perigäum verum ducta. Secat hac linea Planum Epicycli, medietatem orientalem & occidentalem.*
16. *Medietas Epicycli superior & Inferior. Superior est qua supra Diametrum longitudinum Mediarum à terra remotior est, in qua Apogäum ejus mediat. Inferior est, in qua mediat Perigäum.*
17. *Medietas Epicycli orientalis & occidentalis. Orientalis est, qua inter Apogäum & Perigäum Epicycli intercepta, orientem respicit: Occidentalis, qua occasui est propensa.*
18. *Latitudo ab Eccentrico causata. Hujus ea est conditio; quòd Eccentricorum plana declinant utrinque ab Eccliptica, secantes eam in Mundi Centro, obliquitate fixa.*
19. *Anomalía latitudinis, quam Eccentricus affert. Epicyclorum plana duplicem habent inclinationem seu librationem & utramque mutabilem quidem, sed tamen cum periodo Eccentricorum suorum proportionalem.*

20. *Diametri libramentorum seu inclinationum harum.*

Prior est, que facit Diametrum absidum Epicycli ultra citraque Eccentrici planum inclinari maximè que contingit Epicyclo in limitibus versante & absolvitur super Diametrum longitudinum mediarum. Dicitur ἑνυδισις.

Posterior est, que facit Diametrum longitudinum mediarum Epicycli ultra citraque planum Eccentrici reflecti, maximè que contingit Epicyclo in nodis versante, & absolvitur supra Diametrum absidum. Dicitur λοζωσις.

1. Orbes

1. Eccentricus:
huius motus no-
setur

1. Qualitas: Movetur secundum signorum seriem, cir-
ca axem & polos proprios, unâ cū deferentium Apa-
gae polos vagos, aequaliter circa centrum aquantis cir-
culi, quod est in linea Apogei ultra centrum Eccentri-
ci, duplâ habens à centro mundi distantiam ad Ec-
centricitatem Eccentrici.

2. Tempus. Periodum suam absolvit annuo spacio
præcisè cum solis Eccentrico.

2. Duo defe-
rentes Apoga-
um Eccentrici.
Horum motus
spectetur

1. Qualitas. Movetur secundum signorum seriem,
circa centrum Mundi & polos proprios, ultra citrag.
Ecclesiæ polos vagos, virtute octavæ sphaera.

2. Tempus. Vnam periodum restitunt (.iuxta Al-
phonsum abacum) annis 49000.

3. Epicyclus.
Huius motus cō-
sideretur

1. Qualitas. Movetur in parte superiore secundum, in
inferiore contra signorum successionem, circa axem
suum proprium mobilem planoque sui Eccentrici ob-
liquè insistentem, aequaliter ab Apogeo medio, quod
describitur per rectam ex Centro aquantis per centrū
Epicycli usque ad $\omega\phi\phi\psi$ per ejectionem.

2. Tempus. Convertitur Mensibus prope .19.

4. Circulus aquans.

2. Harmonia motus, qua Venus solem observat, est in motu periodico Eccen-
trici. Ipse enim ex actū cum solis Eccentrico reducitur.

3. Puncta, linea & arcus ijdem sunt, qui in superioribus tribus Erronibus.

4. Linea etiam mediij motus Veneris eadem est cum linea Mediij motus solis, si-
cut & ipse Medius solis & Veneris Motus idem sunt.

5. Varietas latitudinum Veneris & Mercurij similima sunt, ideo vide in Mer-
curij Geopie.

ff

Mercurij

1. Orbes

1. Eccentricus; huius motus notentur

1. Qualitas. Movetur secundum signorum seriem circa axem & polos proprios, una cum deferentiam Apogaeae polis vagos, equaliter circa centrum equantis circuli, quod est in linea apogaeae medij, loco medio inter centrum Mundi & ejus orbis qui Eccentrus Eccentri est Occupat autem unum circuli parvi, à Centro Eccentrici descripti. &c.

2. Tempus. Absolvit circuitum unum spacio annuo praesens cum Eccentrico solis.

2. Duo deferentes Apogaeum aquantis. Horum motus observetur

1. Qualitas. Moventur secundum signorum seriem circa Centrum Mundi & Polos proprios, ultra & intraque Ecliptica polos vagantes, virtute octavae sphaerae.

2. Tempus. Vnam periodum restituunt (iuxta doctrinam Alphonsinorum.) annis 49000.

3. Eccentrus Eccentri. Huius motus notetur

1. Qualitas. Movetur contra signorum ordinem equaliter circa suum centrum, quod idem est cum parvi circuli centro, circa proprium axem & polos proprios, una cum deferentium Apogaeum aquantis polis vagos.

2. Tempus. Circumit semel spacio anni, quo Eccentri cum semel etiam circuit ad lineam Apogaeae.

4. Epicyclus. Vide. P.P.

5. Circulus. Aequans.

2. Harmonia quae Mercurius solem observat, in hoc consistit, quod Mercurius, ut & Venus, in motu periodico Eccentrici Solis alligatus est. Conveniunt enim etiam ipsius revolutio exarctissime cum Solis Eccentrico.

3. Puncta, linea & arcus ejusdem qui in Venere & superioribus tribus errant acicis.

4. Latitudo, similis est latitudini Veneris, nisi quod Eccentricus & Epicyclus Mercurij declinant in austrum.

5. Latitudo { Vna ab Eccentrici obliquitate eaque mobili dependet. (pēdent. Reliquae duae ab Epicyclorū inclinationibus similiter mobilibus de-

6. Libratio deviationis, quae maxima fit Epicycli Centro in Apogaeo & Perigaeo Eccentrici versante.

7. Epicyclorum plana, quae super duas diametros, absidum scilicet & longitudinum mediarum inclinantur, & in utraque Eccentricorum partem librantur: attamen cum Eccentricorum periodu proportionaliter.

8. Prior, Epicycli exorbitatio, quae maxima est in nodis.

9. Altera Epicycli exorbitatio quae maxima est in limitibus vel in Apogaeo & Perigaeo.

Hujus

P.P.

Hujus mo-
tus notetur

1. Qualitas. Moveretur in superiore parte secundum; in inferiore contra signorum seriem, circa axem suum proprium mobilem, planoque sui Eccentrici oblique insistentem, aequaliter ab Apogeo medio, quod describitur per rectam ex Centro aquatius per centrum Epicycli usque ad circumferentiam emissam.
2. Tempus. Converteretur mensibus fere quatuor.

1. 1679. Sunt principalia apparentiarum accidentia, seu affectiones, quae ipsis Planetis, dum longitudinum & latitudinum suarum spacia decurrunt, adveniunt, etiam qualicunque observationi obvia.

1. Oritur ex collatione conversionis Epicycli cujusque cum suo Eccentrico. Hac ratione Planetæ sunt.

1 vel

Directi. Planeta directus dicitur, quando linea veri Motus ejus, hoc est, ipse suo corpore secundum signorum seriem incedit.

Retrogradi. Retrogradius Planeta dicitur, quando iterum in praecedentia retrocedit.

Stationarij. Stationarius dicitur, quando eodem loco zodiacali aliquandiu subsistere videtur.

Tales sunt soliquing, Errones, præter solē et lunam.

2 vel

Veloces vel antichi cursu dicuntur, quando motus eorum verus major est sive velocior, secundum signorum seriem, quam motus medius.

Tardi vel velsus diminuti vocantur, quando motus eorum verus tardior est secundum signorum seriem, quam motus Medius.

Mediocres dicuntur, quando motus verus secundum signorum seriem aequatur Motui Medio.

3 vel

Antichi numero sunt, quando linea veri motus eorum præcedit in signorum successione lineam Motus medij.

Minuti numero sunt, quando eadem linea veri motus sequitur lineam motus Medij.

2. Oritur ex comparatione motus uniuscujusque Planetæ cum motu alterius. Vide. R.R.
3. Oritur ex comparatione sex Planetarum ad motum solis. Vide. S.S.
4. Oritur ex collatione motuum planetarum ad globum terræ. Vide. T.T.

ff

4

Planeta-

Q. Q. Palsionum planetarum notetur

2. Genera quatuor

R R.
Planetarum
Principales
positus seu a-
spectus sunt

1. *συνωδός*, Coitus, conjunctio eorum, cum videlicet sub eodem zodiaci gradu, vel eodem cali loco versantur. Hujus nota est δ.
2. Sextilis aspectus eorum planetarum est, qui sexta zodiaci parte, hoc est, duobus dodecatemorijs, siue 60 gradibus inter se distant. Dicitur *ἑξάγωνος*. Ejus Nota est *.
3. Quadratus *τετραγωνος* aspectus earū est stellarum, quae se mutuo sic pulsant, ut quadrante zodiaci, hoc est, tribus dodecatemorijs, siue 90 gradibus, vera earum loca à se invicem dissideant. Nota ejus est □.
4. Trinus vel triquetrus *τρίγωνος* aspectus est earum stellarum, quae se mutuo ita intuentur, ut triente zodiaci, hoc est, quatuor dodecatemorijs, seu 120 gradibus loca earum à se invicem remotasint. Nota ejus est. Δ.
5. Oppositio planetarum est, cum planeta in gradus zodiaci oppositos e diametro à sese recesserunt. Dicitur *διαμετρικός*. Ejus nota est ϙ.

Aucti lumine sunt, quando post conjunctionem cum sole, sol ab ipsis, vel ipsi à sole recedunt, usque dum maximam distantiam ab eo obtinuerint.

S S.
Hac ratione
Planeta sunt
vel

1. Lumine
vel

Minuti lumine sunt, quando post superatam longissimam remotionem suam à sole, sol ad ipsos, vel ipsi ad solem denuo appropinquant.

2. Hypaugi fiunt, quando propter solis vicinitatem, radijs ejus absconditi latent, velut prorsus lumine destituti.

3. vel { Orientales sunt, qui mane solis ortum antevertunt.
Occidentales, qui solis occasum vespere comitantur.

4. Ortus & occasus vicissitudinibus obnoxij: quare sex ijs quae supra de ortibus Acronij, heliacis & poeticijs dicta sunt, intelligi potest.

Hinc

1. Terra est causa parallaxeos. Parallaxis est arcus circuli verticalis per stellam aliquam datam ductus, inter verum & apparentem locum interceptus.

1. λόγος. est privatio luminis Luna, qua fit obiectu terra, in diametrali amborum Luminarium oppositione.

2. Terra lumen Solis luna intercepti, eam lumine facit deficere. Eclipsis lunaris notetur

2. Distributio.

Alia est.

Totalis, quā tota luna obscuratur. Estque vel

Sine mora, quā tota quidem luna obscuratur sed statim & subito ex umbra elucetatur.

Cum mora, quā non tota solum Luna obscuratur sed aliquandiu etiam obscura manet.

Partialis, quā pars tantum Luna deficitur lumine. &c.

3. Luna magnitudine sua apparente stellas, nec nō solis interdū radios terra adimit, solemque deliquium pati facit. Eclipsis solaris spectentur

1. λόγος.

1. Est averſio radiorum Solis à terra qua fit propter interpositam Lunam inter terram & solem. Vel,

2. Est amissio luminis Solaris in terra, qua fit obiectu Luna in visibili luminarium conjunctione.

2. Distributio. Alia enim est.

Totalis huius notetur

1. λόγος. Quando sol totus ex visu amittitur.

2. Adiunctum: Est enim sine mora. Nam & si tanta sit Eclipsis solis, quanta esse potest maxima: Sol tamen tam diu non luſet, ut moram facere dici possit.

Partialis, quā pars tantum solis obscuratur.

1. { 1. Quot. Vide XX.
2. Quarum sphaerarum } Motibus stella illa incedans.
seu circulorum. Vide YY.

2. Quæ phænomena per istos motus salvari posse existimantur. Sunt tria.

1. Inæqualis anni Magnitudo. Ecclipticam namq. veram, dum usrinque à Media recedit, non in eodem loco aquatorem secare posse, constat. Sectio igitur ista vaga est. Quare etiam primus gradus Arietis primi mobilis, & per consequens, utrumque æquinoctium & solstitium, adroque omnes gradus Eccliptica incertas sive vagas sedes habent. Ex quo conficitur, Solem non posse quotannis, aquis interstitiis ad eosdem gradus Eccliptica reverti. Hoc itaque modo anni magnitudo apparens vel vera variari potest.

2. Obliquitas zodiaci mutabilis. Cum enim caput Arietis & libra Octava sphaera supponitur aequatori appropinquare, iterumque ab eo recedere fieri non potest, quin nonagesimus gradus à sectione verna aliam atque aliam declinationem ab æquatore obtineat.

3. Motus inæqualis stellarum fixarum. Constat enim aggregatum ex motibus Nona & Octava sphaera inaequalem stellarum progressum existere. Posito enim equali motu centri circellorum propter conversionem nona sphaera; Trepidationis motus per totum semicirculum Boreum augetur motum nona sphaera, & in altero semicirculo tantundem subtrahet; adeo ut illius alterius semicirculi gratia stella retrograda fiant.

3. Quid sit { 1. Motus stellarum fixarum seu Angium Planetarum vel } Medius. Vide. Z Z.
Verus. Vide. A a a.
2. Motus trepidationis Octava sphaera. Vide. B b b.
3. Aequatio Octava sphaera. Vide. C c c.

Motus

1. Est diurnus, seu quotidianus, ab ortu in occasum: qui ei, sicut & reliquo toti Systemati cali, à decima sphaera, seu primo mobili inest, quo ipsa, uno die naturali super polos Mundi revolvitur.

2. Est qui fit secundum signoseriem, cuius notetur

1. Locus. Sub Ecliptica immobili circa eundem polos.
2. Adjunctum. Est tardissimus.
3. Causa. Inest, firmamento stellarum fixarum propter nonam sphaeram.
4. Tempus. Periodum ejus definivit Ptolomaeus annis 36000. Alphonsini 49000. &c.

3. Est accessus & recessus. Huius notetur

1. Nomen. Motus dicitur Trepidationis.
2. Locus. Octavus orbis quâ caput Arietis & librae Ecliptica ejus in circumferentia duorum circulorum parvorum, circa caput Arietis & librae Eclipticae Nonae sphaera circumrotantur.
3. Conditio: qua est, quod binae Ecliptica illa in capite Cancris & capricorni se mutuo dividunt.
4. Periodus est Alphonsinis 7000 annorum &c.

XX.
Morus sunt
tres

Y Y.
Observatur
hic

1. Circulus *equinoctialis in primo Mobili descriptus.*

2. Ecliptica
eaeque tri-
plex

1. Vna in primo
Mobili
2. In nona spha-
ra

Hæ semper sunt conjunctæ in eo-
dem plano, ideoque pro una habita
dicuntur Ecliptica Media vel fixa.

3. In octava sphaera, qua à Media utrinque digreditur, pro quantitate semidiametrorum, parvorum circulo-
rum. Hac dicitur Ecliptica vera & Mobilis.

ZZ. Medius est arcus Ecliptica vera, ab æquinoctio verno secundum signorum
successionem usque ad circulum, per polos Ecliptica fixa, & per Centrum circulo-
rum, ductum, numeratus.

AAA. Hic ad circulum, per polos Ecliptica fixa, & per capita Arietis & librae
etava sphaera, ductum, deducitur.

Bbb. Est arcus circuli parvi à puncto maxime Boreo secundum consequentiam mo-
tus ejus, usque ad caput Arietis Mobile.

Ccc. Est arcus Ecliptica Mobilis inter circulum per polos Ecliptica fixa, & caput A-
rietis fixum, seu Centrum Circelli ductum & inter caput Arietis Mobile inter-
ceptus.

Aeterno astrorum rerumque Creatarum
omnium Soli Sapientijustoque
venerabili sit gloria in

Omnes omnium seculorum infinitas aternitates, Amen.

DIAGRAPHÉ PHILOSOPHIAE

Ethicæ seu Moralis.

<p>Ethicæ (quæ est doctrina de fine hominis) Obiectum est finis hominis Huius notetur</p>	<p>Λόγος, seu definitio: Est enim finis hominis id, propter quod ille a Deo est conditus.</p>
	<p>Distributio. Est enim finis hominis alius</p>
	<p>Summus, sive principalis, nimirum Recta vita. Vide A.</p> <p>Subordinatus, sive minus principalis: nimirum beata vita; quæ recta vita premium est Vide T. p. 14.</p>

A.
Recta vita est quæ secundum legem vivitur Cuius modi vita constans proposito virtus appellatur. Huius notetur

Λάγος: Virtus, est constans propositum vivendi secundum legem.

Εξοχή splendor & exuperantia, quæ est virtus heroica, non specie, sed quantitate a communi virtute discreta

Adversum, quod est vitium.

Disparatum, hypocrisis, sive simulatio virtutis.

Causa procreans, quæ est Deus: qui igniculos virtutum in hominibus ordinariè per certa media, ut pote per principiorum practitorum meditationem doctrina institutione, exemplorum aliorum considerationem, legum denique civilium metum, excitat, movendo voluntatem, ut constanter sibi proponas secundum legem vivere.

Forma. Vide B.

Species. Vide C.

Forma

B.

Forma, est congruentia
cum lege, lege nimirum
Natura, aliisque ex hac
extructis. Est autem lex
Naturæ notitia disci-
minis honesti & turpis
nobiscum nata: Huius
consideratio est vel

Simplex, per quā
cognoscimus qua-
les nos lex esse ve-
lit erga vel

Deum: colendo eū.

Proximum: suum ei tribuendo.

Nos ipsos: Temperanter vivendo.

Comparata, per
quā facta legum
cōtēione, scimus
quarū potissimū
in delectū sit ha-
bēda ratio. Com-
parantur autem
leges vel

Pares.

Impares, & vel

Superiores, quæ circa no-
bilia objecta versantur.Inferiores, quæ circa igno-
biliora objecta versantur.

Harum vide C.

C.

Harum legum
cōsideretur vel

Electio, quæ
fit tempore
vel

Libero: eo semper
superiores leges
preferuntur infe-
rioribus: et tunc e-
lectionē sequentes
regula gubernant

1. Lex humana cedit divinæ.

2. Communia anteferenda
sunt minus communibus.3. Leges, quæ simpliciter ho-
nesta præcipiunt, utilitati
publicæ preferenda.

Non libero. Vide. D.

Intelligentia. Vide. E.

Non.

Præferuntur, cum nimirum graviore aliquo malo premimur, quod depellere á nobis cupimus: verbi gratia: externa mediculus Dei libero tempore officiis reliquis universis præponere debemus: Non libero .a. tempore, ea officiis erga parentes, cognatos, aliosq. præstandis, pro necessitate, & circumstantiarum ratione postponimus.

D.

Nó libero & tum
inferiores leges su-
perioribus vel

Non præferuntur, in ijs minime, ad qua nullus vir bonus se cogi patitur, sed extrema quæq. subeunda, & mortem potius appetendam ducit: quomodo leges, quarum violatio simpliciter aut impia est, aut turpis, nunquam sunt aliis in electione postponenda: immo vero qua simpliciter Deum respiciunt, in collatione, aliis legibus, officia etiam iusta præcipientibus, semper anteponenda. Quod si nobis tempore non libero etiam optio detur: ut si salvi esse velimus, aut pietatis aut honestatis leges violemus, puta, ut aut Deum abnegemus, aut aliquem occidamus: neutrum est eligendum. Nam inter mala pœna quidem electio conceditur, sed non inter mala culpa. Peccata enim ex aq̃o sunt fugienda.

Definitio. Est. n. nihil aliud, quam recte agendorum cognitio, circa parvitates rerum & magnitudines, atq; omnes officiorū estimationes, aliq; extrinseca earum momenta, personarum deniq; causarum temporum et circumstantiarum necessitates (incomprehensibiles praeceptis) occupata.

Difficultas. Non enim illa nisi longo rerum usu comparatur.

E.

*Legum intelligē-
tia vulgo prudētia
est appellata. Huius
consideranda*

Adversum Imprudentia, qua notitias naturales non excutit, collationem bonorum ignorat, indelectu rerum cacutit. Huius soboles est temeritas. Ut, enim prudens omnia cautē: ita imprudens tēerē agit, quicquid agit.

Primum est: leges secundum quas vivendum nosse. Id quod non tantum de lege Natura; sed cū de aliis ex hac extructis legibus; sūm de institutis singulorum, in quibus vivimus locorum proprius est intelligendum. Si fueris Roma Romano vivito more: Si fueris alibi vivito sicut ibi. Quos versus de decoro, non de honesto, quod ubique est idem, accipito.

Officia quorum.

*Secundum est: Conferre leges, sūm nimirum, cūmanci-
piti tenemur sententia districti, ignoramusq; hanc an
illam sequamur.*

Tertium, Vide B

Tertium.

Prima: Divina humanis proponenda. Hinc illud Pericliū:

δίμεις συμπράττειν τοῖς φίλοις ἢ ἁλλὰ μέχρι θανάτου.

Secūda. Communiora minus cōibus: publica privatis prahabenda.

β.

Tertium est
deleētus rerū
gubernatus
regulis qua-
rum.

Tertia. in electione simpliciter honesta nunquam postponenda legibus utilitatis, quamvis maxima et communissima. Bene autem discernantur scelerata actiones ab indecoris: inhoneste à turpibus. Non sunt faciēda mala, ut eveniant bona. Actiones non finibus duntaxat, sed causis quoque efficientibus & formis suis distinguantur. Princeps Condensis insigne nobis prudentia spiritaliū exemplum reliquit: cui cum à Carolo .9. Gall.: rege optio daretur, ut aut Missam, aut mortē, aut perpetuum carcerem eligeret, prudenter ille respondit: se Deo se juvante primum nunquam electurum, duo reliqua regis arbitrio relinquere: Deum tamen sua hac omnia providentia gubernaturum. Qui quidem princeps suo nos exemplo docuit: malorum, quorum insonti propter religionem optio datur, nullum esse eligendum, ne nos met ipsos admissi criminis suspicioni involvamus. ἡ ἀμαθία θράσος: λογισμὸς δ' ἐὼκνον Φέρει Thucydides lib. 2: Insicilia fiduciam: prudentia verò cunctationem affert.

F. Species sunt

Pietas, hujus
notetur

ἀλγος: virtus, quā legitimo Deum honore veneramur sive colimus. NB
antem veneratio seu cultus Dei, vel Vide G.

Adversum, impietas.

Disparatum, simulatio pietatis.

Probitas, quæ est virtus,
per quā nos in humanis rebus
gerimus. Ilacq, relata vel

Ad nos ipsos, { Fortitudo. Vide M.
estq, vel

Temperantia. Vide L.

Ad alios. Vide N.

G.
Cultus Dei
est vel

Interius tantum,
qui tantum in a-
nimo consistit, estq,
vel

Cognitio Dei, quæ est internus cultus Dei, cum ita Deum
cognoscimus, sicut se in natura operibus patefecit. NB. Cog-
nitio Dei ex operibus gratiæ, ad Theologiam pertinet.

Timor Dei, quæ est cultus Dei internus, quo majestatem
Dei reveremur, peccatumq, fugimus.

Internus & externus simul,
qui in affectu & externis gesti-
bus actionibusquæ consistit, Est
vel

Precatio, quæ est cultus Dei internus & exte-
nus simul, quo necessaria ab eo petimus,

Gratiarum actio, quæ est cultus Dei internus
& externus simul, quo Deo pro bonis datis debi-
tam laudem reddimus.

Definitio. Fortitudo est probitas, per quam excelsum & in vicium in rebus
omnibus animum tenemus.

H.
Hujus observetur

Adversum, quod est molitudo.

Disparatum, quod est simulatio fortitudinis.

Species, quæ sunt

Magnanimitas. Vide L.

Patientia. Vide K.

Magna-

I.
Magnanimitatis
notetur

Definitio. Magnanimitas est fortitudo per quam magno et in-
victo animo tum arduas & periculi plenas res aggredimur, tum
externa omnia despiciamus.

Adversum, quod est Pusillanimitas

Disparatum, quod est simulatio magnanimitatis.

K.
Patientiae
observe-
tur

Definitio. Patientia est fortitudo, per quam magno & invicto animo
adversa quaque toleramus.

Adversum. Impatientia.

Disparatum, simulatio patientiae.

L.
Hujus notetur

Definitio. Temperantia est probitas, quae certae voluptates & cupiditates mo-
deratur.

Species
Continentia,
hujus obse-
ventur

λόγος. Est enim continentia Temperantia
quae voluptates & cupiditates corporum mo-
deratur.

Adversum, incontinentia.

Disparatum, simulatio continentiae.

vide M.

Parfimonia.
hujus notatur

λόγος. Est sumptuum temperantia.

Adversum. Profusio seu prodigalitas.

Disparatum, simulatio parfimoniae.

H.
Est autem con-
tinencia vel

Sobrietas. hujus
consideretur

λόγος. Est continentia a superfluo cibo & potu.

Adversa sunt { Voracitas.
Ebrietas.

Disparatum simulatio sobrietatis.

Castitas hu-
jus notetur

λόγος. Est continentia ab amore illegitimo & immodico con-
cessu veneris usu.

Adversum, libido venerea & quidquid impudicum est.

Disparatum simulatio castitatis.

Morum ex-
ternorum: ea
est civilitas.
Huius note-
tur

λόγος. Est .n. ea quæ omnes mores & gestus ad naturam convenientiam exigit. Vide. O.

Adversum, Rusticitas.

Disparatum, simulatio civilitatis.

Cum nostra
potissimum
laude conjū-
cta. Estq. mo-
deratio vel

λόγος. Est enim probitas quæ internos affectus gubernamus.

Adversum, immodestia.

Disparatum, simulatio modestiæ.

Quorundā
animi affect-
uum, quæ di-
citur Mode-
stia. Ejus no-
tetur

Species sunt.
Manfuetudo:
ea est quæ ab
omni inordi-
nata ira nobis
temperamus &
excitatum su-
bito refrena-
mus, Estque
vel in

Privatis & dicitur leni-
tas & placabilitas cuius
adversa sunt iracundia
& implacabilitas: Huius
Disparatū est simulatio
lenitatis et placabilitatis
Viris principibus & di-
citur clemētia, cuius ad-
versum est crudelitas:
Disparatū simulatio
clementiæ.

Cum aliorum potissimum
laude conjūcta. Vide. 2.

Humi-
litas-
obser-
vetur
huius

λόγος: Est .n. modestia quæ no-
stra consū infirmitatis nemini
nos anteponimus.
Adversum: superbia.
Disparatum simulatio humili-
tatis.

Hæc

0.

Hæc consi-
stit vel in

Sermōe, vel

Faciēdo;
estq; vel

Cōitas,
huius no-
tetur

λόγος; est civilitas sermonis
per quam nos alijs affabiles
præbemus.
Adversum morositas.
Disparatum: simulatio comi-
tatis. &c.

Vrbāi-
tas. huius
notetur

λόγος: Est civilitas sermonis,
quā in salibus lepidis, jocisque
liberalibus modestam dexteri-
tatem usurpamus.
Adversum ἀγροικία rusticitas
in specie sic dicta.
Disparatum βαμολοχία scur-
rilitas.

Continendo; estq; de-
cens silentium, huius
consideretur

λόγος: Est civilitas, per quam
ab intempestivo sermone ab-
stinemus.
Adversum loquacitas.
Disparatum: simulatio silen-
tij decentis.

Gestuum affecti-
onumq; externa-
rum compositio-
ne. Est velinata.

te

Iuvēili &
dicitur ve-
recundia;
huius no-
tetur

λόγος: est enim civilitas per quam
nos metu infamia corū qua nos de-
decet, pudet. Sive est metus infamiae.
Adversum Impudentia.
Disparatum pudor visiosus.

Virili: dici-
tur gravi-
tas. Huius
notetur

λόγος. Est enim civilitas, per quam
decoram & cōvenientē dignitatem
intotius vite actu pra nobis ferimus.
Adversum, levitas.
Disparatum, simulatio gravitatis.

b

Amicitiae

Q.
Hujus
species
est

Charitas, quæ
gratuito exer-
ces amorem
nostrum erga
alios. Estque vel

Liberali-
tas, hujus
notetur

Amicitia,
hujus nota-
tur

Iustitia quæ ex debito exerce-
tur. Vide. S.

λόγος. Est charitas erga proximum, per quā
ipsi prodesse studemus.

Adversum, illiberalitas.

Disparatum, Avaritia.

λόγος. Est charitas sive benevolentia mutua
non latens.

Adversum, inimicitia.

Disparatum, simulatio amicitia.

Species. Vide. R.

R.
Amicitia
species

Socialis, quā duo vel plures moribus ac ætate æquales se mutuo amore,
ob boni alicujus amorem, prosequuntur. Quod bonum si honestum est.
perfectam: inutile et jucundum tantum, imperfectam gignit amicitia.

Politica, quæ parentibus cum liberis, utrisque cum cognatis, servis cum
Dominis, subditis cum Magistratibus, intercedit; & tūc familiaritas,
tūc concordia dicitur.

S.
Hujus
note-
tur

λόγος. Iustitia est probitas suum cuique ex debito tribuens.

Adversum Injustitia.

Disparatum, simulatio iustitia.

Species { Communis, ad quam præstandam omnes & singuli obligan-
tur. Vide. T.
Propria. Vide. X.

Omnibus promiscue. Est q.
vel

Innocentia
hujus notetur

λβγδ: Est justitia nemini nocens.

Officium: Nec infert aliis injuriam. Hoc est. Corpori, fame, vita, aut bonis aliorum vi vel fraude non nocet; & ab aliis quibus infertur, injuriam, si potest, propulsat.

Adversa duo

Illatio injurie.
Desertio afflicti injuriæ.

Disparatum simulatio innocentia.

Veracitas. Vide V.

Oservantia. ★

Benefactoribus tantum & dicitur
Gratitudo: Hæc
notetur

λδγδ: est enim gratitudo justitia jucundam accepti beneficii conservans memoriam. Declaratur hac memoria signu vel

Adversum, ingratitudo.

Voluntatis;
qualia sunt

Vota
Preces } pro salute proximi. →
Officiorum oblatio.

Facti; sunt
que vel

Dona.
Officia prestita.

II.
Veraci-
tas. Huius
notetur

λόγος. Est enim veracitas iustitia per quam rē, sicut sese habet, efferimus.
Candor, qui apertè cum proximo agit: et qua au-
dit dextrè interpretatur, estq; semper conjunctus cum
veracitate; cum hoc pugnat simulatio & calumnia,

Adjunctum.

Fides, qua est dictorum, conventorumq; constantia, &
hac veracitatem consequitur. Sub hac etiā est taciturni-
tas, arcana sibi credita non patefaciens alijs. Huius ad-
versum est deceptio.

Adversum mendacium.

Disparatum simulatio veracitatis.

Observātia.
Huius note-
tur

λόγος. Est enim observantia iustitia, per quam homines nobis et se,
statu, donūve superiores cultu quodam et honore veneramus.

Vitium oppositum irreverentia.

λύσις. Est enim ea, quam solus Magistratus ad communem
Reipublica statum incolumem conservandum exercet.

Togata, sc.
pore pacis
conspicienda, q̄
est in legum

Promulgatione, cum
leges promulgantur, qua
in nullius fraudem: in
omnium salutē cedunt.

Executio. (NB. Exe-
cutio finis est inanis
clemētia dicitur: fini-
mū rigida Tyrannis est)
Cum pro circumstantia-
rum varietate adhi-
betur, modū est

Severitas.

Lenitas
quæ est
vel

Necessaria
in puniendū
delictū vel

Probabilis, dū tolerabilior
pena propter bonum publi-
cum de sanabilibus sumitur.

Afflictorū.
Sive malo
dolo pec-
cantium.

Bellica, quæ bellum iustum cum æquitate administrat. Hujus adversum iniustitiam
bellica.

Hujus adversum iniustitiam togata.

Divitio, est enim vel

X. Propria bonis notetur

Moyses. Est enim beatitudo status sive conditio hominis, quâ ipse bene est.

Adversum Infelicitas,

Y.

Rectæ vitæ præmiū seu beata vita seu beatitudinis considerentur

Partes vel

Internæ

Bonus status animi, qui consistit vel in

Tranquillitate mentis. Vide Z.

Lætitia cordis. Vide A A.

Bonus status corporis, qui dicitur Sanitas. Vide B B.

Externæ, eæque sunt

Bona fama. Vide C C.

Vitæ sufficientia. Vide D D.

Hujus

Z.

Hujus con-
sideretur

λόγος. Est enim tranquillitas mentis status animi pacatus & certus.
dine declinatorum per rectam vitam penarum acquisitus.

Oppositum Mentis perturbatio, à certa persuasione promerita tum
per vitam improbam penarum orta.

AA.

Hujus ob-
servetur

λόγος: Est enim lætitia cordis, status animi lætus, quo cor hominis è
recte factorum memoria gaudium concepit, & propter spem præmij,
quod virtuti est propositum, lætatur.

Contrarium, dolor ex mala vita recordatione, penarumq; expecta-
tione ortus.

BB.

Hujus ob-
servetur

λόγος. Est enim Sanitas status corporis, quo actionibus salubriter o-
beundis illud est ἀσὴν, consistitque in ὑγίαια, & salubri διαπάσει.

Adversum ægritudo, siue Morbosa corporis constitutio.

CC.

Hujus ob-
servetur

λόγος: Bona enim fama est honesta aliorum de nobis opinio.

Adversum. Mala fama.

λόγος. Est enim vitæ sufficientia rerum, sūm ad vitam, sūm ad civi-
lem conversationem necessariarum possessio.

DD.

Hujus ob-
servetur

Oppositum, Egestas, quæ rebus ad vitam necessarijs nos deficiit.

Finis Philosophiæ Ethicæ.

Rectitudinis & beatitatis omnis largitori sit gloria
in æternam sempiternitatem.

DIAGRAPHÉ PHILOSOPHIÆ

Physicæ

1

Physicæ,
subiectū,
est corpus
naturale
mobile.
Hujus
notentur

1. Principia, quæ sunt

Primò vel

Secundò vel

Intrinseca
quorū al-
terum est

Passivum
ut Mate-
ria, qua
est vel

Priva-
tio.

Extrinseca. Vide. A

Con-
stituē-
tia, ut

Activum, à quo efficitur Motus, ut forma; ab hac enim omnis provenit actio: estque propter hanc activitatē magis natura, quàm materia.

Determinata ad certos motus recipiendos.
Libera per se, et aequè apta ad omnes etiam contrarios motus suscipiendos.

Materia, quæ est principium substantiale, unde corpus naturale fit et constat: seu est primum subiectum cuiusque rei, ex quo quodvis corpus naturale per se, & non secundum accidens generatur, et in quod resolvitur ultimum. Est vel prima & insensibilis, vel secunda & sensibilis.

Forma, quæ est principium, quod materia additum rei essetiam largitur. Hac ex se potentia facit Ens actum. Hac Scilicet ex potestate Materia educitur: aliis ex temperatis qualitatibus in communi materia.

Transmutantia, quale unicū est privatio, quæ est absentia forma in subiecto cui aptitudine ad eam recipiendam. Hac velut occasio Materia est ad formam.

2. Passiones propriæ. Vide B

3. Species. Vide. V.

A a

Extrinseca

A.
Extrínseca,
qua extra
rem consi-
stunt, ip-
samq; mo-
vent & di-
cuntur ab
Aristotele
Causa. Ea
sunt

Per accidens
quibus ex ac-
cidente effectus
aliquis adiun-
gitur, ut sunt

Efficiēs, qua
est principiū
externum á
quo fit mo-
tus. Estq; vel

Finis est causa
propter quam
res naturalis
fit. Estque vel

Vniversalis: ut, Deus, cuius motu omnia
gubernantur: sive virtus celestis.

Particularis: ut, Natura, qua organum est
Dei, qua non agit nisi virtute celestis &
prima cause efficientis.

Vniver-
salis, isq;
vel

Principalis, cuius gratia tota
universitas est facta: Gloria
Dei.
Minus principalis, cuius usus
omnes in Mundo species servi-
re debent: ut, Homo.

Particularis, ad quam tanquam ad sum-
mum bonum quaque res Physica in suo
genere ex Natura prescripto tendit. Et
sic nihil aliud est, quam cuiusq; rei na-
turalis actio & propria functio á forma
eius profecta, unde finis & forma in re-
bus naturalibus saepe conveniunt.

Fortuna, qua est causa per accidens eorum qua con-
silio & inchoatione suscipiuntur, ut si quis fossurus
agrum invenit Thesaurum. Hac Christianis rectius
est particula divina providentia. Deo enim provi-
dente & permittente, omnia fiunt: nihil fortuito, se-
cundum sacris literis.

Casus, qui est causa per accidens eorum qua citra cō-
siliū & electionem suscipiuntur: ut, si ir. pes deor-
sum cadens sedes fiat.

Passiones

Externæ ut

Accidentis et rem naturalem vel

Inhabitationis vel

Substanzæ vel

Internæ, qualis est mutatio eaq; vel

Non permanentis idque est, ut est

Permanens

Generatio seu ortus. Vide E.
Corruptio seu interitus. Vide F.
Augmentatio. Vide G.
Diminutio. Vide H.

Qualitatis, ut est alteratio. Vide I.
Circumstantiæ ut est motus localis. Vide K.

Locus. Vide P.
Vacuum. Vide S.
Tempus. Vide T.

Motus

Qui-
es. LFinitum.
Vide M.Infinitum.
Vide N.

Definitio: est enim motus actus (imperfectus.)
eius quod potestate est, qua potestate est.

Termini

A quo, unde initium sumit motus.

Ad quem, in quo quiescit motus.

Causa efficiens seu agens, et dicitur movens quod motionem alteri affert. Essq; vel,

Simpliciter naturale seu proprium quod contactu corporis operatur. Huius proprium est

1. Hic movendo, à motu vicissim aliquid patitur, quia ex materia & forma est compositum, & partim actu partim potestate constituitur.
2. Hic quatenus actum habet, eatenus agit in aliud, quatenus vero potentiam habet, eatenus patiendum aliquid in se recipiat.
3. Hic unumquodque dum agit, assimilet sibi id, quod patitur, & seipsum in contrarium patiens reddat sibi simile.

Secundum quid naturale, quod remotionem dicitur, & virtute tantum & potentia agit (sine contactu) & motiones excitando nihil vicissim patitur, ut est corpus calefacte. Omnia enim aguntia, quæ cum materia patiente non sunt copulata, in agendo nihil patiuntur vicissim.

1. Quale est ipsum agens actu, tale debet omne patiens esse potestate.
2. Patiens totum potestate sit, et apertum ad patiendum, non secundum unam aliquam partem.
3. Agens et patiens non debet esse contrarium & cognatum, ejusdemque speciei & nature, quia hoc non patitur neque agit in seipsum.
4. Agens & patiens se contingere oportet, actu vel immediato vel mediato.

Subiectum quod est patiens dicitur mobile

Estque id quod motum ab agente excitatum recipit.
Huius ad agens comparati proprietates tres sunt

Distributiones. Vide C

Actiōes quædam. Vide D.

A 4 2 Divisio

Per se seu proprius, quo insito corpus mobile movetur: ut homo insita vi movetur. Estque vel

Per accidens est, quo alieno nec insito mobile movetur: ut stella movetur motu accidentario orbium quibus sit affixa. Estque vel

Naturalis, qui fit à natura seu principio interno. Hic semper est uniformis: Nam granum avenae non nisi avenam profert. Estque in principio debilior, in fine fortior.

Animalis qui fit ab anima. Hic varius est. Estque in principio tardior, in medio celerior, in fine languidior. Est autem vel

Violentus qui fit vi: ut, cum lapis sursum iacitur. Est in principio vehementior, in medio remissior, in fine quiescit omnino. Huius motus quatuor localis intelligitur, species sunt

Expers violentia, cum aliquid movetur ad motum alterius. Sic mola navi sarcina etiam aut nauta quiescens vehitur cum navi. Idque fit vel

Voluntarius cum per se in hominibus: ratione utentibus.

Involuntarius in

Brutis animalibus.
Hominibus stultis.

Pulsio, qua movens à se dispellit mobile, ut, sunt percussio, iaculatio, profusio.

Tractio, qua movens ad se trahit mobile: ut, inspiratio id est, aeris attractio

Vectio, qua corpus mobile vehitur non per se sed per aliud, ut in currus sedens movetur ad motum currus.

Vertigo, qua mobile in gyrum vertitur, ut molaris lapis, vel rota.

Cum partes moventur ad motum totius: ut, partes corporis, quamdiu sunt in corpore per accidens sed circa violentiam, moventur, quia moto corpore, ipsae quoque moventur.

Cum accidens movetur ad motum substantiae cui inhaeret. Sic enim cadaver & similia, item animus semper per accidens movetur quia corpore cui insunt, moto, ipsi quoque moventur.

Adjuncta

D
Adjuncta seu
proprietates

1. Motus *omnis* *successive* & *in tempore* fit, nihilque momento *mutatur*.

2. In omni motu *movens* simul est cum mobili, & cum eodem *conjungitur*, siue contingat rem motam corporaliter, siue virtualiter.

3. Intervallum & primum motum nihil est intermedij, sed *contactus* necessario requiritur.

λόγος: Est enim generatio *mutatio* à non esse ad esse, hoc est, quâ *acquiritur* nova forma *substantialis*: ut cum è tauro fiunt apes, ex equo crabrones, qui antea non erant. Vel: Generatio est *mutatio*, qua res tota *mutatur*, & idem *sensibile* *subiectum* non manet: ut, si ex cibo fit sanguis, ex aqua aer, neutrum manet, quod antea erat.

E.
Generationis
seu ortus *notetur*

Axiomata

1. In generatione eadem *substantia* non manet, sed ex una *produ-*
ducitur alia; in ceteris autem motus *proprie* dictis *speciebus* *ma-*
net eadē forma eadēq; *substantia* hoc est, tota forma *substantialis*
& *specificā*, qua totū dicitur, quoniā rei *integritatē* *constituit*.

2. In omni generatione requiritur *subiectum*, nullaq; potest
esse generatio *sine* *precedente* *materia*.

3. Ea *materia* *habilis* sit oportet, ut unum ex altero possit
generari.

4. Differt generatio à creatione, quod generatio ab Ente po-
tentiā ad Ens actū: Creatio à non Ente omnino procedit ad
esse. Illa hominum etiam artificum in Natura (quod Metal-
lorum significant imperfectorum mutationes artificiales, ex
natura longo usu excussa & peruestigata probata imitatioe)
hac solius artificis Dei est, in rebus quas cunq; vult.

5. Generatio, non ut motus fit in tempore, seu *successive*, sed
in momento, seu puncto temporis.

6. Generatio non est iter illud ad formam acquirendā, sed est
forma *inductio* & *finis* motus.

λογος: Est enim Corruptio Mutatio ab esse ad non esse, vel qua in Materia abijcitur forma substantialis; ut, cum ex homine nascitur serpens, ibi enim homo esse desinit.

E
Corruptionis
sem interitum
notetur

Axiomata

1. Sicut in generatione totum esse rei acquiritur: ita in corruptione totum esse rei deperditur.

2. Generatio unius est corruptio alterius: & corruptio unius, est generatio alterius.

3. Cum materia sine forma esse nequeat, & verò dualis formis specificis perfici non possit: propterea una oriente, altera in ea praexistens interit.

4. Rerum ut generationes, ita & corruptiones perpetuo in hac natura durant quadam successione. Primo quia materia in subiecto perpetuo manet. Secundo, quia primum principium immobile semper manet & agit, & ex parat: Materia res naturales producit. Unde ex corruptione sequitur generatio perpetua, quadam serie.

5. Nihil in id quod omnino & actu non est, interit, sed in aliud aliquod Ens abit: sicut nihil ex eo, quod actu non est, generatur: sed ex eo, quod actu & certa forma praeeditum est.

Augmentatio

Augmētatio seu accretio *Est enim augmentatio seu accretio mutatio minoris quantitatis in maiorem, usque ad terminum prefinitum à Natura.*

Proprietates.

1. *Vt ex aliqua extrinsecus accedente materia res fiat maior, quæ Materia est Nutrimētum extrinsecus assumptum, & intrinsecus ita præparatum, ut possit in rei substantiā converti. Funt autem corpora maiora per extensionem membrorum. Zabarella.*
2. *Quæ augetur & imminuitur, necessario locū mutat. Etenim quod augetur, eum, quem primò occupat angustiore, postea ampliore occupat locum. Quod vero decreuit, ex ampliore loco in minorem cogitur.*
3. *Itaq, augmentatio non fit adueniente incorporeo sed corporeo, siquidem id quod augetur, corporeum est: ideoq, quod eidem aduenit, corporeum sit necessum est.*
4. *Id quod augetur, manet & conservatur idem Numero. Eadem est caro, quæ antea minor est, & postea maior est facta.*
5. *Non modo totum fit maius, sed unaquæque pars eius apta proportionē augetur.*

Causa. *Auctio sit beneficio animæ vegetantis, quæ cum per totam vitam penitus eadem Numero maneat, ad materiam, quæ secundum partes fluat & renovatur, informandam & animandam extenditur: fluente vtrò Materia aliqua parte, anima cum illa non fluit, sed ad alias remanentes partes retrahitur, unde fit, ut eadem forma permanente, vivens quog, idem Numero conservetur.*

Ordo. *Id quod in vivētibz & animalibus primò augetur, partes sunt similes. His enim auctis & illa (animalia) augeri est necesse.*

Subiectū auctio est { *Formæ non Materiæ: auctore Aristotele.*
Compositi, nō Formæ nec Materiæ, auctore Scaligero, cui ego assentior: cū id propriè augetur, cui sit accessio. At nec formæ nec Materiæ sit accessio. Ergo composito. Ergo illud augetur.

Termini. *A Natura hi sunt cuiq, corpori præfixi, quos ultra citrag, nequit consistere rectum. Cessat namq, in adultis hac mutatio, propter vel*

magnitudinem.

Subiecti recipiētis ineptitudinem.

At 4 Diminutio

G
Augmen-
tatio seu
accretio.
Huius no-
teitur

H
Diminutio
huius note-
tur.

λόγος. Est enim diminutio mutatio de maiore quantitate in mino-
rem. Sic enim stirpes animantia & reliqua vivencia aliquandiu con-
tinuò augentur, post marcescunt, & paulatim diminuantur.

Causa. Languentes animæ vires. Cum enim facultas commutans
nutrimentum in corpore non amplius in tantum restaurat, quantum
amissum est, quavis parte minore fiente, totum diminuitur.

I.

Alteratio, quæ est Mutatio in qua eodem sensibili subiecto manente, alia qualitas ac-
quiritur vel abicitur: ut in aqua fit alteratio, cum abiecto frigore recipit calorem: i-
tem cum ex molli corpore fit durum.

λόγος. Φορά enim est Mutatio loci subiecti: ut, projectio lapidis sursum
est Φορά.

Adiunctum: Est primus omnium, quia sine hoc reliqui esse non possunt.

K.
Φορά seu
motus loca-
lis, Huius
observetur

Distributio.
Est enim vel

Simplex
& unius
modi si-
bique si-
milis, &
vel

Circularis, qui perpetuò aequalem à Cen-
tro distantiam retinet, quo motu primū
mobile voluitur 24 horis, cuius vietū
reliqua mobilia uniformiter movētur.

Rectus,
qui fit
rectā
vel à

Medio in
sublime.
Sublimi
ad mediū
& deorsū

hoc motu elemē-
ta & res elemen-
tares moventur.

Compositus: qui fit mixto ex utrisque modo, &
competit mixtis corporibus, animalibus, nubibus,
fluminibus.

Quies

ἄγω. Quies est privatio motus ejus quod aptū ad recipiendū motū habet naturam: ut dum res frigida est, qua debet calefieri, dicitur quiescere. Vel, est motus perfectio & finis.

Naturalis, cujus principium est intrinsecum, ut quæ res in sua forma & loco perdurat, & ad quam quietem naturali inclinatione fertur: ut lapis in terra tanquam loco proprio naturali quiete quiescit: extra vero eam quiescit violenter. Sic terra & aqua quiescunt quiete naturali, cum sunt in centro, aut quam proximè possunt, ad centrum accesserunt. Ignis autem & aer in loco alieno non quiescunt.

Violenta, cujus principium est extrinsecum, ut cum corpus in aliō loco externa vi detinetur. Sic in homine qui vinculis detinetur, quies est violenta. Item quando vesica spiritus plena sub aquam superposito pondere deprimitur.

Substantiam, quando res nec de integro generatur nec corrumpitur.

Species sunt totidem
quod species motus
scilicet secundum

Quantitatem, quando nec major nec minor fit.

Qualitatem, quando non recipit aliam formam accidentalem.

Locum, quando non transfertur de loco in locum.

M. Finitum, est cujus est aliquis finis & terminus. In est propriè corpori quanto, id est, quantitati.

N
Infinitū
huius na-
teur

λογ: Est enim infinitum, cuius quantitatem si accipias, semper aliquid extra sumi perpetuo potest, hoc est: revera infinitum est, in quo si partes non solum ejusdem rationis sed etiam ejusdem quantitatis accipiantur nunquam tamen ad finem pervenitur.

Distributio.
Est enim in-
finitum vel

Actu, cuius quantitas non capi nec assignari potest. Id in rerum natura non est.

Perfectibile suo actu, hoc est, ut aliquādo in actū traduci possit, sicut asportata est flamma, quia paulo post actus fit status.

Imperfectibile suo actu, hoc est, quæ nunquam in actū deduci potest. Tale infinitum est in rerum natura. Ita dies potestate esse dicitur, qui tamen nunquam ita actus existit, ut simul totus sit, sed semper una pars alteram sequitur. Et quem ad modum certamina Olympica dum quidem durāt, partim sunt actu, partim potestate: eodem modo infinitum potestate erit, quod in actum nunquam educitur. Vide. O

Potentia eaq. vel

λογ: Est enim infinitum potentia, cuius partes non quidem sunt simul actu, sed subinde succedentes: seu ad cuius ultimam appositionem vel divisionem perveniri non potest.

Magnitudo, seu quantitas continua, quæ semper dividi potest in partes divisibiles ejusdem rationis, in qua proportionem nunquam ad indivisibile aliquod pervenitur. Omne siquidem continuum divisibile est in semper divisibilia.

Numerus, in quo spectatur infinitum modo contrario, nempe per additionem, non autem per divisionem. In numeris enim additio in infinitum abit. Quantumvis enim magnus sit numerus semper tam vnius unitatis additiō sit maior. At divisio in numeris non abit in infinitum, sed ad unum aliquem numerum non amplius divisibilem, nimirum ad unitatem tantum pervenitur.

O
Hujus
nifini
ti po-
tentia
note-
tur

Subiectum

Locus

λόγος. Est enim locus terminus corporis ambientis immobilis primò. Vel est superficies (.concava non convexa.) corporis continentis (.non contenti.).

1. vel

Proprius
huius no-
tetur

λόγος. Est enim superficies propriè & imme-
diatè rem locatam continens. Cælum ultimum
igitur in loco non est, quia nullam habet su-
perficiem continentem.

Proprietas: Est æqualis locato secundum om-
nes dimensiones, hoc est, neque maior neq. mi-
nor est re, quam continet.

Distributio
Est enim lo-
cus vel

Distributio
Est enim vel

Naturalis, quò locatum sua na-
turà fertur, atque in eodem
quiescit & conservatur: ut ig-
nis naturalis locus est superior
aeris regio: terra ad infirio-
rem aeris partem movetur, ibi-
que manet.

Violentus, est in quem locatū
vi deiruditur, & propterea in
eo non quiescit, nec conserva-
tur, ut cum l. pis in sublime pro-
jicitur: Sic pomā pendunt in ar-
bore.

Communis, qui multa corpora simul continet, non autē
primò, sed per aliud, merito proprii loci. Sic enim in calo es,
quia in aere es, quia in terra es, quam terra ambit & con-
tinet. In terra rursum, quia in hoc loco, id est in hac parte
& aeris superficie qua tuum duntaxat corpus continet.
Cælum igitur, aer & terra loca sunt tibi cum omnibus com-
munia.

2. vel. Vide. Q.

3. vel. Vide. R.

Differentiæ.

Dextrum, quod dignius est τῷ sinistro.
Ante, quod præstat τῷ post
Superius, quod dignius sit τῷ inferiori.

Eb. 2 Per se

Per se, qui est corporum, quia alterius ratione non movetur: ut, corpus naturale, quia id per se habet magnitudinem, ideo eius per se quoniam est locus. Sic homo quoniam per se movetur, per se quoque est in loco.

2.
2. vel

Per accidens, qui est corporum, quia ratione alterius movetur, ut sunt accidentia, quia in eodem loco sunt, in quo subiecta, quibus inherens. Separatim enim sola subsistere non possunt. Ita Gymnasium hoc per se in loco est, color vero, ornatus, & amplitudo in eodem loco sunt, sed per accidens. Sic corpus per se in loco est: anima per accidens propter corpus in quo est.

Circumscriptivus aliis commensurativus, dimensionis, qui propriè physicus est, in quo eadem est dimensio loci & rei locata, quomodo Hypostasies corporeæ dicuntur tantum esse in loco. Quo modo verum est, duo corpora in eodem loco esse non posse. Nam diversorum corporum magnitudines seu dimensiones non possunt simul esse, sed alias alii cedere est necesse.

3.
3. ~~Modo~~
~~Modo~~
est enim
locus vel

Definitivus, qui competit illis substantiis, quia dimensionibus carent, quia quoniam sunt sine Materia, circumscribi non possunt, cumque substantia sint finita, & propterea eas alicubi esse necesse sit, dicimus eas definitivè in loco esse, ut sunt Angeli & animi hominum per se considerati, sunt enim hi in loco, sed sine omni extensione, diffusionem & dispersionem: Hoc modo multi Spiritus possunt esse simul in uno & eodem loco, Math. 8. ubi legio Damoniorum in obsessore erat.

Repletivus, qui soli Deo omni potenti & infinito competit qui ubique est & substantia & potentia. Act. 17. cc.

3
Vacuum seu
inane. Hu-
ius notitur

1. quorundam. Vacuum est locus non repletus corpore.

Nullitas ex definitione hac eaque vel

- Ante conditum mundum: Nam ante cum nulla suis superficies corpore continentia.
- Verum autem est si per vacuum non intelligitur locus: sed non locum.
- Post mundum conditum: Nam ita nihil vacuum est in mundo sed calum ultimum inferiores sphaeras: hanc quæ hanc aerem, hanc terram & aquam, cum locus continet.

2. Tempus

T Tempus. Huius notetur

λέγεται: Est enim Tempus numerus numeratus ipsius motus per prius & posterius. seu: Tempus est id quod numeratur vel numerari potest per prius aut posterius.

Partes ratione discretae sunt

- Præteritum, quod fuit & elapsum est.
- Futurum, quod erit & nondum est.

Instans seu præsens quod iam est τὸ νῦν. Hoc temporis partium est

Distinctio & intersectio præteriti scilicet & futuri.

Non pars temporis: quia pars omnis metitur totū, & ex partibus totum componitur. At τὸ νῦν nec metitur nec componit tempus. Mensura autem temporis est cal. præcipuè Solis conversio.

Effecta

Confert rebus interitum & corruptionem, sed per accidens. Cum enim tempus sit quantitas accidensque Motus (.perse corruptentis.) nihil ipsum agit. Et vita nostra est actus anima, in quem nihil habet tempus aut iuris aut imperij: sed cal. varii motus varias faciunt impressiones, quibus corpus nostrum ad intemperiem evchatur. Scalliger.

Confert tempus motui accidentia, à quibus motus dicitur

- 1. vel Regularis, qui equali tempore aequale spacium conficit, ut motus primi mobilis semper 24. horis conficitur.
- Irregularis, qui equali tempore non aequale spacium conficit: ut animalia alias celerius, alias tardius moventur.
- 2. vel Velox, qui brevi tempore magnū intervallum conficit: ut calum singulis diebus naturalibus circum volvitur semel.
- Tardus, qui longo tempore parum spacij conficit: ut Saturnus 30. annis semel tantum proprio motu Zodiacum pertransit.

Generale, omnia cetera complectens: ut, *Mundus* κóσμος ab ορμαίνω, & τὸ πᾶν & τὰ ὅλα dictus: non quod extra hunc visibilem mundum nihil sit: cum extra eum alie Dei creatura sint plurima & eximia, quales sunt angeli & beatorum hominum mentes: sed quod sit universitas omnium Dei sensibilibus & corporearum creaturarum. Huius notetur. X.

V
Species corporum naturalium sunt corporis vel

[Simplex. Vide A A.
[Speciale
[Compositum.

λόγος: Est enim *Mundus* ordinata compages ex cælo, terra, adeoque cæteris rebus, quæ in his continentur, coagmentata.

Materia, quæ sunt corpora naturalia sensibilia ut

{ Cælum
{ Elementa
{ Ex elementis orta

Forma est unus ille mirabilis & perfectissimus ordo, quo res ille inter se connexæ, ac spicentissime copulatæ sunt ac distinctæ. Vnde palam fit mundum non esse animatum, cum nec partes eius omnes sint animatæ: nec contrarias & sibi ipsi repugnantes qualitates & conditiones admittat, quod in animatis fit.

Causa efficiens Deus, Verbo Dei & ipsi etiam Platoni in *Timæo*. Hinc constat non esse æternum: sed capisse, quia res naturales omnes causam efficientem requirunt, si quidem nihil concretum & partibus coagmentatum à seipso effici potuit; cumque ex materia & forma constructus sit, ab alio conditus sit in temporis aliqua parte necessum est.

Corruptio. Inclinetiam ad interitum quia

1. Sol nunc multo propior est terra, quàm Ptolomæi atque: vel quod paulatim fiat languidior: vel quod terram viribus exhaustam propiore sinu foveat.

2. Omnia elementa cum longo temporum tractu sint infecta & impuriore reddita, faciunt ut stirpem & hominum Natura sit deterior, & ad senectutem & interitum

Accidentia quæ sunt

{ Figura. Vide Y
(vergat
{ Quantitates. Vide Z.

Figura

1. Aristoteles ipsum vocat orbem 1. de celo cap. 8. 15
 2. quia corpori, quod debet omnia corpora, cum simplicia tam mixta continere, debetur figura perfectissima & capacissima. At ea est sphaerica seu rotunda. Ergo.
 5. Cum principia integrales mundi partes quales sunt, caelum, aqua, aer, terra sensibus indicentur esse circulares & sphaericae, quid obstat, quo minus totus mundus etiam sit eiusmodi.

Figura est sphaerica
 seu rotunda quia

Continua, ratione
 huius mundus est
 finitus, quia

Discreta ratione
 huius Mundi non
 sunt plures sed unus
 tantum.

1. Caelum si infinitum esset, in gyrum, ut experientia docet, circumagi non potest.
 2. Nihil quod terminis clauditur, est infinitum. At omne corpus, ipsumque, adeo caelum clauditur terminis cum figuram habeat, claudentem corpus. Ergo.
 3. Quia nullum infinitum corpus movetur tempore finito. Caelum autem convertitur tempore finito, nimirum singulis diebus naturalibus semel. Ergo finitum est.
 4. Quia reliqua omnia caelo continentur. Ergo finiuntur. Ergo sunt finita.
 1. Quia si plures essent mundi: tum, quia omnia gravia naturaliter deorsum: levia sursum firuntur omnia tumultu vario iactarentur & terra alterius mundi ad huius mundi centrum tanquam ad locum suum naturaliter, & ignis alterius mundi ad circumferentiam huius mundi moveretur, aut ignis, aut terra huius mundi ad centrum alterius mundi tenderet. Hoc autem fieri non potest, quia Terra ab uno mundo ad alterum transire volens percurreret prius regionem sui orbis, atque ita grave insublime ferretur, quod eius quies repugnat. Ignis quoque per medium unius orbis pertransiret ad ignem alterius, quo quidem pacto leve tenderet deorsum, quod similiter contra quies est.
 2. Quia unum est universi principium, seu primum movens: Ergo etiam unicus tantum mundus, quia conveniens est mundum suo Archetypo seu intelligibili exemplari respondere. Plato in Timaeo.
 3. Quia humanae profectus historia non nisi unum exhibet, Genes.

Bb 4 Simplicius

λογ. ③: Corpus enim simplex est quod principium Motus localis simplicis in seipso habet.

AA
Simplex corpus huius nominatur

Distributio
Est enim vel

Constans
huius observetur

Species. Cælum huius notetur

λογ. ④: Est enim corpus constans quod eadem forma perpetuò perdurat, nullamque mutationem recipit.

λογ. ⑤: Est enim cælum corpus naturale, simplicissimum, solidum, sphaericum pellucidum & in orbem mobile.

Divisio. Vide. IB.

Figura. Vide. DD.

Materia. Vide. EE

Forma. Vide. FF.

Motus. Vide. GG.

Partes essentielles sensibiles. Vide. HH

Inconstans. Vide. QQ.

Divisio

Immobile, quale est extremum illud & supremum quod Empyreum dicitur, quodque Aristotelem etiam agnovisse non nulli inde concludunt, quia & divina vñs supra mundum collocet, seu immutabilia & ἀπαθῆ: quod quidē cā lū, quia est immobile non est huius σκέψεως.

BB
Divisio calis
est vel in

Mobile

Primum huius
notetur

λόγος: Est enim illud, à quo motus diurnus, qui omnium primus est, maximēq; conspicuus, proficiscitur, & est orbis decimus. Eius motus circularis rectus. 24. horis super polos & axem mundi seu aquatoris ab ortu in occasum vergens reliquos omnes secum rapit. Effectum Motus semper aquabilis, nunquam remissior, nunquam velocior. Huius effectum est generatio & corruptio rerum naturalium perpetua.

Secundum
huius conside-
retur

λόγος: Est enim secundum mobile, quod praeter motum illum diurnum, quem à primo mobili accipit, alium motum, huic serē contrarium habet.

Christallinū
seu aqueum
huius note-
tur

λόγος: Est enim sphaera nona ἀναστῶ.

Ratio nominis: dicitur aqueum quia nulla in eo stella fulgens, sed admodum translucidum existēs & perspicuū, aquarum refert similitudinē.

Stellatum. Vide. CC.

CC

Stellatum

CC
Stellatum quod
continet stellas
easq; vel

Fixas, huius
notetur

λόγος ☉ : Est enim celum habens stellas motus si-
militudine preditum.

Nomen : octava sphaera, firmamentum.

ἀπλανής, non errans.

Spaciositas seu capacitas. Sunt enim in eo in-
numera quasi stellas.

Adjuncta

Dignitas. Cum enim hoc celum (ultra quod
nullum globum caelestem dari putavit Ari-
stoteles) causa sit constantis vita, & efficiat,
ut res magis eodem modo se habeant, quam
reliqui orbis: ideo pluribus astris, tanquam
viribus preditum est, ut hoc munus praestet
Aristoteles lib. 2. de caelo. cap. 12.

Erraticas
sive pla-
netas, eos-
que vel

Extremos et vel

Superiores
ut sunt

Saturnus in sphaera septima.

Iuppiter in sphaera sexta.

Mars in sphaera quinta.

Inferiores
ut sunt

Venus in tertia sphaera.

Mercurius in secunda.

Luna in infima.

Medios qui unicuique est Sol, in quarto scilicet orbe.

DD
Figura est
rotunda
scu globo-
sa

1. Quia *hæc figura omniū est*
2. Quia *extra summam orbem nullum est vacuum. Nam si figura eius rectarum linearum esset, profecto extra ipsum & locus esset & corpus aut vacuum.*
3. Quia *motus stellarum fixarum est rotundus.*
4. *Motus solis & lune est rotundus omniumq; syderum errantium.*
5. Quia *astrorum figura est rotunda.*

Prima
Pulcherrima.
Perfectissima
Capacissima.
Ad motum Commodissima.

EE.
Materia
cujus ob-
servetur
vel

1. Quia *quod sub sensum cadit, id tātū ratione materia sub sensum cadit. At cælum sub sensum visus cadit. Ergo ratione materia. Ergo cælum est ἐν ὁλῳ.*
2. Quia *cælum est Ens mobile, constat materia & forma. Ergo cælum non est ἀνολῳ.*
3. *Quantitas, raritas densitas comitantur materiam: hæc omnia in cælo reperiuntur. Ergo in eo etiam est materia.*

Discrimen seu diver-
sitas à materia inferi-
orum corporum quæ
dicitur quinta substā-
tia, quod probatur

1. Quia *omnes formæ sublunares, ita materiā informāt, ut ab ea sciungi nequeant: unde omnia ex iis constat a interitum experiuntur. Corpora autem cælestia sunt immortalia.*
2. Quia *motus cæli specie differt à corporibus sublunaribus convenienti motu. Ergo diver- sam in cælo naturam arguit.*
3. Quia *quæcunque communicant materiā, ea quoque invicem transmutantur: quæ vero nō mutantur, dissimili constant materia. Cælum autem & inferiora non transmutantur. Ergo eandem materiam non habent.*
4. Quia *inferiorum corporum materia est in potentia ad plures formas Elementares: illorū autem scilicet cælestium materia tantum ad unam cælestem formam est διωαία & apta recipiendam.*

Cc 2 Forma

FF.
Forma qua
est vel

Tantum in formans, non intelligens.

Alsistens extrinse-
cus & intelligens

1. Quia cum cælum à se non moveatur, exter-
num motorem desiderat, qui alius præter intel-
ligentiam esse non potest.

2. Cum motuum cælestium leges, ordo, & con-
stantia manifestè observentur: fieri id non potest
nisi ab intellectu vi. corporis experie, qua ni-
hil est nisi intelligentia. Falluntur igitur qui cæl-
um animatum dicunt, anima intrinseca.

GG.
Motus
qui est

1. Circularis isque
cælo naturalis

1. Quia est cæli perfectio, ideoque non præter, sed se-
cundum naturam illi competis.

2. si contra naturam illi conveniret non posset tot se-
culorum atatibus durare, quia ea qua natura ali-
na sunt, sempiterna esse nequeunt.

2. Continuus, non interruptus, ideoque perpetua est in cælo quietis pri-
vatio.

3. Ergò non rectus: ideoque cælum corpus est neque grave neque leve ullo
modo.

HH
Partes cali-
cissimales
sensibiles
sunt stella.
Est autem
stella pars
cali.

1. Densior. Quia ut lucis capax esse posset, densam esse oportebat. Nam ex materia calidius contractione & condensatione orta est singulis lux sideribus.

2. Globosa

1. Quia lunam videmus esse globosam. Cum autem omnia astra ejusdem sint Materiae: idem de omnibus statuendum.

2. Quia natura nihil frustra faciens procul dubio eam stellis figuram attribuit, quae ad motum progressivum minime idonea habetur: convenientissimum autem ad permanendum in uno loco. Spherica autem figura est huius modi.

3. Lucida: idque luce nativa vel

Sola, ut, Sol, reliquas omnes suo splendore obfuscans.

Mutuat ita etiam: ut cetera praeter solem omnes propter propriae lucis exilitatem & debilitatem a maximo illo luminari illustratae.

4. Mobilis cum suo orbe

Fixas. Vide. II

λόγος: Stella errantes sunt quae infra octavam sphaeram singulae in singulis reliquis septem orbibus dispositae peculiari modo circumferuntur.

5. Divisio

in

Errantes seu planetas Harum notentur.

Divisio: Planetarum enim alius est
Medius quasi dux & coryphaeus, Sol. Vide NN
Extremi sunt reliqui omnes, dicti stipitatores. Vide OO

Cc

3

Fixæ

λόγος. Sunt enim stella fixa, quæ octavo orbi inherentes tardissime cum eo moventur, eandemque inter se perpetuò servant distantiam.

Proprium discriminans eas à Planetis, scintillatio, cuius causa est intercapedo spacij, ob quam species à re visa missæ præ tenuitate vix iam valent sensorium imbuerè, ideo fit, ut dum ex illis visionem elicere potentia conatur, labore fatiscat ac tremat; qui tremor causa est, ut videatur astrum per scintillationem tremere.

II.
Fixæ ha-
rum no-
tetur.

Distributio in

Numerabiles
nobis notas
quarum sunt
mille viginti
duæ, quæ inter
se differunt

Magnitudine

Prima, quæ (præter solem & lunam.) splendore reliquas omnes vincunt, & terra majores sunt centies septies, cum undecim sexagesimis quartis, earumque sunt 15.

Secunda, quæ terram superant octogies septies quarum sunt 45.

Tertia: quæ terram superant septuagies bis cum triente, suntque 205.

Quarta: quæ terram majores sunt quinquagies, cum semisse & numerantur 477.

Quinta: quæ terram excedunt tricies semel suntque 217.

Sexta: quæ minima sunt, superant terræ magnitudinē paulo plus decies octies, et sunt 49.

Configuratione. Vide. KK

Situ. Vide. LL.

Innumerabiles, sporades dictæ quarum ordo & numerus ignoti sunt & sparsi sine ullo ordine esse videntur.

Confi-

KK.

Configuratione hac
ratione sunt vel

ἑμὲρ Φωτοί, hoc est figurā vel effigiem animalium aliarum verum exprimentes, ut agnosci facilius possent, quarum sunt. 48. & dicuntur imagines calī, syda era, atque astra.

ἑμὲρ Φωτοί, figuram nullam exprimentes, ut reliqua.

LL.

Situ. Itaq;
sunt vel

In Zodiaco: ut 12 constellationes seu
signa & δώδεκα τμήματα

Extra Zodiacum. Vide. MM.

Aries.
Taurus.
Gemini.
Cancer.
Leo.
Virgo.
Libra.
Scorpius.
Sagittarius.
Capri.
Amphora.
Pisces.

MM
Extra Zo-
diacum
sunt vel

Boreales, septentrionalibus
conspicuae, 21 asterisimis seu
imaginibus comprehensa: ut

Australes, quae
meridionali-
bus terris cer-
nuntur: ima-
ginibus com-
prehensa: ut

Cetus.
Orion.
Eridanus.
Lepus.
Cassiopeia.
Major.
Procyon.

Argo.
Hydra.
Cancer.
Corvus.
Centaurus.
Beltiaquam centaurus gerit, seu lupo.
Ara sive thuribulum.
Corona australis.
Piscis australis seu magnus.

Vrsa { Maior
Minor.

Draco.
Cepheus.
Bootes.
Corona borealis.
Engonatis.
Lyra.
Avis seu gallina.
Cassiopeia.
Perseus.
Heniochus.
Ophiuchus.
Serpens ophiuchi.
Sagitta.
Aquila.
Delphinus.
Equiseetio.
Pegasus.
Andromeda.
Triangulus.

Hujus

λόγος: Est enim Sol planetarum maximus & lucidissimus, lucem, calorem, & vim vivificam toti mundo impertiens, suoque motu temporum vicissitudines describens.

Quantitas: Est enim Major terra, centies sexagies sexies.

NN

Hujus notetur

Situs: Medium inter omnes planetas occupat locum. Nam si esset in septima sphaera, è tanta locorum distantia multò remissius inter ventu lucis inferiora corpora calefaceret, omnia que frigoribus propemodum obrigerent: Si in prima, omnia ardoribus deflagrarent, ob ejus vicinitatem.

Defectus: hujus notetur

λόγος: Est enim privatio seu aversio radiorum Solis, ob inter positionem lunaris corporis inter solem & nostrum visum. Cum enim Sol autor sit & fons lucis diurnæ: obscurari is nullo modo potest, nisi quod radij ejus impediri possunt à luna corpore denso & solido, quò minus in terram ferantur.

Tempus, Fit in conjunctione corporis utriusque.

Quantitas: Nunquam Sol totus obscuratur. Nam luna minor est, quam Sol, & proinde universum ejus lumen adsmere impos.

Qualitas. Est enim

{ Calidus }
{ Siccus } Moderatè.

D d

Ai sunt

Superiores
supra solem
scilicet,

Saturnus
huius no-
teitur

λόγος: Est enim Planeta plumbeo seu pallido colore: temperatura frigidus & siccus, & proinde malus, nature ac vite humane inimicus.
Quantitas: Terra maior nonagies semel.
Situs. Remotissimus.

Iupiter
huius no-
teitur

λόγος: Est enim planeta Saturno succedens maxime lucidus: temperate calidus & humidus, Saturni malas conditiones temperans, vite imperator & largitor: cum calidum & humidum generationi maxime convenient.
Quantitas: Terram superat nonagies quinques & fere semisse.

Mars hu-
ius no-
teitur

λόγος: Est Planeta calidus, siccus, rutilus, seu in flamma morem rubens.
Quantitas: Major est terra semel cum una tertia.

λόγος: Sunt enim planeta inferiores, qui infra solem ab Astro-
nomis collocantur.

Inferiores
horum no-
teitur

Venus huius
noteitur

λόγος: planeta soli succedens, mediocriter calidus & humidus, splendidissimus ac tanto fulgore lucens, ut eius radius umbra red-
datur.
Quantitas incerta. Traditur tamen terra minor vices octies, aut tricies septies.

Species

Mercurius
huius no-
teitur

λόγος: est enim planeta Solis comes parva-
que albicans & eius cum quo jungitur, natu-
re sese applicans, ideoque varius & versatilis.
Apparentia. Raro cernitur ob exiguum in-
tervallum, quo a sole elongatur.
Quantitas. Putatur aequare vicesimam so-
cundam partem globi .ccxvi.

Luna. Vide PP.

luna

λογος: Est enim omnium planetarum infimus, humidus & frigidus, proprio quidem, sed tamen maiori ex parte Solis lumine lucens.

Quantitas minor est { Terra secundum Copernicū, quadragies ter minus octavā parte.
Sole septies millies, minus sexagesimā secundā.

Defectus seu Ecclipsis. huius observetur { λογος est privatio luminis Solaris in luna, ob interpositionem Terrae inter Solem & lunam è diametro opposita. Tunc enim terra interveniens inter Solem & lunam non tantum sua densitate radios solares excipit, & quo minus in lunā spargantur, impedit: sed etiam umbra suā lunam soli oppositam involvit.

{ Species { Particularis, cum illud sydus una aliqua parte obscuratur.
Totalis, cum illud sydus totum obscuratur.

Qualitas. Humectandi vi praedita est.

Effectus: Pro eius incremento & decremento humores etiam crescunt & decrescunt, Ostreae, & conchylia lunari hac potestate augētur atque minuantur: ut docet Aristoteles lib. 4. de historia animal.

22
Corpus simplex
inconstans qua-
lia corpora sunt
Elementa. hujus
notetur

1. Locus qui

Dicitur Elementaris regio.

Est mundi pars inferior, quæ Elementa & cum Ela-
qua in iis sunt, quæque ex illis fiunt & generan-
tur, complectitur.

Contiguus regioni celesti & ita quodammodo
continuus, ut nullum vacuum inter eorum elemen-
taque intercedat.

2. Definitio. Sunt corpora simplicia homogenea, ex quibus res
omnes concreta primum componuntur, & in qua ultimo resol-
vuntur, ipsa verò in nulla se priora. Hinc rerum Principia.
mixtarum sunt Nutrices

3. Numerus quaternarius

Ignis.

Aer.

Aqua.

Terra.

4. Motus naturalis

A Medio sursum corporum levium

Ignis.

Aeris.

Terra.

Ad medium deorsum, ut corporum
graviorum,

Aquæ.

5. Figura quæ vel

1. Contingit extremitatem rei, cui iungitur, sic, ut ad rei con-
tacta figuram se accommodet. Experimur aquam in vase ro-
tundo rotundam: in quadrato quadratam habere figuram.
2. Globosa est & rotunda; ut totum universum globosum est.

6. Proprietates. Vide RR.

7. Differentiæ. Vide. SS.

8. Formæ, sunt qualitates. Vide. EEE.

9. Contactus. Vide. OOO.

Mixtio, Vide. QQQ.

Proprie-

Prima est, non esse
simplicia sed im-
puriora propter

1. Conjunctionem eorum.

2. Alenda nutrienda & procreanda corpora,
cum ex uno puro Elemento nihil generetur. Mix-
tum enim non habet summum gradum in qua-
litatibus: sed in mixture qualitatibus.

Facilior scilicet τῶν συμβολικῶν, quæ ha-
bent similem qualitatem. Sic aer in aquā
facile transit. Nam cum calor, aquam se-
paravit & humore inflatus dissolvit, a-
qua in aerem convertitur.

Citior eorum quæ in qualitate patiente,
humore scilicet conveniunt: tunc enim se-
cundum agentes, in se agunt fortius.

Difficilior multorum quam paucorum:
ideo ex igne aqua, ex aere terra, & vicif-
sim ex aqua ignis, & ex terra aer difficili-
us generatur.

Tardior τῶν ἀσυμβόλων, quæ qualitatis
communionem nulla sunt conjuncta.

Duorum in tertium: cum scilicet duo Elementa
nulla qualitate conveniunt: ut ex aqua & igne
aer vel terra, ex aere & terra ignis vel aqua ge-
nerabitur. Si enim ex igne adimatur siccitas, &
maneat calor, & ex aqua adimatur frigus, &
maneat humor, tunc ex utroque aer, ut tertium
Elementum generabitur. Horum causa est mu-
tua actio contrariorum.

Tertia proprietas: Elementa tota non transmutantur (quia aliàs se-
queretur eorū destructio.) sed secundum partes suas, tum inter se in
vicem, tum in compositis corporibus.

Vnius in aliud eaque vel

RR
Proprietates
quarum

Secunda, sunt per
petuo mutabilia,
& ex se mutuo ge-
nerabilia. Estque
hac mutatio Ele-
mentorum vel

SS.
Differē-
tiæ. Est e-
nim Ele-
mentum
vel

Leve, quod
sua innata
vi & rari-
tate sursum
fertur. Est-
que tum

Ignis: huius observetur

1. λόγος: Est enim Elementum validissimum, sic-
cum & levissimum.

2. Locus: summus inter Elementa, proximus luna
globo.

3. ἔξοχος: qualitas est calor, superans siccitatem.

4. Proprietas: simplex purissimus fervor in sua
sphaera, nullam vim consumendi obtinens, sicut no-
ster compositus culinaris ignis: qui tamen ipse noster
ut cumque vorax, non omnia consumit.

5. Invisibilitas, propter summam simplicitatem &
raritatem corporis. το διαφανές enim seu perspicuum,
nisi condensetur, est ἀίσαλον.

6. Conservatio. quæ fit à celo, ut à loco proprio, im-
primis per motum circularem, qui vim habet dissi-
pandi, attenuandi, rarefaciendi, & propterea ignem
conservandi. Nisi enim ignis moveatur, extingui-
tur, & propterea per motum in orbem conservari
necesse est.

7. Effecta

1: Aggregat ea, quæ ejusdem sunt generis. Quæ
autem diversi sunt generis, disiungit. Aristoteli-
bus lib 3. de celo cap 8. textu 74.

2. Iustè adhibitus à Chymia peritis, habitus est
pro radice vel potius efficiente Elixiris.

3. Aquæ quoque & terræ frigiditatem tempe-
rat, & ita quidem certum temperationis mo-
dum statuit, ut mixta producantur.

Aër Vide. TT.

Grave. Vide. YY.

Aër

1. $\lambda\gamma\gamma$ \odot : Est enim Elementum moderate calidum, & humidissimum, complens omnem locum nullo alio corpore repleto.
2. $\epsilon\zeta\chi$ \odot qualitas, humor superans calorem.

3. locus sabigne. loci huius partes sunt, Regio

Supra huius notetur
Media, huius notetur

Quantitas: est enim igni vicinior, incipiens à cacuminis montium, & finiens in principio loci ignis: longè major reliquis.

Qualitas: calida est & sicca, cum propter perpetuum primi mobilis cum quo circulariter rapitur, motum: tum propter ignis propinquitatem.

Quantitas { Minor æstate, quàm infima propter solis altitudinem, et vertici nostro vicinitatem.
Maiores hyeme, quàm infima propter solis depressionem, & à vertice nostro distantiam.

Qualitas est enim semper vel

Frigida

Non extreme

1. Quia corpus illud nō potest esse frigidissimū et simul aer: quia nihil violentum seu contra naturam, perpetuū est. Aristoteles lib. 1. de celo cap. 3. tex 1. 18.
2. Quia nō algescit propter ἀνταρσιάν, quia ante ἀνταρσίαν, aut calidum aut frigidum oportuit esse. Si calidum dixeris nullum locum habebit ἀνταρσίαν, quia frigus ubi non est, constipari non potest. Sin frigidum, à quonam sit frigus frigidus nō immensio queritur, cum sua natura sit calidus. Zabarella.

Infima Vide VV

Humida.

Sed comparatione & coxygionis superioris & inferioris, quod raritas & levitas eius testatum faciunt Zabarella.

Effectus seu usus. Vide XX.

vv
Infima hujus
notetur

Quantitas. Initium sumit à superficie terra, & protenditur quousque radij solis à terra reflexi resiliunt.

Qualitas	{	Calida	{	1. Propter motum calii.
				2. Propter radios solares à terra refractos.
	{	Humida	{	1. Ob propriam naturam aëris.

xx
Effectus seu
Vsus.

1. Inmixtione reliqua elementa uniri, & mixtum consistit vere nequeunt, nisi aër per universam mixti substantiam penetret, eamque subigat, & ad generationem habilem reddat, terreas quidem & crassas subtiliores & rariores efficiendo: aqueas verò inflando & dilatando, ne concidant aut collabantur.

2. Corporibus generatis præsertim animalibus inservit, dum attractus respirando, cordis aliorumque membrorum æstuantium fervorem temperat.

3. Spirituum quoque generationi conducit: ideoque aërem esse nostrorum corporum veluti pabulum scripsit Avicenna.

4. Denique sine hoc Elemento nec aves volare, nec ullum animatum corpus vitam prorogare potest, cum vita in calido & humido consistat. Aristoteles lib. de juventute & senectute.

Cirave,

167. **¶** Est enim aqua Elementum grave, frigidum & humidum, terram undique ambiens & interfluens.

Conditio gravitatis. Gravis est aqua comparatè, respectu nimirum aeris & ignis, quibus subjicitur: ad terram autem collata levis dici potest. Ita namque suo pte ingenio deorsum tedit, ut nihilominus supra terram emineat.

Quodque non rarò ascendit & superna capessit: id fit secundum Cardanum ideo, quia natura dedit aqua, ut tantum ascendat, quantum descendit. Secundum Scaligerum verò non proprià natura aqua, seu vi quadam ab illo corpore impulsà.

Conditio frigoris. Aqua non est frigidissimum Elementum, quia non adeò remotum est à motu Celi, sicuti Terra, quæ omnium maximè à fonte & principio caloris distat.

Causa inter fluxus, & cur aqua non semper terra incumbat, terra verò subjaceat: est animantium commoditas, quæ terra aquis teòtā nec produci, nec foveri possent: Sed omnia submersa premerentur, sterilecerent & suffo carentur.

Figura est rotunda

Per se quia ejus partes, ut guttae sunt rotundæ, partes autem homogeneorum corporum imitantur naturam totius.

Cum terra: quia si navigantibus polus nunc assurgit, nunc deorsum vergit sequitur tumorem quendam ei inesse, et ita rotundum.

usus in mixtione

Primus: Mollificat concreta corpora, ad formam suam facilius suscipiendam, unde velut mater est omnis generationis. Terra enim nisi irrigetur humore nihil ex ea produci potest.

Secundus: Frigiditate naturaliter temperat calorem ignis, qui veluti pater generationis dici potest.

Species ratione. Vide. Z Z

Terra. Vide AAA.

Ee

Species

YY
Grave, quod
suapte vi &
inclinatiōe,
deorsum ten-
dit. Est que
vel

Aqua: huius notetur

		Stabiles, ut, mare, de quo in metcorologicis,
	Situum & loco- rum vel	Fluxæ, quæ perpetua scaturigine fluunt, & in montibus potissimum propter eorum frigiditatem & humiditatem generantur & vales pererrant.
Z Z. Species ratione	Quãti- tatis vel	Minores, ut fontes, nempe cum vapores terra in scissuris & cavernis montium in aquam resolvuntur, & guttatim destillant, quæ undique in loco decliviori confluentes, tandem erumpentes fontem faciunt.
		Majores, ut flumina, quorum causa eadem sunt quæ & fontium. Est enim flumen nihil aliud quam fontium & rivorum concursus.
		Dulces, Contrahentes nimirum dulcorem ex terra pura. Amaræ, ex terra nitrosa. seu adusta. Salæ ex terra sale infecta.
	Quali- tatis,	Acerbæ & astringentes ex terra alumine mixta.
		Frigidæ propter ferri aliorumque frigidorum met aliorum materiam. Calidæ ab igne, qui in alveis per quos decurrunt continetur, ac perpetuo ardente bitumine, partim sulphure fovetur. Hæ profunt ad exiccandâ vitiosas & putridas humiditates in corporibus affectis.
		sulphuræ ex sulphure. Harum præcipua vis est penetrare & exiccare.

Terra

ἀέρ. Est enim Elementum siccissimum, frigidum, etque densum solidum, gravissimum.

2. Probatio
differentia-
rū definitio-
nū que sunt

1. Siccissimum { 1. Quia solum terminū facilissimè, alienū difficilissime conti-
netur.
2. Quia affusum humorem omnem combibens suapte
natura exsiccatur. Humor enim non pertinet ad continuan-
das partes terra simpliciter: sed ad mixtorum partes con-
iungendas.

1. Frigidū quia { 1. A fonte caloris est maxime omnium remotum.
2. Ob immobilitatem frigidum fit hoc Elementum.

3. Densum solidum: quia frigidum; ex quo oritur densitas & soliditas, ideo-
que quasi fundamentum est, sustinens totam hanc Machinam Mundi, & qua
cunque ejus complexu comprehenduntur.

4. Gravissimum: quia ex densitate & soliditate oritur gravitas, que cor-
pora facit situ infima, & in Centro mundi recumbentia.

Immobili-
tas: huius
notetur

1. Si, moveretur
Terra, motus ille
esset aut { Naturalis
Terra. Non
naturalis
est
Violētus.
Non violē-
tus { 1. Quia uni corpori simplici unus dū-
taxat motus naturalis competit: Ter-
ra autem naturale est descendere.
2. Quia si motus ille esset naturalis,
conveniret etiam partibus, cum idem
& totius & partium motus sit: & tamē
constat, partes nō in orbem, sed deorsum
vergere.
2. Quia nullum violētum perpetuum
3. Quia nulla Terra pars sive magna
sive parva, potest à medio avelli, &
ad contrarium extremum moveri.

Figura. Vide
de B B B

Magnitu-
do. Vide.
C C C.

Effecta. Vide, D D D.

Et 2

Figura

1. λόγος : Sunt enim quæ evidentè & facilius
deprehenduntur.

Manifestæ,
harum no-
tesur

2. Divisio
sunt enim
vel

Primariæ harum sciatur

λόγος : primariæ sunt quæ pri-
mò Elementis in sunt, & reli-
quarum sensibilium qualitatium
causæ sunt.

Numertus quaternarius

Caliditas.
Frigiditas.
Humiditas.
Siccitas.

3. Divisio

Actuosas vide FFF
Patibiles vide I.I.I.

Secundariæ. Vide K.K.K.

Obscuræ. Vide N.N.N.

EEB

Formæ seu quali-
tates sine quibus
elementa nec intel-
ligi, nec misceri pos-
sunt. Ea sunt vel

1. λόγος: *Activa enim seu actiosa sunt, quae agendivim, eamque adversam habent.*

2. Officium. *Nam in mixti generatione passibiles qualitates terminant & uniunt: ipsae à passibilibus nequaquam terminabiles. Absolute igitur sunt activa.*

FFF.
Harum
notetur

3. Species

Calor cuius
notetur

1. λόγος: *Est enim qualitas prima activa, congregans homogenea mixtilia, & disgregans heterogenea.*

1. Homogenea, hoc est, non tantum quae sunt unius speciei: sed etiam quae similem habent qualitatem, & homogeneam naturam, ut uniri possint. Mercenarius in dilucid. Vnde siccum & humidum tum in mixtione tum in coctione per calorem congregantur, non quatenus sunt contraria: sed quatenus inter ea intercedit καὶσσις ut apte misceri possint.

2. Heterogenea, hoc est, quae sunt dissimilis naturae, qualitatis & temperatura, quaeq; in unam naturam converti non possunt. Mercenarius in dilucidat.

3. Ratio effectiois. Vide GGG.

4. Actiones quae sunt
1. Attenuare.
 2. Dissolvere.
 3. Digerere.
 4. Maturare.
 5. Incidere.
 6. Aperire obstruētos meatus.
 7. Rarefacere.

Frigus. Vide. HHH.

Vsus & officium

1. Dux ha qualitates veluti Concordes & amicae ad mixti generationem concurrunt ut causae efficientes. Generant enim illa calidum & frigidum, cum vincunt Materiam.

2. Dominæ sunt passivarum. Nisi enim dominentur, regere & elaborare illam materiam non possent. Vnde non fieret generatio sed inconcoctio & inquinatio.

Distinctio

GGG

Distinctio Consideratur
calor, ut causa efficiens
generationis, vel

Per se. Hoc modo calor calorem tantum, & nullam substantiam producit, quia nihil virtute propria ultra propriam speciem agit.

Vt est instrumentum Naturæ. Hoc modo omnino substantiam producere potest. Sic enim calor, ut anima instrumentum sanguinem generat & carnem.

λογος: Est enim frigiditas qualitas prima activa congregans cum homogenea, tum heterogenea. Sic enim in metallis, diversa genera metallorum commixta simul manent, quam diu massa est frigida & nondum à calore liquefacta.

HHH.

Frigus huius
observetur

2. Actiones.

- 1. Astringere.
- 2. Dentare.
- 3. Obstruere.
- 4. Calorem nativum obtundere.
- 5. Corpora gravia & crassa reddere.

3. Ratio effectio-
nis seu generationis.
Frigus concurrere
posse consideratur
ad mixtæ generatio-
nem vel

Per se
idque
vel

Ante rem mixtam generatam: & sic verè negat concurrere Averroes.
Post rem mixtam constitutam, & sic mixto constituto & per calorem genito ultimum complementum addit. Congelando enim facit ad partium constantiam, & aptitudinem affert ad actum secundum sive operationes. Mercenarius & Zabarella.

Quatenus calorem contemperat, fervorẽ ejus moderatum reddit. Et hac ratione efficit generationem.

Et 4 Patibiles

III.
Patibiles,
quæ sunt

Humiditas:
cujus note-
tur

λόγος: Est enim humiditas qualitas patibilis, suo ter-
mino difficulter, alieno facile se continens.

2. Subiectorum hu-
midorum propria-
tes, quæ sunt

Diffilucere

Seu.

Dilatare se, nec facile corporis
sui superficie coerceri. Idcirco vi-
num in vase ligneo, vel calice
conservari oportet, ne diffluat.

Siccitas.
Hujus obser-
vetur

λόγος: Est enim siccitas qualitas patibilis, quæ suo faci-
le, alieno autem termino difficulter clauditur.

2. παραδειγματισμός. Sic lapis sua figura & superficie
facile clauditur, alienos autem terminos non recipit:
projectus in aliquod vas non figuratur ad figuram va-
sis, sed proprios terminos retinet.

Secun

1. λόγος: Sunt enim secunda qualitates, quae ex primarum temperatu-
ra & mixtione prosunt, atque ita quasi illarum propagines atque so-
boles sunt.

2. Nomen: Dicuntur enim tangibiles, quod tactu potissimum obser-
vari possint, quo etiam pertinent ceterorum sensuum objecta, colores,
sapores, odores, de quibus in doctrina sensuum.

1. Raritas est qualitas secunda, à calore ut plurimum orta, habens
partes extenuatas, nec inter se ita probè compactas: ut, herba,
pruina nubes.

2. Densitas est qualitas orta à frigore, partes habens constrictas
& solidè cohaerentes; ut, vitrum, glacies, cos, lapis, ferrum, om-
niæque Metalla.

3. Levitas est qualitas plarum que orta à calore, sursum omnia e-
vehens.

4. Gravitas est qualitas deorsum ad centrum vergens & movens
orta à frigore.

5. Durities est qualitas, densas & benè compactas partes habens,
difficiliter cedens tactui, & à siccitate orta: ut, Metalla, lapides.

6. Mollities est qualitas, partes leves habens, facile tactui ceden-
tes, orta ab humiditate: ut, cerasa matura, caro &c.

7. Crassities est qualitas orta à siccitate, partes habens solidas: ut,
ferrum, glacies &c.

8. Subtilitas est qualitas partes tenues habens: ut flatus in àere.

9. Ariditas est qualitas orta à siccitate, partes habens humoris fe-
rè expertes. (facile effugit et elabitur. ut, anguilla.

10. Lubricitas est qualitas ab humiditate producta, qua tactum

11. Lentor est qualitas ab humiditate exorta, partes habens tena-
ces & glutinosas; ut, pix.

12. Friabilitas est qualitas ex siccitate orta, habens partes non co-
haerentes, ideoque facile atteritur; ut sal.

13. Asperitas est qualitas ex siccitate prognata, qua habet partes
prominētes, tactū, dum cōrrectatur, offendētes: ut, pumex, cortex.

14. Lævitas est qualitas exorta ab humiditate, superficiem habēs
aqualem, tactum, dum contingitur, oblectans atque demulcens.

ff

Obscuræ

ΚΚΚ.
Secunda-
riæ, harū
notetur

3. Numerus

1. λόγος: Est enim mutua & naturalis quadam affectio & conspiratio inter res physicas, ex peculiari & occulta cognitione orta.

συμπάθεια,
hujus notetur

2. Exempla: Sic ex animalibus lacerta animal est homini Natura amicum. Taurus sylvestris ad ficum arborem alligatus sit placidissimus. Ruta ad ficum sata latissime & uberrime provenit. Vitis vitibus adesse gaudet. vitis & olea mutuo fruantur Consortio. &c.

NNN. Divisio in

ἀπαθεία,
hujus notetur

1. λόγος: Est enim naturalis rerum physicarum inimicitia vel repugnantia: seu quando aliqua sibi ipsis infesta & similitate dissentiunt, cunctique laborant discordiis.

Exempla: Sic Leo ad cantum galli expavescit. Elephas odit murem, & a pabulo, in quo Murem conspexit abhorret: Mugil & lupus piscis mutuo flagrant odio. Milvus & vulpes pullino generi adversantur. Brassica viti. Lupus ovibus. Homo homini. Huc refer, quando ex recens interempti hominis cadavere praesense homicidii auctor sanguis vel ex vulnere vel naribus paulatim effluit.

Proprium seu
verum, huius
notetur

1. Nomen, dicitur corporalis.

2. λόγος. Est quando duorum corporum superficies simul sunt
ut mutuo & se movere & à se moveri possint.

3. Subjectū sunt ea
qua in se mutuo ag-
unt & patiuntur,
nimirum Corpora
hac inferiora, quo-
rum moventia con-
tingunt ea, qua mo-
ventur. Sunt autē
ea quodammodo,

Dissemblia. Nec enim quod
omnino simile est in simile
agit: alioquin idem in se
ipsum ageret, adeoq, nihil
in corruptibile & immobi-
le foret.

Similia. Nec enim quod
prorsus & per omnia aliud
est in id agit, cum quo pla-
ne nullam naturā conves-
nientiam habet si quidem
candor à linea nihil pati
potest: aut linea à candore,
nisi forte per accidens.

Horum
unum di-
citur agēs
alterum
patiens
Vide PPP

Improprium
huius notetur

1. Nomen: dicitur enim virtualis.

2. λόγος. Est cum non superficies: sed virtus unius corporis ad
superficiē alterius pervenit, quo contactu sol calefacit Terram,
& magnes attrahit ferrum.

Horum

Agens huius
notetur

1. ἐνέργεια, Actio quæ est assimilatio qualitatis sensibilis agentis, ad qualitatem patientem, transmutans corpus motum formā accidentaria.

2. Species res { ἐνυλοι
αἰυλοι } quo ad sunt actum.

3. Situs debet quidem separatim à patiente esse; sed non nimis, verum ut se contingere possint: non autem continuari.

1. λόγος: Est enim id primum agens, in quo motionis principium consistit.

4. Divisio in { Primum huius
notetur

2. Proprietates: Nihil repatur ab eo, in quod agit. &c.

{ Postremum
huius notetur

1. λόγος: Est enim id postremum agens, quod cum re, qua sit, coniungitur.

Proprietates. Hoc propriè repatur, ab eo in quod agit. &c.

Patiens huius
notetur

1. ἐνέργεια, Passio quæ est assimilatio qualitatis patientis, ad qualitatem agentem sensibilem.

2. Species: res tantum ἐνυλοι, quoad sunt δυνάμει, seu potestate: patiuntur magis & minus prout maiore minoreve potestate sunt ad patiendum prædita.

3. Aptitudo: oportet enim patiens esse dispositum & idoneum ad patiendum. Quod vero contumax ac rebelle est aut viribus pollens, vel difficile vel nil patitur.

4. Situs. Agens non debet esse continuum agenti. Nam continua, quæ eiusdem sunt natura, in seipsa non agunt, Sed separata ab agente: veruntamen nec adeo separata, ut se mutuo contingere nequeant: Nam legitima agentis & patientis applicatio est necessaria in contactu seu corporali seu virtuali.

222
 Mixtio: *huius*
 noetur distin
 io vocis in sua
 significata (nō
 divisio) Est au
 tem mixtio
 vel

Propria & physica huius noetur Communis seu impropria & artificialis: huius noetur

1. λόγος. Est in qua partes quidem miscen-tur, sed sine altera-tione & metamorphosiotius substantia omniumq; accidentiū.
 Appositio, in qua ea, qua inter se miscen-tur, in tam par-vas partes secantur, ut unaquaq; sensui minimē appareat & postea simul coniūgantur; ut si particula hordei & tri-tici simul iūgātur in farina, ita ut quævis sit propter quamvis collocata.
 2. Confusio, in qua ea qua miscen-tur non modo in mi-nimas partes, qua non conspiciuntur, secantur: sed ita inter se confunduntur, ut separari nequeant: ut si aqua vinum diluo: aut pharmaca pharmaci misceo, qua ita confunduntur, ut discerni non possint.

Definitio: Mixtio est miscibilium alteratorum unio.

2. Subiecta miscibilia. Horum. Vide RRR.
 3. Quid in mixtis intereat. Ipsa mixtilia quodammodo (non ἀπλῶς) intereant seu non sunt in mixto, nimirum actu suo inte-gro, quia suam formam integram non retinent.
 4. Quid in mixtis maneat. Ipsa mixtilia in mixto quodammodo (non ἀπλῶς) manent & sunt, nimirum δυνάμει: quia non prorsus corrupta fuerunt. Elementa igitur in mixto & secun-dum substantias, hoc est, formas substantiales & secundum qualitates, refracta tamen omnes & immutata: & ad medio-critatem redactas, remanent. Aristoteles lib. 2. degener cap. 7. sic inquit: Elementa in mixto non omnino integra & immu-tata servari neque secundum substantiam corruptam: sed ma-nere in mixto repressa, & castigata solum in excellentiis suis.

Differentia à
 ceteris motus
 speciebus. Dif-
 fert enim mix-
 tio à

Generatione: Nam in generatione, forma, qua potentia in erat accedit quidem ad Ma-teriam: veruntamen Materia haudquaquam miscetur, ut in mixtione.

2. Accretione. Nam in accretione alimentum corpori non miscetur: sed interis corpore ma-nente integro.

3 Alteratione. Nam in alteratione affectiones & habi-tus cum ipsis substantiis permisceri non possunt: sed il-lis tantum adiunguntur & inhaerent.

6. Effectus seu loholes. Vide. SSS.

Sub-

1. Est: ut miscibilia eandem habeant Materiam, sineque invicem agentia & potentia.

2. Est: ut miscibilia alterentur, id quod sine actione & passione fieri nequit.

3. Ut Difficile misceantur, quorum alterum aut omnino patibile est, aut maxime aptum ad patiendum: alterum verò parvam patiendi vim habet: tum enim id, quod ex utroque consurgit, imbecillum est, & parum habet mixti.

4. Ut miscibilia sint & diuisibilia, & in partes minutissimas facile diuidi queant: sic enim eo melius uniri queunt.

5. Ut certa sit proportio & quantitas eorum, quæ inter se misceantur. Si enim multa cum paucis, vel magna cum parvis coniungantur, mixtionem non efficiunt, quia id quod superat, alterum in suam naturam convertit & in se recipit.

RRR

Subjecta miscibilia.
eorum notetur

2. Species
principes
quæ sunt
Elementa,
quorum
propria
sunt

1. Alterari
quia viri-
bus ferè
sunt paria
Alteratio
autem hæc
fit:

Non merà qualisatum alteratione absque ullâ substantiæ mutatione. Sed actione & passione mutua, facta per qualitates, substantia tota comminuuntur, contemperantur, & ita novus quidam oboritur actus: qui quasi communis fiat omnibus Elementis & qualitatibus mixtis, & sit tanquam vinculum contrariarum naturarum, sub quo concordia pace ligantur. Aristoteles, 2. de gener. Hoc quoque vult vox (Unio) quæ nihil est aliud, quam conglutinatio quadam & reductio sive concordia rerum mixtarum diversarum, quæ miscibilia illa in unam & eandem naturam & unum fiant specie.

2. Non corrumpi misceri enim non est corrumpi & miscibilia non intereunt sed servantur Ff 4 Eff. Ru. n

λόγος: Est enim Temperamentum quatuor Elementorum congrua atq; proportionalis mixtio ad actiones recte obcundas.

3. Proportio qua est vel

Arithmetica, cum aequalia Elementa aequalibus ponderibus mole atq; magnitudine concurrunt: quod aequale ad pondus dicitur. Hoc temperamentum facilius cogitari, quam reperiri potest. Diu enim (et si sit.) subsistere nequit, quia.

Geometrica, quae est qualis cunque, optime tamen consentiens, & cuique rei ad peculiarem sui naturam conveniens elementorum coitio: Unde dicitur temperies ad instaurum. Huius proportionis Temperamentum est vel.

3. Effecta

Generatio simplex. Vide. TTT.

Corruptio naturalis seu putrefactio. Vide. VVV.

1. Caliditas ignis omnium qualitatum est a. Quosissima, & in agendo ceteris potentior: & ideo in proportionem pari cum reliquis posita praevalet, & ob summam agendi vim reliquorum vires superat.

2. Si omnium elementorum par & equalis esset quantitas, mixtum illud nec in loco qui escere, neque ad locum usquam moveri posset. Nam si in terra vel loco proprio quiescat: iam terra cetera vincet, quia unum quodque eo in loco sistitur naturaliter, quod Elemento vincenti proprium fuerit. Si autem moveatur, vel sursum vel deorsum movebitur. Si sursum: necesse est, ut Elementa levia in illo praevalerentur: Si deorsum: gravia praevalerunt.

Simplex, in quo una tantum qualitas excelsit, ut

Calidum,
Humidum,
Frigidum,
Siccum.

Compositum, in quo bina qualitates conjunctae excellunt. Nimirum vel

Calidum & humidum,
Calidum & siccum,
Frigidum & humidum,
Frigidum & siccum.

Generatio

1. $\lambda\beta\gamma\odot$: Est enim generatio simplex mutatio, quâ præcedente mixtione Elementorum, a primis qualitatibus facta, nova generatur substantia. In hac enim oritur aliquid ex aliquo, quod penitus non est, hoc est ex materia, siue re, in qua est privatio forma substantialis recipiende: ut, quando ex eo, quod non est homo aut planta, homo fit vel planta.

TTT
Generationis
simplicis notetur

2. Differentia à generatione $\kappa\alpha\lambda\acute{\alpha}\lambda\eta$ { 1 In simplici enim nova oritur substantia.
2, In $\tau\eta\kappa\alpha\lambda\acute{\alpha}\lambda\eta$ non oritur nova substantia, sed id, quod substantia est recipit in se aliud quiddam, quo prius non erat affectum: ut, quando calor aut frigus in homine generatur.

3 Materia quæ sunt { Siccum
&
Humidum

4. Generantes causa { Calor
&
Frigus

5. Agens proximū { Virtus calefactis,
semini insita
seu
Facultas plastica
seu
Facultas formatrix } Ab hac Elementorum con-
crescentium & certo modo
temperatorum fit coactis,
& formæ naturales produ-
cuntur.

VVV
Putrefactio seu
naturalis cor-
ruptio. Huius no-
scitur

1. Modus. Nam cum qualitates scilicet calor & frigus, ut causa ge-
nerantes non vincunt, sed earum vis aut est imbecillior, aut pror-
sus corrumpitur, tum cruditatis vel putrefactio sequi solet, quae ma-
ximè simplici generationi est contraria. Etenim quemadmodum
mistum generatur ex unione humidi cum sicco, facta à calore na-
turali, hoc est convenientem proportionem habente: Ita è contra-
rio, si calor hic recedat vel ita minuatur, ut nequeat amplius rege-
re & continere duas passivas, separatur humidum à sicco & suc-
cedit corruptio. Zabarella de mist. gener. & inter. lib. 2. cap. 1.

2 λόγος: Putrefactio enim est corruptio caloris naturalis & proprii
in unoquoque humido, ab alieno calore scilicet ambientis profecta
Arist. lib. 4. Meteor. cap. 1. Huius definitionis confirmatio in expli-
cationibus afferetur.

3. Species

1. Totalis seu perfecta, quae mistum corpus ex toto, & omni ex
parte, siue omnino putrescit, quando nimirum penitus abiun-
gitur humidum à sicco, & perfecte in Elementa dissolvitur,
ita, ut nihil ejus reliquum appareat, nisi terra. Zabarella.
Hoc modo putrescunt, caro, pomum omniaque mista, quae soli-
da & per excessum terrea sunt, si quidem evocato proprio
calore humidum quoque existens educitur ad externa, ibique
tandem consumitur, ita ut remaneat terra sicca.

2. Partialis seu imperfecta, quando perfecta illa separatio
non fit, & tunc dicitur mistum interire secundum partem, vel
aliqua ex parte dissolvi, & ut ait Aristoteles, à naturali sua
constitutione recedere. 4. Meteor. cap. 1.

Hac accidit in corporibus

Mixtis praesertim fluidis & ὑγρὰ
βολῶς aquosis: ut in vino.

Elementaribus (excepto igne)
quatenus quidem sunt permista.

Com-

a.
Composita seu
mixta corpora
sunt qua ex sim-
plicium, nimirū
Elementorum
legitimā contē-
poratione coales-
cunt. Sunt autē
vbi

Imperfectè mi-
sta, qua ex incon-
stante & infir-
ma Elementorū
concretiōe gene-
rātur & prop-
terea durabilia nō
sunt. Qualia sūt
Meteororum. Ho-
rum notetur

1. *Abv* & : Meteoron est corpus imperfectè mix-
tum, ex exhalationum materia calore Solis, stel-
larumq; virtute in terra vel aere efficiūm.

2. Causa efficiens vel

1. *ὑπερφυσική* quod est primus motor, prin-
cipium effectivum omnium rerum, Na-
tura melior; ipse Deus, qui singulari qua-
dam aquovīa regionem creavit Element-
tarem, ut Meteororū domicilium regioni
atherea subiaccens esset.

Physica
eag; vel

Remota, qua est motus & in-
fluxus corporum caelestium, q̄
materiam ab elementis evocat
& in sublime tollit.
Propinqua & instrumentalis
qua corpora caelestia ad hac ef-
fecta antuntur. Vide B.

3. Materia. Vide T.

4. Formalis causa, qua efficit, ut exhalationes
sursum evecta aliis atque aliis speciebus appa-
reant, est varia effectio materiae subiecta.

5. Finales cause

1. Demonstratio sapiētiae Dei.
2. Praesagia futurorum evē-
tuum.

3. Salus
Animantium.
Plantarum.
Aliarum rerum, qui-
bus subtrahuntur ve-
nenati vapores, ne illis
nocumenio esse queant.

6. Locus, est totum illud spaciū quod à luna
ad terram usque porrigitur & vocatur Aer, in
quo oriuntur propriè dicta μείζωγα.

7. Species. Vide d. Gg 2 Sunt

Perfectè mista. Vide. n

Calor, aquam ac terram pervadens, easque rarefaciens, attenuans & attenuando in halitus solvens, quos pariter in sublime effert, interventu levitatis, qua calorem ipsum & raritatem consequitur.

Frigus exhalationes elevatas sursumque erectas congelans & constringens.

Remota, ut quatuor Elementa, imprimis Terra & aqua, quae duo maxime praebeant Materiam meteororum, quod forma eorum mutetur in aliam formam, exhalationis sc: Arist. 1. Met. cap 2.

Propinqua, quae est exhalatio seu ἀναθυμίασις, ex partibus terrae & aquae extenuatis resolutisque genita. Est autem exhalatio hac vel

Fumus, qui est exhalatio tenuior, calida & sicca, e terris potissimum & locis arenis, virtute siderum & calore solis ad ignis usque Elementum sublata. καπνός.
Vapor, est exhalatio crassior, calida & humida, ex aquis praesertim aqueisve corporibus excitata, & vel calore siderum sursum sublata vel in cavernis terra conclusa. ἀτμός.

1. suprema.

1. Loci, in quo generatur. Est autem is.

1. Regio acris

2. Media.

3. Infima.

2. Cavernae terrae.

Species Ha distinguuntur ratione vel

2. Causarum nempe

Materiae quae est vel

Alterutra exhalatio, nimirum vel

Vtraque

Formae, ratione cuius Meteorae sunt vel

Ignita Vide. α.

Aquea. Vide ββ.

Aerea Vide χ.

Fumus
Vapor

Ignita

1. Materia ex qua: Fumus.

2. Nomen graecum ὑπὸ κλάωμα, à facili incensione.

3. λόγος: Ignita sunt Meteora ex fumis accensis & ardentibus genita, & instar ignis exardescunt.

4. Species seu genera. Aliud enim genus est

ἰτῶν συστάσεων, quae vera sunt corpora. Hoc Meteorum verè existens est vel

1. Simplex cuius notetur

1. λόγος: Simplex est cuius Materia simplex est & pura, minusque terrestris aut viscosa.

2. Species varia secundum multiplicem dispositionem halituum secundum raritatem, densitatem, subtilitatem, crassitiem, magnitudinem, paucitatem, & maiorem, minoremque levitatem.

3. Accensio quae fit vel in

Aere. Est quae id vel

Ascendens, quod ex fumis calidissimis, siccis & levissimis in supremum aeris locum evectis accensisque produciuntur. Hoc est vel Vide. ζ.

Descendens. Vide. κ.

Cavernis terra.

2. Mistum. Vide. κ.

2. τῶν ἐμφάσεων apparentiarum, seu impressionum. Vide. σ.

1. λόγος. Est enim id, quod habet omnes partes continuas & coherentes.

Conjunctum
huius notetur

2. Species

Flamma, seu fax, seu candela accensa est fumus continuus, rarus & tenuis, in longum & latum aequè distensus, qui superiore parte accensus instar facis inflammata ardet. Aristoteles. 1. Mete: 4.

Trabs, seu ignis perpendicularis, Trabs est fumus longus, & arctius concretus, qui aequaliter accensus trabis repræsentat speciem. Dicitur ignis perpendicularis, seu pyramidalis.

Bolis sive iaculis est fumus mediocriter longus, crassioribus partibus aequaliter cum subtilioribus commixtus constans, qui accensus in summo aëre sursumque evolans teli ardentis discurrentisque formam commentatur.

Disiunctum
huius notetur

2. Species que sunt

1. λόγος. Disiunctum Meteorum est, cuius partes magis sunt disperse & dissita.

1. Capræ saltantes, que sunt fumi disiuncti, in longum magis, quam in latum porrecti, ac neutiquam interrupti, qui accensi motu & scintillatione in morem caprarum saltantium se habere videntur.

2. Scintillæ volantes, que sunt fumi in multas minutasque partes sparsi, quorum singuli instar stipularum inflammantur.

Disca-

1. λόγος: Descendens meteorum est, quod ex fumis minus calidis & siccis oritur, altius evehi non potest, sed infra summum aërem accenditur.

Descēdens
Huius note-
tur

2. Locus in aëre vel

1. Medio: ut

1. Stella cadens. Huius notetur

1. λόγος: Est fumus mediocriter compactus & globatus, qui supernè accensus à nube deorsum repellitur, & ita stella è caelo decidentis imaginem nobis offundit.

2. Nomina: dicuntur enim haec stella & sydera discur-
rentia.

1. Cum flamma in exhalatione ad longū protensa accēditur & per successivā generationem funditur dum una pars alteri ignem celeriter communicat.

3. Ortus
vel

2. Cum exhalatio ipsa ab uno loco ad alium fertur & ita syderis volantis speciem præbet.

4. Mo-
tus qui
est vel

Rectus, quando exhalatio rectā deorsum tendit.

Obliquus, quando Materia obliquè constituitur & ad latum impellitur.

2. Lancea ardens, quæ est fumus oblongus, benè compactus, qui accensus e medio aëre in mare vel terrā instar stitionis destruditur

2. Infimo. Vide θ

1. λόγος: Meteorum in infimo aëre generatum est, quod ob caloris inopiam altius evehi nequit, & proinde in imo aëre inflammatur.
2. Causa. Infimus enim aër propter Solis accessum & recessum modò calet, modò friget, modò humidus, modò siccus est.
3. Tempus. Hac Meteora in autumno omnium maxime contingunt, quia tunc terra nec nimio frigore constricta, nec nimio aestu exsiccata, facile horum Meteororum materiam edere potest.

Draco volans est fumus crassior, nec valde coagulatus & compressus, qui in sublime evehitur & accensus impulsu frigida nubis curvatur & fluctatur, ejusque partes media ventrem, dua autem extrema caput caudamque Draconis referunt.

Species

Ignis erraticus seu fatuus est fumus crassior & tenacior, in imo aëre per antiperistasi nocturni frigoris accessus, qui vento agitatus decliviora loca petit & viatores à recta via in precipitia vel aquas plerumque deducere solet. Huius notetur.

1. Locust. Apparet hoc Meteorum crebrius circa cæmeteria, & loca supplicij nocentium destinata, patibula, & in quibus magna militum strages est edita, quod è cadaveribus viscosa exhalationes prodeant.
2. Apparet in malo aut antennis navium in magnis tempestatibus.

2. Causa: Vnctuositas materia.

Species. Est vel

Vnus & simplex, Hilena dictus. Infelix nautis putatus.

Duplex: ut, Castor & polux, prosperi tranquillique præsagus aëris.

Ignis lambens. Vide. I.

Ignis

I.
Ignis lam-
bens. Hu-
jus notetur

1. λόγος: Est fumus rarus & subtilis, qui accensus & per aërem dispersus aliquando hominum vestimentis, eorumque & equorum capillis sine ulla laesione inhaerescit.

2. Causa
est duplex

1. Quidam enim putant hoc Meteorum sine omni causa physica esse prodigiosum.

2. Quidam enim censent oriri illud non nunquam ex sudore animalium praealidi temperamenti, cum velociori agitata incalcescunt, & pinguem viscosumque humorem ex se proferunt, qui similiter, atque ignis fatuus accenditur.

3. Locus. In terra cavernis conspici eius modi ignes & Meteora restantur, qui terram effodiunt, & Metalla inquirunt, item rerum scriptores Metalliarum.

II.
Mistū ig-
nitum Me-
teorū Huius
notetur

1. λόγος: Meteorum ignitum mistum est cuius exhalatio ob admissionem vaporis est impurius, crassior & viscosior.

1. λόγος: Est enim ortum è Materia copiosiore.

1. λόγος: Est enim Meteorum igneum ortum ab exhalatione sicca, viscosa, copiosa, ampla, atque compacta, inque supremum aërem elevata, ibique inflammata, ex se vel omnes vel aliquas in partes radios seu capillos spargens, & certa alicuius stellae dominio subiectum Arist. 1. Meteor. cap. 7.

1. Est suprema aëris regio: Nam quod nec in infima nec in media gignatur, restatur eius motus ab ortu in occasum, quo una cum aëre volvitur. Arist. ibid.

2. Extra Zodiacum & Tropicos, quia nimis calor, qui partes Tropici subiectum pervadit, cometa materiam dissolvit & absorbit.

Immobilem, qui in summi aeris inférieure parte consistit. Hac enim crassior est, nec una cum calo circum volvitur, insuper virtus planetarum alicuius, sub quonatus est coëta, infirmior est, quā ut illū motu suo covertere possit. Mobilem, qui in super aëre regione oritur. Est autem hic motus. Vide. λ

4 Distinctio ratione figurae. Vide. μ.

5. Distinctio ratione coloris. Vide. ν.

6. Distinctio ratione temporum. Vide. ξ

7. Finis. Vide. ο

Evanesceus. Vide. π

H b

Est

Est autem
hic ejus mo-
tus vel

1. Simplex, quando cum aëre, in quo haeret, & motu primo, ab ortu in occidentem simpliciter circum volvitur.
2. Varius seu permixtus, quando præter iam dictum communem motum conversione transversa, motuque erratico in varias cæli partes deducitur, vel ex impulsu alicujus syderis in cometam dominantis, vel certe quia cometa Materiam invitantem sequitur, & ad eam partem, qua illa ei suggeritur, paulatim serpit.

Distinctio
ratione si-
gura in

1. Crinitam, quæ est rotunda cometa, constans ex materia, quæ omni ex parte est similis, & undique radios quosdam tanquam crines emittit.
2. Barbata, est cometa oblongus & productior, appendicem deorsum instar barba-
latisiorum vergentem habens. &c.

Distinctio
ratione colo-
rum in

- Candidum.
- Rubicundum, & penè san-
guineum
- Lucidum, hoc est, hoc est nec
candidum, nec rubentem.

Horum Causa, est Materie diversitas, paucitas,
raritas: Item astrorum: prædominantium
ιδιωνυμῶν.

Distinctio
ratione Tem-
poris, quod
aliud est

1. Apparitionis, quo oriri & apparere solent: Annus plerumque squalidus, siccus, au-
tumno, hyeme, æstate, vere: rarissime tamen vere.
2. Durationis quæ summa est, autore Seneca, sex mēsum: Minima septem dierum,
Plinio autore.

Finis. & effe-
ctus Defigant
enim cometæ &
procreant

1. Siccitates inusitatas.
2. Immenfas ac ardentissimos æstus.
3. Ventorum assiduas agitationes.
4. Sterilitatem.
5. Annonæ caritatem.
6. Pestem.
7. Terræ motus.
8. Aquarum inundationes.
9. Naufragia.
10. Bella.
11. Clades.
12. Principum interitus.
13. Adeoque mille mala &c.

Evanes-

1. *ἀόγος*: Est enim exhalatio calida & sicca crassior, magisque viscosa, in nube deſa intercepta & conclusa, & per anisiperiſtaſin inflammata, atq; è nube magno impetu excuſa & deorſum decedens.

2. Generatio. Fit quando exhalatio cum calida & sicca, tum calida & humida, eaſq; copioſa incidit in nubem, & ab ea circumdatur, & ceu cute obducitur, & vel per motum vel per anisiperiſtaſin incenditur: & quia accenſa rareſcit, magnoq; conatu exitum è nube querit, dum eam tandem rumpit, horrendum edit fragorem.

1. *ἀόγος*. Est enim Tonitru ſonus, quem ſicca exhalatio intra nubē magnam ac denſam conclusa, & ita vehementer eam diſrumpens, efficit.

2. Sonorum di-
verſitas. Exhala-
tio enim. Nubē vel

1. *ἀόγος*. Est enim flamme micatio ab exhalationibus accenſis, & è nube erumpentibus exorta.

2. *ἐκφάνειν*. Primum apparet fulgur, quam audiatuſ tonitru: quia aſpectus auditum anteverrit. Viſu enim re ſpectabili oblata nullo tempore eget, ad eam percipiendam, ſed ſtatim intuetur: Auditus vero tempus requirit, ob aurium an-
fraſtus.

3. *Εὐλας* sen
coruſcacio.
Huius notetur

4. Species. Vide. g.

5. Tempus
eſt vel

Annuum: Majori enim ex parte generantur fulmina aſtati tempore, cum maximi calores vigent, & plurima exhalationes craſſæ in ſublime adductæ & conſtrictæ ſunt: in vere & autumno minus frequentia ſunt. Rariſſima in hyeme.

Diurnum. Fiunt interdium & noctu. Interdium autem Majora tonitrua & minores coruſcationes contingunt: Noctu accidunt contrarium.

6. Effectū
eſt vel

Naturale unum potiſſimum, quod depurat aërem, conſumptum venenofis halitibus.

Prodigioſum & admirabile, de quo vide Senecam & Plinium.

Evaneſcēs,
quod ob pau-
citatem Ma-
teria citius
diſſipatur:
ut, Fulmē. Hu-
jus notetur

1. Terebrans
cujus
notetur

1. λόγος: Est enim illud subtile, flammeū, purum & sincerum, ideoque angustissima penetrat, & quæ maximè resistunt, frangit.
2. Nomen, dicitur Aristoteli ἀγγὴς καὶ αὐτός.

Effecta

1. Hoc integris oculis as & salvis vaginis gladius liquatur.
2. Tangit sine nota, propter subtilitatem materiae, & celeritatem impetus penetrat poros corporum antequam incendere aut consumere ea possit.

2. Dis-
cutiens

1. λόγος: Quod conglobatum est, & spiritus coacti commixtam vim habens dissipat & ictu rumpit.
2. Nomen. Telum fulmineum.
3. Effectum. Cum hoc fulmine saepe lapis solidissimus ex multis fuliginosis & conglutinosis exhalationibus coagulatur, qui unà ejectione durissima etiam corpora devastat.

3. Vrens, quod igneum magis est, quam flammeum, ideoque materia spissitudinem non penetrat, sed tantum insuscat & amburit leviter. ὁλοέεισ dicitur Aristoteli.

σ.

Meteororū
τῶν ἐμφάσε.
ων, quæ Ari-
stoteli dicū-
tur, φασ-
μαῖα, note-
tur

- 1 λόγος: Sunt enim φάσμαα talia Meteora, quæ & si nullibi reipsa existant, specie tamen & figura videntur.

Chasma buju notetur

1. λόγος: Est Meteorum apparens, speciem exhibens aperiens sese & debilis cæli.
2. Modus generationis. Generatur, quando exhalatio densa & viscosa, serena nocte ad summan aëri oram evecta, in extremis partibus, quæ rariiores sunt, inflammatur, medius vero densioribus non accensis: tum enim propter album illum & luminosum partium extremarum, & nigrum seu caruleum medi coloris cavitatis quædam, seu fovea apparet, n. cælum quasi discedere videatur.

Species

3. Nomen { Magnum & amplum dicitur χάσμα, hiatus latinis.
 { Parvum, dicitur fovea.

Colores nubium Vide 7

Iris Vide. v

Halo. Vide. φ.

Parelius. Vide. χ.

Paraselene. Vide. ψ.

Virgæ. Vide. ω.

Lacteus circulus, Vide. αα.

Colores

Differētiæ
quatuor. Est
enim talis
color vel

1. Descriptio. Effinguntur in nubibus à sole vel luna illuminatis.

2. Materia: quam nullam habent; quo nomine etiam inter ὁμίλια & apparentias, ἰμφοσεῖς, sive φάσματα referuntur.

1. Albus huius
notetur

1. Generatio. Generatur hic, quando in nubē rariorem, & ex vapore subtiliore parumque condensato constantem, lux luminarium celestium incidit, eamque penetrat, & in totum eius corpus æquabiliter diffunditur.

2. σημειώσεις. Serenitatis & siccitatis est nunci- us, quia tenues hæc & rara nubes parum aut nihil humoris continent & facile dissipantur.

2. Niger huius
notetur

1. λόγος: Est color productus in nube ex densa & crassa materia constante, parumque lumi- nis recipiente.

2. σημειώσεις: Denunciat graves tempestates & largos imbres.

3. Rubens hu-
ius notetur

1. λόγος generationis. Fit enim cum nubes ha- bent in se humidum fumosum, terrestri adu- sio compositum, in quod incidens solis radius non penetrat, sed percussus duplicatur, rubrum- que colorem efficit.

1. Serenitatis. vespertino nimi- rum tempore, quia nubē ra- ram & æstu diurno solis ex- siccitatem esse ostendit.

2. Tempestatis. matutino ni- mirum tempore, quia osten- dit solem multos vapores at- trahere in sublime.

4. Viridis hu-
ius notetur

1. Generatio. Fit enim cum nubes est aquosa & rorida, ac stillare iam incipit recepto lumine: quod enim aquæ est injectum materia, colo- rem efficit viridem.

2. Significatio. Hac nubes ob aqua copiam mag- nas denotat pluvias. Hh 3 li. 8

1. λόγος: Est enim iris arcus multi color, in nube rorida, opaca & cōcava, ex radiorum solis oppositi reflexione apparens.

2. Species. Est enim Iris vel

1. Solaris & frequentior huius notatur	1. Apparitio, quibus potest fieri. 2. Tempus uno die scilicet horis & 3. Loca quae sunt	1. Distinctis. Eadem. Diversa. Opposita. &c.
2. Lunariorum & rarissima. &c.

3. Color. Est hic vel

1. Puniceus sive rutilus primus seu supremus est, qui fit inflexione rarissima in nubis parte densiore vel magis tenebricosa. Vbi enim fulgidum per nigrum conspicitur, puniceum refert colorem, quem Seneca flammam nominat.
2. Viridis, qui medius ex debiliore infractione in remotiore & aquosiore nubis parte existit.
3. Caeruleus, qui tertius & interior ab infractione debilissima oritur, adeo ut visus lumen infractum vix percipiat: & preinde color istius partis ad aliquam obscuritatem & nigredinem vergit
4. Ξανδός, flavus, qui ex commistione punicei & viridis nascitur.

Significatio Iridis est vel

1. Physica. Signat enim pluviam: quia non nisi nube rorida, & qua in imbrem solvi parata est, resplendet.
2. Meta physica. Ex insstituto enim divino significat nunquam post hac futuram totius terrae cluvionem.

1. Nomina { 1. Arca latinis.
2. Corōa { Plinio.
 &
 Seneca.

2. λόγος: Est enim circulus Solem, lunam aliamve maiorem stellam ambiens, ex radiorum in nubibus refractione effectus.

Φ.
Halo. Huius
observentur

3 Generatio. Fit, si multa exhalatio, vel nubes aquabili densitate in orbem sparsa, sub Sole, aliove sidere constituta sit, ita, ut radius corporis luminosi, propter nubis densitatem, rectā progredi nequeat, sed deficiat, ac per omnes extremitates diffundatur, & ita aream quandam rotundam efficiat.

4. Tempus. Non potest generari, nisi àër sit pacatus: quoniam venti omnem turbant figuram.

5. Locus: frequentior conspicitur sub luna, quàm sole, quia solis fervor coagmentari huiusmodi non sinit.

6. Significatio { 1. Si corona magis magisq. densetur, aquam praenunciat.
 2. Si dissipetur: ventos indicat.
 3. Si paulatim extenuetur serenitatem arguit.

1. λόγος: Est imago Solis à latere ejus in nube densa, plana, quiescente & aquosa per radiorum Solis refractionem expressa.

Χ.
Parelius huius
notetur

2. ἰμὸς αἰνία multiplex. Vide mur enim plures aspicere Soles: unum in proprio orbe, alterum in nube, à qua imago illa reverberata ad nostrum aspectum delata est. Contingit enim nonnunquā plures nubes ad Solis imaginem recipiendam aptas collocari, ut imago Solis ad unā perducta, aliam imaginem in alteram nubem imprimat, & hac rursum in aliam, sicque plures Soles simul videantur.

3 Tempus. Apparet ejus modi Idola saepius oriente vel occidente Sole, ob nubes eo tempore densiores, radiisque solaribus non dissolutis.

4. Significatio. Naturaliter pluviam futuram indicat.

Hh 4

Para

↓.
Paraclete
Huius note-
tur.

1. λόγος: Est imago lune, ex refractione radiorum lunarium in nube levi & humida representata.

2. Nomen, Plinius vocat Nocturnos Soles.

3. Tempus. Conspicitur hoc εἰς ὥλου potissimum, quando luna est plena & splendore excellit. Tunc enim in nube humida & iusto intervallo distante eius facies velut in speculo cernitur.

4. Significatio: Naturaliter pluviam futuram portendit.

1. Nomen. Dicitur Columnella & funes tentorii.

λόγος: Sunt linea recta, quas Solis radij directe, in nubem aquosam, dissimiliter tamen raram, incidentes & refracti efficiunt.

3. Generatio. Fiunt enim quando ad Solis latera, mediocri tamen intervallo, nubes in aquabili concretionem, alias videlicet partes densiores habens, alias rariore, radiis solaribus penetratur, & ob diversitatem partium variis imbuatur coloribus, qui quoniam ad nubis cavitatem se accommodantes perpendiculariter versus terrae superficiem prociiduntur, virgarum speciem exhibent.

4. Tempus. Matutino potissimum & vespertino tempore ut plurimum apparent.

5. Significatio. Semper signa sunt pluviarum.

ω.
Virgæ harū
notetur

1 Nomen latinum. *Circulus lacteus.*

2. λόγος: Est lucidus quidam candor, sereno caelo conspicuus, ex crebrarū & minutissimarum stellarum radiis in nubem tenuem & raram sibi subjunctam incidentibus, & diffractis dispersisque effectus. Aristoteles. I. Meteor. cap. 8.

3. Locus putativus. Consistit in aere hic circulus.

4. Forma seu modus generationis. Est concretio laevè diffusa & exuberans exhalationum, inflammata vi admodum frequentium stellarum qua, sunt in ea cali plaga, in qua ille visitur.

5. Locus verus. Cum Galaxias circulus tot annorum seculis nunquam sit mutatus nec major nec minor fuerit: non erit exhalatio in aere accensa: Ideoque locus ejus non aer: sed octava sphaera. Eritq. lumē quarundam stellarum minutissimarum. Meteora non sunt perpetua. Galaxias autem est perpetuus. Ergo non erit etiam Meteorum.

λόγος: Meteorum aqueum est, quod ex vapore plenius à frigore constricto & quasi consolidato constat.

2. Generationis modus. Quando enim Solis & reliquorum astrorum motu & calore, è locis humentibus vapor evocatur, calorem suum adventitium ob frigus circumstās imprimis mediæ regionis deponit, & caloris discessu, & loci frigore rursus cogitur, & in aerea natura, aqua oritur, qua denuo in terrā decidit. Aristoteles. I. Meteor. cap. 9.

3 Locus qui est vel	1 Aer cuius regio notetur vel	Media Videtur	Tantum. Nam in summa ejus regione, cum ob aquosam vaporis gravitatem, propter quam altius efferrī nequit, tum ob intensum ejus regionis calorem, & orbicum rapidissimumque motum hujus generis Meteora fieri non posse, rectè statuit Aristoteles. I. Meteor. cap. 3.
	Infima Vide??		

2. Terræ interiora, seu viscera; quorū ratione Meteora distribuuntur Vide.

(22)

Ii In qua

λόγος: Nubes est vapor humidus & crassus, à Sole ad Mediam aeris regionem elevatus, qui frigore illius loci constrictus & quasi congelatus pender.

2. Quantitas. Si parvus fuerit, Nubecula dicitur.

3. Color. Qui diversus est, pro diversitate Materiae vaporosa & immissione luminis stellarum.

Nubes Huius
observetur

4. Causae pendu-
lisatis in aere
sunt

1. Potentia. Dei.

2. Calor Solis.

3. Aeris motus.

Ἀντιπρίστis in ea.

5. Calor σύμφυτος seu cōgenitus, quem ha-
bet in: lufum.

5. Motus, seu
impulsus. Is est
Tempore

Ventōrum flantium ad motum vētorum
à quibus cientur nubes.

Ventorum non flantium, ad Motum Solis
ab Ortū in occasum.

6. Divisio in
Nubem vel

Sterilem, quae est tenuis & lucida, ideoque ob
raritatem suam vel evanescit, vel ventorum
impulsu & calore Solis dissipatur.

Faecundam quae est nigra, densa, & irriguo hu-
more scatens, ideoque ad parvendam pluviam
idonea.

Ex nubibus
quae gignun-
tur: ut sunt,

Nix Vides Pluvia Huius notetur

1. λόγος: Est enim pluvia fluxus nubis facunda in desil-
lantes aquae guttas à Calore Solis resoluta, quae suo ponde-
re depressa in terram decidunt. Arist. 1. Meteor. cap. 9.

λόγος: Est enim naturalis pluvia, q̄
tota oritur à causis physicis, eaque de-
pluit guttulas aquarum..

2. Distributio in

Naturalem
Huius note-
tur

Prodigio-
sam Vide d. d.

2. Distributio in

Imbrem, qui est cum guttula
crebriores & minutiones ob vapo-
ris tenuitate ingi tenore desiliunt.
Nimbium, qui est cum gutta paulo
grandiores & cum impetu cadunt, ob
nubem admodum crassam & humoris
plenam, atque propter algori vim; vel
aerem praesalidum Huius

1. λόγος: Est enim prodiziosa pluvia, quæ præter usitatum Naturæ ordinem accidit, ut fires aliæ, quàm aquæ decidunt, nimirum, cum pluit lacte, sanguine pisibus, ranis, lapidibus, ferro, lanugine, crucibus. &c.

2. Causæ { Finalis: aliquando Mortalium terror vel aliud quidpiam.
 { Remota: Deus secundas causas ita disponens.
 { Efficiens: Propinqua, varia commistio exhalationum cum vapore humido, congruente qualitatibus vi.

1. λόγος: Est enim Nix nubes friabili densitate conglaciata, & antequam in aquam solvatur, inter descendendum à frigore tenuiter congelata inslar lana carminata.

2. Adiunctæ { 1. Merito partium magis æreatum, quæ ob causam etiā spū-
 albedinis { ma albescit & aqua interfuso oleo.
 causa impu- { 2. Frigiditati humorem fortiter constringenti: unde qui frigi-
 satur { das in colunt regi- nes, ut septentrionales, candidiores sunt.

3. Species { χιών, quæ paulatim & mollioribus particulis decedit.
 { ὑφέϊος, quæ densioribus & durioribus particulis descendit.

1. λόγος: Est enim grando nubes in aquam conversa, & in descensu frigore conglaciata.

2. Generatio. Hæc enim aqua ex qua grando fit, celerius à frigore ambiētis aëris congelatur, quia retinet in se aliquid caloris, quem ad conglaciationem multum conferre constat experientia, & docet Aristoteles.

3. Figura { Minor & rotunda, cum scilicet remotius à ter-
 est vel { ra generatur & alius deferitur.
 { Major & angularis, si prope terram produci-
 tur, æstate & autumno.

4. Tempus anni. Est indefinitum. Provenit sine discrimine quovis anni tempore.

superio-
re. ut,
Grando.
Huius no-
tetur

Inferiore; ut sunt { Ros Vide. n. n.
 { Pruina Vide. θθ.
 { Nebula. Vide. ιι.
 { Glacies. Vide. κ κ.

ζζ.
In Infima
regione a-
liā sūnt in
parte eius

1. λόγος: Ros est vapor subtilis & humidus, non procul à terra sublevatus, qui noctis temperatae frigiditate densatus & in aqua guttas tenuissimas resolutus in terram sparsim decidit.

2. Generatio. Fit sicut & pruina, cum tranquillum & serenū tempus est: turbato enim & infestato pluviis aut ventis caelo, concreescere vapor non potest.

Manna, est ros temperatissimi tum caeli tum loci, ex purissimo & praeipin-guitera vapore, in aëre convenientem ad modum percocto & frigore temperata noctis densato, genitus.

3. Species quae sunt
Mel huius notetur
1. λόγος: Mel enim est vapor quidam dulcis, floribus & frugibus insidens, quem apes inde colligunt. Non autem ipsa mel faciunt. Aristoteles. 5. de hist. animalium. 22.

2. Locus. Est rarius in regionibus viscosum & nubilum aërem habentibus, per quem humor iste transire nequit. Frequentius in locis orientalibus, ob aërem ibi puriorem & sereniorē.

Ladanum. 1. λόγος: Est vapor insidens herba, qua Ladon, sive ledum dicitur, resudatione foliorum permixtus.

Huius notetur
2. Locus Arabia & Nabathæa regio Arabica, Siria con-termina.

Effectus
1. Terram madefacit, irrigatque, & herbescentem segetum viriditatem evocat & nutrit.

2. Nocet, quia nisi excutiat, subeunte postea ardore Solis, in aruginem & putredinem vertitur.

3. Locus. Frigidus.

4. Tempus. Aurora abundans frigore congelativo.

5. Ventus flans borealis.

6 Duratio. Diutius perdurat, quam ros.

7. Effectus
1. Hieme calorem intus in arvis concludit & in radices agit.

2. Intempestiva & serior, adris germinum oculos, & invitatam verni temporis clementiam, stirpium & vinearum iuventutem enecat, atque omnem interdum spem fructuum, vel una saltem nocte praeclidit.

Nebula

11.
Nebula Huius
notetur

1. λόγος: Est enim Nebula vapor densus, in imo aëre, oriente porissimum vel occidente Sole, excitatus, frigoreque paulatim condensatus et aërem proximum obsecutans.

2. σημείωσις { 1. Serenitatem promittit, si fuerit ravior, et calore solis orientis vel absumatur vel in terram reprimatur.
2. Pluviam, si densior fuerit et sursum attollatur.

11
Glaciei notetur

1. λόγος: Glacies est aqua in stagnis, plaudibus, fluminibus, aliisque ejus modi locis congelata.

2. Modus generationis. Congelatur aqua, non sola hybemi frigoris efficientia: sed admixtio etiam terrena concretionis concurrens, qua congelationem magnopere inuat, eò, quod terra ex se densa existit, et crassitiem suae sponte in se aperit. Si namque ad congelandam aquam sola frigoris exuperantia sat esset: cum aqua summe sit frigida, in suo naturali statu non liquida esset, sed in gelu coacta. Idem quoque de nive et grandine dictum volumus: nimirum eam congelationem ita a frigore fieri, ut terrena illa mixtio et non nihil caloris frigiditatem necessario comitari debeat: si quidem ad concretionem semper aliquid etiam calori requiri docet Aristoteles 4. Meteor. cap. 5.

1. Mare. Vide. 11.

11
Ratione viscerum terra
orta Meteora
distribuuntur
11

1. λόγος. Fons est aqua intra sinu terra ab aëre aut vapore ob frigiditatem istius loci addensato, et in aquam converso genita, qua manante fons scaturit, et fluvium labitur.

2. Generatio { 1. Secundum Aristotelem. Generatur aqua fontana et fluvialis ex aëre, in terra cavernis et hiatus collecto, qui frigore primum ibi condensatur, crassescit, et in aquam convertitur, qua deinde gurgatim in unum aliquem locum capaciter fertur, tandiu in eodem commorans, donec accessione continente major facta loco aliquo opportuno erumpat.

2. Secundum Ecclesiastem cap. 40. Fontium et fluminum principium est mare, quod per occultos meatus, et cuniculos magnam aqua copiam in diversas terra partes effundit, unde fontes et flumina proveniunt. Quae hic alia quaestiones oriuntur in explicationibus dissolvenda erunt.

3. Flumina, Sunt fontium concurrentium effecta. etc.

11

3

Mare.

1. *Origine.* Est enim Mare aquarum omnium, quæ sub cælo sunt, receptaculum, salsum, perpetuo æstufluens ac refluens. intra alveum tamen suum, sese continens.

2. *Origio.* In ipso Mundi nascentis exordio à Deo est productum: cuiusque potenti imperio eò loci, ubi nunc seffitat, concessit. Omnes namque aque partim conditæ ab initio Mundi, partim verò de fluvii fontibus & fluminibus collectæ, exeunt in mare, illudque conficiunt.

3. *Adiunctum.* Non redundat influxu quorquor aquarum, nec supra litora exire sinit

1. Quia hic terminus Mari à Deo statutus atq; præfixus est.

2. Quia quantum aqua in ipsum influit, tantum demitur: sus exit, adeoque radius Solis exhaustitur inque vapores evanescit. Arist. 2. Meteor. cap. 2.

1. Quod marina aqua, cum decoquitur, evaporat aquæ humor, qui collectus & consiliens seorsim, dulcem habet saporem: Partes igitur terreæ remanentes salsuginis svere causa.

4. *Saporis salsuginei causa* q̃ est, quod vi Solis partes maris tenuissimæ & suavisimæ extenuentur in vaporem: crassiores autem magis adusta relinquantur, quæ deinde cum aqua maris permixta, salsum illum & amarum saporem efficiunt. Ad omnem enim salsum saporem requiruntur duo hæc: Siccum terrestre & adustio: ex illo fit sapor, ex hac verò salsugo. Hæc sententia probatur multis indicium.

2. Quia, Mare versus Austrum & in æstate magis est salsum, quoniam sol eo tempore & loco plus vaporum dulcium exirufit.

3. Si vasculum occlusum cerâ immitatur in Mare, tùm aqua tenuis pura & dulcis per ceram delabitur & veluti percolatur, propter seclusionem terrestrem & spissiorum vaporum.

4. In nostris corporibus urina salsa est, quia quod subtile, tenue & suave erat in cibis, à calore nativo est transmissum ad membra nutrienda.

5. Quia marina aqua testibus medicis calescit & exiccat, caterumque aqua gravior est, faciliusque sustinet ac levat pondera. Ergo ei insunt partes adustæ.

6. Quia vapores ascendentes in dulcem pluviam concreverunt.

7. Denique quia Mari summa aqua salior est, quàm profunda, cum solus calor illam magis, quàm hanc exerceat.

5. *Motus.* 1. Violentus, quo Mare à ventis nunc in hanc, nunc in illam partem impellitur, pro ratione statuum, qui tunc in eo dominantur.

2. Naturalis, quo maris aqua reciproca agitatione nunc ad litora accedunt, nunc in se redeunt, subsiduntque senis quibusque horum has vices repentes. Huius considerentur. Vide p.p.

Species. Vide p.p.

Huius com.

1. Nomina, Dicitur *astus*, *accessus*, *reciprocatio*, *regurgitatio*, *sen fervor* Maris.
 2. Causa effectrix putatur *lunæ* Motus, quo una cū primo mobili diurna cōversione circumvehitur. Compertum namque est lunam humidis corporibus dominari, ideoque non solum lumine caloreve suo tumefactas aquas rarefacit: sed etiam injecta qualitate occulta harum incrementa & decrementa efficit. Luna ergo, dum super Horizontem maris paulatim sese offert, ex obliquo spargit radios suos in mare, suoque lumine quod à Sole habet, calefaciens, exhalationes mari commixtas disgregat & dilatat, quibus dilatatis paulatim mare crescit, intumescit & accessum eius efficit. Rursus autem dum paulatim à Meridiano digreditur, & ad Horizontem descēdit, obliquiores subinderadios spargens minus est efficax: ideo & aquæ descendētes tumorem illum remittunt, & refluxus maris efficitur. Eodemque modo fit noctū, lunā ab occasus termino ad meridianum descendente, indeque ad alterum ortus limitem vergente. Atque ita semper mare lunæ motui secundum, modo accedit, modo recedit, secundum motum diurnum eiusdem, qui in quatuor quartas est divisus, ita ut singulis quartis sex horæ tribuantur, ideoque & mare quater singulis diebus movetur, bis fluendo & bis refluxuendo.

3 Adjuncta	{	1. Accidunt hi <i>astus</i> alias	{	Tardius	} Huius causa est, Diversitas exortus Lunæ, & ascensionum signorum Zodiaci inequalitas.
				Celerius	
{	2 Sūt hi <i>astus</i> alibi	{	Majores	} Huius causa sunt	{
			Minores		
	Ferè nulli				
					2. Regionum qualitas.
					3. Diversitas luminis in luna.
					4. Aquarum dissimilis Natura.

4. Causa finalis, Ne Mare putrescat. Sicut enim aer à ventis purgatur & velut renovatur: ita hic motus aquas Maris à putredine tuetur.

Vniversale, quod reliqua Maria vastitate & magnitudine vincit, ambitque totam terram, unde mare magnum vocatur, vel Oceanus.

Particulare, quod per Medias terras irrumpens diffunditur, & mediterraneū dicitur. Nō raro speciale nomen sortitur à finitima terra quam alluit & dividitur in Mare

Germanicum.
Gallicum.
Persicum.
Caspium. &c

1. λόγ. ☉ Meteora aerea sunt, qua vehementius impulsæ, aeris similitudinem quandam habent, & in eundem dissolvuntur.

Aer, in quo fit
ventus. Hu-
jus notentur

1. λόγ. ☉. Ventus est ex halatio multa & copiosa, à terra progressa, qua occurrente frigore repulsa & repressa, paulatim in obliquū retorquentur. & cū impetu per aerē ruis.
2. Modus generationis. Solis & aliorum siderum attractu & imprimis peculiari quorundam astrorum influxu, halitus confertim in sublime elati ad mediam aeris regionem tendunt: inde ab aere illo frigido & denso protrusi, refracti & dissiptanti impetu resiliunt, & quia pulsū deorsum aguntur, & ob instam levitatem in superiora contendunt, dum neutra pars vincit, quasi partita contentione, neque sursum, neque deorsum, sed oblique feruntur.

2. Locus generationis qui est vel

3. Distributio
in

Regulares qui ex certa & definita Mundi regione oriuntur. Suntque vel
Indefiniti. Vide ☉
Stati. Vide ☉☉.
Erraticos vide xx.

2. Provinciales Vide. ♀♀.

4. Oppositio & contrarietas. Vide ☉☉.

Terræ viscera: in quibus fit Terra motus, Vide aax.

Indefiniti

1. $\lambda\beta\gamma\delta$: Sunt enim indefiniti venti, qui non spirant ad certum temporis terminum.

1. $\lambda\beta\gamma\delta$: Sunt enim qui a quatuor mundi cardinibus, ortu, occasu, septentrione, meridie spirant.

2. Nomen: Dicuntur vulgo cardinales.

1. Qualitas est enim cum suis collateralibus { Calidus }
Siccus } Moderatè

1. Subsolanus,
 $\delta\sigma\sigma\omega\lambda\iota\omega\tau\eta\varsigma$. Hu.
ius notetur

1. Effectum { 1. Omnium est saluberrimus.
2. Serenitatem affert.
3. Reddit corpora expedita, mollia.
4. Animos efficit alacres ad omnes actiones peragenda.
3. Terminus à quo, seu principium, quod est ortus æquinoctialis.

1. Qualitas. Est enim cum suis collateralibus. { Frigidus.
Humidus.

2. Zephyrus seu Favonius huius notetur

2. Effectum. { Nubilus.
Tempestuosus.
Fertilis. (lutaris.
Corporibus, & animis minus salutaris.
3. Terminus à quo, seu principium, quod est occasus æquinoctialis.

1. Qualitas est enim cum suis collateralibus { Frigidus.
Siccus.

3. Aquilonis notetur

2. Effectum. { 1. Grandines.
2. Nives.
3. Fulmina.
4. Puritas aeris.
5. Veneni. } amolitiis.
6. Pestis.
7. Corporum Corroboratio.
8. Interdum, nimia constipatio valetudini nocens.

3. Terminus à quo seu principium, quod est Septentrio.

4. Austurus $\alpha\upsilon\sigma\tau\upsilon\tau\eta\varsigma$. Vide, $\tau\tau$.

2. Principibus adiunctis, vide, $\nu\nu$.

Kk

Austr

Species sunt vel

1. Principes: horum notetur

1. Species

2. Species sunt vel

τ τ
Austri no-
tetur

1. Qualitas. *Est enim cum suis collateralibus.* { Calidus.
 &
 Humidus.
 2. Effectum. *Pluvia.*
 3. Terminus á quo, seu principium, quod est Meridies.

υ υ.
Principi-
bus adiū-
cti. Horū
notetur

1. λόγος: *Hi enim sunt illi venti, qui ad latera principalium tanquam socij & comites adyiciuntur.*
 2. Nomen. *Dicuntur collaterales.*
 3. Species { 1. Cæcias seu Hellefpontus, ab ortu solstitiali sub solano ad-
 ditus.
 2. Euris seu Vulturnus, ab ortu brumali sub solano additus.
 2. 1. Caurus, seu Corus, seu Olympias, Zephyro ab occasu sol-
 stitiali additus.
 2. λιβ, id est, Affricus, ab occasu hyberno Zephyro additus.
 3. Aparctiæ addi- { Ortum Eoreus.
 tur versus { Occasum Cyrcius.
 4. Austro additur { Ortum Euronotus.
 versus { Occasum Libonotus.

φ φ
Statorū
ventiorum
notetur

1. λόγος: *Stati enim venti sunt, qui statis & certis anni temporibus spirant.*
 2. Nomen. *Anniversarij dicuntur, quod singulis annis ad idem tem-
 pus redeant.*
 3. Species { Etesia, qui sunt venti aquilonares, qui circa canicula ortum
 quadraginta dies perflant, & intensissimum Sirij ardorem sua-
 vissimo suo flatu mirifice mitigant & leniunt.
 Ornithia, seu Chelidonia. *Hi sunt vēti septentrionales, qui ver-
 no tempore, circa hirundinum adventum novem, vel, ut, Colum-
 mella vult, triginta diebus spirant.*

1. λόγος: Erratici enim venti sunt, qui non ex certa Mundi plaga oriuntur, sed uspiam oberrare videntur.

1. Cum igne: ut Prester. huius notetur.

1. λόγος: Est enim prester halitus per antiperistasin, vel repercussu vel aricatione, ex parte ignem concipiens & inardescens, ac depressa nubis specu erumpens, & proxima quaque non solum presteriens: sed etiam embrens.

2. Differentia à fulmine

1. Fulmē plus habet flamma, minus flatuū.
2. Prester plus flatuū habet nimis flamma.
3. Fulminis Materia est subtilior.
- Presteris materia minus.
- Fulmen non gignitur nisi praecunte tonitruo..
- Prester contra.

Cū pluviis huius notetur

1. λόγος. Sunt enim venti vehementissimi & impetuosissimi, qui è nube impulsæ erumpētes cū imbribus vel grandinibus grassantur & omnia prosternunt.
2. Species: ut, Exhydria.

2. Sine igne & vel

Sine pluvijs sunt

1. Ecnephias huius notetur

1. λόγος. Est enim ventus repentinus & vehemens, qui è multis spirationibus densis & confertim acervatis collectus, & è nube violenter compressa lateque fracta exortus, magno impetu deorsum fertur, aerē semper obscurās.

2. σημείωσις. Est maximarum tempestatum nuncius indubitatus.

2. Turbo. Est ventus repentinus, qui effracta nube erumpens & in gyrum contortus obviam quaque corripit, sursum attollit & instar rotae versat.

↓ ↓.
 Provinciales.
 Horum note-
 tas

1. λόγ. Qui certis provinciis & regionibus sunt familiares.

2. Species. Sic enim

1. Cyrcius Gallia Narbonensi

2. Boreas Thracia

3. Carbasus Sicilia

4. Iapyx Calabria

5. Olympias Monti Tharsalia

} est familiaris.

ωω.
 Oppositio vento-
 rum & contrarie-
 tas

1. Ex diametro oppositi sunt

} Subsolanus.

&.

} Zephyrus.

2. Obliquè oppositi, simul flantes sapenumero. Quò autem sunt obliquiores, eò majores inter se pugnas & tempestates ciēs.

ααα
 Terræmo-
 tus Hujus no-
 letur

1. λόγ. Est agitatio & concussio terra, orta ex conflictu & impulsu spirituum & ventorum, cavitatibus terra inclusorum ex obstructis meatibus et poris vi erumpere pignantium.

2. Generatio. Fit ab halitu seu spiritu terra visceribus incluso & foras exire contendente, cumque is viam, qua erumpat, non invenit, retro fertur, atq; in se revolvitur, & exitu frustra quæsitio omnes angustias dimovet, dumque effringere claustra & convellere nititur, motum concitat.

3. Tempora. Tunc potissimum fiunt terræmotus crebri & magni, cum magna exhalationum copia terra sinibus est inclusa; ut Calo tranquillo & vere, ac autumno.

4. Loca. Regiones interius fungosa & concava.

5 Species.

6. Duratio.

} Vide βββ.

7. Signa.

Species

Tremor, qui est agitatio terra in latera navigii more, unde ruina existit adificiorum.

Pullus, qui est agitatio qua ex imo terra concutitur, & sursum deorsum iactatur spiritum rectâ ascendere conante.

Hiatus, cum terra ingenti hiatu dehiscit & absumptis oppidis aut adificiis profunda apparet vorago.

1. Continua, cum longo tempore absque aliqua intermissione terra concutitur & movetur, & durat plerumque ad dies quadraginta.

2. Interpolata quando non continuo terra quassatur, sed interdum à motu libera quiescit, qui tamen post aliquot dies redit.

1. Magna aeris tranquillitas. Tunc enim multa exhalatio in terra sinu conclusa, nec in aerem evocata, terram prepediem quassabit.

2. Si interdiu vel paulo post occasum Solis, sereno calo appareat nubecula tenuis porrecta & longa, instar lineæ, quia cum calum ventis & vaporibus, qui sunt nubis Materia vacet, nubecula admodum recta & tenuis relinquitur.

3. Tumor & commotio aquæ maris ventis silentibus: quæ fit ex magna spiritus copia confertim egredi tentante.

4. Si aqua in puteis ebulliat & ascendat & turbidior reddatur. Flatus enim ex imo subiens terram atque adeo aquam superpositam insublime effert.

1. Aliquando motu circumducta & in orbem versata terra locum commutat.

2. Nonnunquam terra latè diffusa recedit, sorbetque profundis faucibus totas urbes & hiatum rursus claudis, nullo earum relicto vestigio.

3. Non rarò ignium seu flammarum fit eruptio: nova aquarum scaturigines, fontium, lacuum, fluminum exortus & contra desiccatio.

4. Interdum aqua antea frigida, post terra motum calida fluit, & è contrario tepida frigida evadunt.

5. Sæpissime pestilentes Morbi sunt secuti, quia halitus venenati intus conclusi erumpunt. De his & aliis effectis vide Plinium cap. 83. & sequæ ad c. pnt. 113.

1. λόγ⊙ : Corpus perfectè mixtum est, quod solida & constante elementorum concrezione constat, & propterea diutius durat.

λόγ⊙. Est enim corpus vitæ expers.

1. λόγ⊙. Metallum est corpus perfectè mixtum & inanimatum, ex sulphure & argenio vitæ mixtis & temperatis in terra venis natū. Cum enim sulphur & argenium vivum in venis metallorum reperitur, ex his pro temperamenti & mutue permissionis varietate metalla exoriri Chymia professores statuerunt.

Sulphur. Est materia metallaris ex subtiliore exhalatione pingui & unctuosâ, venis terra inclusa, constans.

1. Pro-
pinqua

Argentum vivum. Est materia metallaris, constans ex vapore subtiliore aqueo, qui cum terra conglutinatur, & per calorem Sulphuris decoquitur.

2. Marcia

2. Remota est
halitus inter-
ra visceribus
latens duplex

Vnus aridus, hoc est, magis terreus quâ aqueus: ex hoc duriora fossilia, lapides nimirum concrescunt.

Alter humidus & glutinosus, hoc est magis aqueus, quâ terreus. Ex hoc metalla proprie sic dicta. Aristoteles. 3. Meteor. cap. 7.

3. Causa efficiens

Calor

Cœlestis

Elementaris

qui attenuat, coquit temperat probeque misceat omnes materia partes.

&
Frigus quod massam calore ita temperatam, & ad hoc vel illud Metalligenus parparatâ, condensat & concrecere facit.

4. Locus Vide. γγγ

5. Forma Vide. δδδ.

6. Distributio. εεε.

Animatum μμμ υχχχ Vide. ρρρ

Locus

γγγ Locus

1. Generalis seu communis, Gremium terra.

2. Specialis seu proprius, Inter lapides ideoque magis in montibus, quam in planitie; propter soliditatem enim retinent calorem melius: In planitie autem calor propter terra molliciem facile diffatur.

δ δ δ. Forma Metallorum non est una sed differens specific, hoc est: differēs metalla inter se formis incommunicabilibus. Quia

1. Quælibet species suam habet essentiam & eam perfectam.
2. Quælibet species habet suam definitionem.
3. Suos colores.
4. Suas vires.
5. Suos usus. Scaliger.

1. λόγος: Aurum est Metallum purissimum, ex argēto vivo, puro, fixo, rubeo & clarissimo; purissimo pariter sulphure rubeo non adurente, optimè inter se temperatis genitum.

2. Adiūcta. Est enim metallorū
1. Mollissimum.
2. Tenuissimum.
3. Pinguedine carens.
4. Gravissimum.

{ Saporis.
Odoris.

Pura, in quibus facta est decoctio magis exquisita, ut.

Auri notetur

3. πένσις artificia-
lis. Hac
statuitur

1. Difficilis quidem admodum; teste experientia, ob ignorantiam naturæ.
2. Attamen possibilis: siquidem cum ars amula & imitatrix sit naturæ, non video cur Naturā in efformando vero auro imitari non possit, inquit Iohannes Magirus, Medicinæ Doctor & philosophia peripatetica professor doctissimus.

Argentum est metallum purū, ex argento vivo claro albicante, & ex sulphure ferè fixo, puro, genitum.

Impura. Vide. ζζζ.

κκ

4

Impura

ιιι Distributio in

1. λόγος: Impura Metalla sunt, quæ ex impuriore sulphure & mercurio cōstant.

1. Quædā plus humoris vel Mercurij habent ut sunt

Plumbum. Huius notetur

1. λόγος. Est enim plumbū Metallū nē plurimo crasso, & minus puro argento vivo, & pauciore faculento & adurente sulphure procreatum.

1. Materiæ quæ cōstat
2. Caloris. quo coquitur

est vel

Nigrum. Plumbum nigrum est, quo lex impuriore argento vivo cōstat, minus est elaboratum, & propterea vilioris quoque pretij. Candidum. Plumbū candidum vel album est, quod plenius percoctum aliquanto puriore constat Materiā.

Stannum est metallum album, ex multo, neque ita puro argento vivo, extrinsecus albo, intrinsecus autem rubeo, & ex sulphure impuro non benè digesto genitum.

2 Distinctio

2. Quædam plus terra vel sulphu. vis: ut,

Æs: huius notetur

1. λόγος. Æs est metallum impurum, ex plurimo sulphure rubeo & crasso, paucio argento vivo impuriore genitum.
2. Species, quæ est æs cyprium, quod copiose nascitur in Insula cypri, unde cuprum dicitur.

Ferrum. Huius notetur

1. λόγος: Est Metallum impurum, ex plurimo sulphure crudo, terrestri & adurente, modico argento vivo, similiter impuro genitum.

2. Proprietates,

1. Est quidem durissimum.
2. Attamen assiduo usu conteritur: quia ad ejus generationem minus argenti vivi, seu humoris plus vero sulphuris terrestris concurrit.

Orichalcum. Vide. nnn.

Orichal-

1. λόγος: Est as facilissimum, & per colatum colore auri, sed magis flavescens.

2. Adjuncta
- 1. Olim nativum
 - 2. Aere nobilius
 - 3. Nunc nativum nullum est.
 - 4. A multis ex Metallorum censu excluditur.
- fuisse testatur Plinius lib. 34. Cap. 2.

1. λόγος: Sunt enim corpora perfecte mista, ἀψυχα, dura, ex sicca terrestri exhalatione, unctuositate quadam aquosa per mixta, per temporis diuturnitatem, vi caloris & frigoris, atque virtute minerali, conglutinata.

1. λόγος. Sunt enim qui ex Materia non valde compacta constant, ideoque partes habent raras.

1. λόγος: Est enim lapis rarior, facile friabilis, asper & haud aquus.

Calidus est Cardano.

Non calidus Scaligero, testis scribenti contra Cardanum. Tophum calidum esse, quis tibi dixit? Nam neque gustu neque tactu, neque Medica experientia id vel inventum vel repperitum est. Exercit. 57.

Pumex est lapis rarius & cavernosus, seu spongia modo fistulosus, ad levigandum accommodatus: Cujus tres sunt modi apud Scaligerum exerc. 113.

Solidi: Vide. 111.

Preciosi. Vide. xxx.

xxx.
Orichalci
notetur

000
Lapides.
Horum
notetur

2. Distributio. Sunt enim lapides vel

- vulgares, qui ex crassiore & impuriore materia congelascunt. Suntque vel

Porosi: horum notetur

2. Species

Tophus: hujus notetur

2. Adjunctum

1. λόγος. Solidi namque lapides sunt, qui partes continuatas & validius coactas habent.

2. Distributio. Sumi enim vel

1. Nitore carentes sunt

Silex est lapis solidus, & durus, unde ferramenti incus in ignis elici potest. Vide Scaliger. Exerc. 108.

Cos: huius notetur

1. λόγος. Est lapis solidus, nitore carens, & granulis constans, cuius in aciendo ferro usus est. Scaliger. Exerc. 108.

2. Species. Coticula, seu Lydim lapis, quo Metallata affricata, sincera à nothis seu adulteris dignoscuntur. Scaliger. Exerc. 128.

Saxum lapis multus & durus est, ex magna quantitate Materia fortiter concreta constans.

Smiris lapis durus, quo vitrum finditur. Scaliger exerc. 135.

Pyrites, vulgo Marchasita, est lapis, qui chalybe percussus scintillas ignis edit. Scaliger exerc. 104.

Nitore præditi solidi lapides sunt Marmora. Horum notetur

1. λόγος: Marmor est lapis solidus, nitidus & eximius, maculis & coloribus variis commendatus.

2. Species præcipua

Alabastrites, qui est Marmor perspicuum, candidum, è quo Pyxides pro odoratis unguentis fiunt.

Ophites qui est Marmor maculis serpentum simile.

Porphyrites, qui est Marmor, rubens & quasi candidus maculis distinctum: seu potius rubescens cum maculis internis nigris.

Preiosis.

λόγος. Sunt eni qui ex subtiliore & tenuiore materia, singulari calis influ-
xū congelascunt.

1. λόγος. Gemma est lapis pretiosus cum Materia subtilitate & elegantia
speciosus, viribus insignis & nobilis.

λόγος Est enim gemma translucida, colore ferro candenti
non ab similibus in enarrabilis duritiei & precij.

Extra au-
rum us

{ Indicus, instar nucis avel-
lanae.
{ Arabicus illo minor.

2. Locus nas-
citur vel

In auro
ne

{ 1. Adamas Cenchros dictus, in-
star grani milij.
{ 2. Macedonicus, cucumeris se-
men aquans.
{ 3. Cyprius, arei coloris.
{ 4. Siderites, ferreo colore ful-
gens: hi duo posteriores degene-
res habentur.

3 Adiuncta durities, qua tanta est, ut ne mallei quidem
ferrei ictibus cedas neque ignibus atteratur sed solo hirci-
no sanguine frangatur, maxime si aliquot ante dies hirci-
cus petro selino & silere montano & vino sit educatus cu-
jus rationem se nescire ipse Scaliger fatetur exeroit. 344.

2 Sapphirus.

3 Smaragdus

4 Hyacinthus.

5 Amethystus.

6 Carbunculus.

7 Chalcedonius

8 Rubinus.

9 Chrysolithus,

10 Asterites.

11 Achates

12 Sardius,

13 Iaspis.

14 Onyx.

15 Turcois

Vide. λλλ

11 2 Sapphirus

2. Saphirus est gemma transparen's, magna duritie, caruleo & calisti colore praedita, castitatem confir'vans & cor corroborans.
3. Smaragdus est gemma transparen's, fragilis, dura tamen, viridis coloris, quae lucidi, quamquam terreni. Castus dicitur, quod in coitu frangatur. Venenis etiam resistit. Scaliger. exercit. 53.
4. Hyacinthus est gemma lentis magnitudine, fulgorem violaceum rescrens cor confir'mans & hilaritatem excitans.
5. Amethystus est gemma eundem serè cum hyacintho obtinens colorem, nisi quod in hoc emicans fulgor purpureus, in illo languidior & dilator sit. Umbilico admotus vini vaporem ad se attrahere & discere, & sic à crapula vindicare dicitur ab Aristotele.
6. Carbunculus vel Pyropus est gemma lucidissimi ignis flammam referens, venenis & toxicis inimica.
7. Calchedonius est gemma lucida & pulcra, instar stella resulgēs, cuius vis est contra tristitiam & timorem.
8. Rubinus est gemma rubra, per tenebras in speciem scintilla alicujus micās.
9. Chrysolithus est gemma lucida, aurei coloris, varietate & nitore lucis nitens, Melancholia adversa.
10. Asterites est gemma dura, splendida, quae dum convertitur, Solem aut etiam lunam intus lucentem ostendit.
11. Achates est gemma coloris varietate praestantissima, quae una, quoad colores, omnibus gemmis opponitur, & venenis pestiferis, adversari, prudentiam ac facundiam prestare creditur.
12. Sardius est gemma fulva, seu corneo colore rubens, ingenium acuens, homines latos reddens, & sanguinem è naribus profluentem compesciens.
13. Iaspis est gemma viridis, maculis aut guttis sanguineis interpuncta, quae si è directo ventriculi suspendatur, eundem confirmare creditur.
14. Onyx est gemma pellucida, unguis digitorum humanorum carnibus impositi colorem referens, & mollis.
15. Turcois est gemma obscurior coloris carulei ex viridi relucens, visum & correcreans.

1. Chryſtallus, eſt lapis pellucidus, candidus, ex glacie gelu vehementiore concretus & ut plurimum ſub terra generatus, ubi hyberna nives rigent, ut in cauitibus alpinis.
2. Corallium eſt lapis ramoſus ex planta maris aere indurata genitus. Eſtque Album, nigrum, rubeum. hoc praſtantiſſimum.
3. Gagates vel ſuccinum eſt lapis è liquido bitumine, è liſtoribus in mare deſſuente, & rigore condensato genitus procellisque in lutus provolutus. Candidum reliquis anteſtat.
4. Hæmatites eſt lapis cuius color externus eſt ſanguineus internus ferrugineus, tanta duritie, ut vix limam ſentiat. Dicitur ſanguinem ſiſtere.
5. Magnes ſeu ſiderites eſt lapis colore ad caruleum vergente prædiſus, ferrum naturali ſacultate attrahens.

HIS ACCENSENTVR:

6. Chelidonium, qui eſt lapillus exiguus in pullorum hirundinum ventriculo inventus, colore ſuſco ex nigro aut ſubruffo permixto.
7. Aleætorius eſt lapis Criſtallo obſcurior, in ventriculo capi anno ætatis 9 & generatus, magnitudine fabæ.
8. Actites eſt lapis cortice duro, ſcabro & minime leui, in Aquila nido inuentus.
9. Borax, aliàs Chelonites vel Buſonius eſt lapis in capite buſonis ſenis & magis repertus.
10. Quadrus eſt lapis in Cerebro vulturis.
11. Quiris eſt lapis in nido upæ.
12. Saurites eſt lapis in ventre Sauræ vel lacerti.
13. Limaceus eſt lapis in capite limacis, qua cortice non tegitur generatus.
14. Gemma percarum eſt lapis in perca, piſce paruo, ſed magnum caput habente reperta.
15. Carpionis lapis in huius piſcis faucibus reperitur.
16. Oculi cancrorum ſunt lapides bini candidi in oculis cancrorum præſertim ſamellarum in ventis.
17. Margarita eſt lapis è conchyliis marinis natus, corticibus rotundum conſtans.

1. λόγος: Ros est vapor subtilis & humidus, non procul à terra sublevatus, qui noctis temperata frigiditate densatus & in aqua guttas tenuissimas resolutus in terram sparsim decidit.

2. Generatio. Fit sicut & pruina, cum tranquillum & serenū tempus est: turbato enim & infestato pluviis aut ventis cælo, concreescere vapor non potest.

Manna, est ros temperatissimi tum cæli tum loci, ex purissimo & præpinguiter a vapore, in aëre convenientem ad modum percocto & frigore temperata noctis densato, genitus.

3. Species quæ sunt

Mel huius notetur

1. λόγος: Mel enim est vapor quidam dulcis, floribus & frugibus insidens, quem apes inde colligunt. Non autem ipsa mel faciunt. Aristoteles. 5. de hist. animalium. 22.

2. Locus. Est rarius in regionibus viscosum & nubilum aërem habentibus, per quem humor iste transire nequit. Frequentius in locis orientalibus, ob aërem ibi puriorem & sereniorum.

Ladanum.
Huius notetur

1. λόγος: Est vapor insidens herba, qua Ladon, sive ledum dicitur, resudatione foliorum permixtus.

2. Locus Arabia & Nabashaa regio Arabica, Siria continetur.

Effectus
quæ sunt

1. Terram madefacit, irrigatque, & herbescentem segetum viriditatem evocat & nutrit.

2. Nocet, quia nisi excutiat, subeunte postea ardore Solis, in aruginem & putredinem versitur.

1. λόγος: Est enim pruina vapor tenuis à terra in proximum aërem à Sole euectus, & à frigore in salis quasi formam constrictus.

2. Adiunctum. Candida est ob nimiam frigiditatem, qua albedinis est indicium.

3. Locus. Frigidus.

4. Tempus. Aurora abundans frigore congelativo.

5. Ventus flans borealis.

6 Duratio. Diutius perdurat, quam ros.

7. Effectus

1. Hieme calorem intus in arvis concludit & in radices agit.

2. Intempestiva & serior, adurit germinum oculos, & invitata verni temporis clementiam, stirpium & vinearum iuventutem enecat, atque omnem interdum spem fructuum, vel una saltem nocte præcidit.

Nebula

1. 1.
Nebula Huius
notetur

1. λη. Est enim Nebula vapor densus, in imo aëre, oriente potissimum vel occidente Sole, excitatus, frigoreque paulatim condensatus & aërem proximum obscurans.

1. Serenitatem promittit, si fuerit ravior, & calore solis orientis vel absumatur vel in terram reprimatur.
2. Pluviam, si densior fuerit & sursum attollatur.

Glaciei notetur

1. λδ. Glacies est aqua in stagnis, plaudibus, fluminibus, aliisve ejus modi locis congelata.

2. Modus generationis. Congelatur aqua, non sola hybernifrigorū efficiētia: sed admixtio etiam terrena concretioni concurrens, qua congelationem magnopere iuvat, eo, quod terra ex se densa existit, & crassitiem suā spontis iure appetit. Si namque ad congelandam aquam sola frigoris exuperantia sat esset: cum aqua summè sit frigida, in suo naturali statu non liquida esset, sed in gelu cōacta. Idem quoque de nive & grandine dictum volumus: nimirum eam congelationem ita a frigore fieri, ut terrena illa mixtio & non nihil caloris frigiditatem necessario comitari debeat: si quidem ad concretionem semper aliquid etiam caloris requiri docet Aristoteles 4. Meteor. cap. 5.

1. Mare. Vide. μ α.

2. 2.
Ratione viscerum terræ
orta Meteora
distribuantur

3. Fontes eorum notetur

1. λδ. Fons est aqua intra sinu terræ ab aëre aut vapore ob frigiditatem istius loci addensato, & in aquam converso genita, qua manante fons scaturit, & fluvius labitur.

2. Generatio

1. Secundū Aristotelem. Generatur aqua fontana & fluvialis ex aëre, in terra cavernis & hiatibus collecto, qui frigore primum ibi condensatur, crassescit, & in aquam convertitur, qua deinde gustatim in unum aliquem locum capaciores fertur, tandiu in eodem commorans, donec accessione continente major facta loco aliquo opportuno erumpat.

2. Secundū Ecclesiastem cap. 40. Fontium & fluminum principium est mare, quod per occultos meatus, & cuniculos magnam aqua copiam in diversas terræ partes effundit, unde fontes & flumina proveniunt. Quæ hic alia quæstiones oriuntur in explanationibus dissolvenda erunt.

3. Flumina, sunt fontium concurrentium effecta. &c.

11 3

Mare.

1. **Origo.** Est enim Mare aquarum omnium, quæ sub cælo sunt, receptaculum, salsum, perpetuo æstu fluens ac refluxens. intra alveum tamen suum, sese continens.
 2. **Origio.** In ipso Mundi nascentis exordio à Deo est productum: cuiusque potenti imperio eò loci, ubi nunc sessitat, concessit. Omnes namque aquæ partim conditæ ab initio Mundi, partim verò de fluvii fontibus & fluminibus collectæ, exeunt in mare, illudque consciunt.

3. **Adiunctum.** Non redundat influxu quotquot aquarum, nec supra litora exire scit

1. Quia hic terminum Mari à Deo statutus atque præfixus est.
 2. Quia quantum aquæ in ipsum influit, tantum tandem refluxus exit, adeoque radius Solis exhaustus inque vapores evanescit. Arist. 2. Meteor. cap. 2.

4. **Saporis saluginiei causa** quæ est, quod vi Solis partes maris tenuissima & suavissima exiunt in vaporem: crassiores autem magis adusta relinquantur, quæ deinde cum aqua maris permixta, salsum illum & amarum saporem efficiunt. Ad omnem enim salsum saporem requiruntur duo hæc: Siccum terrestre & adustio: ex illo fit sapor, ex hac verò salugo. Hæc sententia probatur multis indicium.

1. Quod marina aqua, cum decoquitur, evaporat aquæ humor, qui collectum & consiliens seorsim, dulcem habet saporem: Partes igitur terreæ remanentes saluginiæ fieri causa.

2. Quia, Mare versus Austrum & in æstate magis est salsum, quoniam sol eo tempore & loco plus vaporum dulcium extrahit.

3. Si valculum occlusum cerâ immittatur in Mare, tùm aqua tenui pura & dulci per ceram delabitur & veluti percolatur, propter seclusionem terrestri & spissiori vaporis.

4. In nostris corporibus urina salsa est, quia quod subtile, tenue & suave erat in cibo, à calore nativo est transmissum ad membra nutrienda.

5. Quia marina aqua testibus medicis calefacit & exiccat, caterumque aquæ gravior est, faciliusque sustinet ac levat pondera. Ergo ei insunt partes adusta.

6. Quia vapores ascendentes in dulcem pluviam concreverunt.

7. Denique quia Marius summa aqua salior est, quàm profunda, cum soli calor illam magis, quàm hanc exerceat.

5. **Motus.** Eff. vel

1. Violentus, quo Mare à ventis nunc in hanc, nunc in illam partem impellitur, pro ratione statum, qui tunc in eo dominantur.
 2. Naturalis, quo maris aquæ reciproca agitatione nunc ad littus accedunt, nunc in se redeunt, subsiduntque senis quibusque horum has vices repetentes. Huius considerentur. Vide pp.

Species. Vide pp.

Huius com.

1. Nomina, Dicitur *aflus*, *accessus*, *reciprocatio*, *regurgitatio*, seu *fervor* Maris.
 2. Causa efficiens putatur *lune Motus*, quo una cū primo mobili diurna cōversione circumvehitur. Compertum namque est *lunam* humidis corporibus dominari, ideoque non solum lumine caloreve suo tumefactas aquas rarefacit: sed etiam injecta qualitate occulta harum incrementa & decrementa efficit. Luna ergo, dum super Horizontem maris paulatim sese effert, ex obliquo spargit radios suos in mare, suoque lumine quod à Sole habet, calefaciens, exhalationes mari commixtas disgregat & dilatat, quibus dilatatis paulatim mare crescit, intumescit & accessum eius efficit. Rursus autem dum paulatim à Meridiano digreditur, & ad Horizontem descendit, obliquiores subinde radios spargens minus est efficax: ideo & aquae descendentes tumorem illum remittunt, & refluxus maris efficitur. Eodemque modo fit noctū, lunā ab occasus termino ad meridianum descendente, indeque ad alterum ortus limitem vergente. Atque ita semper mare *lune* motui secundum, modo accedit, modo recedit, secundum motum diurnum eiusdem, qui in quatuor quartas est divisus, ita ut singulis quartis sex horae tribuantur, ideoque & mare quater singulis diebus movetur, bis fluendo & bis refluxuendo.

3 Adjuncta	{	1. Accidunt hi <i>aflus</i> alias	{	Tardius	} Hujus causa est, Diversitas exortus Luna, & ascensionum signorum Zodiaci inequalitas.
			{	Celerius	
3 Adjuncta	{	2 Sūt hi <i>aflus</i> alibi	{	Majores	} Hujus causa sunt
			{	Minores	
			{	Ferè nulli	

1. Locorum situs.	{	} Hujus causa sunt
2. Regionum qualitas.		
3. Diversitas luminis in luna.		
4. Aquarum dissimilis Natura.		

4. Causa finalis, Ne Mare putrescat. Sicut enim aer à ventis purgatur & ventus renovatur: ita hic motus aquas Maris à putredine tnetur.

Vniuersale, quod reliqua Maria vastitate & magnitudine vincit, ambitque totam terram, unde mare magnum vocatur, vel Oceanus.

Particulare, quod per Medias terras irrumpens diffunditur, & mediterraneū dicitur. Nō raro speciale nomen sortitur à finitima terra quam alluit & dividitur in Mare

{ Germanicum.
Gallicum.
Persicum.
Caspium. &c.

λὸγⓄ Meteora aerea sunt, qua vehementius impulsæ, aeris similitudinem quandam habent, & in eundem dissoluntur.

Aer, in quo fit
ventus. Hu-
jus notentur

1. λὸγⓄ. Ventus est ex halatio multa & copiosa, à terra progressa, qua occurrente frigore repulsa & repressa, paulatim in obliquū retorquentur, & cū impetu per aerē ruit.

2. Modus generationis. Solis & aliorum syderum attractu & imprimis peculiari quorundam astrorum influxu, halitus confertim in sublime elati ad mediam aeris regionem tendunt: inde ab aere illo frigido & denso proitruunt, refracti & disiliant impetu resiliunt, & quia pulsū deorsum aguntur, & ob insitam leuitatem in superiora contendunt, dum neutra pars vincit, quasi partita contentione, neque sursum, neque deorsum, sed oblique feruntur.

3. Distributio
in

{ Regulares qui
ex certa & de-
finita Mundi
regione oriun-
tur. Suntque
vel
Erraticos vide xx.
Indefiniti. Vide Ⓞ.
Stati. Vide ⓄⓄ.

2. Provinciales Vide. √√.

4. Oppositio & contrarietas. Vide ww.

Terræ viscera: in quibus fit Terra motus, Vide aaa.

Indefiniti

1. $\lambda\delta\gamma\ominus$: Sunt enim indefiniti venti, qui non spirant ad certum temporis terminum.

1. $\lambda\delta\gamma\ominus$: Sunt enim qui a quatuor mundi cardinibus, ortu, occasu, septentrione, meridie spirant.

2. Nomen: Dicuntur vulgo cardinales.

1. Qualitas est enim cum suis collateralibus { Calidus }
Siccus } Moderatus

1. Subsolanus,
ἀπὸ τοῦ ἡλίου. Hu-
jus notetur

1. Effectum { 1. Omnium est saluberrimus.
2. Serenitatem affert.
3. Reddit corpora expedita, mollia.
4. Animos efficit alacres ad omnes actiones peragendas.
3. Terminus a quo, seu principium, quod est ortus æquinoctialis.

1. Qualitas. Est enim cum suis collateralibus. { Frigidus.
Humidus.

2. Zephyrus seu Favonius hujus notetur

2. Effectum. { Nubilus.
Tempestuosus.
Fertilis. (lutaris.
Corporibus, & animis minus sa-
3. Terminus a quo, seu principium, quod est occasus æquinoctialis.

1. Qualitas est enim cum suis collateralibus. { Frigidus.
Siccus.

3. Aquilonis notetur

2. Effectum. { 1. Grandines.
2. Nives.
3. Fulmina.
4. Puritas aeris.
5. Veneni. } amolitis.
6. Pestis.
7. Corporum Corroboratio.
8 Interdum, nimia constipatio valetudini nocens.

3. Terminus a quo seu principium, quod est Septentrio.

4. Austurus \ominus . Vide. $\tau\tau$.

2. Principibus adiunctis, Vide. vv .

Kk

Austi

1. λόγος: Erratici enim venti sunt, qui non ex certa Mundi plaga oriuntur, sed uspiam oberrare videntur.

1. Cum igne: ut Prester. huius notetur.

1. λόγος: Est enim prester halitus per antiperistasin, vel repercussu vel arietatione, ex parte ignem concipiens & inardescens, ac depressa nubis specu erumpens, & proxima quaque non solum presterrens, sed etiam embuens.

2. Differentia à fulmine

1. Fulmē plus habet flamma, minus flatuū.
2. Prester plus flatuū habet nimis flamma.
3. Fulminis Materia est subtilior.
- Presteris materia minus.
- Fulmen non gignitur nisi praecunte tonitruo..
- Prester contra.

2. Distributio. Sunt enim vel

Cū pluviis huius notetur

1. λόγος. Sunt enim venti vehementissimi & impetuosissimi, qui è nube impulsæ erumpētes cū imbribus vel grandinibus grassantur & omnia prosternunt.
2. Species: ut, Exhydria.

2. Sine igne & vel

Sine pluvijs sunt

1. Ecnephias huius notetur

1. λόγος. Est enim ventus repentinus & vehemens, qui è multis spirationibus densis & confertim acervatis collectus, & è nube violenter compressa lateque fracta exortus, magno impetu deorsum fertur, terē semper obscurās.

2. σημείωσις. Est maximarum tempestatum nuntius indubitatus.

2. Turbo. Est ventus repentinus, qui effracta nube erumpens & in gyrum contortus obviam quaque corripit, sursum attollit & instar rotae versat.

Provinciales.
Horum note-
tar

1. λόγος. Qui certis provinciis & regionibus sunt familiares.

2. Species. Sic enim

1. Cyrcius Gallia Narbonensi

2. Boreas Thracia

3. Carbasus Sicilia

4. Iapyx Calabria

5. Olympias Monti Tharsalia

est familiaria.

Oppositio vento-
rum & contrarie-
tas

1. Ex diametro oppositi sunt

Subsolanus.

& Zephyrus.

2. Oblique oppositi, simul flantes sepe numero. Quod autem sunt obliquiores, eò majores inter se pugnas & tempestates ciēt.

Terræmo-
tus Hujus no-
tetur

1. λόγος. Est agitatio & concussio terra, orta ex conflictu & impulsu spirituum & ventorum, cavitatibus terra inclusorum ex obstructis meatibus et poris vi erumpere purgentium.

2. Generatio. Fit ab halitu seu spiritu terra visceribus incluso & foras exire contendente, cumque is viam, qua erumpat, non invenit, retro fertur, atq; in se revolvitur, & exitu frustra questio omnes angustias dimovet, dumque effringere claustra & convellere nititur, motum concitat.

3. Tempora. Tunc potissimum fiunt terræmotus crebri & magni, cum magna exhalationum copia terra sinibus est inclusa; ut Cælo in tranquillo & vere, ac autumno.

4. Loca. Regiones interius fungosa & concava.

5 Species.

6. Duratio.

7. Signa.

Vide βββ.

Species

Tremor, qui est agitatio terra in latera navigii more, unde ruina existit adificiorum.

Pullus, qui est agitatio qua ex imo terra concutitur, & sursum deorsum iactatur spiritus rectâ ascendere conante.

Hiatus, cum terra ingenti hiatu dehiscit & absumptis oppidis aut adificiis profunda apparet vorago.

1. Continua, cum longo tempore absque aliqua intermissione terra concutitur & movetur, & durat plerumque ad dies quadraginta.

2. Interpolata quando non continuo terra quassatur, sed interdum à motu libera quiescit, qui tamen post aliquot dies redit.

1. Magna aeris tranquillitas. Tunc enim multa exhalatio in terra sinu conclusa, nec in aerem evocata, terram prepediunt quassabit.

2. Si interdiu vel paulo post occasum Solis, sereno calo appareat nubecula tenuis porrecta & longa, instar lineæ, quia cum calum ventis & vaporibus, qui sunt nubis Materia vacet, nubecula admodum recta & tenuis relinquitur.

3. Tumor & commotio aqua maris ventis silentibus: qua fit ex magna spiritus copia conferim egredi tentante.

4. Si aqua in puteis ebulliat & ascendat & turbidior reddatur. Flatus enim ex imo subiens terram atque adeo aquam superpositam insublime effert.

1. Aliquando motu circumducta & in orbem versata terra locum commutat.

2. Nonnunquam terra latè diffusa recedit, sorbetque profundis faucibus totas urbes & hiatus rursus claudis, nullo earum relicto vestigio.

3. Non raro ignium seu flammarum fit eruptio: nova aquarum scaturigines, fontium, lacuum, fluminum exortus & contra desiccatio.

4. Interdum aqua antea frigida, post terra motum calida fluent, & è contrariis tepida frigida evadunt.

5. Sæpissime pestilentes Morbi sunt secuti, quia halitus venenati intus conclusi erumpunt. De his & aliis effectibus vide Plinium cap. 83. & si que ad c. pnt. 113.

Kk 3 Perfecta

1. λόγ. : Corpus perfectè mixtum est, quod solida & constante elementorum concrezione constat, & propterea diutius durat.

λόγ. Est enim corpus vitæ expers.

1. λόγ. Metallum est corpus perfectè mixtum & inanimatum, ex sulphure & argento vivo mixtis & temperatis in terra venis natū. Cum enim sulphur & argentum vivum in venis metallorum reperitur, ex his pro temperamenti & mutua permissionis varietate metalla exoriri Chymia profectores statuant.

Sulphur. Est materia metallaris ex subtiliore exhalatione pingui & unctuosâ, venis terræ inclusa, constans.

Argentum vivum. Est materia metallaris, constans ex vapore subtiliore aqueo, qui cum terra conglutinatur, & per calorem Sulphuris decoquitur.

1. Pro-
pinqua

3. Materia

2. Remota est
hæc inter-
ra visceribus
latens duplex

Vnus aridus, hoc est, magis terreus quàm aqueus: ex hoc duriora fossilia, lapides nimirum concrescunt.
Alter humidus & glutinosus, hoc est magis aqueus, quàm terreus. Ex hoc metalla proprie sic dicta. Aristoteles. 3. Meteor. cap. 7.

Calor

Cœlestis
Elementaris } qui attenuat, coquit temperat probèque misceat omnes materia partes.

3. Causa efficiens

Frigit quod massam calore ita temperatam, & ad hoc vel illud Metalligenus parparatâ, condensat & concrecere facit.

4. Locus Vide. γγγ

5. Forma Vide. δδδ.

6. Distributio. εεε.

Animatum ē. υυυ Vide. εεε

Locus

1. Generalis seu communis, Gremium terra.

2. Specialis seu proprius, Inter lapides ideoque magis in montibus, quam in planitie, propter soliditatem enim retinent calorem melius: In planitie autem calor propter terra molliciem facile diffatur.

δ δ δ. Forma Metallorum non est una sed differens specific, hoc est: differunt metalla inter se formis incommunicabilibus. Quia

1. Quolibet species suam habet essentiam & eam perfectam.
2. Quolibet species habet suam definitionem.
3. Suos colores.
4. Suas vires.
5. Suos usus. Scaliger.

1. χρῶς: Aurum est Metallum purissimum, ex argēto vivo, puro, fixo, rubeo & clarissimo; purissimo pariter sulphure rubeo non adurente, optimè inter se temperatis genitum.

1. Adiūcta. Est enim metallorū
2. Tenuissimum.
3. Pinguedine carens.
4. Gravissimum.

5. Præstātis suavitate { Saporis.
Odoris.

Pura, in quibus facta est decoctio magis exquisita, ut.

Auri notetur

3. πύρρος artificia-
lis. Hac
statuitur

1. Difficilis quidem admodum, teste experientia, ob ignorantiam naturæ.
2. Attamen possibilis: si quidem cum ars amula & imitatrix sit natura, non video cur Naturā in efformando vero auro imitari non possit, inquit Iohannes Magirus, Medicinæ Doctor & philosophia peripatetica professor doctissimus.

Argentum est metallum purū, ex argento vivo claro albicante, & ex sulphure serè fixo, puro, genitum.

Impura. Vide. ???

kk

4.

Impura

1. λόγος. Impura Metalla sunt, quæ ex impuriore sulphure & mercurio consistant.

1. Quædā plus humoris vel Mercurij habent ut sunt

Plumbum. Huius notetur

1. λόγος. Est enim plumbū Metallū nō plurimo crasso, & minus puro argento vivo, & pauciore faculento & adurente sulphure procreatum.

1. Materie quæ constat
2. Caloris. quo coquitur

est vel

Nigrum. Plumbum nigrum est, quod ex impuriore argento vivo constat, minus est elaboratum, & propterea visioris quoque pretij. Candidum. Plumbū candidum vel album est, quod plenius percoctum aliquanto puriore constat Materia.

Stannum est metallum album, ex multo, neque ita puro argento vivo, extrinsecus albo, intrinsecus autem rubeo, & ex sulphure impuro non bene digesto genitum.

2. Distinctio

2. Quædam plus terræ vel sulphuris, ut,

Æs: huius notetur

1. λόγος. Æs est metallum impurum, ex plurimo sulphure rubeo & crasso, paucio argento vivo impuriore genitum.
2. Species, quæ est æs cyprium, quod copiose nascitur in Insula cipro, unde cuprum dicitur.

Ferrum. Huius notetur

1. λόγος. Est Metallum impurum, ex plurimo sulphure crudo, terrestri & adurente, modicoque argento vivo, similiter impuro genitum.

2. Proprietates,

1. Est quidem durissimum.

2. Attamen assiduo usu conteritur: quia ad ejus generationem minus argenti vivi, seu humoris plus vero sulphuris terrestris concurrat.

Orichalcum. Vide. nnn.

Orichal-

1. λόγ. ☉: Est as facilius, & per colatum colore auri, sed magis flavescens.

Orichalci
notetur

2. Adiuncta
 1. Olim nativum
 2. Ære nobilius
 3. Nunc nativum nullum est.
 4. A multis ex Metallorum censu excluditur.

fuisse testatur Plinius lib. 34. Cap. 2.

1. λόγ. ☉: Sunt enim corpora perfecte mista, ἀψυχα, dura, ex sicca terrestri exhalatione, unctuositate quadam aquosa per mixta, per temporis diuturnitatem, vi caloris & frigoris, atque virtute minerali, conglutinata.

1. λόγ. ☉: Sunt enim qui ex Materia non valde compacta constant, ideoque partes habent raras.

Lapides.
Horum
notetur

2. Distributio. Sunt enim lapides vel
 vulgares, qui ex crassiore & impuriore materia congelascunt. Suntque vel

Porosi: horum notetur

2. Species

Tophus: huius notetur

2. Adiunctum

1. λόγ. ☉: Est enim lapis rarior, facile friabilis, asper & hanc aquas.

Calidus est Cardano.

Non calidus Scaligero, et scribenti contra Cardanum. Tophum calidum esse, quis tibi dixit? Nam neque gustu neque tactu, neq. Medica experientia id vel inventum vel repertum est. Exercit. 57.

Pumex est lapis rarius & cavernosus, seu spongia modo fistulosus, ad levigandum accommodatus: Cuius tres sunt modi apud Scaligerum exerc. 113.

Solidi. Vide. iii.

Preciosi. Vide. κκκ.

LI

Solidi

λογος. Sunt eni qui ex subtiliore & tenuiore materia, singulari cæli influ-
xum congelascunt.

1. λογος: Gemma est lapis pretiosus cum Materia subtilitate & elegantia
speciosus, viribus insignis & nobilis.

λογος Est enim gemma translucida, colore ferro candenti
non ab similibus inenarrabilis duritie & precij.

Extra au-
rum ut { Indicus, instar nucis avel-
lana.
Arabicus illo minor.

2. Locus na-
citur vel

In auro
ne

1. Adamas Cenchros dictus, in-
star grani milij.
2. Macedonicus, cucumeris se-
men aquans.
3. Cyprius, arei coloris.
4. Siderites, ferreo colore ful-
gens: hi duo posteriores de gene-
res habentur.

3. Adiuncta durities, qua tanta est, ut ne mallei quidem
ferrei ictibus cedat neque ignibus atteratur, sed solo hirci-
no sanguine frangatur, maxime si aliquot ante dies hirci-
cus petro scilicet & silere montano & vino sit educatus cu-
jus rationem se nescire ipse Scaliger facetur exeroit. 344.

2 Sapphirus.

3 Smaragdus

4 Hyacinthus.

5 Amethystus.

6 Carbunculus.

7 Chalcedonius

8 Rubinus.

9 Chrysolithus,

10 Asterites.

11 Achates

12 Sardius.

13 Iaspis.

14 Onyx.

15 Turcois

Vide. λλλ

11 2 Sapphirus

1. Chryſtallus, eſt lapis pellucidus, candidus, ex glacie gelu vehementiore concretus & ut plurimum ſub terra generatus, ubi hyberna nives rigent, ut in cauitibus alpium.
2. Corallium eſt lapis ramoſus ex planta maris aere indurata genitus. Eſtque Album, nigrum, rubrum. hoc praſtantiffimum.
3. Gagates vel ſuccinum eſt lapis è liquido bitumine, è liſtoribus in mare deſtente, & rigore conſenſato genitus procellisque in luſus provolutus. Candidum reliquis anteſtat.
4. Hæmatites eſt lapis cuius color externus eſt ſanguineus internus ferrugineus, tanta duritie, ut vix limam ſentiat. Dicitur ſanguinem ſiſtere.
5. Magnes ſeu ſiderites eſt lapis colore ad caruleum vergente prædiſus ferrum naturali facultate attrahens.

HIS ACCENSENTVR:

6. Chelidonium, qui eſt lapillus exiguus in pullorum hirundinum ventriculo inuentus, colore fuſco ex nigro aut ſubruſo permiſſo.
7. Aleætorius eſt lapis Crifallo obſcurior, in ventriculo capi anno ætatis 9 & 5 generatus, magnitudine fabæ.
8. Aetites eſt lapis cortice duro, ſcabro & minime leui, in Aquila nido inuentus.
9. Borax, aliàs Chelonites vel Buſonius eſt lapis in capite buſonis ſenis & magni reperiuntur.
10. Quadrus eſt lapis in Cerebro vulturis.
11. Quiris eſt lapis in nido upuæ.
12. Saurites eſt lapis in ventre Sauræ vel lacerti.
13. Limaceus eſt lapis in capite limacis, qua cortice non tegitur generatus.
14. Gemma percarum eſt lapis in perca, piſce paruo, ſed magnum caput habente reperiuntur.
15. Carpiſionis lapis in huius piſcis faucibus reperitur.
16. Oculi cancrorum ſunt lapides bini candidi in oculis cancrorum præſertim famellarum inuenti.
17. Margarita eſt lapis è conchyliis marinis natus, corticibus rotundus conſtans.

1. $\lambda\omicron\gamma$ \odot . Sunt lentescences & mediæ Natura inter Metalla & lapides.
 2. Adjuncta friabilitas. Possunt enim ferè in minutissimas partes & pulverem redigi.

Liquida quæ
 liquari pos-
 sunt. Hujus
 generis sunt
 succi quidam
 concreti: ut

Sal Vide. $\xi\xi$
 Alumen Vide. $\omega\omega$
 Bitumen Vide $\pi\pi\pi$

Vitriolum hujus
 notetur

1. $\lambda\omicron\gamma$ \odot . Est succus concretus, per-
 spicuitatem vitream obtinens.

2. Nomen latinum: dicitur Atram-
 entum sutorum. Etiam Chalca-
 thum.

3. Locus &
 modus ge-
 neratio-
 nis. Nasci-
 tur aut in

Terræ venis.

Saxorum commisu-
 ris

Dum ex ijs guttatim
 destillat.

Dum ex ijs stiliarum
 instar dependet.

In canalium fundum
 incidit.

Non liquida, molliora, tamen quam ut lapidescant: ut

Auripigmentum seu Arsenicum est succus concretus, lutei coloris
 in picturis aureum colorem referens calidum & siccum in 4. gradu
 & venenum praesentissimum. Scaliger.

Sandaracha est terra rufa cinnabaris colore, non nihil ad luteum ver-
 gens, in Metallicis venis plerumque cum auripigmento nascens, re-
 dolens sulphuris virus.

Calx est terra siccior lapide cocta, qua postquam arserit aqua incēdi-
 tur, oleo extinguitur. Dicitur viva, quod in ius occultū ignē cōstineat

Gypsum est terra candida, tenax & levis, calcis cognata, sed non ita
 calida, qua ex summa tellure effoditur. Factitium ē quodam lapide
 fit, in laminas scissile, eoque tectoria parietibus inducuntur.

Creta est terra tenax albissima in Insula creta fossilis.

Ochra est terra levissima & lutea, ē qua exusta in ollis novis luto circumlitū fit
 rubrica fabrilis, qua dicitur Rödelstein, qua tamen etiam est nativa.

Argilla est terra pinguis & lentā ē qua sunt figulina vasa.

Terra sigillata vel Lemnia est portio terra valde rubens, in Insula Lemno &
 effossa & Diane sacerdotiū sigillo obfignata. Effoditur hodie etiam in Silesia &
 Hassia terra lemnia non deterior & venenū resistit.

Terra Armenia est portio terra in Armenia effossa colore pallido egregie siccās.

1. λόγος. Est corpus metallicum, friabile, ex succo humido aqueo, & crasso terreo, mixtis & decoctis genitum.

2. Efficacia seu potestas. Habes vim

1. Abstergendi.
2. Expurgandi.
3. Astringendi.
4. Dissipandi.
5. Attenuandi.

Sal Ammoniacus: huius notetur

1. λόγος. Est sal fossilis, amarissimus, sub arena ardentissima in Cyrenaica ortus.
2. Nomen alterum. Dicitur Cyrenaicus.

sal gemmæ est sal fossilis, è fodinis erutus, crystalli in morem translucens, & candidus.

Sal nitri, seu petrosum est, quod ex coagulatione humore in locis subterraneis humidis instar stiria salsa dependet aut instar frigoris congelati in parietibus nites. Hodie etiam arte iterum colligitur.

Sal Indicus est sal quadantenus nigricans vel subrufus, in India ex mōte Oremeo excisus.

3. Distributio. Sal est vel

Naturalis seu fossilis repetitur vel

In terra ique aut

In montibus caditur
Ecampis effoditur
arenis, quibus segitur,
remotis.

Estque vel

Extra terram, effusus ex aquis & dicitur vel

Fontalis, quando fontes, rivuli, calore solis exsiccati in salem convertuntur.

Fluvialis, quando fluvius aliquis ramenta fert, qua in salem densantur.

Stagnalis à stagnis, qua sale astuant.

Marinus, quando in extremis littoribus tenuis quidam sal gignitur.

Artificialis, seu factitius. Huius notetur

1. λόγος: Est qui fit ex aquis vel marinis, fluvialibus, lacustribus, salis, fontanis, puteanis, vel etiam ex mixtura nativa fontium.

2. Loca

Hallæ Saxonia.

Salinæ { Thuringiæ
Halsæ

Alumen

1. λόγⓄ: Est *salsugo*, vel *salsus sudor terra*, ex aqua limoq; cōcrescens. Plinius.
2. Distributio. Est vel
- Candidum & vel
- Spisū { Rotundum, quod formam habet saccari.
Scisile, quod in capillamenta quadam canescentia vel est dehiscens videtur.
- Nigrum, quod in Cypro invenitur, quo purgatur aurum.

1. λόγⓄ: Est enim succus terra, lentius, tenax, pici similis, facillime ignem concipiens.
2. Distributio est vel
- Durum: bujw notetur
1. λόγⓄ. Est enim fortius concretum & tenax, instar terreæ glebæ & carbonum.
2. Species
- Asphaltus est bitumen nigricans, pici simile, sed durius & magis in spissatum, splendidius & minus malè olens. Nascitur in tota regione Babylonica & Asphaltite lacu. Plinius.
- Pis asphaltus est bitumen quodammodo nigricans terrena concretionis.
- Succinum est bitumen & pinguedo terra ex maris astu colore vel flavo vel pellucidore, vel candido & obscuro. Candidum autem est preciosissimum.
1. λόγⓄ: Est quod ut oleosus liquor diffluit.
- Liquidum: bujw notetur
2. Species
- Naptha bujw notetur { 1. λόγⓄ: Est bitumē liquidum, olei lentore & crassitie, tantam vim ignis habens, ut ignes ex longinquo ad se irahat & in flammetur, nec ab aqua infusa restingui possit, sed ab ea magis per antiperistasis accendatur.
2. Nomen. Dicitur petroleum, quasi dicas Naptha petrea, cum è petris profluat.
- Ambra bujw notetur { 1. λόγⓄ. Est bitumen fragrantissimum ut cum preciosissimis conferatur mercibus.
2. Nomen. Dicitur Arabica.
3. Locus. Nascitur circa Sichrim, Arabia felicitis oppidum.

1. λόγος. Est corpus perfectè mistum, anima & vita pradium.

2. Partes { Corpus externum.
Anima vitam supeditans.

1. λόγος: Est enim planta vel stirps corpus perfectè mistum, vigente anima tantum pradium.

2. Effecta seu ενεργεια: { 1. E terra nasci.
2. Vivere.
3. Virere.
4. Ali.
5. Augeri.

3. Instrumentum ad vitam & cōseruationē suae est, Calor in humido tamquam materia habens tum

Nativus

Moderatus seu legitimè temperatus, quem stirpes ex terra cui inhaerent, per radices attrahunt.

Adventitius

Ανάσθησις, sensus expers: ut, planta vel stirps. Huius notetur

Distributio. Corpus animatum est vel

4. Ariditas seu corruptio. Ea est vel

Totalis quae totam aliquam plantam infestat. Estque vel

Naturalis, huius notetur

1. λόγος: Ea fit, quando planta sicciore redduntur ob calorem internū, progressu temporis humidū absumentem.

2. Adiuncta vel { Diuturnitas. &c.
Brevitas. &c.

Præternaturalis, seu violenta. Ea contingit vel

{ καὶ αὐτοβίον. Vide. σσσ.
καὶ μάρανσιν. Vide. τττ.

Partialis. Vide. υυυ.

5. Species. Vide. φφφ.

6. Affectiones quadam. Vide. αααα

7. Partes. Vide. δδδδ

8. Summa genera. Vide. ζζζζ

Αἰσθητικόν, sentiens. Vide. ηηηη

Mm

Cor-

§§§ Corpus ἐμψυχον seu animatum huius notetur

σ σ σ.

Corruptionis
καὶ ἀσβέσις
notetur

1. λόγος. Ea enim est, quando nimio frigore planta perit.

2. Modus. Frigus enim in profundum subiens, tepidum vaporem seu calorem à radicibus influentem arceat, longiusque actum encat, quo extincto, planta pabulo destituta tabescat.

Tempus. Non fit, nisi cum summa frigoris est immanitas. Tum enim ipsas etiam radices invadit, quæ alias terræ operta, plerumque ab eius iniuria sunt immunes.

τ τ τ

Corruptionis
καὶ μαράσιν
notetur

1. λόγος. Est quando aestus plantas veluti torret, & humidum, calor scilicet subiectum & pabulum exhaurit, attenuando illud & resolvendo: & ita cum humido expirat etiam calor, ab aestu evocatus.

2. Tempus duplex
Vnum, quando germinaturunt, quia tunc sunt laxiores.
Alterum post fructificationem, quando omni succo exhausta & debilitata sunt.

υ υ υ

Corruptionis
partialis note-
tur

1. λόγος. Est enim ea cum alicuius partis calor nativus vel à frigore, vel ab aestu, vel etiam vulnere extinguitur, quam sequitur mortificatio.

Nomen latinum. Dicitur sideratio.

Nascuntur sponte. Idem ex semine vel
Manifesto. Ex quo alia
Vnam tantum ortus rationem habet: ut in herbaceo genere plerumque quæ solo semine feruntur. Harum notetur. Vide. xxx.
Pluribus modis propagantur. ut sunt
{ Olea.
Ficus.
Cerasus.

Obscuro & incognito. Vide. †††.

Arte & industria hominum propagantur. Vide. www.

Harum

1. Modus Semen in terram humidam incidens emollitur, & calore tum naturali tum caelesti fovetur, & intumescens propter humorem illi á terra in fluxum ruptum, eaque parte, qua iam ruptum est germen enascitur molle quidem & tenue principio, tamen postea firminus & crassius redditur: cum pars una aerea natura particeps, sursum ascendit, altera vero, quia terrestris & crassa in terris residens coalescit. Ita ergo planta ex semine oriuntur, quem ortum diinceps terra humor fovet, calore decoctus & ab interna ipsarum natura attractus & qua succo plus affluit, earum quoque incrementum & majus est, & celerius: quæ tamen in crementi varietas potius ex forma dependet.

2. Tempus. Quædam oriuntur	{	1. Intra dies ternos: ut,	{	Ocymum.
		2. Quarto die: ut, lactuca.	{	Rapa.
		3. Quinto: ut Cucurbita.		
		4. Sexto: ut, Beta.	{	ut, Apium.
		5. Octavo: ut, Atriplex.		
		6. Decimo: ut Brassica.		
		Vigesimo: ut, Porrum.		
		8. Quadragesimo: vel		
		9. Quinquagesimo:		
		10. Vix intra annum: ut,	{	Peonia.
3. Cause diversitatis oriendi	{	1. Vis forma.	{	Mandragora.
		2. Vis insitis caloris earum, vel imbecillitas.		
		3. Seminum vel	{	Mollites.
				Durities.
			{	Raritas.
			{	Densitas.

↓ ↓ ↓
Obscuro & in
cognito semi-
ne orientium
notetur

1. Observatio, à Theophrasto profecta.

1. Ea est Theophrasto auctore, certa quadam terra & aqua p-
rescentis permixtio, qua deinde calore, tum Solis, tum proprio
in ista Materia conservato, apta redditur generationi spon-
tanearum plantarum. Vt enim calor alienus putredinis est
causa: ita novarum formarum in res, quae putruere, inducio-
nem facit Solis omniumque astrorum calor beneficium qui in
spontanea generatione rerum putrem materiam, collisione se-
parationeque inutilis ab utili praeprarat, & stirpium inducit
formam.

2. Aer terraeque sui proprietate, ortus qui sponte fit, plantarum
sunt etiam causa, si quidem pro earum vario in substantia,
qualitatibusque, primis ac secundis statu varias mutationes ac
generationes rerum fieri certum est.

3. Quin etiam planta saepe ex duro prodis lapide: aer siquidem
lapidi inclusus nititur ascendere: sed cum non inveniat exi-
tum reflectitur, & ex sui agitatione calefit, & humorem, qui
est in lapide, reliquum trahit sursum exitque vapor cum humo-
re illo et ex illo vapore & humore è lapide educulo generatur
planta, concurrente vis caloris solaris.

1. Radice, in terram depressa: ut

Glycyrrhyza.

Lilium.

Terrae infixas

Rosa

Salix

Vitis

Morus

Dicitur speciatim
propagatio.

2. Stolonibus
sive surculo

Plantarum tronco
videlicet intru-
sione surculi
inter lignum &
corticem: ut,

Pomus

Pyrus

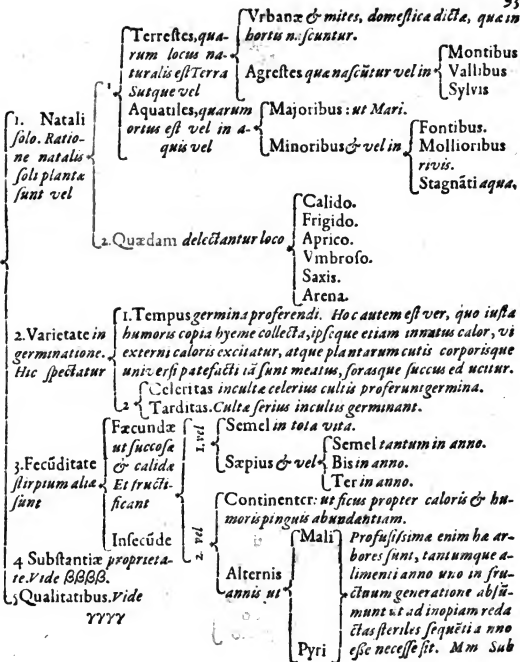
Dicitur insitio ἐμϕύ-
τευσις

3. Cum (quod rarum tamen) folium in terra infossū
germinat in novam prolem: ut folium

Ficus India
Opontia.

Stir-

Artē & indust-
ria hominum
propagantur
varie: nimirū

ββββ.
Substantia
plantarum
proprietas
spectatur in
earum effe-
ctis in res

Animatas que sunt vel

Stirpes, in quas
exercent vel

Amicitias: ita ficoruta est amica.
Inimicitias: sic olea quercū averfatur: brassi-
ca vitem & rutam, filix arundinem.

Animalia ubi
intercedunt
plantis amici-
tia vel inimici-
tia aut cum

Solo homine
ejusque corpo-
re vel

Univerfo
Certis parti-
bus corporis

De qua re
Medici.

Reliquis
etiam a-
nimali-
bus. Sic

Serpenti

Amicus est faniculus
Inimica ruta, fraxi-
nus.

Scorpionis infestum est Aconitū,
amicum album veratrum quo ad
moto reviviscit & ocymū in quo
& ex quo nasci observatur &c.

Inanimatas: sic visci & athiopidis vi claustra omnia recludi scripti-
tant: Hybisci radix & portulacæ ac Mercurialis succus, nostri temporis
experimento, vim ignis eludunt. &c.

γγγγ
Pro coalitu & con-
temperatione qua-
litatum Elementa-
rium, quatuor sunt
gradus in plantis.
Quedam enim sunt

Calidæ

Primo
Secundo
Tertio
Quarto

gradu.

Frigidæ

Primo
Secundo
Tertio
Quarto

gradu

Humidæ

Primo
Secundo
Tertio
Quarto

gradu.

Siccæ

Primo
Secundo
Tertio
Quarto

gradu

Partes

λγθ. Ea sunt quibus anima vegetans nutritionem præcipue perficit, earumque vitam conservat.

Principales: barum notetur

2. Distributio sunt vel

Similares
eiusdem
substantia.
Suntque
vel

Liquide: ut

Succus est pars liquida, in ipsis stirpium substantiis diffusa; quæ quasi sanguis earum conservat vitam.
Lacrymæ sunt humores, qui ex plâris sua sponte exudant, vel solis calore educti vel copia expressi, vel ab ipsis plantis, aliqua occasione delincentibus expulsi.
Suntque { Aqueæ, ut quæ in gummi concreverunt.
vel { Piceæ, quæ in resinam coeunt.

Solidæ: ut.

Caro est crassior stirpis substantia, constans ex humore concreto musculi animalium respondens.
Fibræ sunt partes prælonga continua fissiles, quæ eodem modo in plantam universam feruntur, quo vena & nervi in animalibus, quorum exemplo hæc quoque in plantis, aliæ venæ, aliæ nervi appellantur. Vena quidem majores ac succulentiores fibræ: Nervi autem tenuiores & sicciiores.

1. λγθ. Sunt quæ ex similibus constant.

Dissimilares
horum
notetur

2. Distributio in

Perennes quæ sunt

Radix, quæ est ima pars plantæ, quæ quasi in terra defixa, congruens alimentum attrahit & partibus omnibus suppeditat.
Caulis seu caudex vel etiam truncus & stipes est pars plantæ, quæ a radice proximè supra terram assurgit inquam tanquam in venam cavam alimentum ex radice primùm ascendit, & plenum concoctum ad reliquas partes deferretur.
Matrix seu medulla sive medulla est pars plantæ interna in medio stirpis latitans constans ex carne & humore.
Rami sunt partes plantæ, quæ tanquam brachia a caule vel caudice in multitudinem diffunduntur.

Anni versarias
quæ annuatim
renascuntur.
Sunt

{ Surculus, qui est pars quæ ex ramis simplex annuatim oritur.
{ Flos est qui ex surculo pendet.
{ Fructus qui ex flore surculi existit.

Minus principales. Vide, etc.

Min

Minus

Cortex, qui est velutistica quædam, ex fibris contexta, qua planta obducitur. Dicitur vel
Folia, que sunt quasi excrementum plantarum humore constantia sibi uque.

Cutis cum tenuior
Cortex, cum crassior

1. $\lambda\epsilon\gamma\theta$. Est enim arbor planta lignosa, dissoluta contumax, crassitudine & altitudine inter omnes maxima, cui caudex pro superficie est perennius & natura simplex.

Simplicem que
sunt inter plantas
maxima & crassi-
sime. ut, Arbores
Harum species

2 Distributio. Habet enim hac candorem vel

Firmior: ut
Pomus.
Cerasus.
Pyrus.
Quercus.
&c.

Infirmior: ut, vitis,
& siq sunt alia genera
qua ad hærescunt, et alio-
rum amplexu vivunt.

Perfectæ, que
primas & maxi-
mas plantarum
partes, superfi-
ciem nimirum
& radicem evi-
denter habent.
Hæ pro superficie
naturæ vel

Perennem. Eumque vel

Caulem habent eumque vel

Quibus autem est multiplex, eundem habet vel

Tenuē ut sunt inter plantas liguosas minima: ut, Soffrutex seu Cremium: quod est stirps, minima inter liguosas altitudinis & crassitudinis, caudice perenni multisplis & sarmen taceo: ut,

Rosa
Salvia
Althæa

Crassum, ut sunt inter stirpes mediocres, ideoq, facile in arborum naturam, stolonum absissione transiunt. ut, Frutices. Est autem Frutex stirps inter liguosas altitudinis et crassitudine mediocris, cui pro superficie est caudex perennius, natura multiplex & crassus:

ut
Avehana.
Sambucus.

Nō perennant omne herbarum genus. Est autem herba stirps minor, cujus superficies ex caule sed non pervenit, verum annuus, & ligno ex parte constat. Huc pertinent Fruges, que sunt herba ejus

Caulem non habent.

Imperfectæ.
Harum species

1. $\lambda\epsilon\gamma\theta$. Sunt que vel superficie vel radice caret: vel quibus hac obscurissimè
2. Species
Tubera, quorum tota substatia est radix. (vel proisum vere nō insunt.
Fungi, in quibus, una superficies spectantur.
Vilcum
Caltha
Eithymum } quorum manifesta non est radix.

Aigda 7. ix d

Summa genera. Plantarum alie sunt

1. λόγος. Est enim corpus animatum sensu praevidum.

1. λόγος. Pars corporis animati est omne id, in quod idem corpus divisum, totum vel bene esse nequit.

1. λόγος. Sunt, quae cum Naturam habeant fluentem, & non coherentem, aliarum adminiculo sustentantur.

1. λόγος. Est enim humor pars corporis liquida & fluida, in spaciis corporis animati contenta, & ad ejusdem conservationem faciens.

1. λόγος. Insitus est toti massa corporis σύμφυτος & congenitus, à semine & sanguine mēstruo ortus, qui corpori ab ipsa conformatione inest.

2. Nomen. Radicalis.
Dicitur Primigenius.

1. Pinguis.

2. Aereus.

3. Oleosus.

4. Cui immediate calor natus non aliter, quam flamma candela, eoque simili modo conservatur.

5. Reficitur indies ex alimēto.

Aquisitū, qui insiti reparandi causa, ab alimentorum utiliore parte proficiscitur. Estque vel

Primarius.
Vide. θθθθ.
Secundarius
Vide. ρρρρ.

Spiritus. Vide. μμμμ.

Continentes. Vide. ξξξξ.

Species. Animal. Est corpus animatum, sentiens & loco sese movens.

Est enim ζωόψυον. Vide.

69

1. $\lambda\gamma\Theta$: Est qui immediatè ex alimentis in epate percoctis, progignitur. Chylus igitur non est humor primarius.

Vtiles ad
nutritio-
nem ma-
ximè fa-
cientes:
ut sunt

Sanguis. Sanguis notetur

1. $\lambda\gamma\Theta$. Est enim humor calidus, temperatus, dulcis, rubicundus, in venis Mesaraicis preparatus, & in hepate, ex partibus chyli temperatioribus, pinguioribus & aëreis confectus.

Effectum.
Solutus nu-
trit omnes
animalis
partes quia

1. Quo constamus: eodem nutrimur. At sanguine pu-
ro constamus facti in utero. Ergo.

2. Hic solus humor pervasus in totum corpus distri-
buitur, & ad omnes partes accedit.

3. Solus dulcis est & ad nutriendum aptus: reliqui
sunt vel amari vel acidi.

4. Quia hic solus fibrarum beneficio concrefcere &
corpori assimilari potest.

3. Locus. Vena.

Pituita.
Pituita
notetur

1. $\lambda\gamma\Theta$. Est humor frigidus, humidus, albus & inspidus, ex
frigidiore portione Chyli in epate genitus, ut tempore pro-
gressu, coctione maiore, sanguis efficiatur, & corpus nutrire
possit.

2. Locus seu receptaculum. Humori natura nullum, quod
eam ex purget condidit: si quidem humor hic, non utriusque va-
cuari, sed in corpore manens alii erari postulat.

1. $\lambda\gamma\Theta$. Sunt qui alendo corpori sunt inutiles, ideoque a Natura ex-
purgantur.

Excremen-
tios. Ex-
crementi-
orum hu-
morum no-
tetur

2. Modus generationis Fuit vel

1. In secunda
coctione ana-
cum sanguine
in hepate, &
secernuntur
ut sunt

Bilis

Flava. Bilis flava notetur

1. $\lambda\gamma\Theta$. Bilis flava, seu cholera, est
humor excrementitius, calidus &
ficus, amarus, ex tenuioribus & ca-
lidioribus chyli partibus procrea-
tus, & in vesica fellea collectus.

2. Officium. Insistit hic humor ex
vesica fellea permeatum cholangio, ad
finem intestini duodeni, ut si a
acrimonia tarda intestina ad excre-
tionem stimulet, lentamque pitui-
tam, interioribus membranis inha-
rentem deturbet.

Atra Vide. 1111.

Serum. Vide. 1111.

2. Ex tertia coctione, qua singularum est partium, relinquuntur.

Bilis

Billis atra, seu Melancholia est humor frigidus & siccus, crassus, nigricans, acerbis & acidus, ex crassiore & faculentiore alimenti parte enatus & è liene expurgatus.

Scriptum

1. λόγος. Est humor excrementitius, ex potu, aut quovis liquore, quo cibis in ventriculo perfunditur, actione caloris in hepate genitus.

2. Officium. Huius pars mitior una cum sanguine in venas distribuitur, eundemque coctione & fibrarum copia crassiores factum, diluit, & tanquam vehiculum in extrema corporis deducit: reliqua pars inutilior statim ad renes & hinc per vtreteres ad vesicam expellitur.

3. Effectum materiaturum. Est materia urina. Urina autem nihil aliud est, quam serum in iecore & vasis alteratum, à venibus attractum, & in vesicam depullum & denique per meatum urinarium excretum, ut sanguis purior reddatur.

1. Pertotum corpus: ut Sudor: huius notetur

1. λόγος. Sudor est serum, in iecore alteratum, & sanguini pervendo per venas transmissum, & demum ex venis ipsis, per insensibiles corporis meatus in aqua speciem expulsum.

2. Color { Vlitatus, aqueus.

{ Flavus.

{ Rator

{ Sanguineus & rabès ob tenuitatem.

ΑΑΑΑ

In tertia coctione humores, excrementitij qui secernuntur, erumpunt aut

1. Per partem aliquam determinatam: ut Lachryma. Huius notetur

1. λόγος. Lachryma est ἵδρς, qui in venis capitis & angulorum, quibus in oculis sunt, contentus, per foramina lacrymalia ad internum oculi angulum, & per scissuram conjunctivæ erumpit, compressione, aut dilatatione.

2. Subiectum, Solus homo, qui solus mareat & gaudet: unde dilatantur vel comprimuntur vena.

3. Facilitas { 1. In iis, qui corporis constitutione præditi sunt frigidiore & humidior, tenera, molli atque effeminata, cerebro udo, humidoque & languido. Unde pueri & femina magis, quam masculi, & quicumque è viru animos gerunt muliebres, facilius & largius lacrimas fundunt.

Item in iis qui carunculas & meatus angulorum oculi majores & laxiores habent.

4. Difficultas vel impossibilitas in iis, quibus caro lacrymalis obducit venas, atque adeò fluxum lacrymarum impedit.

1. λόγος: Est substantia pertenuis, aërea ac vaporosa. primum animæ instrumentum ad functiones obeundas.

2. Adiunctum. { 1. Tales sunt spiritus, qualis eorum est materia.
Nō est aëthereus { 2. Accendi, refrigerari, augeri, minui & extinguī possunt.
et calefit. Sed { 3. Ad eorum conservationem aëris inspiratio est necessaria.
elementariū quia { 4. Vinum corpus elementare in λαιπιδυμῷ inflatur spiritus.

Inlitum, seu
fixum seu
complanatum. Huius
notetur

1. λόγος. Est substantia aërea & tenuissima singulis membris solidis innata & ex semine genitale, a principio partium facultate rectrice procreata, calorem nativum primam proximamque sedis & facultatum animarum corpore tanquam vinculum quoddam.

2. Differentiæ tot, quot partium naturæ & temperamenta. &c.

1. λόγος: Est enim ille, qui in spiritus implantati subsidium emanat, ne exsolvatur & evanescat.

Naturalem, qui est vapor tenuis, ex puriore sanguinis parte in iecore procreatus, atque inde venas in habitum corporis diffusus, ad naturales omnes actiones absolvendus.

Vitalem, qui est halitus tenuissimus ex inspirato aëre & naturali spiritus, ad sinistram cordis sinum evectus, infra cordis proprietate generis, & per arterias in universum corpus excurrentes, & vim vivificam eidem suppeditans

Animalem qui est halitus purissimus, ex portione vitalis spiritus, ad cerebrum subvectus, infra eius facultate generis & per nervos in corpus diffusus, ut motum, sensum, omnesque actiones animales cieat,

Influen-
tem: Huius
notetur

2. Distributio in

μ μ μ μ
Humorū
secundario-
rum notetur

1. λόγος. Sunt enim qui ex sanguine multiplici concoctione elaborate, humidum infusum seu radicale inflaturant.

2. Species { Ros. Est humor, qui ex sanguine in vapore resoluta partim per venarum iunctas resudans, partim per earum oscilla diffuens, instar rore diffusus.
Gluten. Est humor, ex rore primum ad substantiam partium appositus & adherescens, & deinde a colore partium immutato generis. Dicitur gluten, quia partibus agglutinatur.

1. λόγ. Sunt enim, quæ ob firmā & solidā, quā habent, substantiam consistūe.
- 2 Distributio in partes vel
- Homogeneas seu similes barū notetur
2. Distributio in
- Spermatikas barum notetur
2. Species
- Olsa barum notetur
- Adunda. Dugia
1. λόγ. Sunt enim quæ immediatè ex seminis crassamento generantur & in adultus difficile coalescunt.
1. λόγ. Sunt animantis partes durissima, siccissima, frigidissima, à seminis crassamento per exustionem genita, ad totius stabilitatem & fulcrum.
- Per illorum substantiam nulli disseminatur nervi.
2. Si essent αὐτοθνητὰ, assiduos labores non sine dolore perentiscerent, & ea tristis sentatio aut maximam actionum partem tolleretur aut saltem frustraretur.
- λόγ. Est substantia seu pars, ossibus paulo mollior, & aliis omnibus membris durior, flexilis quodammodo.
- 2 Finis. Facta est ad custodiendam part. s. motui destinata.
- Cartilago huius notetur
- Ligamenta. Vide. oooo.
- Membranæ. Vide. ππππ.
- Nervi. Vide. ρρρρ.
- Arteriæ. Vide. σσσσ.
- Venæ. Vide. ττττ.
- Fibræ. Vide. υυυυ.
- Adeps. Vide. φφφφ.
- Cutis. Vide. xxx.
- Carnosæ. Vide. ↓↓↓↓.
- Heterogeneas seu dissimilares. Vide. ωωωω.

1. λόγος: Est pars corporis simplex, genita ex semine, dura, cartilagine tamen mollior, & cedens tactui, ossa inter se connectens & reliquas partes ossibus.

2. Portio quadam, tendo & chorda dicta qua est pars similis, genita ex fibris nervis & ligamentis, in musculo mixtis, qua omnes ducuntur articuli, ut voluntati visum est.

π π π Μένβрана est pars similis, ex semine genita, tenera, singulas alias partes tegens.

1. λόγος. Nervi sunt partes spermaticae, a cerebro aut spinali medulla exorta, in teriori parte medullares, exteriori membranaceae spiritum animale deferentes ad sensum & motum.

1. λόγος. Sunt qui ex priore cerebri parte orti sensum acquisitionem perducunt, atque in sensum organa propagantur.

1. Par molliissimum in oculi centrum inseritur. Dicuntur Nervi visorij seu optici, graeco nomine.

2. Propagatio nervorum est, oculos moventium.

3. Societas partim spargitur in lingua tunicam, suppeditant ei vim gustandi partim in reliquis faciei partes.

4. Coniugatio portione quadam in palatum, quadam in tuncam lingua subtensam decurrit, & gustui inseruit, ut tertia.

5. συζυγία per meatum auditorium in auris tympanum fertur & dicuntur nervi auditorij.

6. Nervorum par amplissimum vagatur & excurrit per omnia ferè viscera.

7. Par fere ab occipite & spinali medulla exortum, in lingua ac laryngis musculos inseritur, & linguam movere dicitur.

1. λόγος: Sunt in quibus obtusior magis est facultas, quae prodeunt a spinali medulla & deferunt partibus internis sensum & virtutem motricem.

Duriores seu
crassiores hu-
ius notetur

2. συζυγία
triginta

Cervicis septem.

Thoracis duodecim.

Lumborum quinque.

Ossis sacri sex: quae omnes spargunt ramos in reliquas corporis partes.

Arteriarum

λόγος. Sunt vasa concava, oblonga, duplici tunica, eaque crassissima constantia, deducendo vitali spiritui, nec non temperando & expurgando cordis singularium partium calori dicata.

2. Origo Oriuntur ex corde; ex cuius sinu sinistro dua principales prosiliunt arteria a quibus ceu truncis reliqua omnes oriuntur accipiunt, quarum alia dicitur Arteria:

Aorta, est arteria magna, omnium arteriarum stipes, quae vitalem spiritum omnibus corporis partibus deferunt.

Venosa. Arteria venosa ex sinistro cordis thalamo orta in pulmonem porrigitur, ex quo affert aerem refrigerandi cordis ergo.

1. λόγος. Vena est pars similis, rotunda fistula instar excavata, ab hepate orta, una constans tunica, fibris triplicibus contexta, sanguinem pro nutrimento, una cum naturali spiritu, singulis partibus deferens.

λόγος. Sunt a quibus ceu truncis oriuntur reliqua.

1. Vena porta, quae est vena insignis, ex concava hepatis parte prodians, & omnes mesarum venas excipiens quibus ex ventriculo & intestinis chylum accipit & ad iecoris concavum defert.
2. Vena cava, quae & magna dicitur, ex gibba hepatis parte nascitur & per totam animalis longitudinem excurrēs, sanguinem omnibus partibus pro nutrimento defert.

Minus principales vena sunt rami vel

Venae portae sunt vel

Mesaraicae.
Haemorrhoides.

Venae cauae sunt vel

Interiores sunt vena

Emulgentes.
&
Seminales.

Exteriores sunt vel in

1. Capite
2. Trunco
3. Brachiis
Axillaribus
4. Pedibus

Iugulares
&
Soporales
Humerales
&
Mediana.
Sciatica.
&
Saphena.

Nn 4 Fibrarum

vvvv.
Fibrarū
specten-
tur

1. λῶθ. Fibrae sunt partes similes, ex semine genitae, albae & solidae, & passim in totum membrum sparse.

Distribu-
tio in

- Rectas, quae secundum membri longitudinem feruntur, & arcana vi attractioni alimenti serviunt.
- Transversas, quae secundum corporis longitudinem transversim posita alimentum attrahū retinent.
- Obliquas, quae secundum obliquum organo obducuntur, & priores duas decussatim secant, expellendique vim habent.

pppp. Adeps est pars corporis similis, humida & ex sanguine, ex aerea, & pinguiore sanguinis parte pervasorum tunicas exsudante, a frigidityte partium nervosarum concreta.

xxxx. Cutis est pars similis & spermatica, amphissima, omniumque partium corporis tegumentum.

vvvv. Carnosae sunt, quae ex sanguine generantur, & sunt musculorum caro. Est autem caro pars similis molli, rubicunda, ex sanguinis coagulo concreta.

1. λῶθ. Sunt quae ex similibus compositae, diversae sunt substantiae & nominū.

λῶθ. Est enim summa corporis pars, globosa, collo superposita, facultatum animalis sedes.

1. λῶθ. Est os capitis crassum, rotundum, viginti ossibus & quibusdam suturis distinctum, cerebrum tegens, & undique obvallans.

- 2. Numerus ossium
 - Duo sunt verticis.
 - Vnum frontis.
 - Vnum occipitis.
 - Duo temporum.
 - Vnum sphenoidis hoc est cuneiforme.
 - Vnum ethmoidis hoc est cribriforme.
 - Duodecim maxillae superiores

Prima est corollae, per caput transversum, ab una aure procedens versus alteram, os fori annexum reliquo corpori. Secunda est sagittalis, quae secundum longitudinem capitis procedens connectit duo ossa verticis.

Tertia λαμβδωδης à posteriori parte ab una aure ascendens ad finem futura sagittalis, versus distincta ad alteram autem in formam licet eam, & os occipitis annexum reliquo corpori.

Facies. Vide.

ππππ.

Truncus. Vide.

Artus. sub quo vide ng.

Internae. Vide.

vvvv.
Dissimila-
rium quae
& organica
dicuntur
notetur

2. Distributio. Sunt enim vel

Externae quales sunt

Caput: Huius notetur

2. Partes externae

Cranium huius notetur

Facies

1. λόγος. Est in homine id totum, quod fronti subest: vel, ut ait Aristoteles, Est pars, quæ calvæ subiecta est, anteriore parte.

1. λόγος. Oculus nihil aliud est, quam visiva virtutis organon, tunicis & humoribus constans.

Oculi botum notetur

2. Partes

Tunicæ (præter albam, quæ à peritonæo orta capiti coniungit oculum, unde coniunctiva & adnata dicitur) sunt quatuor

1. Cornea, quæ perspicua est, instar cornu lucens.

2. Vuca, quod uvæ folliculo, è quo pedunculus avulsus est, simillima sit, & hæc corneæ adhaeret & pupillam complectitur.

3. Retina, quæ ex ipsamet visorij nervi substantia elicitur, afferens oculo spiritum animale & rursus cerebro imagines.

4. Denique Aranea, araneæ telam præ se ferens, & hæc crystallinum humorem sua sede continet & vitreum ab albugineo separat.

Humores: quorum tres sunt

1. Est aqueus, inserviens colligendis imaginibus.

2. Crystallinus, qui præcipuum visus est organum.

3. Vitreus, faciens ne imagines penetrent, sed refringantur.

Auris spectandus

1. λόγος. Auris est pars corporis organica, Auditus ὀργανον.

2. Partes quæ sunt

Nervi.

Membranzæ.

Ossea { 1. Malleus } horum collisione
 { 2. Incus. } sonus fieri dici-
 { 3. Stapes } tur.

Cartilago.

Nasus Vide. βββββ.

Genæ. Vide. γγγγγ.

Os. Vide. δδδδδ.

ББББББ

Nasi obser.
vetur

1. λόγος. Nasus est pars organica, in media facie posita, respirationis & odoratus organum.

2. Partes quarum alia est

Superior, ossæa, & immobilis, & dicitur ἡμὸς, seu ἡμέα.
αὐτὴς cribriforme colatorij: & hæc pars est interior: Ex-
terior verò est dorsum nasi.

Inferior est mobilis, in qua sunt globulus nasi, alæ, quæ constant suis musculus, cavitates utrinque ad alarum latera, foramina, septum cartilagineum.

yyyyyy

Genarum no
tetur

- [λόγος. Genā nihil aliud est quam maxilla superior & inferior.

2. Parties. *Ge-*
va est vel

Superior, quæ est pars faciei, fronti proximè subjecta
auribus utrinque ab imo à gingivis terminata, plu-
ribus solidis & duris ossibus constans.

Inferior est pars faciei infima & mobilis, d. ntes inferiores continens.

- ἡ λόγος totum est illud spacium, quod diductis labris ad imas usque fauces
interiacet.

AAAAA Oris horum

1. Dentes
horum
notetur

1. λόγος. Sunt ossa omnium durissima, intus cava, venulis, arteriis & nervis praedita, molliendis & preparando ventriculo cibis destinata.

2. Numerus: *Sunt* 32

∫Molares. 20.

Incisores .8.

[Canini. 4.]

2. *Lingua, quæ est pars carnea, rava & laxa, spongiæ instar, medio in ore posita, gustatus & sermocinationis organum.*

3. Palatum est pars oris superior, modicè cōcava foraminibus peritusa, quibus è cerebro punita in os descendit.

4. Gurgulio est caro fungosa, oblonga, à palato in os propendens, ad vocis articulationem in homine modulationem conferens.

Trunci

1. λήθ. Est enim Truncus corpus sine capite & artubus, hoc est sine brachiū & pedibū.

1. λήθ. Est Trunci pars anterior, quæ collo subiecta ad costis utrinque circumscriptur, estque sedes membrorum vitalium.

1. Molles & carnes, sunt Musculi complures in thorace siti, cujus modi sunt respirationis omnes musculi, & scapularum fere omnes, & brachium moventes quidam.

2. Huc pertinent Mammæ, quæ sunt partes in media thoracis regione, ad latus ejus sitæ, glandulosæ, venis & arterijs intertextæ, lactis generationis in feminis inservientes, quod (lac) nihil aliud esse ait Aristoteles quam sanguinem superfluum mutatum & dealbatum. 4. de generat. animalium cap. 8.

Superior
& dicitur
thorax
seu pectus
hujus no-
tetur

2. Partes proprie sunt

Ossæ &
cartilagi-
næ. Hæ
sunt tri-
plures

σπόνδυρος & σῆθος appellatur. Et est pars ante-
rior in quam costa conveniunt, & sub quâ
ventriculi os delitescit.

Hujus extremitas cartilaginea os epipondis
eniforme, scutale & malum granatum dicitur.
2. Duæ claviculæ, seu furtula, quæ validius
dicuntur & sunt gemina ossa, collo proximè sub-
iecta & à summo humero vergentia

3. Constat { Veræque, σπόνδυρος coarticulan-
Thorax costis tur, & sunt septem superiores
24. utrinque, { Nothæ, seu spuris, imperi-
fectis sunt, & ossi pectorum non
coarticulantur, & sunt quin-
que inferiores.

Inferioris
& dicitur
venter hu-
jus notetur

1. Descriptio. Est ubi costa desinunt, deorsum ad coxas usque &
pubem protensa.

2. Partes { 1 Superior, quæ supra umbilicum est, ad desinensum
que sunt { costarum spurarum protensa. Dicitur ἐνὶ ἄρειον.
Inferior, quæ ab umbilico ad pilosam usque genitali-
um partes pertingit. Dicitur ἐνὶ γένειον.

Posterior quæ dorsum dicitur. & idc ????

1. Pars una est

Anterior eaque vel

2. Pars una est

1. Nomen. Dicitur dorsum.

2. λόγος. Dorsum est totus ille descensus ab occipite ad infimū usque nates.

3. Partes constituentes
1. Scapulæ, quæ duo sunt ossa, post thoracem in dorso sita, clavibus & brachio inarticulata, ad costarum robur, & musculorum implantationem.
 2. Spina dorsi est ipsa spondylorum series & structura, à prima cervicis vertebra ad coccygem usque extensa, erigendo curvandoque corpori conveniens. Hujus partes sunt vertebrae 34. quarum.
 - Septem sunt colli seu cervicis.
 - Duodecim thoracis.
 - Quinque lumborum.
 - Sex ossis sacri.
 - Quatuor ossis coccygis.
 3. Coxæ sive coxendices sunt duo ossa robustissima, sacro ossi utrinque infixa, at definentia in nates, quæ sunt musculosæ. Os autem sacrum ex quinque vel sex ossium iunctura est conflatum, in medio fere corpore situm, ut super eo quiescent reliqua ossa, tam inferiora quàm superiora moveantur.

Brachium, quod ab humero ad cubitum permeat. Hujus partes sunt

Vnum os magnum:

Musculi quorum

Venæ insignes

- Septem regunt motum brachij.
- Quaterni vero, qui & lacerti dicuntur, regunt cubiti motum.
- Humeraria.
- Axillaris.
- Mediana. (circa Vlna)

Cubitus est tota illa pars, quæ inter brachiale, & cubiti articulum est constans.

Duobus ossibus

33 Musculis,

- ad brachiale & manuum motum comparatis.
- Major & inferiore quod dicitur Radius.

Māus quæ est totum illud quod à scapula ad summos usque digitos protenditur. Hujus partes sunt

Manus extrema seu summa, quæ est pars à carpo usq; ad extremos unguis apprehensionis organum. Hujus partes sunt

Brachiale hujus notetur

3. partes

Post brachiale hujus notetur

Digiti. Videndum.

1. Nomen græcum κarpός.
2. λόγος. Est pars māus ubi cubitus definit & cū summamāu coeunt.
1. Ossa. ossa. (articulatur.)
2. Ligamentū transversū.
3. Insignis arteria in sinistro brachio.
1. Nomen græcum μίλανα κίριον.
2. λόγος. Est pars summa manus inter carpum & digitos sita.
1. Partes sunt articulantur.
4. Ossa. Anteriora cum digiti.

Pedes. Vide. 99999.

Digiti horum
singulorum
notentur

1. Partes, quae sunt ternae & oscula.

2. Numerus quinquarius.

1. Pollex quod robore & magnitudine polleat.
2. Index.
3. Medius.
4. Medius Annularis.
5. Minimus seu Auricularis.

1. 2. 3. 4. 5. Pes est pars corporis, quae coxa inserta à naribus ad plantam usque porrigitur, ambulandi & standi organum.

Femur, quod à coxa usque ad genu porrigitur. Huius partes sunt

Os omnium maximum.

Musculi.

&

Caro glandulosa ad inguina consistens, ubi bones generantur.

Genu, quod est femoris & tibiae articulus. Huius.

Anterior pars dicitur patella.

Posterior pars poples appellatur.

Crus est pars à genu ad pedem parvum protensa cuius

1. Pars anterior dicitur ὀστέον ἔμπροσθεν.

2. Pars posterior pulposa dicitur γαστήρ.

2. Partes sunt ossa Interius & maius dicitur Tibia.

longa quorum Exterius & minus dicitur Fibula.

Pes parvus est qui sub ipso talo incipit & ad extremitatem digitorum excurrit. Constat autem

1. Ossibus 38.

2. Musculis 22, quibus digiti extenduntur, flectuntur & ad se invicem adducuntur, seu distrahuntur.

66666 Pedis notetur

2. Partes sunt

1. λέγει. Sunt quæ oculis non sunt expositæ, sed in ventribus internis contentæ, ab externis teguntur.

1. Dicuntur organa naturalia, quia naturali facultati seu animæ vegetativa servantur.

int Internatum notetur

2 Locus

1. Venter infimus Huius notetur

1. Membra contenta

2. Faciunt vel ad

Nutritione huic dedita servantur coctioni vel

Primæ talia sunt

Æsophagus. Est pars membranæ, nervæ, duabus tunicis constans, à faucibus ad superius os ventriculi definens, & cibum & potum in ventriculum deferens.

Ventriculus. Est pars æsophago succedens membranosa cava spherica, duabus proprijs tunicis constans, sub diaphragmate in medio pene corpore sita, primæ coctionis officina, nutrimentum ingestum convertens in chylum, cuius ætioχολωσις dicitur. Huius partes. Vide. κκκκκ

Intestina. Vide. λλλλλ

Secundæ. Vide. μμμμμ
Generationem. Vide. ννννν

2. involucrium: continens ea: quod est Peritonæum.

2. Venter medius Vide. ξξξξξ

3 Venter supremus Vide. πππππ.

κκκκκ, Huius sunt

1 Partes

1. Orificium superius, non raro stomachus dictum quod veteres medici καρδία appellarunt, quia exquisitissimo sensu est præditum.

2. Inferius orificium, πύλωρς, seu ianitor dictum.

2. Locus. Est panniculus qui omentum dicitur, estque membrana ex duabus tunicis conflata, à peritonæo orta, plurimis nervis atque venis quæ interiecta, proximè tegens ventriculum, eiusque calorem fovens.

1. $\lambda\gamma\theta$: Sunt oblonga, rotunda & con:ava corpora ad pedicem usque producta, alterandis aliquantulum cibo, distribuendo in iecur chylo, & ad evehendas superfluitates instituta.

Gracilia,
quorum
substantia
est tenui-
or. Sunt-
que

Duode-
num:
huius no-
retur

1. $\lambda\gamma\theta$: Est intestinum gracile, supremum, proximè ventriculo, longitudinem duodecim digitorum æquans.
2. Meatus quidam ex vifcula fellæ pertingens, qui invehit flavam bilem, ut ejus acrimonia intestina ad excretionem stimulentur, leniaque pituita adhaerescens membranis deturbetur.

Iejunum est intestinum gracile, duodeno continuum, habens multas venas mesentericas, quæ optimam chyli partem ex illo, majori copia rapiunt, ideoque reliquis intestinis inanius apparet.

Ileos est intestinum reliquum gracilius & tenuius, plurimos anfractus obtinens, ideoque chylum diutius retinet, ut succum inde melius eliciatur, nec opus sit subinde novos cibos ingerere.

1. $\lambda\gamma\theta$: Crassa intestina sunt, quæ densiorem habent tunicam.

Crassa: horum notetur

2. Partes
seu spe-
cies in-
feriora
tria

1. Cæcum est intestinum crassum, amplum & breve, unicum habens orificium, in quo concurrunt ileos & colon excrementa excipiens, & reliquum succum eliciens & feces reliquas in colon transmittens.

2. Colon est intestinum crassius cæteris, multos habens majores anfractus, veluti cellulas, excipiens feces & ne fluxu involuntario profluant, eas in meatus angustiores transmittens.

3. Rectum est intestinum crassum & infimum nullis orbibus & anfractibus intortum, inextremum pedicem sineus, & excrementa evehens. Huius pars

Inferior a musculo in orbem circumfisis constringitur, qui sphincteres dicuntur, ne ante iussum rationis & voluntatis arbitrium feces ab alvo exundantur.

Media est quidam in medio intestinorum collocatus panniculus, MESENTERIVM. Estq; membrana duabus tunicis, venis & arterijs innumeris adipe copioso & adenibus contexta, & in medio intestinorum consistens illaque invicem colligans.

utile alimen-
tum elabo-
rant. Tale est
Epar; huius
notetur

1. $\lambda\gamma\theta$. Epar est pars organica infimi ventris, constans carne rubra, sanguinifer coagulato finitima, proximè sub diaphragmate in dextro hypochondrio sita, sanguinis officina.
2. Actio $\chi\upsilon\mu\omega\sigma\iota\varsigma, \alpha\iota\mu\alpha\tau\omega\sigma\iota\varsigma$.
3. Partes seu superfices quae sunt
 1. Exterior, gibba dicta, qua laevis est.
 2. Interior, cava dicta, qua aspera est.

Excremē-
tum inuri-
le evahunt.
Hec evacu-
ant humo-
rem vel

Billiosum. Extrabilem vel

Flavam quā
excipit vesi-
ca fellea, cu-
jus notetur

1. $\lambda\gamma\theta$. Vesicula fellea est pars membranacea, unicam & simplicem habens tunicam sed variam triplici villorum genere textam, oblonga rotundaque cavea iecoris parvi connexa bilem ex illo attrahens & in intestina propellens.
2. Ductus duo
 1. Vnus in hepar distinguitur, bilem in se alluens.
 2. Alter in duodenum fitur, eandem in intestina derruens.

Atram, quam excipit lien, qui est membrum varum, fungosum, carne obscura constans, in sinistro hypochondrio situm, ex adverso iecoris, atque ex illo atram bilem attrahens.

Scorsum. Huius membra expurgata sunt

1. Renes totum notetur

1. Numerus. Sunt duo.

2. $\lambda\gamma\theta$. Sunt partes carnosae, densae, & maximè solidae, humore fetido sanguinem repurgantes.

3. Ministri

Venae emulgentes, quae sunt vena à vena cava orta, & in renes inserta, aquosam superfluitatem ex sanguine emulgentes & ad renes debebentes.

Veteres, qui sunt duo urinarum canales, orti ex lacunâ renum, albi, constantes una simplici tunica, urinam vitium secretam in vesicam deducentes.

2. Vesica huius notetur

1. $\lambda\gamma\theta$. Vesica est pars nervosa, duabus tunicis constans, triplici fibrarum genere intexta, rotunda & aliquantum oblonga, sita in hypogastrio, urinam ab ureteribus acceptam foras excrecans.

2. Partes

1. Fundum, in quo continetur urina. & hoc sensim in cervicem carnosiores desinit: musculo cingitur, qui ianitoris vicem gerit, ne intus rebus effluat.

2. Cervix.

Membra

1. Vasa seminalia

1. λόγ. Sunt vasa à testibus sursum ascenduntia, in παρὰσάτω ad-
ωωιδή inserta, semenque utilem superfluisatem māsā sanguinea,
qua materia est seminis spiritumque vitalem, qui calorem seminis
producit in actum, ad testes deferentia.

2. Partes { Dextrum αμείσως à trunco descendens cava ortum.
sinistrum, ab emulgente ramo profectum.

2. Testes horum
notetur

1. λόγ. Sunt partes molles glandulosa, alba, rara, &
cavernosa, in quibus semen excoquitur & perficitur.

3. Locus

{ Maior in viris.

{ Minor in feminis.

2. Quantitas

{ Extra corpus in viris.

{ Intra corpus in mulieribus, utriusque la-
teribus uteri accumbens.

3. παρὰσάτω sunt duo vasa candida, glandulosa & cavernosa, orta à
testibus, semen in testibus elaboratum deferentia: in viris ad penis radicē
in feminis ad fundum matricis.

1. λόγ. Est pars in maribus pendula praelonga, undique fistulo-
sa, ad semen exernendum aptissima.

2. Partes

1. Duo nervi cavi.

2. Meatus unicus, semini & urinae communis.

3. 4. Musculi.

5. Venae & nervi plurimi.

6. Membrana nervosa.

7. Cutis.

Extremitas glans, constans nervosa substantia, quae tegitur cuticu-
lari excrecentia, qua dicitur Præputium.

Feminis: ut Matrix vel uterus, qui est pars feminae membranacea, tuni-
ca constans, velut ex duabus dividuis cogmentatus, rotunda in infimo
ventre sita propria & ingenua facultate ex semine prolifico satum effor-
mans, eundem fovens, maturumque excludens.

1. **Commune interstitium, Diaphragma;** quod est panniculus rotundus, ex carne, nervis & membranis constans, undique lateribus transversim, et dorso circa duodecimam vertebram alligatus, membra naturalia à vitalibus dirimens.

2. **Succingens** quadam et amplectens omnes in thorace contentas partes membrana firmissima roboreque natura plurimum Pleura dicta.

1. λόγ. Cor est pars principalis ventris medi, dura, densa & solida carne constans, triplici villorum genere intertexta, figura pyramidalis & nuci pinda non dissimili, facultatis vitalis domicilium, estque vite principium fons caloris & vivifici nestoris, arteriarum pisaque & scaturigo pulsus & respirationis primus autor, quo vigente vigent omnia, languente languescunt intereunte intereunt.

Cor huius notetur

2. Partes

Dextra, quæ vocatur, venter, sinus & thalamus dexter. Huius notetur

1. λόγ. Refert formam Luna crescenti, & sinistra multo major est, atque ex vena cava sanguinem ed influentem excipit, preparat, & perficit magis, eumque distribuit partim in pulmonem pro ejusdem nutritione, partim in sinistram cordis sinum, per meatus non admodum occultos, ut sit materia spirituum vitæ.

1. Duo vasa que sunt Vena cava, huius officio præiacet appendix membranosa anfractuosa auricula à similitudine dicta, amplior, crassioris sanguinis conceptaculum. Vena arteriosa.

Sinistra, quæ dicitur venter, sinus et thalamus sinister. Huius notetur

1. λόγ. Habet formam conicam, ac superior est, magis, in substantiam cordis demersus, spiritum vitalem ex purissimo sanguine genitum educens, & in corpus aortam distribuens, & vicissim aerem, ex pulmone per arteriam venosam accipiens.

2. Duo vasa que sunt Arteria magna. Arteria venosa. Huius officio adiacet appendix membranosa anfractuosa, auricula à similitudine dicta, minor, aeris conceptaculum.

Inter utramque interseclusus est paries quidam discaludens, vulgo septum medium dictus, crassus quidem primo introitu apparens, sed paulo post accuratius inspecti, multis foraminibus pervium, ut à dextro in sinistram sinus facilius sit aditus, quicquid contra Galenum Neoterici clamitent,

Plumo, Vide, o o o o e,

Pulmonis

λός: Est pars rara, levis spongiosa ac velut ex spumoso sanguine concreta, testudini similis, in thorace sita, ejusque totam cavitatem implens respirationis & vocis organum.

2. Partes per Membranam
(quæ dicitur Mediastinus)
distinctæ sunt duæ:

{ Dextra	{ Vtraque duobus constat gloriu: uno	{ Superiore	{ Discretis sæpè	{ Palam.
{ Sinistra		{ Inferiore		

1. λός: Cerebrum est pars mollis, alba, & Medullaris, ex purissima semina & spirituum portione fabricata, in gyros quasi circumvoluta, à menyngibus circumdata, & in cranij cavitare contenta, facultatis animalis principium.

2. Locus. Hoc viscerum est excelssissimum, proximumque calo: Hanc habent sensus arcem: hic culmen altissimum: hic mentis regimen. Est enim cerebrum non modo sensuum sedes, & motuum proximior artifex, sed & sapientiæ est domicilium, memoriæ, iudicij, cogitationum, quibus Deo genus hominum est simillimum.

Supremi
ventris
organum
facultati
animali
inserviens
est Cere-
brum Hu-
jus note-
tur

{ 3. Partes	{ 1. Propriæ continentes sūt duæ mēbrana, quarum altera est	{ Dura mater sive Menynx est Membrana exterior, dura cuticularis, supra piam cranio alligata, cerebrum cingens, & undique muniens.	{ Pia mater. Hujus notetur	1. λός. Pia mater est membrana tenuissima, proximum & immediatum cerebri velamen, non exterioriorem modo superficiem tegens, sed in penitiores ejus recessus pervadens.	
				{ 2. Finis tenuitatis	1. Ut in omnes cerebri sinus se infinuet.
					2. Ne gravitate & pondere cerebro sit molesta.
				3. Ut vasa per vniuersum cerebri corpus deducat.	

{ 2.	{ Anterior hujus notetur	1. λός. Anterior propter Magnitudinem totius Nomen retinet & propriè ἐνίφελος cerebrum dicitur.
		2. Adjunctæ cavitates ample, intervallu realiter distinctæ quæ nominantur ventriculi Horum, Vid. gggg.
	{ Posterior παρυμφαλῆς, cerebellum, vocatur, quod videtur Natura in anterioris subsidium fabricasse, ut scilicet transfusum à cerebri finibus animalium spiritum conservaret, & spinali medullæ adaptaret.	

1. λόγος. Sunt receptacula spirituum, qui per arterias assidue ex corde ad vehuntur, & in his lucidiores, & quasi exigentis calescentes flammae fiunt, ad actiones animales rite perficiendas.

2 Numerus quaternarius

1. Dexter huius notetur

1. λόγος. Est qui consistit in dextra cerebri parte, per totam ejus longitudinem protensus, ab anterioribus ad posteriora figuram secti circuli referens.

2. Vfus: spirituum animalium preparatio & generatio.

2. Sinister, qui in sinistra cerebri parte consistens, eandem cum dextro habent formam situm, usum. Huc ponunt sensum communem, qui diversorum sensuum obiecta discernit.

3. Medius, qui est duorum ventriculorum concursus, & communis civitas, in quam superiorum ventriculorum usque humilioris sui sede dehiscit. Huc ponunt imaginatricem.

4. Quartus sinus est cerebello & spinali medulla communis, omnium minimus & solidissimus, qui spiritus animales a prioribus excipit, & spinali medulla transmittit. Huc conservatur Memoria.

1. Nomen Dicitur Bestia.

2. λόγος. Est animal ratione carens, sensu tantum praevidum.

3. Distributio

Bestiarum alia sunt

Perfectiores, quae corpus habent integrum et casura carent, quaeque sanguine quem intra se gignunt sunt praedita. Sunt

Terrestres: haec sunt quae aerem inspirant: haec hauriunt, & extra aquam in terra degunt vel saltem ex eadem victum petunt. Suntque vel

Gressibiles, quantuntur gressu in terra. Suntque vel

Quadrupedes. Vide. τττ ττ. Reptiles. Vide. υυυυυ.

Volatiles. Vide. φφφφφ.

Aqueae. Vide. χχχχχ.

Imperfectiores. Vide. θ θ θ.

Ελλοχορσις τε λαγικορ. Vide. Αα.

1. *ἁόγ* ☉. Sunt quæ pedibus incedunt quaternis iisdem propemodum, quibus homo, paribus constantes, nisi quod pro brachiis pedes habent priores.

2. Varia constitutio. Nam in { Canibus bilis.
Porcis phlegma
In aliis alij humores. } excellunt.

Oviparas sūt quæ ova pariunt, ex quibus deinde foris animal excludunt. ut,

Ranæ.
Crocodilus.
Lacerta.
Salamandra.
Stellio.
Chamæleon.

&

Serpentes quatuor pedibus pradi.

1. *ἁόγ* ☉. Sunt quæ vivum animal & perfectum pariunt.

2. Facultas respirationis. Habent enim pulmonem amplum, densum, carnosum, sanguine repletum, ideoque respirant.

Fœtificatio. Quædam { Paucos fatus edunt, ut quæ { Pedem habent { Equus.
solidum ut. { Asinus. &c.
Cornibus carent item { Bos.
b. sulca qua plarumque { Cervus.
sunt cornuta: ut, { Capræ &c.
Multos fatus edunt, ut multis fide, quæ pedes habent in plures partes sectos: ut { Canes.
Simiæ.

Reptiles sunt, quæ { Serpentes, qui serpendo & concolvendo se promouunt.
humis repunt et vivunt. { Omnis generis vermes, qui perinde, ut alia quadrupedes ovis paræ, ova pariunt.

1. λόγος. Sunt aerca natura bestia, bipedes, multifidos pedes habentes & alis seu pennis supra terram volando se promoventes.

2. Defectus renium & vesicae quo fit, ut nec urinam emittant, siccanti quoque exiguo potu sunt contenta ob naturam calidam & siccam quam habent.

⊙⊙⊙⊙⊙
Volatiles bestiae
sunt quae utuntur
in aere volatu: ut Aves. Harum notetur

3. Generatio. Fit ex ovo, ac imprimis ex albugine: vitello enim nutritur, donec excludatur. Vegetantur autem & vitam concipiunt ova à calore faminarum incubantium.

4. Tempus excludendi: Aestate celerius quam hyeme. Gallinae enim die 18 satum excludunt astate, hyeme 25.

5. Nisi pariant laborant morbo, & intereunt.

Carnivoras, ut sunt, quae Accipiter.
ungues habent aducos: ut, { Milvus &c.

Distributio ratione
victus in

Vermivoras.

Herbivoras.

Frugivoras.

1. λόγος. Est animal sanguineum, aquea & frigida substantia, corpore oblongo, cute squamata, in aqua degens.

2. Propagatio. Fit per feminalem ut plurimum propagationem, sed cum hoc discrimine, ut quidam ova generent, & aquis fovenda committant: quidam vero viros pariant fetus, ut, Cete in gentia, Delphinus phoca.

3. Tempus coitus. Gregatim parcum pari versantur, & coeunt in occursum levi & exiguu contactu, ut visum fallant, concipiuntque famella ova in matrice, sed ea non perficiunt, nec satius dant priusquam à lacte seu semine masculi aspergantur, in quæ enim ova semen masculi eijcitur, ex illis sunt pisces: reliqua manent sterilia.

4. Partes.

1. Cor, quod plerumque inest, sed inversum, contra quàm in ceteris animalibus, à quo in branchiis meatus quidam porriguntur, per quos humorem, quæ ore acceperunt, reddit, & fit ventilatio & refrigeratio quoque cordis.

2. Dentes, qui ferè omnes serrati sunt, & non nulli in lingua quoque fissi.

3. Lingua, quæ dura est & pene spinæ, ac ita debarefcens, ut interdum lingua carere videantur.

4. Audiendi, odorandi & sentiendi partes conspicuas habent nullas.

5. Oculi sine palpebris.

6. Pulmone carent & aspera arteria, ideoque non edunt vocem nec spirant.

1. λόγος. Sunt qui habent sanguinem & propriè dicuntur pisces.

XXXXX.
Aqueæ be-
stia sunt q̃
in aqua de-
gunt ejusq;
naturam ac
temperamē-
tum obtinēt
ut pisces.
Piscis note-
tur

↓ ↓ ↓ ↓ ↓
Ex sanguine
& vel

Molles, quæ neque squamas, neque aspidram cuius
neque testem habent; ut sunt

Sepia.
Loligo.
Lobus.
Polypus.
Lupus marinus.

Duros, qui crusta aliqua vel testa per-
dura, integuntur; ut sunt

Cancer.
Conchylia.
Ostrea. &c.

1. λόγ. ἀμφίβια sunt ancipitis naturæ in utraque sede viventia, habentque pul-
mones & respirant, dormiunt quoque ore, vel fistula, extra aquam exserta.

u u u u u.
Horum
notetur

Distributio in

Quadrupedia ut sunt { Rana.
Crocodilus.
Lutra.
Taxus.
Reptilia: ut Natix.
Volucra: ut { Mergus.
Vrinatrix.
Anas.

1. λόγ. Insecta sunt bestie imperfectiores, sanguine carentes, incisuræ
distinctum corpus habentes, & propterea non respirantes.

2. Partes tres { Caput.
Venter.
Intermedium aliquod spacium.

3. Murmur quod edunt apes & musci non sit spiritum reddentibus visce-
ribus, sed agitant interiorum spiritum. Omnia enim illa membrana septo trans-
verso subdita, quæ præcinctum corpus distinguunt, & ad quam spiritus
ibi inclusus arretitur, sonant seu obstreperunt.

Imperfectiores sunt
quarum corpus non ita
coheret, sed divisum
quodammodo appa-
ret, quæque sanguine
carent, atque ex put-
redine oriuntur: ut,
Insecta. Horum note-
tur

4 Generatio { 1. Ex cæcâ terra & { Oleritibus putrescentibus eructa.
putri fimo ut ex { Aqua putri culices.
Luto vermes.
2. Ex mixto ex putres-
cente cadavere ut { Ex sîno scarabæi.
Ex tauro apes.
Ex equo vespa.

3. Causa efficiens { Calor cælestis in aëre diffusus eorum scilicet
quæ ex putri materia oriuntur.
Calor missi, in his qui ex mixto & putres-
cente oriuntur. Generat

5. Genera. Fide. **

Pennata penni
constantia

Binis: ut

Quater-
nis ut

sunt

Muscæ.
Culices.
Papiliones.
Apes.
Vespæ.
Cicadæ.
Scarabæi.
Cantharides.

Et quorum penna tenuiores vaginula quadam includuntur,

Pennis carentia seu
impennia, quæ humi
gradiuntur

1. Ambulant

Gradatim: ut

Formicæ.
Aranei.
Compedes.
Locustæ.
Pulices.

Saltatim: ut

2. Humi repunt: ut,

Vermes.
Bruchus.
Aurelia.
Eruca.
Nitedula.
Tinea.
Scorpio, cui soli cauda aculeo est armata.

1. λόγος. Est animal ratione pradiatum.

2. ἰσχυρία. Ut omnium creaturarum nobilissimus est, ad cuius utilitatem cetera omnia sunt facta: ita corporis & omnium partium structuram præ alijs animalibus elegantissimam et pulcherrimam habet. Pronaque cum spectent animalia cetera terram, Os homini sublime dedit calumque tueri, iussit & erectos ad sidera tollere vultus.

3. Principium.

Efficiens spiritus
in semine Maris et
femina prolificoet
fecundo. Huius no-tetur
Serola hu-
miditas seu
crassamentum
in semine.Sanguis maternus
seu Mēstruus Vi. Bb

1. λόγος:

semen est corpus humidum, spumofum & album, ex reliquo alimenti ultimi, & spirituum ubiq; oberrantium permissione, vi testium infusa elaboratum, generandi animalis gratia.

2. Partes

Serola humiditas, qua ex sanguine generatur: Unde semē esse excrementum non substantia, sed abundantia utile. Ul-
timum alimenti sanguinei asserit Aristoteles 1. de generat. a-
Spiritus, seu pars spiritualis, qua animal, cap. 18. & 19.
nihil aliud est, quā spiritus vitalis, q. p. arterias spermaticas
ad testes desertur ubiq; sanguine exquisitè miscetur, et ex
duobus unicum fit corpus: ideoque semen compositum esse
ex spiritu & aqua ait Aristoteles 2. de generatione: cap. 2.

4. Coceptio. Vide. Cc.

5. Conformatio Vide. Dd.

6. Procreatio, sive partus Vide. Ee

Qq

Huius

1. λόγος. Sanguis maternus seu menstruus qui est excrementum sanguinis, genitum à calore famine propter speciem, conservationem.
2. Nomen. Dicitur menstruus, quod, singulis mensibus excernatur, quitamen statim à cōceptione cohibetur. Dicitur etiam excrementū sanguinēū, non quòd assimilari nequeat, & qualitate sit noxium (falso enim neoterici quidam hoc affirmāt.) sed quod quantitate nimia luxuriās, à carnibus iam expletis & quasi saturatis, in venas maiores refundatur, & evomat.
3. Adiunctum. Est laudabilis & alimentarius hic sanguis.
4. Causa efficiens. Calor fame le debilis. Cum enim femine maribus sint frigidiores, non possunt ultimum alimentum totum conficere, & in substantiam corporis convertere, ideoque paulatim ad venas uteri mittitur, ut excernatur.
5. Tempus excretionis { Incipit anno atatis 14. plerumque.
Definit vel { 49.
50.
6. Usus. Est necessarius { Fiat conceptus.
tum ut { Nutriatur conceptus { In utero.
Extra uterum.

1. λόγος. Conceptio est seminis retenti ad officium promotio.
Horror levis totius corporis in seminum consensu.
Seminis retentio si uteri os internum exquisitè conniveat.
Lenis doloris sensus circa umbilicum oberrans.
2. Signa { Menstrua desita.
Mammæ extuberantes.
Nausea.
Vomitibus
3. Modus { 1. Semen itaque virile, in uterum tanquam in agrum feracissimū effusum, cum famineo exquisitè miscetur, statimque permixtis seminibus matrix colligit sese, & contrahit, & ita corrugantur, ut nullum intus inane spaciū relinquat. Arist. 7. de hist. anim. c. p. 4.
2. Semen ita exceptum & arctissime comprehensum suo calore, & ingenita proprietate fovet uterius, vires ejus sepius & delitescentes excitat, & ad agendum exstimulat: & ita quod & vapor tantum erat, erumpit in actum.

Conformatio

1. Seminum spiritus quo tanquam instrumento divina generandi facultas utitur, in profundum seu centrum subiens, opus formationis factus aggreditur, & *ἐκ τῆς μένης* in conceptum uenit & constituit Arist. 2. de gen. anim. cap. 4.
2. Opus hoc sine ordinatione, positione, secretione, concretionem, densationem, rarefactionem, extensionem, contractionem, non fieri, statuit, Arist. ibid.
3. Ea propter in seminis substantiam, ex heterogenis partibus constantem, dum agere incipit spiritus, dissimilis ijs partes primum secernit, tenuiores quidem, & magis spirituosas intro recondens: frigidiore autem & crassiores, quas femininum semen ut plurimum supplebit.
4. Medice ille & nobiles seminis partes ad effigurationem (scilicet, extrinsecus obducens. membrorum à calore et spiritu inflantur: ex crassioribus autem partibus excisati sunt enembras, quibus factus regitur et inuoluitur, Arist. lib. 2. de gen. cap. 3 & 7. de. histor. anim. cap. 7.
5. Harum membrorum numerus est ternarius.

Prima <i>ἀνώτερη</i> appellatur, proximè & immediate fetum à vertice ad imos pedes involvès, & excrementū serosum continēs, in quo veluti natus factus.	Secunda Allantoides dicitur, inter primā & tertiam, tenuis, infirma et angusta, factum tantum medium ambiens, estque urinae receptaculum.
Tercium tunica chorion vocatur, estque extrema, totum factum continens, & utero ad hærescens, venarum & arteriarum umbilicalium intertectum.	
6. His velat septimentis, seminis interior & subtilissima pars, dum est obvallata, virtus formativa, spiritusque vitalis, ex eodem semine, quod omnes partes potentie continent, tam similes, quam instrumentales, simul inchoat, & quasi delineat, ita ut tot harum partium rudia quasi exordia conspiciantur, idque circa diem septimum fieri solet. Arist. 1. de gen. anim. cap. 4.
7. Cum enim spiritus vitalis, qui opifex est generationis, idem sit, & in eadem materiam à calore dispositam & alteratam uno eodemque agit momento, quid prohibet, quo minus hoc agens naturale omnes partes simul & seorsim delineet?
8. Ordine tamen unum membrum alterum perficit, Aristotele 2. de gen. anim. cap. 1. & 2. de partibus anim. cap. 1.
9. Et nobiliores & magis necessaria omniū primæ: ignobiliores & minus necessaria posteriora perficiuntur.
10. Itaque partes Spermatice facultas formatrix primo perficit: matribus quidem; 30. scilicet annis Vero 40. aut 42. die.
11. Neque obstat, quod doctissimi quidam obiciunt, tantillum semen his partibus constituendum non sufficere: quæ enim non solum formationi sed etiam auditioni aliquando sufficere, statuit philosophus lib. 3. de gener. anim. cap. 7.
12. Den. de si hoc modo eveniat (quod factum abortu vel animalis vivificatione fieri potest.) in aquam frigidam conijciatur, formicæ masculula magnitudinem vix superabit. Arist. lib. 7. de part. anim. cap. 3.

1. Cum nutritus accrevit infans toto temporis sui spacio, grandior factus prodit in lucem,

2. Stato partus tempore valvæ dehiscunt, quæ à partu, mox occluduntur, id quod fieri videmus, inquit Galenus, sed quomodo fiat, ad mirari tantum possumus. Avicenna appellat opus supra mirabilia omnia mirabile.

Dehiscente utero, infans procedit in caput, & crebra vehementi calcitratio-
ne membræ tres distrahuntur & disvelluntur, & ita ex natura præscripto
editur infans.

4. Partus hic certum non habet nec definitum in homine tempus: quidam enim
sep:imo, ut plurimum nono, rarissime undecimo nascuntur: Octavo enim men-
se partus editus, raro aut nunquam vitalis esse consuevit. Arist. lib. 7. de hist. arm. 4.

1. λόγος & ζωὴ φύσις sunt naturæ corporeæ, quibusdam tantum sensibus motuque
contrahendi sese dilatandique prædita.

2. Nomen: Ab Hermolao dicuntur Plantæ animalia: A Budæo Plantæ animæ: ob
mediam & tertiam naturam inter plantas & animalia Nam cum animalibus
sensum tantummodo habent: unde suaviter attracta & affecta sese dilatant,
compuncta verò contrahunt. In effigie autem corporis ad naturam plantarum
accedunt.

3. Formæ, quæ pro maiore
vel minori sentientiæ vir-
tute differunt Omnia ta-
men adherent vel

Saxis

Aeræ

Limo

ut sunt.

1. Partim uterq. A. s.

lius enim mole & v. fit,
mentorum copia gravatus
sese exonerare contendit.

2. Partim proprio suoq.
motu: Spirandi enim neces-
sitas, inopia alimentis, &
angustia loci, cogunt illum
appetere exitum.

Holothurio.

Stella marina.

Pulmo marinus.

Vrtica.

Spongia.

Arbor, q̄ in província Putiferæ a
oritur: quæ appropinquante ho-
mine quasi verecunda contrahit
ramos, recedente expandit: quam
ob causam incola arborem Pudi-
cam nominant. Scaliger.

Qq 3

Animæ

utile alimen-
tum elabo-
rant. Tale est
Epar; huius
notetur

1. λήθ. Epar est pars organica infimi ventris, constans carne rubra, sanguini nuper coagulato similima, proximè sub diaphragmate in dextro hypochondrio sita, sanguinis officina.
2. Αἴθιοχος, αἰματωτός.
3. Partes seu superfici-
es quae sunt
 1. Exterior, gibba dicta, quae lavis est.
 2. Interior, caeca dicta, quae aspera est.

Excremen-
tum inuri-
le evahunt.
Haec evacu-
ant humo-
rem vel

Biliofum. Enzabilem vel
Biliofum. Huius membra expurgata sunt
Seorsum. Huius notetur

Flavam quā
excipit vesi-
ca fellea, cu-
jus notetur

1. λήθ. Vesicula fellea est pars membranacea, unicam & simplicem habens tunicam sed variam triplici villorum genere textam, oblonga torundaque cava iecoris parti connexa bilem ex illo attrahens & in intestina propellens.
2. Ductus
duo
 1. Vnus in hepate distinguitur, bilem in se alluens.
 2. Alter in duodenum fertur, eandem in intestina derruens.

Atram, quam excipit lien, qui est membrum rariatum, fungosum, carne obscura constans, in sinistro hypochondrio situm, ex adverso iecoris, atque ex illo atram bilem attrahens.

1. Renes horum notetur

1. Numerus. Sunt duo.
2. λήθ. Sunt partes carnosae, densae, & maximè solidae, humore seroso sanguinem repurgantes.
3. Ministri
 1. Venae emulgentes, quae sunt vena à vena cava orta, & in renes inserta, aquosam superfluitatem ex sanguine emulgentes & ad renes debebentes.
 2. Vieteres, qui sunt duo urinarii canales, orti ex lacuni renum, albi, constantes una simplici tunica, urinam & vitium secretam in vesicam deducetes.

2. Vesica; huius notetur

1. λήθ. Vesica est pars nervosa, duabus tunicis constans, triplici fibrarum genere intexta, rotunda & aliquantulum oblonga, sita in hypogastrio, ut nam ab ureteribus acceptam foras excernens.
2. Partes
 1. Fundum, in quo continetur urina. & hoc sensim in cervicem carnosam desinit: musculo cingitur, qui ianitoris vicem gerit, ne iuvius nobis effluat urina.
 2. Cervix.

1. Vasa feminatua

1. λόγ. Sunt vasa à testibus sursum ascendencia, in παραστάτω ἀδ-
ωσιδῇ inserta, semenque utilem superfluitatem massa sanguinea,
qua materia est seminis spiritumque vitalem, qui calorem seminis
producit in actum, ad testes deferentia.

2. Partes

Dextrum αἰσῶς à trunco descendens cava ortum.
sinistrum, ab emulgente ramo profectum.

2. Testes horum
notetur

1. λόγ.

Sunt partes molles glandulosa, alba, rara, &
cavernosa, in quibus semen excoquitur & perficitur.

3. Locus

Maiores in viris.
Minores in feminis.

2. Quantitas

Extra corpus in viris.
Intra corpus in mulieribus, utriusque la-
teribus uteri accumbens.

3. παραστάται sunt duo vasa candida, glandulosa & cavernosa, orta à
testibus, semen in testibus elaboratum deferentia: in viris ad penis radicē
in feminis ad fundum matricis.

Viris: ut, vinga suspensio huius notetur

1. λόγ.

Est pars in maribus pendula praelonga, undique fistulo-
sa, ad semen exernendum aptissima.

2. Partes

1. Duo nervi cavi.
2. Meatus unicus, semini & urinae communis.
3. 4. Musculi.
5. Venae & nervi plurimi.
6. Membrana nervosa.
7. Cutis.

Extremitas glans, constans nervosa substantia, quae tegitur cuticu-
lari excrescentia, quae dicitur Praeputium.

Feminae: ut Matrix vel uterus, qui est pars feminae membranea, tuni-
ca constans, velut ex duabus dividuis coagmentata, rotunda in infimo
ventre sita propria & ingenta facultate ex semine prolifico satum effor-
mans, eundem fovens, maturumque excludens.

1. Commune interstitium, Diaphragma; quod est panniculus rotundus, ex carne, nervis & membranis constans, undique lateribus transverse, et dorso circaduodecimam vertebrae alligatus, membra naturalia à vitalibus dirimens.

2. Succingens quadam et amplectens omnes in thorace contentas partes membrana firmissima roborumque natura plurimum Plevra dicta.

1. λόγος: Cor est pars principalis ventris medij, dura, densa & solida carne constans, triplici villorum genere interiecta, figura pyramidalis & uici pinde non dissimilis, facultatis vitalis domicilium, estque vitae principium, fons caloris & vivifici necessarius, arteriarum πύρρα & scaturigo pulsus & respirationis primus autor, quo vigente vigent omnia, languente languescunt intereunte intereunt.

3. Partes quae sunt

Cor huius notetur

2. Partes

Dextra, quae vocatur, venter, sinus & thalamus dexter. Huius notetur

1. λόγος: Refert formam Luna crescentis, & sinistra multo major est, atque ex vena cava sanguinem ed influentem excipit, preparat, & perficit magis, eumque distribuit partim in pulmonem pro ejusdem nutritione, partim in sinistram cordis sinum, per ancatum non admodum occultos, ut sit materia spirituum vitalium.

2. Duo vasa quae sunt Vena cava, huius ostio praefertur appendix membranosa anfractuosa auriculae similitudine dicta, amplior, crassior sanguinis conceptaculum. Vena arteriosa.

Sinistra, quae dicitur venter, sinus et thalamus sinister. Huius notetur

1. λόγος: Habet formam coni, ac superior est, magis, in substantiam cordis demersus, spiritum vitalem ex purissimo sanguine genitum continens, & in corpus aortam distribuens, & vicissim aërem, ex pulmone per arteriam venosam accipiens.

2. Duo vasa quae sunt Arteria magna. Arteria venosa. Huius ostio adiacet appendix membranosa anfractuosa, auriculae similitudine dicta, minor, aëru conceptaculum.

Inter utramque interiectus est paries quidam discalides, vulgo septum medium dictus, crassus quidem primo introitu apparens, sed paulo post accuratus inspectati, multum foraminibus pervius, ut à dextro in sinistram sinu facilius sit aditus, quicquid contra Galenum Neoterci clamitent.

Plumo, Vide, o o o o o,

Pulmonis

λ'γ⊙: Est pars rara, levissimā spongiosa ac velut ex spumoso sanguine concreta, testudini similis, in thorace sita, ejusque totam cavitatem implens respirationis & vocis organum.

2. Partes per Membranam
(quæ dicitur Media sinu)
distincta sunt duæ:

{ Dextra	Vtraque duo-	{ Superiore	Discre-	{ Palam.
{ Sinistra	bus constat glo-	{ Inferiore	tis sapè	{ Obscurè
	bu: uno			

1. λ'γ⊙: Cerebrum est pars mollis, alba, & Medullarum, ex purissima semina & spirituum portione fabricata, in gyros quasi circumvoluta, à menyngibus circumdata, & in cranij cavitare contenta, facultatum animalium principium.

2. Locus. Hoc viscerum est excelsum, proximumque calo: Hanc habent sensus arcem: hic culmen altissimum: hic mentis regimen. Est enim cerebrum non modo sensuum sedes, & motuum principium artifex, sed & sapientiæ est domicilium, memoriæ, iudicij, cogitationum, quibus Deo genius hominum est simillimus.

π π π π π
Supremi
ventris
organum
facultati
animali
inserviens
est Cere-
brum Hu-
jus note-
tur

1. Propriæ
continentes
sunt duæ mē-
branae, qua-
rum altera
est

Dura mater sive Menynx est Membrana exterior, dura cuticularis, supra piam cranio alligata, cerebrum cingens, & undique muniens.

Pia mater. Hu-
jus note-
tur

1. λ'γ⊙. Pia mater est membrana tenuissima, proximum & immediatum cerebri velamen, non exteriori modo superficiem tegens, sed in penitiores ejus recessus pervadens.

2. Finis
tenuita-
riū

1. Ut in omnes cerebri sinus se insinuet.
2. Ne gravitate & pondere cerebro sit molesta.
3. Ut vasa per universum cerebri corpus deducat.

Anterior { 1. λ'γ⊙. Anterior propter Magnitudinem totius Nomen re-
hujus no-
tetur { tinet & propriè ἡνίκαλ⊙ cerebrum dicitur.
2. Adjunctæ cavitates ample, intervallu realiter distinctæ
quæ nominantur ventriculi Horum, Vid. egege.

Posterior πνευματικὴ, cerebellum, vocatur, quod videtur Natura in an-
terioris subsidium fabricasse, ut scilicet transmissum à cerebri finibus a-
nimalem spiritum conservaret, & spinali medullæ adaptaret.

1. λόγος. Sunt receptacula spirituum, qui per arterias assidue ex corde ad vehuntur, & in his lucidiores, & quasi exigentis calentes flamina fiunt, ad actiones animales rite perficiendas.

2 Numerus quaternarius

1. Dexter huius notetur
 1. λόγος. Est qui consistit in dextra cerebri parte, per totam ejus longitudinem protensus, ab anterioribus ad posteriora figuram secti circuli referens.
 2. Usus: spirituum animalium preparatio & generatio.
2. Sinister, qui in sinistra cerebri parte consistens, eandem cum dextro habent formam situm, usum. Huc ponunt sensum communem, qui diversorum sensuum obiecta discernit.
3. Medius, qui est duorum ventriculorum concursus, & communis cavitas, in quam superiorum ventriculorum uterque humilioris sui sive dehiscit. Huc ponunt imaginatricem.
4. Quartus sinus est cerebello & spinali medulla communis, omnium minimus & solidissimus, qui spiritus animales a prioribus excipit, & spinali medulla transmittit. Huc conservatur Memoria.

1. Nomen Dicitur Bestia.

2. λόγος. Est animal ratione carens, sensu tantum preditum.

3. Distributio

Bestiarum alia sunt

Perfectiores, quae corpus habent integrum et casura carent, quaeque sanguine quem intra se gignunt sunt praedita. Sunt

Terrestres: haesunt quae aerem inspirant: oes hauriunt, & extra aquam in terra degunt vel saltem ex eadem victum petunt. Sunt quae vel

Gressibiles, quae sunt in gressu in terra. Sunt quae vel

Volatiles

Quadrupedes. Vide. τττττ.
 Reptiles. Vide. υυυυυ.

Aquea. Vide. χχχχχ.

Imperfectiores. Vide. ϑ ϑ ϑ.

Ελογονσι τε λογικον. Vide. Αι.

Quadrupedes

1. $\lambda\omicron\gamma$ \odot . Sunt quæ pedibus incedunt quaternis iisdem propemodum, quibus homo paribus constantes, nisi quod pro brachiis pedes habent priores.

2. Varia constitutio. Nam in { Canibus tris.
Porcis phlegma
In aliis alij humores. } excellunt.

Oviparas sūt quæ ova pariunt, ex quibus deinde foris animal excludunt. ut,

Ranæ.
Crocodilus.
Lacerta.
Salamandra.
Stellio.
Chamæleon.

&

Serpentes quatuor pedibus præditi.

1. $\lambda\omicron\gamma$ \odot . Sunt quæ vivum animal & perfectum pariunt.

2. Facultas respirationis. Habent enim pulmonem amplum, densum, carnosum, sanguine repletum, ideoque respirant.

Fætificatio. Quædam { Paucos fatus edunt, ut quæ { Pedem habent { Equus.
solidum ut. { Alinus. &c.
Cornibus carent item { Bos.
b. sulca quæ plarumque { Cervus.
sunt cornuta: ut, { Capræ &c.
multos fatus edunt, ut multifida, quæ pedes habent in plures partes scissos: ut { Canes.
Sunt.

Reptiles sunt, quæ { Serpentes, qui serpendo & concolvendo se promouunt.
humis repunt, et vel { Omnis generis vermes, qui perinde, ut alia quadrupedes ovis paræ, ova pariunt.

◊◊◊◊◊
 Volatiles bestiae
 sunt quae utun-
 tur in aere vola-
 tu: ut Aves. Ha-
 rum notetur

1. λόγος. Sunt aerea natura bestia, bipedes, multifidos pedes habentes & alis seu pennis supra terram volando se promoventes.

2. Defectus renium & vesicae quo fit, ut nec urinam emittant, sicuti quoque exiguo potu sunt contenta ob naturam calidam & siccam quam habent.

3. Generatio. Fit ex ovo, ac imprimis ex albugine: vitello enim nutritur, donec excludatur. Vegetantur autem & vitam concipiunt ova à calore fœminarum incubantium.

4. Tempus excludendi: Aestate celerius quam hyeme. Gallinae enim die 18 satum excludunt astate, hyeme. 25.

5. Nisi pariant laborant morbo, & intereunt.

Carnivoras, ut sunt, quae unguis habet aducos: ut, { Accipiter. Milvus &c. }

Distributio ratione victus in Vermivoras.

Herbivoras.

Frugivoras.

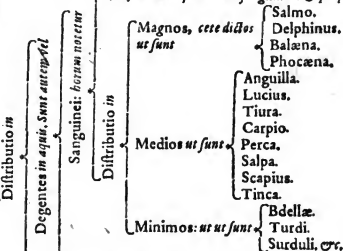
1. λόγος. Est animal sanguineum, aquea & frigida substantia, corpore oblongo, cute squamata, in aqua degens.

2. Propagatio. Fit per feminalem ut plurimum propagationem, sed cum hoc discrimine, ut quidam ova generent, & aquis fovenda committant: quidam verò viros pariant fetus, ut, Cete in gentia, Delphinus phoca.

3. Tempus coitus. Gregatim parcum pari versantur, & coeunt in occurfu levi & exiguò contactu, ut visum fallant, concipiuntque semella ova in matrice, sed ea non perficiunt, nec fetus dant priusquam à lacte seu semine masculi aspergantur, in que enim ova semen masculi ejicitur, ex illis sunt pisces: reliqua manent sterilia.

4. Partes.
1. Cor, quod plerumque inest, sed inversum, contra quàm in ceteris animalibus, à quo in branchiis meatus quidam porriguntur, per quos humorem, què ore acceperunt, reddūt, & fit ventilatio & refrigeratio quoque cordis.
 2. Dentes, qui ferè omnes serrati sunt, & non nulli in lingua quoque siti.
 3. Lingua, qua dura est & pene spinca, ac ita debarefcens, ut interdum lingua carere videantur.
 4. Audiendi, odorandi & sentiendi partes conspicuas habent nullas.
 5. Oculi sine palpebris.
 6. Pulmone carent & aspera arteria, ideoque non edunt vocem nec spirāt.

1. λόγος. Sunt qui habent sanguinem & propriè dicuntur pisces.

Exsangues. Vide. ♀ ♀ ♀ ♀ ♀.

Degentes in aqua & terra multipliciter dictos, Vide. u u u u u.

Pp

A.

Exsangues

↓ ↓ ↓ ↓ ↓
Exsangues
& vel

Molles quæ neque squamas, neque asperam cutem
neque testeam habent: ut sunt

Sepia.
Loligo.
Lolius.
Polypus.
Lupus marinus.

Duros, qui crusta aliqua vel testa per-
dura, integuntur: ut sunt

Cancer.
Conchylia.
Ostrea. &c.

1. λόγος. ἀμφίβια sunt ancipitiū naturæ in utraque sede vivencia, habentque pul-
mones & respirant, dormiunt quoque ore, vel fistula, extra aquam exserta.

α α α α α α.
Horum
notetur

Distributio in

Quadrupedia ut sunt

Rana.
Crotodilus.
Lutra.
Taxus.

Reptilia: ut Natrux.

Volucritia: ut

Mergus.
Vrinatrix.
Anas.

1. λόγος. Insecta sunt bestia imperfectiores, sanguine carentes, incisum
distinctum corpus habentes, & propterea non respirantes.

2. Partes tres { Caput.
Venter.

Intermedium aliquod spacium.

3. Murmur quod edunt apes & musci non fit spiritum reddētib; visce-
ribus, sed agitari interiori spiritui. Omnia enim illa mēbrana septiōnāsi
verso subdita, quæ præinctum corpus distinguitur, & ad quam spiritum
ibi in clusis attrahitur, sonant seu obstreperunt.

• • • • •
Imperfectiores sunt
quarum corpus non ita
coheret, sed divisū
quodammodo appa-
ret, quæque sanguine
carent, atque ex put-
redine oriuntur: ut,
Insecta. Horum note-
tur

1. Ex cæca terra &
putri fimo ut ex

Oleritibus putrescentibus eruca.
Aqua putri calices.
Luto vermes.

2. Ex mixto seput res-
cente cadavere ut

Ex asino scarabai.
Ex tauro apes.
Ex equo vespa.

3. Causa efficiens

Calor cælestis in aëre diffusus eorum scili-
cet quæ ex putri materia oriuntur.
Calor missi, in iis qui ex misto & putres-
cente oriuntur.

4. Generata, vide. * *

Generat

Pennata penni
constantia

Binis: ut

Quater-
nis ut
sunt

Muscæ.
Culices.
Papiliones.
Apes.
Vespæ.
Cicadæ.
Scarabæi.
Cantharides.

Et quorum penna tenuiores vaginula quadam includuntur.

Penni carentia seu
impennia, quæ humi
gradiuntur

1. Ambulant

Gradatim: ut

Formicæ.
Aranei.
Compedes.
Locustæ.
Pulices.

Saltatim: ut

Vermes.
Bruchus.
Aurelia.
Eruca.
Nitedula.
Tinea.

2. Humi repunt: ut,

Scorpio, cui soli cauda aculeo est armata.

1. λόγος. Est animal ratione præditum.

2. ἰσχυρόν. Ut omnium creaturarum nobilissimus est, ad cuius utilitatem cetera omnia sunt facta: ita corporis & omnium partium structuram præ alijs animalibus elegantissimam et pulcherrimam habet. Pronaque cum spectent animalia cetera terram, Os hominis sublime dedit calumque tueri, lussit & erectos ad sidera tollere vultus.

3. Principium.

Efficiens spiritus
in semine Maris et
femine prolificoet
secundo. Huius no-

(tetur

Serofa hu-
miditas seu
crassamentum
in semine.Sanguis maternus
seu Mēstruum Vi. Bb

2. Partes

1. λόγος: semen est corpus humidum, spumofum & album, ex reliquo alimenti ultimi, & spirituum ubiq; oberrantium permissione, vi testium insita elaboratum, generandi animalu gratia.

Serofa humiditas, quæ ex sanguine generatur: Unde semē esse excrementum non substantia, sed abundantia utile, M-
tissimi alimenti sanguinei asserit Aristoteles 1. de generat. a.
Spiritus, seu pars spiritualis, quæ (nimal, cap. 18. & 19.
nihil aliud est, quā spiritus vitalis, q. p. arterias spermaticas
ad testes descitur ubicū sanguine exquisitè miscetur, et ex-
duobus unicum fit corpus: ideoque semen compositum esse
ex spiritu & aqua ait Aristoteles 2. de generatione: cap. 2.

4. Coceptio. Vide. Cc.

5. Conformatio Vide. Dd.

6. Procreatio, sive partus Vide. Ee

1. λόγος. Sanguis maternus seu menstruus qui est excrementum sanguinis, genitum à calore famine propter speciem, conservationem.
2. Nomen. Dicitur menstruus, quod, singulis mensibus excernatur, quitamen statim à cōceptione cohibetur. Dicitur etiam excrementū sanguineū, non quòd assimilari nequeat, & qualitate sit noxium (falso enim neoterici quidam hoc affirmāt.) sed quod quantitate nimia luxuriās, à carnibus iam expletis & quasi saturatis, in venas maiores refundatur, & evomatur.
3. Adiunctum. Est laudabilis & alimentarius hic sanguis.
4. Causa efficiens. Calor famelle debilis. Cum enim femine maribus sint frigidiores, non possunt ultimum alimentum totum conficere, & in substantiam corporis convertere, ideoque paulatim ad venas uteri mittitur, ut excernatur.
5. Tempus excretionis { Incipit anno atatis 14. plerumque.
Definit vel { 49.
50.
6. Usus. Est necessarius { Fiat conceptus.
tum ut { Nutriatur conceptus { In utero.
Extra uterum.

1. λόγος. Conceptio est seminis retenti ad officium promotio.
Horror levis totius corporis in seminum consensu.
Seminis retentio si uteri os internum exquisitè conniveat.
Lenis doloris sensus circa umbilicum oberrans.
2. Signa { Menstrua desita.
Mammæ extuberantes.
Nausea.
Vomitus
3. Modus { 1. Semen itaque virile, in uterum tanquam in agrum firacissimū effusum, cum semineo exquisitè miscetur, statimque expermixtis seminibus matrix colligit sese, & contrahit, & ita corrugantur, ut nullum intus inane spaciū relinquat. Arist. 7. de hist. anim. c. p. 4.
2. Semen ita exceptum & arctissime comprehensum suo calore, & ingenua proprietate fovet uterius, vires ejus sepias & delitescentes excitat, & ad agendum exstimulat: & ita quod & vivax tantum erat, erumpit in actum.

Conformatio

1. Seminum spiritus quo tanquam instrumento divina generandi facultas utitur, in profundum seu centrum subiens, opus formationis sævus aggreditur, & *ἡμῶν μὲν* in conceptu unit & constituit Arist. 2. de gen. anim. cap. 4.

2. Opus hoc sine ordinatione, positione, secretione, concretionem, densatione, rarefactione, extensione, contractionem, non fieri, statuit, Arist. ibid.

3. Ea propter in seminis substantiam, ex heterogeneis partibus constantem, dum agere incipit spiritus, dissimilis istius partes primum secernit, tenuiores quidem, & magis spirituosus intro recondens; frigidiiores autem & crassiores, quas fœminicum semen ut plurimum suppeditat.

4. Medice illa & nobiliores seminis partes ad effigurationem (scilicet, extrinsecus obducens, membrorum à calore et spiritu instantur; ex crassioribus autem partibus exsiccato fiunt membra, quibus satius regitur et inuoluitur. Arist. lib. 2. de gen. cap. 3 & 7. de. hist. anim. cap. 7.

5. Harum membrorum *πρῶτη* appellatur, proximè & immediate fœtum à vertice ad imos pedes involvès, & excrementis fœsum cōtinens, in quo veluti natat fœtus. Secunda Allantou dicitur, inter primam & tertiam, tenuis, infirma et angusta, fœtum tantum medium ambiens, estque urinae receptaculum. Tertium tunica chorion vocatur, estque extrema, totum fœtum continens, & utero adhæscens, venarum & articularum umbilicalium interiectum.

6. His velut septimentis, seminis interior & subtilissima pars dum est obvallata, virtus formativa, spiritusque vitalis ex eodem semine, quod omnes partes potentia continent, tam similes, quam instrumentales, simul inchoat, & quasi delineat, ita ut tot harum partium rudia quasi exordia conspiciantur, idque circa diem septimum fieri solet. Arist. 1. de gen. anim. cap. 4.

7. Cum enim spiritus vitalis, qui opifex est generationis, idem sit, & in eadem materiam à calore dispositam & alteratam uno eodemque agat momento, quid prohibet, quo minus hoc agens naturale omnes partes simul & semel delineet?

8. Ordine tamen unum membrum alterum perficit; Aristotele 2. de gen. anim. cap. 1. & 2. de partibus anim. cap. 1.

9. Et nobiliores & magis necessaria omnia primæ: ignobiliores & minus necessaria posteriora perficiuntur.

10. Itaque partes spermaticas facultas formatrix primo perficit: matribus quidem; o. fœminis vero 40. aut 42. die.

11. Neque obstat, quod doctissimi quidam obiciunt, tantillum semen his partibus consistendum non sufficere; *ἡμῶν* enim non solum formationi sed etiam nutritioni aliquando sufficere, statuit Philoponus lib. 3. de gener. anim. cap. 7.

12. Denique si hoc modo *ἡμῶν* (quod factum abortu vel animalis vivi sectione fieri potest.) in aquam frigidam congatur, formicæ majuscula magnitudinem vix superabit. Aristot. lib. 7. de part. anim. cap. 3.

13. Post spermaticam delineationem carnosae effinguntur, ex altero generationis principio, sanguine scilicet, qui per umbilicalem venam effluit.

14. Cum autem triplex sit caro, quae visceribus innascitur. 1. caro viscerum παρεγχυμα. 2. Caro musculorum, quae proprie & absolute caro dicitur. 3. Peculiaris cuiuslibet partis caro: Triplicem quoque hanc carnem non simul, sed ordine generari verosimile est.

15. Primum enim carnes parenchymatum, mox caro peculiaris partium, & deum musculorum carnes coagmentantur.

16. Atque inter parenchymata, primum omnium hepar perficitur, quia sanguinem eo primum refundit umbilicalis vena, quo fuso concretoque fit caro: deinde cordis tum reliquorum viscerum.

17. Ita ergo de articulis & absolutus infans incipit post 45. dies. Et primum vitæ plantæ vinit imperfectissimam, post modo animalis, postremo hominis. Aristote. 1. de gen. anim. & 2. de gen. anim. 3.

18. Id autem non ratione formæ (quia simplex est & individua) sed ratione materiae, hoc est organorum quibus ad alius secundos & functiones cadendas, utitur nobilis illa ἰντελεχια. Arist. 2. de gen. anim. c. 3.

19. Suscipit autem alimentum Embryo per umbilicum tantum, quod dein iecur conficit, & omnibus membris ministrat: nondum tamen movetur propter imbecillitatem cerebri & nervorum mollitiem. Arist. 7. de hist. anim. cap. 9.

20. Tenella & inbecilla infantis membra paulatim à calore resiccantur, & solidantur & sensorius perfectus incipit satis sentire, mox movere & calcitrare ..

21. Citius vero mas quam femina movetur: mares enim quia 30. die conformantur, nonagesimo moventur, quid dies tertium mensem compleret; femina quia 42 die conformantur, vigesimo & centesimo moventur, hoc est, circa finem mensis quarti.

Partus.

1. Cum nutritus accrevit infans toto temporis sui spacio, grandior factus prodit in lucem,

2. Stato partus tempore valvæ dehiscunt, quæ à partu, mox ocluduntur, id quod fieri videmus, inquit Galenus, sed quomodo fiat, ad mirari tantum possumus. Avicenna appellat opus supra mirabilia omnia mirabile.

.Dehiscente utero, infans procedit in caput, & crebra vehementi calcitratio-
ne membranae tres distrahuntur & divelluntur, & ita ex natura præscripto
editur infans.

4. Partus hic certum non habet nec definitum in homine tempus: quidam enim
sep: imo, ut plurimum nono, rarissime undecimo nascuntur: Octavo enim men-
se partus editus, raro aut nunquam vitalis esse consuevit. Arist. lib. 7. de hist. arm. 4.

1. λόγ & ζωόφύλας sunt naturæ corporeæ, quibusdam tantum sensibus motuque
contrahendi sese dilatandique prædita.

2. Nomen. Ab Hermolao dicuntur Plantanimalia: A Budeo Plantanimæ: ob
mediam & tertiam naturam inter plantas & animalia Nam cum animalibus
sensum tantummodo habent: unde suaviter attracta & affecta sese dilatant,
compuncta vero contrahunt. In effigie autem corporis ad naturam plantarum
accedunt.

3. Formæ, quæ pro maiore
vel minori essendi vir-
tute differunt Omnia ta-
men adherent vel

Saxis

Aræ

Limo

ut sunt

Holothurio.

Stella marina.

Pulmo marinus.

Vrtica.

Spongia.

Arbor, quæ in provinciâ Putiferæa
oritur: quæ appropinquante ho-
mine quasi verecunda contrahit
ramos, recedente expandit: quam
ob causam incolæ arborem Pudi-
cam nominant. Scaliger.

Qq 3 Animæ

1. λόγος. Anima est ἡ τὰ λόγους corporis physici & organici, vitam habentis potentiā Arist. 2.
de Anima cap. 1. Text. 60. Seu: Anima est principium quo vivimus, sentimus, movemur &
intelligimus primò. 2. de An. cap. 1. text. 18.

1. λόγος. Anima vegetans est actus primus corporis organici physici, quo illud vi-
vit, nutrimento assumpto nutritur, augetur, & simile sibi in specie gignit.

1. λόγος. Est anima vegetans facultas, nutrimentum vita-
lorum innati, in corporis animati substantiam convertens, ut
reparetur id, quod absumitur.

1. λόγος. Est alimenti transmutatio uno naturali.

1. Aliquid quod nutritur scilicet anima vigēs.

2. Re- 2. Aliquid quod nutritur scilicet corpus
quisita vivens.

3. Aliquid quod nutritur scilicet nutrimen-
tum

1. λόγος. Est facultas nutritioni famu-
lans, quæ alimentum receptum & ali-
quandiu retentum nativo calore subi-
git & alterat.

2. Conco- 2. Elixatio. Vide. Gg.
ctiois. dif- 2. Maturatio vide. il. b.
ferentia 2. Alsatio. Vide. li.

3. Opposita x̄n̄tix. quæ est imperfe-
ctio & privatio concoctionis, ob natu-
ri caloris penuriam quæ frigus dicitur.

4. Concoctionis subiecta vide. Kk.
Attractrix est facultas ministra, alimentum
conveniens per villos rectos intra membra
recipiens; Staliger.

Retentrix est vi famulans, attractum nu-
trimentum, donec alteretur per fibras obli-
quas conservans.

Expulatrix est facultas ministra, alteratum
vel secretum a partibus per villos transver-
sos expellens.

Auatrix. Vide. Ll.

Procreatrix seu generatrix. Mm.

3. Affectio, Vita. Vide. Nn.

4. Privatio, Mors. Vide. Qq

Sentiens bestiarum. Vide. Rr.

Intelligens hominum. Vide. Tt.

Elixationis

1. λόγος. Elixatio est indefiniti humidi concoctio, ab humido calido facta.
2. Res elixanda. Est humor aeris seu aqueus, cuius concoctio ab eo calore fit, qui in humore in est. Ideo quae in sanguine coquuntur, non elixantur, sed assantur, quippe cum ab igne & mutantur & afficiantur.
3. Res non elixanda. Id enim, in quo nihil humoris in est, non elixatur: ut sunt lapides. Neque ea in quibus in est quidem humor, non tamen praecrasitie superari potest: ut sunt ligna.
4. Imperfectio, μόλυνσις, quae est elixatio rudis, facta propter defectum caloris, qui in circumfuso humore in est.

Hh
Maturationis
notetur

- λόγος. Est alimenti eius, quod in arborum fructibus in est concoctio.
2. Subiecta maturabilia sunt omnia, quae fiunt ex acris humida, ex humidis tenuia, ex tenuibus crassiora.
3. Causa. Natura ipsa eorumque maturescunt alia ad se allicit alia reiecit.
4. Opposita cruditas, ὠμότης: quae est imperfecta mutatio fructus alimenti, ob defectum caloris maturantis.

Ii
Assationis
notetur

- λόγος. Assatio est concoctio humidi interni facta à calore secco & extraneo.
2. Contraria, ἀντιθεσις, semustalatio, quae est imperfecta assatio propter caloris inopiam.

Kk
Concoctionis subiecta
sunt tria à quibus tri-
plex est concoctio

1. Prima exercetur in ventriculo, & dicitur chylisticatio, χυλώσις.
2. Secunda in epate, & dicitur sanguificatio, αἱματώσις.
3. Tertia in singulis partibus, & dicitur assimilatio, ὁμοιώσις.

LL.
Auctricis
spectetur

1. λόγος. Est vis anime vegetantis, qua corpus animatum, ex assimilatio alimēto nutritum in omnes dimensiones extenditur, & iustam magnitudinem consequitur, ad edendas proprias & convenientes actiones.
2. Obiectum idem cum obiecto altricis, scilicet Nutrimentum.
3. Subiectum, corpus animatum.
4. Effectrix causa, Anima.
5. Instrumentum, Nativus calor.
6. Identitas cum alrice, Scaligero quidem exerc. 101. sect. 17.
- Differentia
ab alrice .
Differt
1. Fine. Altricis enim facultatis finis est instauratio partium consumptarum: Auctricis acquisitio iusta magnitudinis.
2. Forma. Nutritionis forma est ipsa mutatio seu assimilatio: Accretionis motus extensionis.
3. Modo mutationis. In nutritione nulla fit mutatio corporis secundum locum: Auctorem loci sequitur mutatio.
4. Ratione temporis: Nutrix semper durat, quam diu corpus vivit: Auctrix definitam habet metam: Cessans post annum aetatis 30.

Mm.
Procrea-
trix seu
genitrix:
huius no-
tetur

1. λόγος. est vis anima, ex semine prolifico novam substantiam effingens, et similem ei quod nutritur, ad perpetuam specierum conservationem.
2. Facultates
administra
- Alteratrix, qua est facultas ministras, qua semē, subiectam generationis materiam non solum imprimit, verum etiam in secundis qualitatibus mutat & alterat.
- Formatrix πλαστική δύναμις, qua corpus ipsum distinctius efformat ut sepe ratam formam acquirat, divina prorsus originis, omnibus insita seminibus.

1. λόγος. Vita est anima, eiusque organi corporis per coniunctionem & unionem utriusque actus & vigor.

2. Subiectum calidum & humidum radicale legitima mensura temperata.

3. Adiuncta longitudo vel brevitatis causa

4. Adiuncta aetas huius notetur

1. Calor.

Humor.

2. Caelestium corporum influxus.

3. Syderum aspectus & irradiatio.

4. Qualitas regionis.

5. Soli bonitas, inclementia.

6. Temperamentum naturale.

7. Sexus, Masculinus est semina vivacior.

8. Sex res non naturales medicis dicta &c.

1. λόγος. Aetas Scaligero est rei existentia sub tempore. Vel est vite periodus & spatium, quo insitum corporis viventis temperamentum per se evidentem mutationem subit.

λόγος. Est prima aetas, qua generantur & perficiuntur animata, eaque in annum ferè quintum & vicesimum profertur.

Calida

Tum enim calor innatus plus humidi aerei vitalis instaurat & reficit, quam absorptum fuerit, ideoque etiam corpora plurimū adulescunt.

&

Humida

2. Analogia veri.

2. Adjuncta est

Pueritia huius notetur

2. Discriminatio sen species

Species

Infantia, quae ad tertium quartumve annum exit.

Pueritia proprie dicta quae ad decimum annum se pro Pubertas quae ad 18 annum extenditur. (fert.

Adolescentia, quae in 25 excurret annum.

Iuventus seu florida aetas Vide O o.

Senectus. Vide Pp.

Rr Iuventutis

Oo.
Iuven-
tutis
note-
tur

1. λόγος. Est cum animal ad summum perfectionis suae gradum pervenit, inque suo vigore sine decremento. ani. madvertitur, tantundemque recipit per nutritionem, quantum amisit.

2. Adiuncta. Est { 1. { Calida
&
Sicca } In hac corpus multa bile scater.

2. Analoga aestati est.

3. Species. Iuventus proprie dicta, in qua viget evidenter calor naturalis, & à vigesimo quinto ad trigagesimum quintum aut quadragagesimum porrigitur.

Virilis seu consistens aetas, in qua calor naturalis declinare & remitti incipit, nondum tamen admodum sensibiliter, ad quinquagesimum annum procurrans.

Pp.
Sene-
c-tutis
note-
tur

1. λόγος. Senectus seu aetas decrescens est, cum vis auctrix non solum corpus augere desinit, sed ob caloris & humidi defectum à vigore fit declinatio, & evidentes functionum & virium contingunt declinationes.

2. Adiuncta { 1. { Calida
&
Humida } in se
2. { Frigida
&
Sicca } συνκρίσει reliquarum aetatum.

3. Analoga. Respondet hyemi.

4. Species. Senectus { Prima, in qua evidenter declinant vires & calor: superest tamen voluntas & promptitudo ad agendum, & à quinquagesimo ad quintum vel sexagesimum annum protenditur. Ultima & decrepita verè morbus est, vitæque claudit.

Mortis

Q. q. Mortis notetur

1. λόγ. ☉. Mors est omnium anima functionum cessatio, propter compositi dissolutionem.
2. Modus. Anima non realiter a corpore secundum situm abikngitur. Sit enim est, si destinat esse in corpore informativè, hoc est, si iam non illud vivificet, dissoluto actualis conjunctionis nexu.
3. Causa. Fit mutua unionis corporis & anima disjunctio ob caloris nativi extinctionem & humidi radicalis absorptionem.

Naturalis mors huius notetur

1. λόγ. ☉. Est humiditatis nativæ a proprio naturali calore consumptio & dissipatio, quo immixto ob defectum pabuli calor flaccescit sensimque contabescit.
2. Modus. Non ipse calor per se, multo usu debilitatur atque detritus cut sentit Scaliger) aboletur: sed potius igni est similis, qui sicuti usu non atteritur, sed idonei tantum somitis defectu: ita & calidum innatū deficiente pabulo deficit, penitusque illo consumpto, etiam consumitur.
3. Nomen. Dicitur Animalibus γῆρας, senectus.
μαρτανσις καὶ αὐχμηρία

Plantis αὐχμηρία, ariditas.

Speciei. Est enim vel seu Modi

Violenta moribus notetur

1. λόγ. ☉. Est extinctio caloris præter ætatis rationes.
2. Modus corruptus calor vel A se ipso & dicitur μαρτανσις βίαι. ☉. Huius spectentur modi Abalio & dicitur ὁρισ huius notetur. 2. Ratione sanguinis & alimenti cum nimirū vel 3. Ratione cordis tāquā fontis, cū scilicet motus eius labefactatur. Tūc enim calor languescit, & extremum deficit.	Ratione ætatis vel Deficientis frigidi idq. cum vel Vitiosi: ut in peste &c. Aquæ cum ille vel Deficiunt, Vitiosa sunt.	Aer omnino deficit, intercepta respiratione. Aer inspiratus calidus est: ut contigit in balneo & tempore æstivo cum calor sufficienti refrigeratione defectus invalescit & semet ipsum conficit.

Rr 2 Senientis

λόγῳ. Ἐστὶ ἐν τελεῖται apprehendens & percipiens ea, quæ extra ipsam s. nt, ob-
iecta nimirum sensibilia.

2. Subiectum adæquatum. Animal.

3. Finis: ut noxia vitare, salutaria prosequi possit. Μὴ φῶν ἢ boni δῖωξις.

4. Differentia
a vegetante

1. Vegetans ad suam actionem perficiendam calore tantum uti-
tatur naturali & instrumentis coctionibus destinatis: Sentiens
autem calore animali & ministerio partium, ad actiones ani-
males deputatarum.

2. Vegetans extrinsecus nihil percipit & cognoscit: sentiens perci-
pitis varia obiecta.

3. Vegetans seu nutriens in suum obiectum nimirum alimen-
tum agit, nihilque ab eo repatitur: Sentiens ab obiectis suis pa-
titur; in qua varia agit.

5. Animæ occupatio. Debet esse intenta ad sensibile suum.

6. ἐνσυναῖα, dicitur sensatio, quæ est motus quidam anima sentientis interuentu
corporei organi factus.

7. Facultas & potentia, quæ anima sentiens potest sentire: & residet in spiriti-
bus animalibus, & ex cerebro per nervos ad utriusque sensus organum transit,
ibique habet rationem formæ & agentis.

8. Obiectum quod est sensibile. Vide. S s

9. Modus sentiendi. Vide. T t.

10. Organum. Vide. V v.

11. Medium inter sensibile, & organum sensorium. Vide. X x.

12. Prima. Vide. X y. p. 135

Objecti

1. λόγος. Est quod sensu percipi potest. αἰσθητὸν αἰσθημα.

Sensibile
per se:
quod
nullius
alius in-
terven-
tu per-
cipitur.
Estque vel

Commune
obiectum
sensibile per
se huius
notetur

Proprium
huius no-
tetur

1. λόγος. Est quod communiplex sensuum
comprehensione percipitur.

2. Species
quinque

Motus.
Quies.
Figura.
Numerus.
Magnitudo.

1. λόγος. Est quod uno tantum sensu percipitur,
nec ullo alio.

2. Species
quinque

Color, visu oculi.
Sonus, auditu auris.
Odor, olfactu narium.
Sapor, gustu linguae.
Qualitates, tactiles tactu cutis ner-
vose, qualis est manus.

Sensibile per-
accidens hu-
ius notetur
λόγος. du-
plex

1. Sensibile per accidens est, quod intervenitu alius percipi-
tur.

2. Est à quo sensus propriè nihil patitur, quatenus tale est,
sed quatenus sit proprium: ut, si quem alba veste indutum
conspiciam, eumque Diarum filium esse inducem. Accidit
enim huic albo, quod visu percipitur, ut Diarum sit filius.

3. Situs ad sensorium debet esse convenientis. Decipitur enim verbi gratia visus
si quid obicitur oculis non secundum rectam lineam: Et ignis qui à latere ma-
nus est, non sic eam afficit, ut qui ei subiectus est.

4. Distantia obiecti ad sensorium debet esse iusta & moderata. Alba enim res,
alio interdum apparet colore, quoniam à visu nimis distat.

5. Mora requiritur moderata, quia quaecunque subito in sensus incurrunt, &
quasi momento prater volant, nihil admodum eos afficiunt.

2. Distributio in

5. Obiecti sensibilibus notetur

Rr 3 In modo

1. Obiecta facultatem sentientem de potentia deducunt in actum.
2. Sentiens facultas non est agens, qui aliàs se ipsam sentiret: sed patiens: Eademq; est hic ratio, quæ in combustibili, quod se ipsum non comburit, sed requiritur causa externa, quæ illam potentiam in combustibili transportet in actum.
3. Est autem eadem facultas quæ & agit & patitur. Eadem enim tum informat organum, tum informato utitur. Ratione prioris muneris patitur, quia proprium organi officium est recipere speciem & pati: Ratione posterioris, quatenus percipit cognoscit & indicat obiecta, agit. Zabarella de sensu agente cap. 9.
4. Sensilia non substantiam suam, sed speciem tantum & imaginem à se emittunt, quæ in potentiam sensitivam agit & in actum eamducit. Speciem autem sensitivam obiectum reale representantem vulgo intentionem vocant. Zabarella. lib. 1. de visu cap. 6.
5. Sicuti enim cera sigilli imaginem absque communicatione ullius materiæ recipit, sive ferreum sit sigillum, sive aureum: ita sensus sui sensibilis speciem absq; materia suscipit.

1. Officium proprium: Recipere speciem.
2. Nomen. Dicitur Sensorium, αἰσθητικόν.
3. Λέγεται. Est pars corporis, quæ sensilia oblata, facultas sentiens percipit.

4. Distributio in	Comune unde origo omnis sensus. Hoc est.	Peripateticis cor.
Medicis cerebrum. Nam testatur ἀποψία, nervos ortus sui initium trahere & non à corde: sed à cerebro.
		Visus oculo.
Auditus aures.
Olfactus naribus.
Gustus lingua.
Tactus cutis nervosa.
5. Conditio. debet organum secundum naturam esse dispositum integrum, viciens & illasum. Sic enim febricitantis gustui dulcia videntur esse amara, quia instrumentum, scilicet lingua est vitiosa.		

Xx
Medji inter
Sensibile & or-
ganum senso-
rium note-
tur

1. Descriptio. Est per quod res sensibilis ad aliquem sensum perfertur, ut inter visum & coloratum corpus est aer luce illustratus.
2. Necessitas. Nam sensibile positum ἀμεσως super sensorium nullam efficit αἰσθησιν: ut si corpus coloratum tāgar oculū, nihil videre poteris.
3. Requisitum. Debet esse cōveniens & naturaliter se habens nec aliena qualitate, aut dispositione, aut proportionem commutatum. Sic enim in tenebris de coloribus nemo certe potest indicare, quia ad visū requiritur medium illuminatum.

Yy
Prima facultas
tatum prin-
cipias quas

Vis apprehensiva,
quā praesentia &
absentia obiecta per-
cipimus: & haec cō-
mens sensus hujus
notetur

λόγος. Sensus est facultas res singulas accom-
modato corporis organo percipiens.

1. λόγος. Sunt sensus in exteriore
corporis parte magis residentes, &
res externas praesentes comprehen-
dentes.

2. Obiectum. Rei praesentis species.

Visus. Vide. Zz.

Auditus. Vide. Eee.

Olfactus. Vide. Hhh.

Gustus. Vide. Ppp.

Tactus. Vide. Ttt.

Commoditas
ut,
Visus.
Auditus.
Odoratus.

4. Finis
Necessitas: ut
Gustus sine quibus nullū
animal vivere po-
test.
Tactus

Internū. Vide. Vvv.

3. Affectiones. Vide. Ss. p. 198.

Vis motiva. Vide. Qq. p. 198.

Rr 4 Visus

ἡ ἀναίτιος

1. Obiecti, quia percipit totum corpus, secus ac alij sensus.
2. Finis, quia maxime ad rerum cognitionem confert.
3. Velocissimæ conceptionis.
4. Mirificæ organi structura.

2. λόγος. Est enim visus exterior sensus, qui facultate aspectabile efficit acta aspectabile.

Zz Visus notetur.

3. Obiecta radiandi in se vim habentia; que sunt vel

Colores
Coloris
notetur

λόγος. Color est extremitas perspicui in corpore terminato.

- Requisita.
1. Extremitas in corpore.
 2. Pellucidum, cum in tenebris nullus appareat color.
 3. Corpus definitum, quoniam eorum, quæ longius à nobis distant, color non cernitur.

- Colores vel
- Extremi
 - Albedo.
 - Nigredo.
 - Intermedii
 - Punicus
 - Purpureus.
 - Flavus.
 - Viridis,
 - & ex his
 - Mixti.

Luminosa corpora. Vide. A a a.

Ἀνύστωμα, quæ noctu tantum videntur.

4. Medium το διαφανές, per quod color ad visum deferretur, quod est corpus perspicuum, non suo, sed alieno lumine sensum oculorum movens.
5. Organum. Vide. Bbb.
6. Ministri. Vide. Ccc.
- Modus visionis. Vide. Ddd.

Lumino

Aaa
Luminosorum
corporum nota-
tur

Distributio in {
 Simplicia: ut { Corpus caeleste.
 sunt { Aer.
 { Aqua.
 Solida & composita: ut { Vitrum.
 sunt { Cornua polita.
 { CrySTALLUS.
 Lumen. Est actus perspicui, qua est perspicuum hoc est lumen est a-
 ctus perspicuus non qua est corpus, ut aer vel aqua, sed quatenus per
 ipsum aliquid videri potest.

Bbb. Organum est oculus & praesertim pupilla, non dicta, qua nihil aliud est,
 quam humor ille, quem Medici Crystallinum vocant: in quo tanquam in speculo, &
 vero visus instrumento resurgunt species coloratae.

Ccc. {
 Ministri sunt { 1. Nervi optici in oculum implantati.
 { 2. Spiritus animales contenti in ipsis.

Ddd
Modus

1. Est is verisimilior, quem asserunt Peripatetici, quod nimirum visio fiat
 sola receptione speciei aspectabilis, nihilque ab oculo ad rem visibilem emit-
 tatur, nec radius, nec lumen, nec spiritus.
2. Fit visio in instanti, & species rei visibilis una eademque motione affi-
 ciunt & pellucidum, & in oculos sese insunt, ibique reflectuntur, & coe-
 unt, quae de inde apprehensa sensui communi offeruntur, ubi fit agnitio,
 discretio & iudicatio de illis.

§: Auditus

1. Præstantia. Nam secundum visum, reliqui præstat, conducing ad disciplinarum communicationem.

2. λόγος. Est sensus exterior, obiectum audibile percipiens.

3. Obiectum est aeris quod scilicet Sonus huius obferretur

1. λόγος. Sonus est qualitas in aere ex binorum corporum solidorum collisione excitata, ad auditum usque perveniens, illumque alterans, & de potentia in actum evocans.

Proprie dictum sonum, qui ab inanibus excitatur corporibus.

1. λόγος. Vox est sonus animalis, qui aeris in gutture attractispiratione excitatur.

2. Subiectum. Non omnia animalia vocem edunt, sed qua sanguinea respirant. Unde recte proverbium habet: Mutus piscis.

1. φωνήν vocem, qua ab animatu excitatur. Vocis notetur

3. Vox est vel
Inarticulata, qua nihil certi efficit, cuiusmodi sunt voces beluarum, mugitus, hinnitus, rugitus &c.
Articulata, res certas distinctis vocibus efferens qualis est vox hominis & dicitur sermo, qui est nuncius & interpretis proprie cogitationum, ex mentis cogitatione procedens.

Simplicem qui est vel
Acutus, qui celeriter ad organum auditus penetrat.
Gravis, qui tarde multoque tempore auditum ferit.

1. λόγος. Est nihil aliud nisi geminatio sive reciprocatio soni, facta ex refractione aeris in aliquo cavo opposito.

Multiplicem huius notetur
2. Nomen Dicitur
Sonus reflexus.
Echo.

3. Proprietates
1. Extremas tantum syllabas vocis aut soni alio cuius ad auditum nostrum defert.
2. Fit repercussio in omni sono, quando desinit, sive Echo & reflexio, verum non percipitur ab debilem & obscuram reflexionem.

4. Organum seu sensorium. Vide. Fff.

5. Medium
Internum est aer ille receptus in organo.
Externum
Aer duplex
&
Aqua.

6. Modus. Vide. Ggg.

Organum

Fff.
Organum
auditus est
vel

Externum bina aures, tam affabrè à Natura facta, ut sonum & recipere & continere queant.

Internum: Nervi auditorij, ex quinta coniugatione in aures expansi, qui deinde in cavitate tribus ossiculis, malleo, incudi & stapedi coniunguntur: que ossicula, tunica densa & sicca tympanum dicta tegunt, ubi continetur aer vernaculus & immobilis.

¶ *Modus Percussus à duris solidisque corporibus aër externus, & soni qualitate affectus, vicinam aërem alierat, hic proximam afficit, donec continuatione ad aurem peruentum fuerit. Hunc sonum vernaculus aër statim excipit, & in nervum aëreū transmittit, qui sonorum omnium imagines ad sensum communem, tanquam iudicem & censorem vehit.*

1. λόγος. Est sensus externus, sensilia odorabilia percipiens.

2 ἀκρίβεια } Canibus } res longè distitas percipientibus hoc cine fin-
in } Vulturibus } su.

3. Infirmitas in homine.

Hb h.
Odora-
tus sed
olfactus
notetur *

§1. λόγ. ☉. Est qualitas mixti corporis, ex sicco sapida, con-
temperato cum humido orta, & à caloreeducta.

2. Subie- ¶ Corpus mixtum. Nam corpora simplicia,
ius modi sunt Elementa odore carent.

4. Sensitive,
odorous,
is odor.
Huius spe-
cies

2. Siccum *sapidum cum humido*. Lapis enim
 odorem non habet, quia nullius est saporis: Li-
 gna odorem habent, quia sapore sunt pradi-
 ta.

3. Causa efficiens. Ca-	Exterior & vel	Solis	odorata corpora laxans & qualitatem educens atque extrahens.
		Ignis	

lor q est vel Interior, artifex odoris, coquens & alterās,
miscensque humidum cum sicco, tempera-

4 Differentiæ. *Vide. Iii.* (tūmq̃ reddens.

5. Finis. *Vide* *Kkk*.

6. Organum. *Vide. Lll.*

7. Med. um perceptionis. Vide. Mmm.

ii. *Differen-*
tia odores
sunt vel

{ 1. Extremi 2. Intermediij pro diversa siccitate in humido affectione: ut	{ Dulcis seu gratus ex sicci in humido congruè temperatè resolutione ortus. Amar, seu molestus, seu sator, ex sicci in humido crasso resolutione ortus.
	{ Gravis, Amarus. Stypticus, Acerbus.

kk. *Finis principalis: ut alimenta à non alimentis discernantur, quia odores sunt quasi indices utilium nutrimentorum & non utilium. A cuius enim odore abhorret animal, ab eius esu quoque abstinere.*

lll. *Organum est inter calvariam.*
Illud sunt duo processus mamillares ab anterioribus cerebri ventriculis prodeuntes, nervis mollissimis non absimiles & summo narium ossi obiecti quia.

{ 1. Consistunt inter calvariam unde fit, ut sine respiratione odores non sentiamus. 2. sunt essentia vaporosa, ideoque cum odoribus similitudinem habent. 3. Sentiant exactius, quam cerebrum. 4. Ante cerebri vètriculos collocantur, tamquam exploratores halituum cerebrum subvenientium.

Mm. *Medium perceptionis odorum sunt*

{ Aër & Aqua	Quatenus prædita sunt diopu.
-----------------------	------------------------------

Nnn. *Modus odorandi.*
Vapores odoriferi exhalant à re odorata quia

{ 1. Odor quandoque fugat & interficit animalia. 2. Confortat cerebrum & calefacit. 3. Flores aestate odorem spargunt. 4. Ventus impedit inque aliam & aliam partem pellit. 5. Manu aërem ad nares ad odoratum trahimus. 6. Si ista resolutio non esset citissime odorem percipere non possumus.
--

ooo. *Subiectum quod odorum sunt animalia.*

{ 1. In aëre cum 2. In aqua: ut pisces, qui eminus etiam esum odorantur per aquam.	{ 1. Sanguinea. 2. Exsanguia. 3. Aquatilia pulmone prædita.
--	--

Gustus

1. Necessitas. Hoc indigent necessariò omnia animalia upote (sicut & tactu.) tacto causâ alimenti sentiendi, potissimum.

2. λόγ. Est sensus exterior, sensilia gustabilia percipiens.

1. Habent obiecta formaliter distincta.

3. Differentia à tactu quia 2. Habent duo organa.

3. Habent distinctas facultates.

1. λόγ. Sapor est affectio, seu qualitas corporis mixti à siccò terrestri in humido aqueo per calorem generata.

2. Materia. Siccum terreum cum humido aqueo mixtum.

1. Internus & naturalis seu natus.

Externus { Solis.
Aeris.
Ignis

4. Obiectum το γινώσκου, gustabile quod spectatum est sapor huius notetur

3. Causa. Calor vel

2. Faucium animalis, qui degustata res saporis de potestate transfert in actum.

4. Distributio in
Extrēos.
Extremi.
sunt, qui
simplices
& contrarij
vocantur. Suntq;

1. Dulcis, qui est sapor extremus ex mediocri & temperato siccò terrestri & humido aqueo, moderatoq; calore profectus. Huc pertinet pinguis.

2. Amarum qui est sapor extremus ex multo siccò terrestri, & paucò humido per abundantem calorem genitus.

Intermedios. Vide 299.

5. Organum. Vide Rrr.

6. Medium. Vide Sss.

5. Modus. Gustus modus est: Res sapida, si actum est humida, facile saporem lingua imprimit: sin autem sicca est comminuitur prius, & mox cum humiditate lingue permiscetur, & qualitas sapida in humore residens abluatur, & lingua nervosiori parti speciem sui communicat.

6. Intermediorum.

211
Intermediariorum
notetur

1. Nomen. Dicuntur enim compositi.

1. Salus ex abundante humido aqueo & sicco terreo crasso, per calorem abundantem & exsiccationem productus.

2. Acer, ex materia tenui, & caloris excessu immoderato genitus, erodens & pungens linguam.

3. Austerus, ex materia crassa per imbecillum calorem genitus, linguam contrahens.

4. Acerbus magis quam austerus, astringens.

5. Accidus, ex materia tenui per imbecillum calorem eductus, vehementer mordicans & contrahens.

Rrr
Organum est
lingua hujus
notetur

1. Requisitum. Ut ea rite percipere possit s. pores, ne: humidam oportet esse actum; nec talem, ut humectari omnino non possit. nec aliquo sapore proprio occupatam.

2. Ministerium. Insevit gustatus non parum; tñm tunica sui interior nervosa, oriã a tertio pari nervorum cerebri: tum nervo, ex quarta coniugatione in hanc tunicam derivato, qui si vel lassus, vel transpositus sit, omnia insipida redduntur.

Sss
Medium

1. Externum est nullum: quia gustus est tactus quidam, & quia humidum in quo sapor est non nisi tactu percipitur.

2. Internum caro est musculosa & fungosa lingue, quæ pl. n. est humiditate saliva, cujus beneficio substantia nervosa s. pores percipit: Unde ari-da lingua, omni que saliva destituta saporem nullum percipit.

Tactus

1. Adiunctum. *Maximè est ignobilis, & veluti beluinus, & hominibus non qui a homines, sed quia animalia, inharrens.*

2. λόγος. *Est sensus exterior, qualitates tactiles percipiens.*

3. ἀκρίβεια in homine. *Est enim in eo exquisitissimus cum ejus temperamentum melius perfectiusque sit quàm ceterorum animalium.*

4. Sensorium, quod unum est, per totum corpus dispersum.

Generatim τὸ ἀκρίβιον: cuius privatio est ἀναπλοή.

5. Obiectum est

Speciatim Qualitates tactiles; eaque vel

Primæ: ut,

Secundæ quæ sunt

Calidum.
Frigidum.
Humidum.
Siccum.
Alperum.
Læve.
Durum.
Molle.
Aridum.
Lubricum.
Lentum.
Friabile.

6. Instrumentum proximum sunt nervi per totum corpus diffusi: quod subtiliores, eò tactus est ἀκρίβειότερος.

Externum nullum.

7. Medium

Inter-
num
vel

Remo-
tum: ut

Caro, aut

Quiddam simile carni quando instrumentum tactus est tactum.

Propinquum & subiecto idem cum instrumento tactus, ratione tantum & λόγος diversum in iis quæ sensorium tactum non habent.

8. Modus. *Fit tactus, quando obiectum organo proximè admotum illud afficit, eique suam ἐξίμprimis. Sic enim calor aqua calida necessario ἐκλυόμεν tan-
gentu introducit manum, si eo calore in calefcere debet. Agunt tamē nihil omi-
nis αὐτὸς & per speciem ea qualitates: quia sensorium non afficerent: quod si-
ne delatione specierum per medium ad organum fieri non posse statuit Zabarella lib. de sens. agente cap. 6.*

1. λόγος. Sunt qui species rerum sensibilium non solum praesentes sed & absentes percipiunt, censent, diiudicant, & diutius conservant.
2. Locus. Consistunt intra cranium.

1. λόγος. est sensus interior, omnium exteriorum sensuum species apprehendens & à se in vicem discernens. Sicut enim omnes linea ducta à circumfrentia circuli conveniunt in centro: ita omnes sensus exteriores eorumque obiecta in hoc sensu conveniunt, ibique completa & perfecta fit operatio sensitiva potentia.

2. Sensile est quavis rei cuiusvis ab exterioribus percepta species.

1. Sensus communis: huius spectetur

3. Subiectum, praeter hominem etiam bruta animalia.

4. Numerus. Est unus.

5. Locus { Cor Aristoteli.
Cerebrum rectius Platoni, Galeno & omnibus medicis, quia hic nervorum est origo: quia hoc loco sensus perit. Eodem curato sensus riget.

6. Organum est anterior cerebri pars, humidior & ad recipiendum aptior.

7. Actiones. Sunt mixtae ex organicis & similaribus quia tum conformatione laesa; tum temperamento mutato actiones interscipiuntur & non raro prorsus abolentur.

2. Phantasia. Vide. Xxx.

3. Memoria. Vide Yyy.

4. Obiecta. Non modo rerum à sensibus exterioribus coram oblatarum, sed etiam absentium & praeteritarum id est acimagines. Non enim singuli sensus exteriores cognoscunt se sentire. Oculo enim non video me videre, nec auribus audire. Iam vero nos & videre & audire percipimus, ergo interiore quodam communi sensu &c.

V v v.
Interiorū sensuum observetur

3. Numerus ternarius

1. λόγος. Est sensus interior, species à sensu communi perceptas, vel à se formatas diutius retinens, & diligentius examinans.

2. Subiectum. Inest tam brutis, quam hominibus. Estque in brutis summa anima vis in hominibus inferior mente, à qua ipsa regitur, si non vel quiescit, vel libera vagatur, ut in somno. Tum enim Phantasia à mente non recta & gubernata absurda multa, resq; planè diversissimas colligit & cogitat, sicut in morbis id non raro contingit.

3. Obiectum. Sunt sensilia à sensu communi communicata: vel etiam imagines rerum, quas à vi, ex qua ipsa interna causa sibi effingit & efformat.

4. Organum. Medius cerebri ventriculus, qui anteriore est siccior, & ad conservandum aptior.

5. Temperamenti bonitas ingenij efficit bonitatem.

1. λόγος. Est interior sensus, qui species omnes sensibiles indicatas atque cogitatas tanquam depositum recondit ac servat, ut eas, cum opus fuerit, exhibeat.

2. Obiectum. Omnes species praterita, quæ sensibus percepta fuerunt.

3. Subiectum. Anima sentiens, non intelligens. Bruta enim animantia prater hominem etiam memoria valent, quæ aliquem temporis sensum habet, nidos blattibula repetunt, sobolem interno scunt. Somniare etiam equos, canes, boves, oves capras tradit Aristoteles 4. de hist. animal. cap. 16.

4. Oppositum. Oblivio.

5. Modus. Fit quando res sensibus præcepta vel ut picturam quandam in anima sentiente, eiusque organo relinquunt, quemadmodum sigillum sui vestigium in ceram imprimis, quod à moto sigillo remanet.

6. Motio. Recordatio, ἀνάμνησις est progressio quæ potètia memorandi ex aliquo aliquibusve memoria comprehensis, venit in cognitionem eius quod nec memoria occurrebat, nec à memoria penitus exciderat. Huius subiectum est solus Homo; qui quò ingeniosior, eo facilius reminiscitur.

7. Organum est postrema cerebri pars: utpote solidior.

8. Homen

Mater Musarum: Mater sapientia, &c.

Vigilia quæ est sensuum actio & motus, quem calor & spiritus in omnia membra effusus efficit.

1 λόγ. Est cessatio naturalis sensus communis & primi, atque exteriorum omnium, ad animantium quietem & salutem instituta.

2 Subiectum

- 1. Non absolute omnes sensus, quia opus non est ligari etiam reliquos sensus internos: quod si autem his contingat, contingit quia contingit illi.
- 2. Facultas rationalis non dormit. Nam ex actionibus eius quibus in somno defungitur, id colligitur.

3. Causa proxima est spirituum detentio & ab operando prohibitio, per obstructionem via facta, per quam spiritus committant: que obstructio fit vaporibus à ventriculo in caput ascendentibus, quibus opplentur radices nervorum, per quos spiritus animalis ad exteriorum sensum domicilia effundendi erant. Huic cause accedunt & alia, ut labor, defatigatio, immodicus cum calor, tum frigus, nimia evacuatio, mollis frictio, suavitatis, tenebra.

4. Locus non cor, sed cerebrum.

5. Finis. Salus animantis, virium instauratio, si quidem adhibeatur moderatus.

6. Socium πάθος.

Somnium: huius
notetur

λόγ. Somnium est visum ex sensuum motu vel rerum in vigilia perceptarum reliquiis obortum, & dormientium animalium cerebro obversans.

2. Tempus. Peracta fit coctione, cum sanguis est tractillius, & defecatus. Tum enim species phantasmatum, conservata, quiesca & sedata somnia efficiunt.

3. Subiectum. Homines & bruta animantia: plus tamē homines quam bruta. Somniant etiam infantes.

4. Divisio. Vide. ΖΖΖ

Divisiones

ADeο, & sunt θεογενεῖα,
& vel

Ἀπὸ θεοῦ inspirantur.
ἐμμεσῶς, interventu An-
gelorum

Hyperphy-
fica quæ na-
tura non ex
se efformat
sed extrin-
secus im-
missa capit
Suntq; vel

ADiabolo, &
sunt δαμονίῳ.
περιπλῆ, Hæc
que vel

μεριμνήα, anxia cura à Satana quesita
votisq; impiis & sacrificiis impetrata,
cujus modi Ethnicorum fuerunt qui so-
lenniter prius lustrati, horum excipien-
dorum causa ad aras prociui bebant.
Ἀπροσδοκῆα, que inopinato & prater
spem à Diabolo suggeruntur, cujusmo-
di Ethnicorum, & lymphaticorum ho-
minum olim, & deinde Manichaorum
fuerunt: hodie Anabaptistarum & En-
thusiastarum quorundam.

1 λόγῳ. Sunt quæ natura in phantasia efformat, vel rectè
valēs, vel esiam affecta, suā vi internā, vel externo prin-
cipio incitata.

Cogitatione & imaginatione rerum quibus per di-
em occupati fuimus & dicuntur Animalia.

Phyfica.
Horum no-
tesur

2 Origō, sunt velex

Affectione corporum
& temperamentorū,
& humorum inur-
sionibus. Sunt, ut A-
nalogæ humori deno-
minanti. Nam

Melancholicorum sunt
tristitia de funeribus caligi-
ne, tenebris.
Flavabile præditorum sunt
cruenta, furoris, & incen-
diorum pl. n. i.
Sanguincorum incunda.
Pituitosorum ign. v. & a-
quosa de nationibus, plu-
vis & similibus.

Fortuita, quæ nec ad divinam, nec ad physicam aliquā rationem referri pos-
sunt, sed casu ac vic. fortuita contingunt, ac in nihilū abeunt, raro effectum
sortita.

Ti 2

Vira-

Vitæque sunt. vide A A a.

A A a a.
Vtraque
sunt vel

Ασχημα. quæ a
Dæmone malitiose
inijciuntur. Ho-
rum finis est,

Hominum corpora (si mentes non possunt.) ob-
scanis cogitationibus contaminare..
Ignaros homines varia superstitione imbueri si e-
os aliquorum somniorum eventum ad irrogandam
ipsi fidem pellexerint..

σημαντικά.
σημαν-
τικῶς notes.
tur

1. λόγος.

Sunt quæ aliquid præfigiunt & significant.

Divina, quæ constanti & certâ veritate futuros even-
tus prænunciant, & divinorum mysteriorum sunt ple-
nissima, ideoque indubitata fides illis adhibenda.

2. Species

Naturalia, quæ ad
significandum quid
piam valent, &
propterea observa-
tionem sunt di-
gna. Suntque vel.

Signa, quæ sunt corporum af-
fectiones, temperiem & humo-
rum plenitudinem aut p̄viam,
Morbos item indicâtes aut præ-
figientes.

Causæ rerum futurarum som-
nia dicuntur illa principia sen-
cimententa, quibus ad aliquid
faciendum inducimur.

1. λόγος. Est altera sensitiva anima vis præcipua, motus animales tum
internos tum externos in corpore ciens.

2. Obiectum. Motus animales, quibus animal ψυχικῶς movetur.

Faculta-
tis Moti-
væ note-
tur

3. Differentia
a nutriente

1. Quia quæ movetur, alicujus gratia movetur, quod
absque imaginatione & appetitu fieri nequit quæ in
nutrice animi facultate non reperiuntur.

2. Quia plantæ, in quibus tantum vis est nutriendi in-
strumenta non habent ad motum apta.

4. Species

Appetitiva. Vide. B B b b. . 1. 149.

Locomotiva. Vide. D D d d.

Appeti-

1. λόγος. Est vis anima, qua sui conservandi causa inclinatur & fertur animal vel in suum bonum, quod sensus sequendum inserunt: vel averfatur malum, quod ydem fugiendum probaverint.

2. Subiectum. Universum genus animalium.

3. Obiectum est { Bonum } vel { Verè } tale.
 { Malum } { Apparenter }

4. Organum. Cerebrum.

Concupiscens *θυμολικος* qui est qua animal ad bonum quoddam delectabile & iucundum fertur: acerbam autem & ingrata respuit

Irascibilis *θυμωδός* sive *θυμωδύς* qui est qua animal fertur ad bonum ali-quod, quod sine difficultate & labore adipisci non potest

1. Effectio est Appetitus. Estque vel

Ex utraque hac oriuntur Affectus Huius notetur

1. λόγος. Sunt Motus cordis à Notitia & cognitione obiecti excitati, illud aut Prosequentes, aut fugientes.

Boni, qui ex obiecto bono & iucundo apprehenso oriuntur, & quia leni & amico spirituum & caloris motu ciet cor: propterea naturam sentientis animantis fovens & conservant. Horum affectuum obiectum est bonum vel:

Mali qui ex obiecto malo & ingrato apprehenso oriuntur, & quia motu insuavi & aspero ciet cor, propterea ledunt & destruunt naturam. Vide. Ccc.

Tantum praesens quod gignit lassitiam estque affectus quo se dilatat & extendit cor, amplectendo suaviter praesens bonum:

Tantum absens, quod parit spem qua est suavis motus cordis dilatantis & preparantis se ipsum ad illud bonum amplectendum cum veneris.

§ 1. λέγεται. Sunt qui ex pluribus animi moribus constant.

Odium, est ira continuata vel inveterata: (cu est affectus ex ira vitu re-

Envy is a mixture of affectus ex odio et gaudio mixtur, cum odio impuls

Est eis anime una animal totum aut aliqua sal. ē. corporis parte loco moveri seu de una

C8. C Eius qui est hic domus cuius vel prosequendi. C tantum morant

Verjüngung durch die Aufnahme von Wasser. Die Aufnahme von Wasser ist die Ursache für die Verjüngung der Zelle. Die Aufnahme von Wasser ist die Ursache für die Verjüngung der Zelle.

MOVENS quia movendo & volendo movet per se ipsam totam naturam.

Mobile, quia movetur	in, a ratione & imaginatione cognitum & imo
----------------------	---

Remotum, quod est vel ratio vel phantasia,

...um obiectum...

1. *Notus*.

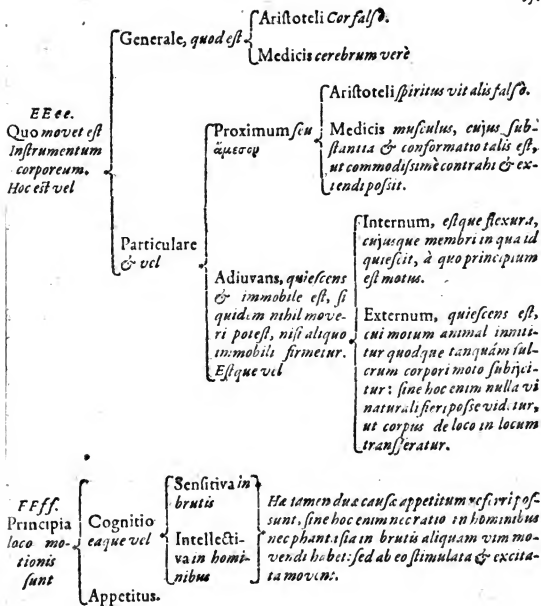
3 Principia motionu Vide, FFff

Aercis volatus.

Serpentibus	7	
-------------	---	--

Veronibus	
-----------	--

1890

G G g
Respirationis
notetur

1. λόγος: *Est motus thoracis & pulmonis, quo aer inspiratur & expiratur.*

2. Modus *Attrahitur externus aer per arteriam vocalem inter ventu diaphragmatis ad pulmones: hi dilatando sese, quasi folles aerem attrahunt, in cor effundunt, frigidam ei qualitatem imperiscentes, sed mox reciproca vicissitudine eundem aerem astu cordis calefactum, sese contrahendo, eijciunt.*

3. Partes { *εισπνοή, inspiratio, qua aer in pulmones inspirando attrahitur.*
εκπνοή, qua aerem calefactum, & cum eo halitus fuliginosos expirando reddit.

4. Adiunctum *Est partim voluntaria, partim naturalis.*

5. Causæ continentes { *Efficiens est facultas motrix, vel animalis, quæ à cerebro in reliquum corpus influens motum efficit.*
Instrumenta sunt { *Cor.*
Diaphragma.
Arteria { *Venosa.*
Vocalis.
Pulmo, qui movetur accidentario, nempe thoracis motu, ad vacui fugam.
Finalis est { *1. Cordis refrigeratio, & tutela nativi caloris.*
2. Spirituum nutritio, qui resciumtur aere sibi sociali.

Intelli-

1. Nomen. *Dicitur* { Intelligentia.
Anima rationalis.
Mens.
λόγος.
νῦς.
τόπος τῶν ἐν δῶν.
2. Definitio. *Est substantia in corporea & spiritalis, hominis corpori conjuncta, sine corporis tamen organo intelligens.*
3. Locus. *Est in toto corpore & in qualibet eius parte secundum essentiam.*
4. Radix. *cor. Nam id prius animatur, quam reliqua membra.*

1. λόγος. *Est facultas anima, res intelligibiles, cognoscens & iudicans.*

2. Operatio. { Actio, quatenus sua vi interna mens intelligit & iudicat.
Intellectio { Passio, quatenus species intelligibiles qua est cum apprehendit, qua tamen non perimēs, sed perficiens est perceptio.
3. Medium, quod dicitur species. *Est accidens spiritale, quod a phantasia intellectui transmissum rem materiale representat*

6. Dux
facultates

Intellectus
huius notetur

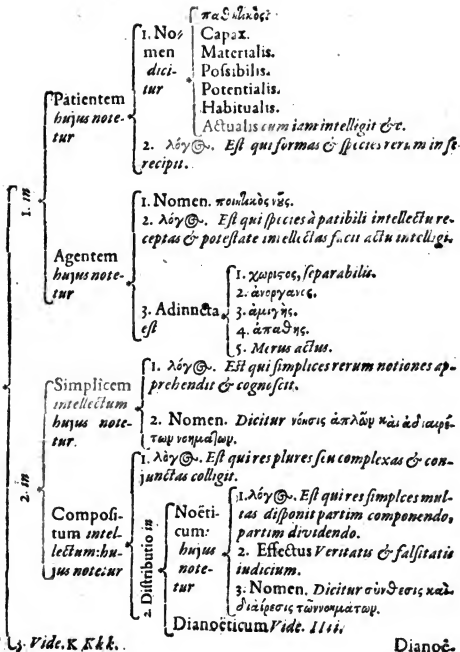
4. Obiectum. { 1. { ὅτι αὐτὰ.
ὅτι ἐνυλὰ } Per speciem
2. { Singularia.
Universalia. }
3. Ipsemet. *Nam ipse se ipsum intelligit sed non per speciem, verum reflectionem.*
5. Distributio. *Vide. H I b h.*

Voluntas. *Vide. L L l l. p. 156*

¶¶

Distributio

HHhh
Distributio

3. Vide. K Kkk.

Dianoë.

λόγος. Est qui ab uno ad aliud discurret, & ex collatione diversarum rerum aliquid colligit.

2. Nomen { λογισμὸς Ratiocinatio.
διάνοια Discursus.

3. Modus: Discurret. Mens vel

Ratiocinando
Ratiocinatio
nis notetur

λόγος Ratiocinatio est Mentis discursus, ex
τινὶν νοημάτων compositione consequenti-
am inferens.

2. Effectus. Consequentia & inconsequentia
iudicium.

Ordnatio Or-
dinationis no-
tetur

1. λόγος. Est discursus, quo mens per plures,
ἐ νοημάτων compositas sententias discurrens,
eas sibi cognatas pro natura sua luce & claritate collocat, & in ordinē redigit.
2. Effectus. Ordinis & confusionis iudicium.

κ κ κ κ
Tertia distribu-
tio in intellectu

θεωρητικὸν
hujus ob-
servetur

1. λόγος qui tantum intelligit & ratiocinatur propter
cognitionem, ut res verè cognoscat.

2. Finis { Veritas.
vel
Falsitas.

πρακτικὸν
hujus no-
tetur

1. λόγος qui intelligit & ratiocinatur propter opus.

2. Finis Actio.

IV 1. Voluntas

λέγει. Est anima intelligentis vis, qua ea, quae ab intellectu apprehensa & indicata fuerint, homo vel eligit vel reuertitur.

2. Nomen. Dicitur à Scaligero etiam vol. 110. Ab Aristotele Appetitus rationalis.

3. Obiectum { Bonum } vel { Verum.
 { Malum } { Φαινόμενον.

4. Adiunctum. Est libera secundum essentiam suam. Libere movetur & vult vel non vult. Et hanc facultatem nullam unquam ratione amittit

LLII Voluntatis notentur

5 Actiones

velle

nolle

Actiones bene vel

elicita sunt quas voluntas sua propria natura in & perse elicit, libereque agens fleat appetitum.

Imperatae sunt quas imperat voluntas superior per inferiores potentias, quae obedire possunt. Tales sunt

Locomotiva inquam voluntas habet imperium $\delta\iota\sigma\pi\epsilon\lambda\alpha\chi\omicron\nu$. Ad mentis enim dicitur & voluntatis imperium oculos aperimus, claudimus; huc convertimus, isthinc avertimus; manum admoveamus poculis, vel amoveamus & retrahimus.

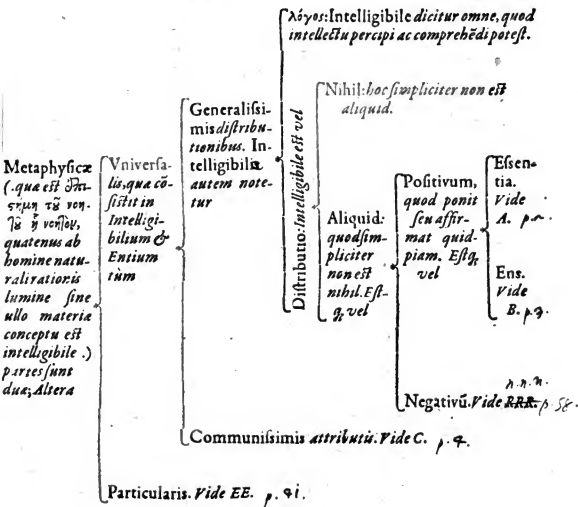
Appetens. Huius facultatis & si antequam dulcissima fuit harmonia cum voluntate: tamen postea quam precepti regulam transgressa est voluntas, in solo Dei iudicio concertus ille fuit dissolutus, secundum Theologos.

6 Modus quo potentia voluntatis in actum exit. Verior inter diversas sententia est: voluntatem perse & a se ipsa internoque principio excitari ad ea, quae sunt expetenda vel fugienda, hoc est, ad velle & nolle, quo quidem innato principio & ipsam quandoque mentem & se ipsam ad proprias actiones edendas incitat. Scaliger exerc. 307 sect. 25 23. Verè itaque & ex omnium gentium consensu dicimus: Volo velle. Hic enim est actus, à suo principio in se desinens.

Finis

Mentis illuminatori, & voluntatis nostrae celeri
 sit gloria aeterna, Amen.

METAPHYSICAE SEV ONTOLO- giæ Diagramhe.

λόγος: Essentia est aliquid positivum, per quod Ens est id quod est. A Scholasticis dicitur barbara voce Entitas seu quidditas.

Distributio.
Est enim Es-
sentia vel

Realis; qua
est actus En-
tis realis, qua-
tenus est tale.

Imaginaria;
qua est actus
Entis rationis,
quatenus est
tale.

Veritas est

1. Simplex, qua Enti simplici competit.
2. Composita, qua Enti composito com-
petit.
3. Absoluta, qua Entis est absoluti.
4. Respectiva, qua Entis est respectivi.

Universalis
qua est En-
tis univer-
salis. Ea que
vel

Generica, quam Ens a
suo genere habet cum
alia specie communem.
Specifica, per quam
Ens incerta specie con-
stituitur.

Singularis, qua cuiusvis Enti singulari
& individuo competit.

B Ens Huius notetur

λόγος. Ens est aliquid positivum, essentia pradiatum.

λόγος. Ens reale est Ens, quod per essentiam suam re ipsa, etiam citra mentis cogitationem existere aptum est.

Distributio in Ens

Reale huius videtur

Distributio in Ens vel

Primum, seu quod idem est increatum. Ens autem primum est, quod a seipso existit.

Secundum, seu a primo ortum, vel creatum. Ens autem secundum est quod ab alio existit

Rationale seu rationis. Est autem Ens rationis, quod solamentis cogitatione ad modum Entis realis fingitur, & citra eam nihil est. Dicitur Ens fictum, & Imaginariu.

Utriusque variae sunt species, quae in 5. classes distribuuntur

1. Ens est vel
2. Ens est vel
3. Ens est vel
4. Ens est vel
5. Ens est vel

Incomplexu, quod per se Vno simplici conceptu comprehendendi potest.

Complexum, quod per se Vno simplici conceptu comprehendendi nequit.

Absolutum, quod nullum ad aliud habet respectum.

Respectivum, quod in respectu ad aliud consistit.

Vniversale, quod in multis per essentiam communicatione existere aptum est.

Singulare, quod essentiam habet individuan, alijsq; secundum naturam ἀκρίτως ὄντων.

ἄυλον Immaterialu, quod ab omni materia sive sensilis sive intelligibili concrectione est liberum.

ἐνυλον Materialum, quod ex aliqua materia concrectione constat.

Permanens, quod totam suam essentiam simul possidet, sine partium essentialium fluxu & additione.

Succesivum, cuius essentia in continuo partium essentialium fluxu & additione consistit.

C.
 Communissima
 intelligibilia &
 entium attributa
 sunt vel

Simplicia, quae
 omni Enti ab-
 solutè conveni-
 unt, sine disjū-
 ctione opposi-
 torum suntque
 vel

Existencia. Huius notetur

λόγος: Est enim Existencia alius, quo
 Ens existit, pendens ab ipsius essentia.

Species
 tot, quot
 sunt speci-
 es genera-
 lis Entis &
 Essentia.

1. alia
 est { Realis
 Imaginaria.

2. alia { Increata.
 Creati.

3. alia { Absoluta.
 Respectiva.

4. alia { Universalis.
 Singularis.

5. alia { Substantialis
 Accidental

Duratio. Vide D. p. 5.

Coniuncta. Vide E. p. 6.

Duratio

λόγος : Est enim duratio permanens Entis in actu existendi.

Aeternitas,
qua est duratio, à qua Ens denominatur aeternū. Estq;
vel

Aboluta, quae est duratio simpliciter infinita & immutabilis Entis in creati.

Limitata, quae est duratio secundum quid infinita Entis in creati, q̄ principium quidem & successionem habet, sed sine destituitur, sive in sese, sive respectu nostri.

Tēpus quod est duratio simpliciter finita & mutabilis Entis in creati, à qua illud denominatur temporale. Est, quae vel

Momēta-
neū, quod partium successionē secundū prius & posterius excludit. Successivum, quod partium successionē secundū prius & posterius admittit. Huius differentia & quasi partes sunt praesens, praeteritum & futurum. -

Utrumq; est vel

Reale, quod revera extra intellectū reperitur. Estq; vel

Intrinsicū, quod est duratio, per quod Ens creatum revera in sua existentia permanet. Estq; vel

Substantialē, quod substantijs creatis inest. Et vel

in sp̄s-
sior,
quod proprium est substantia spiritualis & incorporeae.

Physicū, quod proprium est substantia corporeae.

Accidentale, quod accidentibus inest.

Extrinsicum, quod est duratio certa ac determinata, partim Dei, partim hominum sapientium voluntate & consilio instituta, ad mensurandū & notificandū tempus intrinsicum. Huius species sunt

Hora,
Dies.
Mensis.
Annus.
Lustrum.
Seculum.
item;
Ver.
Aestas.
Autumnus.
Hiems, &c.

Imaginarium, quod sola mentis cogitatione fingitur, & extra eam nihil est.

E.
 Conjuncta sunt,
 quæ omnibus En-
 tibus non simpli-
 citer, sed cum dis-
 junctione opposita
 conveniunt. Ho-
 rum alia sunt

Absoluta, quæ in se
 considerari possunt
 sine respectu ad ali-
 ud. Horum species
 distribui possunt
 in classes Novem
 hæc:

1 classis sunt	{	Perfectio. Vide F.
	{	Imperfectio. Vide f.
2 classis sunt	{	Simplicitas. Vide G.
	{	Compositio. Vide g.
3 classis sunt	{	Vnitas. Vide H.
	{	Multiplicitas. Vide h.
4 classis sunt	{	Infinitas. Vide I.
	{	Finitas. Vide i.
5 classis sunt	{	Illocale. Vide K.
	{	Locale. Vide k.
6 classis sunt	{	Necessitas. Vide L.
	{	Contingentia. Vide l.
7 classis sunt	{	Possibilitas. Vide M.
	{	Impossibilitas. Vide m.
8 classis sunt	{	Veritas. Vide N.
	{	Falsitas. Vide n.
9 classis sunt	{	Bonitas. Vide O.
	{	Malitia. Vide o.

Respectiva. Vide v. p. 17. AT.

Perfectio

Increata quæ soli primo Enti inest, omnem excludens imperfectionem ac limitationem.
Unde dicta quoque est, perfectio independens, summa ac illimitata.

F. Perfectio est actus perfecti, quæ perfectum. Estque, vel

Creata, quæ Enti à primo ente orto inest, semper includens aliquam imperfectionem et limitationem.
Unde dicta quoque est, perfectio dependens participata, ac limitata. Estque, vel

Simplex;
per quæ unumquodque
Ens creatum
in suo genere vel specie
est perfectum.

Comparata;
per quæ ens
creatum, vel
secum vel
cū alio collatum,
magis aut minus
perfectum
dicitur.

Utique, hoc est vel

ordinatus, quæ requiritur scilicet vel ad essentiam entis ordinatam, vel essentiam entis in ordinatam necessariam & inseparabiliter consequitur. Estque,

Accidentaria, quæ Enti contingenter & separabiliter inest. Estque, vel

Innata quæ Enti à primo sui ortu inest. Ab alijs dicitur Naturalis perfectio.

Adventicia, quæ Enti post sui ortum demum inesse incipit.

Utique, hoc est vel

Generica, quæ Ens cum alio Ente ejusdem generis habet commune.

Specifica, quæ cujunque speciei Entis est propria.

Extensiva, per quæ ens secundum quantitatem est perfectum.

Intensiva, per quæ ens secundum qualitatem est perfectum.

f.
Imperfectio est à quæ Ens denominatur imperfectum. Estque, vel

Privativa, quæ est defectus perfectionis, Enti alicui per naturam inesse possibili vel debita.

Negativa, quæ est defectus perfectionis, Enti alicui per naturam non competentem.

G.
Simplicitas est actus simplicis, quatenus est simplex. Estque vel

Absoluta, quae est immunitas Entis increati ab omni prorsus reali ex diversis compositione.

Comparata, quae est immunitas Entis creati à certa aliqua compositionis realis specie.

2.
Compositio est actus compositi, quatenus est compositum. Estque vel

Realis, quae revera Enti alicui inest, citra mentis cogitationem. Estque vel

Generalis, quae omni Enti creato reipsa competit. Hujus species sunt

Specialis, quae non omni Enti creato competit, sed tantum illi, quod rationem totius suscipit. Ejus species principes sunt

1. una ex	{	Ente	
		&	
		Essentia.	
		Genere Vnivoco	
2. altera ex	{	&	
		Differentia specifica	
3. tertia ex	{	Subiecto	
		&	
4. quarta ex	{	Adjuncto inharere.	
		Actu	
		&	
		{	Potentia passiva.
1. Una ex partibus sub-	{	jectivis, cujusmodi	
		sunt species generi sub-	
		jecta.	
2. Altera ex partibus	{	essentialibus, ut sunt	
		Materia & Forma.	
3. Tertia ex partibus	{	integralibus.	

Rationalis, quae Enti alicui tribuitur secundum nostrum concipiendi modum, tamen si ei reipsa non insit.

Vnitatis

Realis, per quam Ens realiter est Unum. Estque vel

Essentialis, per quam Ens in se est Unum, sine respectu ad aliud. Estq, vel

Rationalis, per quam Ens ratione est Unum.

Accidentaria, per quam Ens cum alio, certo quodam modo ac respectu est Unum. Huius multa sunt species, quae in tres ordines revocantur.

Prima, per quam Ens increatum modo simplicissimo & perfectissimo est Unum. Hac Unitas principium est non tantum omnis Unitatis secundae, sed etiam omnis multitudinis, quae in rebus creatis cernitur.

A prima orta seu secunda per quam omne Ens creatum in se est Unum. Hac tribuitur Enti vel

Universali.

Singulari, & Unitas Numerica seu individualis dicitur.

1. est Unitas

Generica, per quam Ens cum alio genere vel Univoco vel Analogo, vel proximo vel remoto, est Unum.

Specifica, per quam Ens cum alio specie est Unum: ut, homo cum homine Unum est specie.

2. est Unitas

Causalis, per quam Ens cum alio causa aliqua est Unum, sive illa sit Efficiens, sive Materia, sive Forma, sive Finis.

Effectiva, per quam Ens cum alio effecto aliquo est Unum.

3. est Unitas

Subiectiva, per quam Ens cum alio subiecto est Unum, sive illud sit recipiens, sive occupans.

Adjunctiva, per quam Ens cum alio adjuncto est Unum, sive illud sit receptum, sive occupatum.

6.

Multiplicitas est actus Multiplicis, quatenus est Multiplex. Estq, vel

Realis, per quam Ens realiter est Multiplex, sive

Rationalis, per quam Ens ratione est multiplex.

Essentiali
Causa.
Effecto.
Subiecto.
Adjuncto.
Partibus.
Alio quodam modo.

I.
 Infinitas est actus
 infiniti quatenus
 est infinitus. Estq;
 vel

Absoluta, per quam Ens simpliciter est infinitum. Ea q; 1 omnem limitationis, terminationis & dimensionis tam actum, quam potentiam passivam ab Ente, cui inest, excludit. Neg; 2 consistit in extensione aliqua interminata Entis secundum quantitatem, vel in negatione consummata perfectionis: sed potius in excellentia summa perfectionis.

Restrieta, per quam Ens secundum quid est infinitum. Ea q; solum actum limitationis, terminationis & dimensionis, ab Ente, cui inest excludit, non quidem in se, sed respectu nostri sensus, seu intellectus, aut alius circumstantia.

i. Finitas est actus finiti, quatenus est finitum. Ea q; tam potentiam passivam, quam actum limitationis, terminationis & dimensionis simpliciter includit.

K. Illocalitas, est immunitas Entis primi & increati ab omni prorsus loci realis & proprie dicti, in quo existat, indigentia & necessitate. Dicitur alio nomine Ubiquitas & Omnipraesentia, quia per hanc primum Ens est Ubique & omnipraesens.

Spiritualis in quo substantia incorporea finita existit.

Substantialis, qui est receptaculum substantiae. Estq; vel

Corporalis, in quo substantia corporea existit.

Realis qui citra mentis cogitationem reipsa in Natura reperitur. Estq; vel

Accidentalis, qui est receptaculum accidentis.

k.

Localitas est per quam Ens creatum non tantum aptum est locari: sed etiam actu semper & necessario in uno aliquo loco existit. Est autem locus in genere receptaculum locati. Estq; vel

Imaginarius, qui à mente nostra fingitur, & alicui Eni tribuitur.

Absoluta, per quam Ens simpliciter secundum Naturam suam est immutabile, hoc est, secundum omnes temporis differentias aliter se habere non potest, omnem excludens contingentiam. Hac pendet vel

1 ab ipsa essentia Entis.

2 à causa aliqua intrinseca
Entis

Materia.
Forma.

3 à proprietate aliqua essentiali.

4 ab accidente quodam communi & inseparabili.

L.

Necessitas est actus Necessarii, quatenus est Necessarium: seu, ut clarius loquar, est qualitas, per quam Ens aliter se habere non potest. Estque vel

Hypothetica seu conditionalis, per quam Ens ex suppositione certa conditionis non potest aliter se habere, semper aliquam includens contingentiam. Hac pendet vel

1 ab aliqua causa extrinseca

Efficiente
Fine.

2 à manifesta absurditate & contradictionis implicatione, quae ex contraria affirmatione aut negatione sequitur.

Contin-

.l.

Contingentia est actus contingentis, quatenus est contingens, seu ut clarius loquar, est qualitas, per quam Ens aliter se habere potest. Hac pēdet vel

M.

Possibilitas est actus possibilis, quatenus est possibile: seu est id, per quod aliquid est possibile, hoc est tale, ut possit actu esse, sine repugnātia & ἀντιφάσεως implicatione.

.m.

Impossibilitas est actus impossibilis, quatenus est impossibile: seu est id, per quod aliquid est impossibile, hoc est, tale, ut non possit actu esse, sine repugnātia & ἀντιφάσεως implicatione. Estque vel

1. ab ipsa essentia Entis

2. à causa aliqua Entis intrinseca

3. à proprietate aliqua Essentiali.

4. ab indifferētia & indeterminatione principij extrinseci ad causandum.

Materia.

Forma.

Absoluta, per quam aliquid simpliciter est impossibile, hoc est tale, ut nullo modo & respectu possit esse possibile.

Limitata, per quam aliquid, quod per se possibile est, tamen impossibile dicitur secundum quid.

.N.
Veritas est
Conformitas
Entis
cum suo
Archetypo
Estque vel

Reique
est congruentia
illius cum
sua Natura.
Estque
vel

Incomplexa,
perquam Ens
incomplexum
dicitur verum.
Estque vel

Prima quæ ab aeterno
in Creatore existit

Aprima orta, quæ
in ipsis Creaturis
existit.

Viraque est vel necessaria, vel contingens.

Complexa, per quam Ens Complexum dicitur verum.

Signi, quæ est Congruentia
illius cum re signata.
Hujus species sunt veritas vel

Conceptus, quæ est conformitas illius cum re, quam representat.

Vocis, quæ est congruentia
illius cum re, quam significat: estque vel

Sermonis, perquam sermo dicitur verus.

Scripturæ, perquam scriptura dicitur vera.

n. Falsitas est incongruentia Entis
cum suo Archetypo. Estque vel

- 1. Rei
- 2. Signi.
- 3. Incomplexa
- Complexa.
- Neccessaria
- Contingens.

Bonitas

Apparens, quæ est qualitas imaginaria, per quam Ens videtur bonum, quod revera bonum non est.

Vera, quæ est qualitas realis per quam Ens revera bonum videtur, est bonum. Estque vel

Aboluta, per quam Ens vere in se est bonum sine respectu ad aliud. Estque vel

Infinita, seu prima quæ soli Enti increato inest. Estque fons omni bonitatis finis.

Naturalis, quæ est convenientia Enti cum regula creationis seu. Naturæ generatæ Estque vel

Essentialis, quæ Enti creato, necessario & immutabiliter inest. Estque vel

Universalis, quæ Enti creato, in genere, quatenus est Ens, inest.

Particularis, quæ Enti creato in specie quatenus est tale Ens, inest.

Accidentalis, quæ Enti creato contingenter & accidentaliter inest.

Finita seu secunda, quæ Enti creato inest, id est, quæ imago bonitatis primæ per participationem cedit impressioni. Estque vel

Moralis, quæ est convenientia Enti cum lege Morali: seu

Naturali
Positiva

Estque vel

Generalis, quæ in Ethnicos etiam cadit, & dicitur prohibitæ.

Specialis, quæ in Christianos cadit, & dicitur pietas & sanctitas.

Utique est vel

Habitualis seu permanens, quæ ipsi creaturae intelligenti inest, eamque perficit & disponit ad bene agendum.

Actualis seu transiens, quæ ipsis actionibus moralibus creaturae intelligenti inest, eamque laudabiles reddit.

Artificialis quæ est convenientia Enti cum regula artis. Estque vel

Habitualis, quæ creaturae intelligenti inest.

Actualis, quæ actionibus vel operibus creaturae intelligenti inest.

Respectiva. Vide P.

bbb

4

Respectiva

P.

Respectiva bonitas est per quam Ens alteri est verè bonum. Estque vel

Honestas, per quam Ens alteri est honorificum.

Utilitas per quam Ens alteri est utile & commodum.

Iucunditas per quam Ens alteri est iucundū & delectabile.

Apparens, per quam Ens videtur Malum, quod revera malū non est.

O.

Malitia est defectus bonitatu à quo Ens denominatur Malum. Estque vel

Vera, per quam Ens verè in se est malū, sine respectu ad aliud. Estque vel

Absoluta, per quam Ens verè in se est malū sine respectu ad aliud. Estque vel

Naturalis. Vide Q.

Moralis. Vide R.

Artificialis. Vide S.

Respectiva. Vide T.

Q. Naturalis, quæ est discrepantia Entis à regula Creationis, seu naturæ generantis:

Artificialis

S. Artificialis, *que est discrepantia Entis à regula artū.*

T.

Respectiva, *per quam Ens
alteri verè est Malum. Est q,
vel*

Turpitudine, *per quam Ens alteri est turpe, seu indecorum.*

Inutilitas, *per quam Ens alteri est inutile, seu nocivum.*

Infucunditas, *per quam Ens alteri est injucundum, seu molestum.*

V.

Conjuncta attributa respectiva
sunt, *quæ consistunt in relatione
ad aliud & habitudine ad aliud.
Hujus generis specierum classes
sunt p. 6.*

1. Ens omne est vel

2. Ens omne est vel

3. Omne Ens est vel

4. Omne Ens est vel

5. Omne Ens est vel

6. Omne Ens est vel

7. Omne Ens est vel

8. Omne Ens est vel

Principium. Vide VV.

Principiatum. Vide vv.
Causa. Vide X.

Causatum. Vide x.
Subiectum. Vide Y.

Adjunctum. Vide y.
Signum. Vide Z.

Signatum. Vide z.
Totum. Vide A A.

Pars. Vide a a.
Idem. Vide B B.

Diversum. Vide b b.
Ordinatum. Vide CC.

Inordinatum. Vide c c.
Prius. Vide D D.

Posterius. Vide d d.

ccc

Principium

Imaginarium, quod alicui non nisi secundum nostram concipendi modum competit.

Reale, quod alicui re ipsa competit, citra mentis nostre conceptionem. Estque vel

Per se, quod sua propria vi & natura ad principium refertur. Estque vel

Essendi; unde principium originem habet. Estque vel

Primum unde aliquid primum existit. Estque vel

Simpliciter primum, quod nullum habet aliud se prius principium.

Secundum quid primum, quod habet aliud se prius principium. A primo dependens, est quod primum est subordinatum.

Principium cognoscendi. Vide §§.

1. Intrinsecum. vel

1. Intrinsecum.
2. Extrinsicum.
3. Transiens.
4. Permanens.

Per accidens, quod ad principium refertur ex respectu quod dicitur extrinseco & accidentario.

Principium cog-

ss. Principiū cognoscēti, qđ unde principiū cognoscitur. Estque vel

Incomplexum, nimirum terminus simplex, integram sententiam non absolvens.

Immediatū, quod non habet aliud mediū seu principium, per quod à priori de iuribus demonstrari possit. Tale est Vnicum illud: Impossibile est aliud simul esse & nō esse, servatis omnibus legibus u. l. φασεως.

Commune, cuius usum multarum artium sibi vendicant.

Utrumque est vel

Complexum, nimirum integra propositio, ex qua conclusio deducitur ac probatur. Estque vel

Mediatum, quod habet aliud Medium seu principium, per quod à priori de iuribus demonstrari possit.

Proprium, cuius usus ad unam duntaxat artem pertinet.

VV

Principiatum est id quod à principio dependet. Estque vel

- 1. Imaginarium.
- 2. Reale.
- 3. Incomplexum.
- 4. Complexum.

ccc 2. Causa

X
Causa est primum unde
usatum de-
cendet. Huius
considerentur

Distinctiones
generales. He-
sumuntur vel
ex

1. Modo
causan-
di. Et sic
alia est

Per se, quæ vi propria causatur.

Per accidens quæ vi extranea
causatur.

Ordinaria, quæ secundum com-
munem & usitatum naturæ or-
dinem causatur. Et dicitur Na-
turalis.

Extraordinaria, quæ præter vel
supra communem & usitatum
naturæ ordinem causatur. Et
dicitur præternaturalis vel su-
pernaturalis.

Necessaria, quæ necessariò seu
simpliciter causatur.

Contingens, quæ contingenter
causatur.

Naturalis, quæ ex sola Natura
vi & instinctu causatur.

Proxretica, quæ cū
προαιρετικῶν seu ex li-
bera & voluntaria
cōstitutione & ordina-
tione causatur. Est
que vel

Moralis

Artificia-
lis

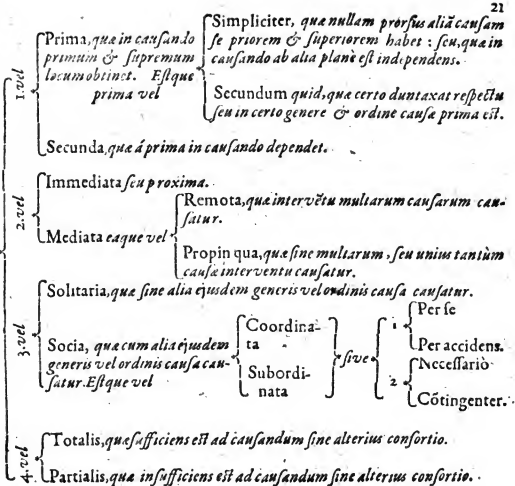
Communis, quæ generalem
causandi influxum præstat. Dici-
tur generalis seu universalis.
Propria quæ specialem causan-
di influxum præstat. Dicitur spe-
cialis seu particularis.

2. Ordine causandi. ππ.

3. Naturā & conditione ipsius causæ. Vide pp.

Species Vide. ππ.

ord-line

id.
Natura & conditione
ipsius causa. Sic causa
est

1. vel { Principalis, quæ in causando primas obtinet.
Minus principalis, quæ in causando secundas obtinet.
2. vel { Univoca, quæ eiusdem est speciei cum causato.
Æquivoca, quæ non est eiusdem speciei cum causato.
3. vel { Substantialis, quæ secundum absolutam suam essentiam est
substantia.
Accidentalis, quæ est accidens.

Finis, est causa extrin-
seca, cuius gratiâ fini-
tum est. Estque vel

Ultimus, ad quem
reliqui fines refe-
runtur. Estque vel
ultimus

Simpliciter, qui nul-
lum prorsus aliū finem
habet ad quē referatur.

Secundum quid, qui
certo tantum respectu
talis est.

Ultimo sub ordinatus, qui tanquā interme-
dius ad ulteriorem refertur.

id. Species. Est enim causa alia

Extrínseca, quæ
extra essentiam
sui causati exi-
sit. Estque vel

Efficiens est causa
extrínseca, à qua ef-
fectum est. Estque
vel

Intrínseca, quæ essentiam causandi
constituit. Vide *de A.*

Principalis,

Impulsiva,
quæ efficientem
principalem, ad
efficiendum im-
pellit. Estque vel

Externa, quæ extra principalem
efficientem existit.

Interna, quæ intra principalem effi-
cientem existit.

Minus principalis, eaque vel.

Instrumentalis,
quæ principali
efficienti intervit,
ab eaque ad effi-
ciendum assumi-
tur. Estque vel.

Activa, quæ in causando
se se movet, et dicitur ad
ministra cui operetur.

Passiva, quæ in causan-
do ab alio duntaxat vel
movetur, vel respicitur:
ad hanc pertinet causa
exemplaris.

Est a.

Materia, quæ est
causa intrinseca
ex qua Materia-
tum est. Estque
vel

Sensilis & corporea,
est ex qua Materiatur
corporeum constat.

Estque vel

Intelligibilis & in-
corporea, est ex qua
Materiatum incorpo-
reum constat.

Transiens, quæ non nisi potentia
manet in Materiato.

Permanens, quæ actu manet in
Materiato.

Forma, est causa intrinseca,
per quam formatum est.
Estque vel

Generica, quæ formatum à suo genere habet.

Specifica, per quam formatum in certa specie
constituitur, & essentialiter ab alijs discernitur.

Causatur, est principia-
tum à Causa depēdēs.

Et distinctione

Efficientis, Effectum.

Materia, Materiatur.

Forma, formatum.

Finis, finitum.

Estque vel.

Per se.

Per accidens.
Ordinarium.

Extraordinariū.
Necessarium.

Contingens.
Naturale.

παραπροσινδον
Morale.

Artificiale.

Y
 Subjectum est
 cui aliquid pra-
 ter essentiam
 adiungitur: seu
 quod adjuncto
 subicitur. Est-
 que vel

Recipiens,
 quod ad-
 junctum
 recipit. Est-
 que vel

Inhaerentia, quod
 adjunctum in se-
 se recipit, seu in
 quo adjunctum
 existit. Estque vel

Vniuersale,
 quod ad-
 iuncto suo
 est adaequa-
 tum, & cum
 eo recipiū

Particulare
 quod ad-
 iuncto suo a-
 gnitus est
 seu extra
 quod adju-
 ctum patet

Virumque est vel

Abso lutū,
 cui adjun-
 ctum sine
 ulla limita-
 tione inest.

Limitatū
 cui adjun-
 ctum non
 simpliciter
 sed secūdu
 quid inest.

Adhaerentia, quod adju-
 ctum ad se, vel circa se re-
 cipit. Estque vel

Cōnexionis, quod ad-
 junctum extrinsecus
 ad se recipit.

Circūstantia, quod
 adjunctum circa se re-
 cipit.

Occupans. Vide ψ .

Occupans

Primarium, quod ad-
juncto suo primario
obicitur.

Secundarium, quod
adjuncto suo secunda-
rio obicitur.

Immediatum, quod
adjuncto suo sine Me-
dio obicitur.

Mediatum, quod ad-
juncto suo mediante
alio obicitur.

Commune,
circa quod
multa simul
adjuncta
versantur.

Proprium,
circa quod
unum dun-
taxat adjū-
ctum versa-
tur.

Vtrumque est

1. vel

2. vel

Per se, circa
quod adjū-
ctum perse
versatur.

Estque vel

Occupans, circa
quod adjunctū
occupatur. Dici-
tur objectum.

Estque vel

Per accidens, circa quod adjunctum per accidens versatur.

ddd

Adjunctum

Adjunctum
est cui ali-
quid subji-
tur, seu quod
subiecto præ-
ter essentiam
adjungitur.
Estque vel

Receptum, quod à subiecto recipitur. Et vel

Inhærens, quod
à subiecto in se-
se recipitur, seu
quod in subiecto
inest. Estque vel

Adhærens quod
à subiecto vel
ad se, vel circa
se recipitur. Est-
que vel

Necessarium,
quod subiecto
necessario in-
est. Et vel ne-
cessarium

Contingens, quod subiecto
suo contingenter seu mutabiliter
inest, seu quod potest inesse &
non inesse. Dicitur accidens se-
parabile, χωριστὸν.

Connexum, quod extrinsecus cum subiecto
recipiente coniungitur.

Circumstans, quod extrinsecus subiectum
recipiens circumstat.

Simpliciter,
quod essenti-
ali & à di-
αίρεσιν cum
subiecto suo
cohaeret. Dicitur
adjunctum
ἐπιπλάσσειν
seu ἀχώριστον

Vide ΦΦ

Secundum
quid, quod
certo quodā
respectu sub-
iecto suo im-
mutabiliter
inest.

Occupatum, quod circa obiectum occupatur seu versatur.

Vide in fine

Simplicitet, quod per naturam uni inest, ut nullo modo ac respectu pluribus subjectis possit esse commune.

Proprium, quod uni tantum subjecto inest & extra illud alijs non competit. Dicitur id idiomata seu proprietates. Estque proprium vel

Secundum quid, quod certo duntaxat respectu uni subjecto inest, non pluribus.

Commune, quod per naturam pluribus subjectis inesse potest.

Nativum, quod suo subjecto à primo ortu inest.

Adventitium, quod post ortum demum incipit inesse suo subjecto.

¶ Virumque est

1. vel

2. vel

φαντασμα, quod est simulacrum
res sensibilis, per se phantasia ob-
jectum.

Primū, quod rem
prout est extra a-
nimum, primò ac
immediatè intel-
ligenti repræsētat

Secundum, quod
rem prout est ex-
tra animum in-
telligenti repræ-
sētat secundariò
& μετὰ τὴν πρῶ-
την νοήματος.

Internum, quod
cognoscenti in-
tus aliquid de-
signat, & dici-
tur conceptus.
Estque vel

Nō ἢ αὖ ἐστὶ σι-
mulacrum
rei intelligi-
bilis, per se
intellectus
objectum.
Latine dici-
tur Notio.
Estque vel

Naturale, quod
ex natura ordi-
natione vim
habet significā-
di aliquid. Hoc
apud omnes gē-
tes idem signi-
ficat. Estque vel

Externum, quod aliquid cognoscenti exterius sig-
nificat. Vide ββ.

z
Signum est
Ens sensibile,
cognoscenti
signatum
significans.
Estque vel

Arbitrarium. Vide γγ.

Estque

Necessariū quod certò aliquid
significat: ut, fumus ignem, ve-
stigiū pedem, imago in speculo
vultū, dicitur *τεμπνικη* græcis.

Contingens, quod incertò ali-
quid significat: ut lac in mān-
tis partum: rubedo cali vesper-
tina, serenitatem sequentis diēi:
risus lætitiā.

Vtrumque vel

1. signat rem
vel

Præsentem.

Præteritam

Futuram.

2. Rem quā
signat vel

Antecedit, & dicitur
antecedens.

Consequitur, & dici-
tur Consequens.

Cum ea cohaeret, & di-
citur conjunctum.

γγ.
Arbitrarium, est
quod ex instituti-
one voluntaria
vim habet signi-
ficandi aliquid. I-
deoq. apud omnes
gentes idem non
significat. Estque
vel

Reale, quod in rebus fundatur. Estque diversum vel

1. Ratione efficientis, et vel

Sacrum seu Mysticum, quod
ex instituto divino aliquid
significat, qualia sunt

Typi legales.

Sacramē-
ta Testa-
menti

Veteris.

Novi.

Profanum seu politicū,
quod ex instituto humāo
aut diabolico aliquid si-
gnificat. Estque vel

Artificiale, quod ab ar-
te excogitatur seu confi-
citur ad significandum
aliquid: ut, statura, pi-
ctura, stylus in sciaterio.
&c.

Inartificiale, quod sine
arte ex sola consuetudine
et communi usurpatōe
vim significandi habet:
ut, hedera respectu vini
vendibilis: Fasces respec-
tu imperij. &c.

2. Ratione finis est vel

1. Notificans, quod nos rei notitiā deducit, γνώρισμα,
Indicium, kenzzeichen. merckzeichen. merckmal.

2. Commonefaciēs, quod nobis rei alicujus memoriā
renovat: dicitur μνῆμα, μνημόσυλον, monumentum,
denckzeichen. denckmal.

3. Obsignans quod de aliquo nos certificat & confir-
mat. σφραγίς, ἡ σφράγισμα, sigillum, Waarzeichen

Verbale. Vide λλ.

verbale

λ. λ.
Verbale est
quod in ver-
bis funda-
tur. Estque
vel

Pronunciatum,
quod rem animo
conceptam an-
nunciando signi-
ficat. Dicitur vox
prolata ab Aristo-
tele σύμβολον ἢ
ἐν ᾧ ψυχῇ παθε-
μαίος.

Scriptum, quod
rem animo con-
ceptam per scrip-
turam significat.
Dicitur vox scri-
pta ab Aristotele
σύμβολον ἢ ἐν ᾧ
φωνῇ παθεμαίος

Vtriusque distributiones sumuntur vel ex

I. re significata, & est vel

Categorema,
quod est vox re
aliquam inte-
grè sine alia sig-
nificans. Estque vel

Primæ notionis

Secundæ notionis

Synecategorema,
quod est vox rem
aliquam integrè cū
alia significans: ut sūt

Adverbia.

Præpositiones

Coniunctiones.

Interjectiones.

1. vel

Abstracta, unam rem seor-
sim significans: ut, candor,
albor, humanitas

Cōcreta, rem cum alia cō-
iunctam significans: ut cā-
didus, humanus.

2. vel

Propria, rem sine tropo sig-
nificans.

Inpropria, rem cum tropo
significans.

3. vel

Certa, rem unam certè ac
distinctè significans.

Ambigua, res multas ac di-
versas indistinctè ac consu-
se significans. Dicitur æqui-
voca. Vide pp.

ddd 4

Estque

Casu, quæres Naturâ omnibus diuersas fortuito & sine certa ratione significat, cuius modi est vox Galli, Iuris. Mali. &c.

$\mu\mu$
Estque ambigua
vel ex

Consilio, quæres Naturâ diuersas propter certam rationem significat, nempe propter vel

Indigentiam vocabulorum priorum.

Mutuam rerum inter se analogiam, cognationem vel affectionem.

π
Signatum est id quod cognoscenti à signo significatur. Estque vel

- Incomplexum
- 1. Complexum.
- 2. Corporeum
- Incorporeum.
- 3. Naturale
- Supernaturale.
- 4. Terrenum
- Cœleste.
- Substantia
- 5. Accidens.
- Præsens
- 6. Præteritum
- Futurum.

Totum

Universe, quod partes habet sibi subiectas, quibus singulus suam essentiali communitat. ὁλοῦ καθόλου

Estque vel

Genus, est totum universale, quod sub se continet species. Estque vel

Perfectum, quod ex æquo speciebus suis est commune, & dicitur genus synonymū, univocū. καθ' ἑν ἔστι

Summum, quod nullum se superius habet.

Subalternum, quod superioris species, inferioris genus esse potest. Estque vel

Remotum, cui mensuræ species sunt subiecta.

Proximum, cui immediatè species sunt subiecta.

Imperfectum, quod inequaliter, hoc est, secundum prius & posterius speciebus suis se communicat. Dicitur γένος ἑν ἢ ἑν, ἀπ' ἑν ἢ ἑν, seu analogum.

Essentiale, quod constat ex partibus essentialibus.

Species, est totum universale, indivisa sub se continens, Estque vel

Perfecta, quæ ex æquo individuis se communicat. Estque vel

Subalterna, quæ ita species est, ut alio respectu genus esse possit, seu quæ immediatè se individuis communicat.

Infima, quæ immediatè individua sub se habet.

Imperfecta, quæ inequaliter individuis suis se communicat.

Integrale, quod constat ex partibus integralibus. Estque vel

Homogeneum & simile, quod constat ex partibus homogeneis.

Heterogeneum & dissimile, quod constat ex partibus heterogeneis.

Per accidens, quod constat ex partibus improprie dictis. Cujusmodi sunt

1. Causata ratione causarum.
2. Causæ ratione casatorum.
3. Subiecta ratione adjunctorum.
4. Adjuncta ratione subiectorum.

see Para

aa.
*Parsest quæ
 sub toto cõ-
 tinesur.
 Estque vel*

*Per se, quæ
 refertur
 ad totum
 per se. Est-
 que vel*

*Subiectiva, quæ
 toti Universalis
 subordinatur
 Estque vel*

*Essentialis, quæ
 totum essentia-
 le constituit.
 Estque vel*

*Integralis, quæ
 totum integra-
 le constituit.
 Estque vel*

Species, quæ est pars generi subiecta.

*Individuum, quæ est pars speciei sub-
 iecta.*

Materia.

Forma.

Genus.

Differentia

*quatenus ad totum
 sunt affecta.*

*Homogenea &
 similis ejusdẽ
 cum Toto nomi-
 nis & scias.*

*Principalis, quæ
 ad totum con-
 sistit simplici-
 ter est neces-
 saria.*

Estque vel

*Heterogenea,
 & dissimilis,
 diversi à Toto
 nominis et scias.*

*Minus prin-
 cipalis, quæ à
 toto abesse po-
 test citra ipsi-
 us interitum.*

*Per accidens, quæ refertur ad
 totum per accidens, cuiusmodi
 sunt*

1. Causa ratione causati.

2. Causata ratione causarum.

3. Adjuncta ratione subiectorum.

4. Subiecta ratione adjunctorum.

EB Identitas

Rationis, per quam Vnum Ens cum alio ratioe, hoc est secundum mentis nostrae conceptum est idem.

B. B.

Identitas est convenientia unius Entis cum alio, orta ex unitate alicujus tertij, quod utriq. competit. Estque vel

Realis, per quam vnum Ens cum alio ratioe alicujus tertij realiter est idem. Huius specierum tres sunt Classes.

1. Identitas est vel

Numerica, quae consistit inter ea, quae numero, hoc est, una & eadem essentia singulari conveniunt.

Specifica, quae est inter ea, quae specie infima inter se conveniunt.

Generica quae est inter ea, quae genere inter se conveniunt.

2. Identitas est vel

Causalis, quae est convenientia Entium ratione alicujus cause, sive

{ Efficiētis.
{ Materix,
{ Formæ.
{ Finis.

Effectiva, quae est convenientia Entium ratioe alicujus effecti.

3. Identitas subjectiva & adjunctiva Vide n

Subjectiva, quæ est
convenientia Enti-
um ratione sub je-
cti sive illud sit reci-
piens, sive occupans.

Adjunctiva, quæ est
convenientia Enti-
um respectu ad jun-
cti, sive occupati.

Aequalitas, quæ est idē-
titas Entium, orta ex unitate qā-
tutatis, sive illa sit

Similitudo
quæ est idē-
titas Entiū,
à qua similia
dicuntur ipsa.
Estque vel

Primaria, quæ
est convenien-
tia Entium se-
cundum qua-
litatem.

Secundaria,
quæ est conve-
niētia Entium
secundum mo-
tū & relatio-
nem.

Extensiva.

Intensiva.

Simplex, in-
ter duos tan-
tum termi-
nos cōsistens.

Cōposita,
inter quatu-
or terminos
versata: A-
nalogia, seu
proportio.
dicta.

Diversitas.

bb.
Diversitas est
dissensio uni-
us Entis ab al-
io, orta ex
terij, in quo
comparantur
pluralitate.
Estque vel

Distinctio, que est diversitas sine pugna. Estque vel

Realis, que
citra mētis
cogitationē
reverainijs
q̄ distingu-
untur locū
habet. Hu-
jus specierū
tres sunt
classēs

Rationalis, qua fit secundum nostrum concipiendi Modum.

1. Distinctio
est vel

Nūmerica, interea,
qua numero, hoc est
essentiā singulari
inter se differunt.

Specifica, interea,
qua specie infima
differunt.

Generica, inter ea,
qua genera differunt

Causalis, eorum
qua causa differunt.

vide x

2. Distinctio
est vel

Effectiva, eorum,
qua effecto differunt.

Subjectiva, eorum,
qua subiecto diffe-
runt.

3. Distinctio est
vel

Adjunctiva, eorū,
qua adjuncto diffe-
runt.

Oppositio. Vide. xx.

Inæqualitas, qua est diver-
sitas Entium secundū quā-
titatem

γ. Huc pertinet

Diffimilitudo, qua est di-
versitas Entium, a qua di-
cuntur dissimilia. Estque vel

Primaria, nimirum diver-
sitas Entium secundū qua-
litatem.

Secundaria, nimirum di-
versitas Entium secundū
Motum & relationem.

ecce 3. Oppositio

¶
Oppositio est
diversitas cū
pugna. Huius
notetur

1. Requisite: ut nimirum oppositorum nec unum alteri, nec utrūque uni & eidem tertio secundum idem, ad idem, & eodem tempore convenire possit.

Disparatio, inter
ea scilicet, quorū
unum multis pa-
riter opponitur.

2. Distribu-
tio. Est enim
oppositio vel

Contrarietas, in-
ter ea, quorum u-
num uni tantum
opponitur. Estque
vel

Positiva
eorum,
que sibi
invicem
affirma-
tē oppos-
nuntur
Estque
vel

Negati-
va eorū,
quorum
unum
alteri
negatē
opponi-
tur. Est-
que vel

Adversativa eorū,
quorum unum ab
alio nō pendet, sed
perpetuo dissidet.

Respectiva eorū,
quorum unum ab
alio dependet ob
mutuum inter se
respectum.

Contradictio eo-
rum, quorum unū
alterum simplici-
ter & immediatē
negat & excludit:
ut sunt Ens & nō
Ens.

Privatio eorum,
quorum unum al-
terum tantum se-
cundum quid ne-
gat & excludit,
nempe in eodem
subiecto, quod pē-
poxe ad receptio-
nem utriusque,
cum certi temporis
determinatione.
Cuiusmodi sunt:
habitus & priva-
tio.

Idē

Originis, *eorum, quorum unum origine prius est altero. Dicitur ordo naturæ, seu ordo essendi.*

Temporis, *eorum, quorum unum tempore prius est altero.*

Loci, *qui est eorum, quorum unum per se priorem locum obtinet præ alio.*

Dignitatis, *qui est eorum, quorum unum per se dignius & præstantius est altero.*

Enumeratiōis naturalis, *qui est eorum, quorum unum per se in enumerando prius est altero.*

Artificialis, *quem ars nobis incognoscendo, & agendo præscribit. Vide. 24*

Arbitrarius, *est quem quisque citra artis præscriptum ex certa rationis & circumstantiæ consideratiōe instituit. Dicitur etiā ordo prudentiæ.*

Primarius. *is que vel*

Secundarius, *est. que vel*

Realis, *qui citra mentis operationem reipsa inter entia diversæ existit. Est que vel*

Rationalis, *qui à recto mentis iudicio & instituto pendet. Est que vel*

CC.

Idem ordo, est dispositio Entium diversorum secundum prius & posterius. Est que vel

Theoricus, qui pro fine habet solam rerum cognitionem. Estque vel

Inventionis, qui dirigit mentem nostram in perscrutandis et indagandis rebus ignotis, ducendo nos à prioribus secundum quid ad priora simpliciter.

Doctrinæ, qui dirigit mentem nostram in docendis & tradendis ijs, quæ nobis sunt nota, ut eò facilius & melius ab alijs percipiantur, ducendo nos à prioribus simpliciter ad priora secundum quid.

Practicus, qui pro fine habet actionem, seu effectionem. Estque vel

Intentionis, qui in consultando observatur.

De utroque est Axioma; Quod primum in intentione, id ultimum est in executione, & contra; quod ultimum est in intentione, illud primum est in executione.

Executionis, qui post consultationem in operando & exsequendo observatur.

c.c. à l'azia inordinatio, est carentia ordinis inter Entia diversa.

DD. dd.
Prioris & posterioris.
modi sunt

1. κατὰ φύσιν, *secundum naturam seu originem.*
2. κατὰ χρόνον, *secundum tempus.*
3. κατὰ τόπον, *secundum locum.*
4. κατὰ τὴν ἀξίαν, *secundum dignitatem.*
5. κατὰ ἀριθμὸν, *secundum numerum.*
6. κατὰ γνῶσιν, *secundum cognitionem.*

EE.
Particularis Metaphysica
pars, agit de Ente incom-
plexo in specie. Huius par-
tes sunt duae.

Vna de substantia. Est autem sub-
stantia Ens incomplexum per se
subsistens. Estque vel

Increata. Vide FF.

Creata. Vide GG.

Altera de Accidente. Vide AAA.

fff

Increata

FF.

Increata, quæ a seipsa
 & per seipsam existit:
 ut solus Deus, qui est
 Ens primum, simpli-
 cissimum & perfectis-
 simum, principium
 omnis boni in Natura.
 Eius considerata ve-
 niunt secundum no-
 strum concipiendi mo-
 dum, vel

Essentia, quæ est actus
 purus, per quem Deus
 est id, quod est, & ab
 alijs omnibus Entibus
 discernitur. Hujus con-
 ditio est

Attributa divi-
 vina, quæ sunt
 vel

Proprietates
 Dei quæ sunt

Actiões Dei
 Vide ZZZ.

Non esse universalem hoc est, vel
 genere vel specie unam,

Sed singularem, hoc est numero
 unam.

Summa Simplicitas.
 Vide γ γ γ.

Summa perfectio.
 Vide δ δ δ

Summa

Summa Simplicitas. Vide γ γ γ.

177. Summa simplicitas est proprietas Dei, secundum quam ille est simplicissimus, expertus omnis compositionis realis.

add. Summa perfectio est proprietas Dei secundum quam ille est perfectissimus expertus omnis defectus. Huius specierum classes sunt quinque.

1. Summa	Infinitas, quæ est perfectio Dei, secundum quam ille est absolute infinitus, expertus omnis determinationis, limitationis, ac mensurationis passivæ. Vbiquitas, quæ est perfectio Dei, secundum quam ille est omnipræsens, omnis expertus existentiae localis.	
2. Summa	Immutabilitas, quæ est perfectio Dei, secundum quam ille absolute est immutabilis, expertus omnis passivæ ad mutationem in se recipiendæ potentie. Huius quasi species sunt Aeternitas, quæ est perfectio Dei, secundum quam ille est expertus omnis principij, successionis & finis.	Absoluta necessitas, secundum quam Deus simpliciter in sua essentia se aliter habere nequit. Immortalitas absoluta, est secundum quam Deus nunquam moritur, nec morti est obnoxius.
3. Summa	Bonitas, quæ est perfectio Dei, secundum quam ille est optimus omnium expertus mali. Hæc est vel	Absoluta, secundum quam Deus in se est bonus, sine respectu ad creaturas. Dicitur bonitas naturalis. Respectiva, secundum quam Deus erga suas creaturas est bonus. Dicitur bonitas moralis. Est quæ vel
		Generalis, quam Deus erga omnes suas creaturas exerce; cuiusmodi sunt: amor & benignitas generalis. Specialis; quam Deus erga creaturas dicitur, præferit unum genus humanum exerceat. Cuiusmodi sunt
		Veracitas. Fidelitas. Misericordia. Iustitia. Clementia. &c.
4. Summa	Beatitas, quæ est perfectio Dei, per quam ipse est seipso contentus, nullius boni alius indigus. Sapientia seu omniscientia, quæ est perfectio Dei, secundum quam ille est perfectè sapiens, nulli ignorantia errorive subiectus. Potentia seu omnipotentia, quæ est perfectio Dei, secundum quam omnia & velle & facere potest, quæ cum eius natura non pugnant & aliquæ implicans.	

5. Vide. 22.

fff

2

Summa

*Dominatio, quæ est potestas absoluta Dei, quam habet in christum
suum universum.*

*Libertas, est indifferentia absoluta Dei ad agendum & non agendum
tam hoc, quam illud, ab omni necessitatis externa violentia secunda.*

*Internæ seu
immanentes,
quæ in Deo
terminantur,
& in aliud
extra Deum
objectum non
feruntur;
quales sunt
ea, quibus
Deus seipsum
cognoscit,
vult, amat.
Externæ seu
transcendentes
quæ in aliud
extra Deum
objectum fe-
runtur. Ea-
que sunt vel*

Generales, & quæ vel

Aeternæ, & vel

Temporales;

*Præordinatio, quæ est actio externa, quæ
ille ab æternitate, pro libera sua & divina decre-
vit, quid suo quoque tempore futurum esset,
ac certa etiam media ad id ordinavit.*

*Præcognitio, est actio Dei externa, quæ ille
omnes res futuras, ab æterno, antequam
existant, præscivit.*

*Creatio quæ est actio Dei externa, quæ in
principio temporis mundum, omnesque re-
rum species in eo contentas modo hyperphy-
sico produxit, & adhuc nonnullarum in-
dividua suo tempore producit.*

*Gubernatio rerum,
est actio Dei externa
quæ mundum à se fa-
ctum, omniague
in eo sunt, sepius
ac potenter admini-
strat ac conservat.*

Estque vel

*Ordinaria, quæ
Dei secundum usi-
tatum & commu-
nem naturæ ordinem
& cursum à se sanc-
tum, res munda-
nas administrat &
conservat.*

*Extraordinaria,
est quæ Dei præter
communem & usi-
tatum naturæ or-
dinem à se sanctum
quædam in mundo
administrat & con-
servat.*

*quarum doctrina Theo-
logia sancta est. Sub-*

*Speciales, quæ crea-
turas intelligē-
tes præsertim gen-
tium humanum attingunt:
Cujusmodi sunt*

*Redemptio
Regecatio
Iustificatio.
Salvatio &
alia,*

ZZZ
Actiones
Dei sunt
vel

Essētia, quæ est substantia creata actus primus, per quem illa est, id quod est. Estq; distincta à substantia creaturæ } *Ratione.*
Realiter.

66.

Substantia creata, est quæ à Deo suā in tempore originem habet. In hac generaliter sumpta consideranda sunt

1.

Accidentia sunt substantia creata vel

Proprietates idiomata, quæ sunt

Compositio, quæ est proprietas secundum quam substantia creata est composita.

Perfectio creata, quæ est proprietas, secundum quam substantia creata est in suo genere & ordine perfecta. Hujus species sunt Vide §

2. Distributio. *Omnis enim substantia creata est vel*

Spiritus.

Vide HII.

Corpus.

Vide LL

Motus, qui sunt actus, secundum quos substantia creata dicitur agere vel pati. sunt q; vel

Actio- nes

Passio- nes

Omnis enim substantia creata vel agitaliquid vel patitur.

Perfectionis creata species sunt

1. *Finitudo. Localitas.*

2. *Mutabilitas. Tempus.*

3. *Naturalis bonitas. Potentia agendi.*

Omnis enim substantia creata est finita & localis.

Omnis enim substantia creata est mutabilis & ægyptus.

Omnis enim substantia creata naturaliter est bona & ad agendum apta.

fff 3

Spiritus

1. λόγος. Est enim spiritus substantia creata, molis corporea experta.

1. Ex nihilo immediate produci.

2. Esse αὐλοκὴ καὶ ἀμορφον, materia & forma expertū.

3. Esse ἀμεγέθη καὶ ἀμερῇ, magnitudinis & partium expertum.

4. Esse per se insensibilem.

5. Esse in loco sine spatij localis occupatione seu repletionem.

2. Affectiones, quas sunt

Innata, quae est facultas

Intelligendi.

Volendi.

Loco movēdi.

1. Qualitas, quae est vel

Adventitia, quae vel

Intellectualis, quae est notitia Angeli, quam de rebus habet. Estque vel

Naturalis, à naturali revelatione pendens.

Supernaturalis, à supernaturali Dei revelatione pendens.

3. Species. Est enim spiritus vel

Angelus, qui est spiritus intelligēs, immortalis, per se ab omni corporis unionē liber, in ministerium. Dei & hominum cōditus. Hujus consideranda

Moralis, quae est habitus, per quam Angelus ad morales actiones disponitur.

Forma substantialis, vide K K.

2. Motus, qui est vel

Actio, vel

Interna. Externa.

utraq. est vel

Naturalis. Moral. Artificialis.

Passio.

3. Distinctio Ethica in

Bonū Malū

Angelū, de quibus Theologia sancta. Forma

p. 95
H H.
Spiritus considerentur

Natura, quæ est substantia in corporea ad informandū corpus naturale inanimatum destinata.

KK.

Forma substantialis, quæ est spiritus à Deo creatus in hūc finem, ut cū materia unitus informet corpus naturale. Estque vel

Anima, quæ est substantia incorporea ad informandū corpus naturale animatum destinata. Estque vel

Irratiōalis quæ est spiritus beatus, qui extra corpus organicum seorsum subsistere nequit. Hujus species princeps sūt.

Vegetans, quæ informationi corporis viventi, quatenus est vivens, est destinata.

Sentiēs, quæ informationi animalis, quatenus est animal, est destinata.

Rationalis, quæ est spiritus intelligens extra corpus humanum, cum quo naturaliter vivit, subsistere potis.

LL
Corpus, est
subjectū crea-
tū, per se
dimensione
constans.
Hujus ob-
servantur

1. Affectiones
quasunt

1. esse per se quantum, & extensum in
2. esse mensurabile.
3. esse terminatum superficie.
4. Habere per se figuram.
5. Habere situm, ordinem & distantiam partium.
6. occupare & replere certum spatium locale.
7. esse per se divisibile in partes corporeas.
8. suscipere rationem termini localis, à quo, ad quem.
9. esse per se sensibile.
10. esse alteri corpori continuum vel contiguum.

Longum
Latum
Profundum.

Immateriatum,
quod ex nulla
materia est produ-
ctum. Eius speci-
es sunt

Calū supremū,
quod est corpus
à Deo immēdia-
tē ex nihilo crea-
tum, ut sit spi-
rituum homi-
numq; creatorū
domiciliū. Hu-
jus propriū ad-
junctum est esse
Materia primā, quæ est corpus
à Deo immēdiatē ex nihilo creatū
ut sit principium primum Mate-
riale corporum naturalium.

Amplissimum.
Capacissimū.
Lucidissimū.
Insupremo
Mundī loco
super reliquos
calos aspectabi-
les collocatum
& firmatum.

2. Distributio,
Est enim om-
ne corpus vel

Materiatum, quod ex
Materia aliqua est pro-
ductum. Estque vel

Naturale, quod in physicis
tractatur,

Artificiale, quod in artibus
praesertim mechanicis tracta-
tur.

Accidens

1. *Inherere alicui, seu in esse subiecto inherentia.*

2. *Esse imperfectius substantia.*

3. *Esse naturâ posterius suo subiecto:*

4. *Et per consequens non constituer e-
sentiam absolutam sui subiecti, sed eam
consequi constitutam vel necessariò vel
contingenter.*

5. *Pradicari de suo subiecto παρὸν ὄντως,
hoc est, non in abstracto, sed in concreto.*

6. *Notificare suum subiectum.*

7. *Non posse transire de uno subiecto in
aliud.*

8. *Produci vel per motum, vel sine mo-
tu, per simplicem emanationem aut resul-
tationem.*

Affectiones, quae sunt

AAA
Accidens est Ens
incomplexum, in
alio tanquã sub-
iecto inherens
existens. Huius
notentur

2. Distributio. Est vel

Absolutum, quod
essentiam habet
absolutam. Huius
species sunt

Respectivum. Vide MMM

Quantitas. Vide
BBB

Qualitas. Vide
EEE

Motus, Vide GGG

ggg Huius

Concretū,
ut Quantum.
Vide DD D.

Abstractum,
ut Quantitas
est accidens, à
quo op aliquod
denominatur
quantum. Est
vel

Compara-
ta. Vide
CCC,

Absoluta, à
qua aliquid
dicitur in se
quātum, si-
ne compara-
tione ad ali-
ud. Estque
vel

Numerus, est
quātitas abso-
luta, secundum
quam aliquid
dicitur nume-
rabile. Estque
vel

Magnitudo,
quæ est quan-
titas absoluta,
à qua aliquid
dicitur in se
magnum Estque
vel

Activus,
quo nūe-
rāus ali-
quid. Est;
que vel

Intensiva,
secundū quā
aliquid in se
recipit gra-
dus perfectio-
nis. Dicitur
quantum
perfectio-
nis, virtutis,
gradatius

Extensiva,
secundum
quā aliquid
est extēsum
seu mēsurā-
bile. Dicitur
quantitas
Molis. Est
vel

Primus,
qui sua est
origini, ut,
vritas qua-
tēus per eā
numerāus.

Compo-
sita, quæ
pluribus
dimensio-
nibus con-
sistat. Estque
vel

Simplex,
quæ una di-
mensione
cōstat est-
que vel

Longitudo,
quæ est magni-
tudo simplex,
secundū quam
aliquid est lō-
gum.

Latitudo. quæ
est magnitudo
simplex. secū-
dum quam a-
liquid est latū.
Profunditas,
quæ est magni-
tudo simplex,
secundū quam
aliquid est
profundum.

Superficies,
quæ est magni-
tudo composi-
ta ex longi-
tudine et latitu-
dine.

Corpus Ma-
thematicū,
quod est magni-
tudo composi-
ta ex longi-
tudine, latitudi-
ne et profun-
ditate. Dicitur
Moles seu
trina dimē-
sio. Græce τριμηνος
oracia,

A primo ortus, qui à pri-
mo suam trahit originem.

Passivus, est multitudo rerū diversarum
nume. atq.

Comparata

CCC.

Comparata, à qua aliquid dicitur
quantum non simpliciter, sed cum
comparatiōe ad aliud. Hujus species
sunt

- 1 { Magnitudo.
- 1 { Parvitas.
- 2 { Longitudo.
- 2 { Brevitas.
- 3 { Latitudo.
- 3 { Angustia.
- 4 { Altitudo.
- 4 { Humilitas.
- 5 { Gravitas.
- 5 { Levitas.

Per se, cui quantitas per se inhaeret.

- 1 { Per accidens, quod propter aliud cui adjungitur, dicitur
quantum.

DDD.

Concretum ut
Quantum quod
est affectū qua-
ntitate. Estque vel

Absolutè quantum,
quod affectum est
quantitate absoluta;
& vel

Extensivè, quod est mensurabile &
re ipsa divisibile in partes, ex quibus
constat.

Intensivè, quod est graduum capax,
& in eos mentis cogitatione dividi
potest.

- 2 { Comparatè quan-
tum, quod affectum
est quantitate com-
parata. Hujus pro-
prietas est

Æqualitas seu paritas, per quam cō-
parata inter se habent unam & eā-
dem quantitatem.

Inæqualitas, imparitas, per quam
comparata inter se non habet unam
& eandem quantitatem.

FFF.
Vtraque
est vel

Innata, *qua* En-
ti à primo ortus
fuit principio in-
est. Estque vel

Activa, *per quam*
Ens aptum est ad
naturaliter agen-
dum. Estque vel

Absoluta, *per quam* Ens dispo-
nitur ad agendum simpliciter sine
determinatione.

Determinata, *per quam* Ens di-
ponitur ad bene vel male agen-
dum.

Passiva, *per quam* Ens aptum est ad patiendum.

Adventitia, *qua*
Enti extrinsecus
advēit. Estque vel

Infusa, *qua* à Deo immediatē ex singulari gratia En-
ti alicui communicatur.

Acquisita, *qua*
virtute creati
ōis acquiri-
tur. Estque vel

Naturalis, *qua* solius natura vi
constat.

Habitualis, *qua*
studio et industria
creatura intelli-
gētiis acquiritur.
Estque vel

Intellectualis,
qua intelle-
ctum disponit
& informat.

Moralis, *qua*
volūtatē di-
ssōit & infor-
mat.

GGG
 Motus est acci-
 dens secundum
 modum ens dici-
 tur agere vel
 pati. Estque vel

Simplex qui ex alijs motibus non constat Estque vel

2. vel

5. vel 4. vel 3. vel

Actio, quae
 est actus a-
 gentis qua
 tenus est
 agens. Est-
 que vel
 Passio, est
 actus pati-
 entis qua-
 tenus est pa-
 tiens

Immanens, quae ipsum agens respicit &
 perficit, non aliud extra agens, obiectum.

Transiens, quae ad aliud, extra agens, ob-
 jectum fertur.

Absolutus, qui suam naturam est indiffe-
 rens, ad diversa seu opposita obiecta.

1. Ex modo mo-
 vendi alius est

Determinatus, qui ad unum certum
 obiectum est

Naturalis, qui vi natu-
 ra ad bonum vel malum
 naturale est determina-
 tur.

2. Ex modo
 durationis
 alius est

Momentaneus,
 qui fit in momē-
 to.
 Successivus qui
 fit in successione

Voluntari-
 us, qui ex
 certa res-
 piciendo con-
 stat. Estque
 vel

Moralis,
 qui ad bo-
 num vel ma-
 lum mora-
 le est deter-
 minatus.

3. Ex termino ad quem.
 Vide H H H.

Necessarius, qui necessario fit.
 Contingens, qui contingenter fit.
 Spontaneus, qui sua sponte fit.
 Violentus, qui vi quadam fit.
 Physicus, qui modo fit naturali.
 Hyperphysicus, qui modo fit
 supernaturali.

Artificia-
 lis, qui ad bo-
 num vel
 malum ar-
 tificiale est
 determina-
 tus.

Compositum. Vide L L L.

Extermino

Substantialis, qui ad substantiam terminatur. Estque vel

Accidentalis. Vide KKK.

Productio, quo substantia de novo incipit esse. Estque vel

Destitutio. Vide. III.

Creatio que est productio hyperphysica substantie virtute infinita solius Dei facta, sine cooperatione cause secundae. Estque vel

Generatio est productio substantie virtute cause secundae facta. Estque vel

Immediata, que est productio hyperphysica substantia ex nihilo.

Mediata que est productio hyperphysica substantia ex aliquo.

Naturalis, que corpus naturale producit

Artificialis, qua corpus artificiale producit.

III

Destitutio est modus, quo substantia definit esse. Estque vel

Annihilatio, que est destructio hyperphysica substantie virtute infinita solius Dei facta. Estque vel.

Corruptio, que est destructio substantie virtute cause secundae facta. Estque vel

Immediata, que est destructio hyperphysica substantia in nihilum

Mediata, que est destructio hyperphysica substantia in aliquid.

Naturalis qua corpus naturale corrumpitur.

Artificialis, qua corpus artificiale corrumpitur.

KKK

Motus accidentalis,
est qui ad accidens
terminatur. Huius
species sunt

Augmentatio, quâ major quantitas acquiritur.

Diminutio, quâ minor quantitas acquiritur.

Alteratio, qua alia quantitas acquiritur vel

{ Simpliciter.
Secundum
quid.

Motus localis, quo alius locus acquiritur vel

{ Simpliciter.
Secundum
quid.

LLL

Motus composi-
tus est, qui ex mo-
tibus constat sim-
plicibus. Dicitur
μεταβολή muta-
tio, seu transmu-
tatio. Estque vel

Substantialis quiescit
cōversio unius sub-
stantia in aliam.
Dicitur barbara
voce Trāssubstā-
tiatio μεταστώσις.
Huius noscuntur

1. Conditiones

1. Ut uterque terminus tam à quo,
quàm ad quem sit substantia.
2. Ut terminus à quo desinat esse, re-
manente tamen eius materia.
3. Ut terminus ad quem de novo inci-
piat esse.
4. Ut adsit principium efficiens, &
quidem substantiale, à quo fiat con-
versio.

2. Distributio in

Hyperphysicā,
quæ fit virtute
solius Dei, &
constat ex

Annihi-
latione.

Physicam, quæ
fit virtute na-
tura constat-
que ex

Crea-
tione.
Corup-
tione

Gene-
ratione

media-
ta.

nati-
rali.

Accidentalis, quæ est cōversio unius accidentis in aliud.

Respectivum.

MMM. Respektivū, quod est Relatio, quæ est accideñs secundū quod
unū eus referitur ad alterum. Huius consideranda veniunt

1. Conditiones
essentiales quæ ad
relationis ordinem et
organum sunt ne-
cessariæ. Sansq;
numeroquin quæ

1. Subiectum relationis, quod est Ens absolutum, à relatione sibi in-
herente formaliter denominatum, sive sit substantia, sive accideñs.
2. Fundamentum relationis, quod est
Ens absolutum, cuius beneficio relatio
subiecto suo inest. Estque illud vel
 - Quantitas.
 - Qualitas.
 - Motus.
3. Terminus re-
lationis, qui est
 - Natura
 - Dei
 - Voluntate
 - Hominum
 sive sit
 - Substantia.
 - Accideñs.
4. Relatum, quod respectum habet
ad correlatum.
5. Correlatum, quod respectum
habet ad relatum.

Horum proprietates sūt

1. Reciprocari inter se.
2. Esse simul naturā, ideo
quæ se mutuo ponere &
collere.
3. Unum per alterum de-
finiri & cognosci.

Rationis, quæ tota in sola mentis conceptione & fisione consistit,
& extra eam nihil est.

2. Species. Re-
latio enim alia
est vel

Realis, quæ Enti
absoluto extra
mentis cogitation-
em realiter in-
est. Estque vel | <div style="display: inline-block; border-left: 1px solid black; border-right: 1px solid black; padding: 0 10px;"> Perfecta seu
per se, quæ ni-
hil essetia ab-
soluta sibi ha-
bet admixtū.
Imperfecta,
quæ aliquid es-
sentia absolu-
ta, sibi habet
admixtum. </div> | <div style="display: inline-block; border-left: 1px solid black; border-right: 1px solid black; padding: 0 10px;"> Naturalis, quæ Enti abso-
luto per naturam inest. </div> | <div style="display: inline-block; border-left: 1px solid black; border-right: 1px solid black; padding: 0 10px;"> Voluntaria, quæ Enti ab-
soluta ex pa-
ssione aut in-
stitutione vo-
luntaria inest
sive </div> | <div style="display: inline-block; border-left: 1px solid black; border-right: 1px solid black; padding: 0 10px;"> Dei

Homi-
num. </div> |
| | | | | |

Utæque est vel

3. Concretum, ut Relatum, quod ex relationis natura est aslimandum.

bbb* aliquid

NNN
 Aliquid Negativū nihil aliud est, quam Privatio quæ est Negatio habitus in Ente, cui istunc inesse aut potest aut debet. Estque vel

Vera, q̄
 revera
 Enti, ha-
 bitus ca-
 paci inest,
 Dicitur
 privatio
 realis. Est-
 que vel

Perfecta, quæ
 simpliciter
 habitum ex-
 cludit in illo
 Ente, cui in-
 est, Dicitur
 totalis, seu
 absoluta pri-
 vatio.

Imperfecta,
 quæ habitum
 secundū quid
 duntaxat ex-
 cludit. Dici-
 tur privatio
 particularis,
 seu secundū
 quid.

Utraque est vel

Substantialis, quæ est negatio habitus substantialis in Ente, cui per naturam inesse potest aut debet.

Accidēta-
 lis, quæ est
 negatio
 habitus
 accidēta-
 lis in Ente
 cui inesse
 potest aut
 debet. Est-
 que adiū-
 cti vel

Inhære-
 tis, per
 quæ remo-
 vetur ab
 Ente ad-
 iunctū
 inherēs.
 Estque
 vel

Adhærentis, per
 quam removetur
 ab Ente adiunctū
 adharens

Quan-
 titatis.

Quali-
 tatis.

Motus.
 Relati-
 onis.

Ficta, quæ Enti alicui revera non inest, sed per solam mentis fæ-
 ctionem tribuitur. Dicitur rationis seu imaginaria.

FINIS ONTOLOGIÆ. Ενν θεω

